ATEİZM-DEİZM
(Millî Manevi Değerleri Yok Etme Projesi)
DEVLETLER MİLLÎ MANEVİ DEĞERLERİ İLE AYAKTA KALIR
NAZMİ BOZOĞLAN
FOLİANT
GENİŞLETİLMİŞ
12. Baskı

Yayın No: 46

Ateiz-Deizm
Millî Manevi Degerleri Yok Etme Projesi
Nazmi Bozoğlan
ISBN: 978-605-70946-0-5
Baskı: Ekim 2021

Genel Yayın Yönetmeni: Selahattin Arslan
Editörler: Prof. Dr. Bülent Arı, Dr. Yusuf Okşar
İmlâ: Dr. Mehmet Altınöz, Sabit Kalabaz
Kapak ve Sayfa Tasarımı: Hüseyin Özkan

Baskı ve Cilt:
MATSİS MATBAA HİZMETLERİ SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ. Tevfikbey Mahallesi, Dr. Ali Demir Caddesi, No:51 Sefaköy/İSTANBUL
Matbaa Sertifika No: 20706

FOLIANT
FOLIANT BASIM YAYIN SANAYI VE DIS TICARET LTD. STI.
Güzelyurt Mah. 2113 Sok. No: 14/A Esenyurt/İSTANBUL
www.foliant.com.tr bilgi@foliant.com.tr 0212 420 04 05
Yayıncı Sertifika No: 40972
/foliantyayinevi
/foliantyayinevi
/foliantyayinevi

© 2021 Bu eserin yayın hakları anlaşmalı olarak FOLIANT BASIM YAYIN SANAYİ VE DIŞ TİCARET LTD. ŞTİ.'ye aittir. Eleştiri ve inceleme amaçlı kısa alıntıların dışında, bu yayının hiçbir parçası önceden yayıncının izni alınmadan herhangi bir elektronik veya mekanik araçla veya başka bir yolla çoğaltılamaz, erişim sistemlerinde depolanamaz.

Yazar yayınevinden hiçbir telif ücreti almamaktadır. Yazar kitabı bilgisayarına veya telefonuna indirip okumak isteyenler için kitabı **ateizmdeizmprojesi.com** web adresine koymuştur.

TEŞEKKÜR

Kitabın konusu, üslubu, akıcılığı, aklî-mantıkî-ilmî delillere dayandırılması boyutuyla tebrikleriyle bizi cesaretlendiren, eleştiri ve önerileri ile kitabın bu hâle gelmesine katkılar sunan değerli dostlarımdan;

Prof. Dr. İshak Torun'a, Prof. Dr. Yakup Bulut'a, Prof. Dr. Cengiz Yıldız'a, Eğitimci Yazar Dr. Halit Ertuğrul'a, Çocuk Cerrahisi Dr. Mustafa Akman'a, Genel Cerrah Dr. Mustafa Erdoğan'a, Gastroenteroloji Uzmanı Dr. Ergün Saraçoğlu'na, Eğitimci-Yazar Mehmet Tekin'e, aile büyüğümüz Eğitimci-Yazar İsmet Bozoğlan'a, değerli kardeşim Fatih Aygün'e, değerli meslektaşım Maarif Müfettişi Mustafa Uğural'a gece gündüz teknik desteğini esirgemeyen vefalı dost Ali Temel'e, Değerli abim Mehmet Caner'e;

İlahiyatçı dostlarımdan; Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Mustafa Sönmez'e, Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dekan Yardımcısı Dr. Yusuf Okşar'a, Talim Terbiye Kurulu eski üyesi Ahmet Ergun Bedük'e, büyük alim Mecit Ercin Hocama, mütefekkir ve düşünce insanı Kayınbiraderim Halil İbrahim Yelkaya'ya, Eğitimci Yazar Nizamettin Duran'a, Akif Darıcı'ya, Onur Yel'e;

Türkçe ve Türk Dili ve Edebiyatı hocası dostlarımdan; Doç. Dr. Bülent Arı'ya, Dr. Hasan Kaplan'a, Dr. Mehmet Altınöz'e, Sabri Kara'ya, Sabit Kalabaz'a, Mehmet Akif Çetinkaya'ya, Mustafa Kurtoğlu'na, Betül Taşdemir'e, Ayhan Samsa'ya, Ahmet Şanverdi'ye, Özkan Gümüş'e, Mehmet Ünlü 'ye, M.Riyad Dilmeç'e, Hayrettin Köroğlu'na, Zeydan Şanverdi'ye; çok teşekkür ediyorum.

Nazmi BOZOĞLAN

Yazarın Öz Geçmişi

Nazmi BOZOĞLAN, 1966 yılında, Kırıkhan Karadurmuşlu köyünde doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Hatay'ın Kırıkhan, İskenderun, Belen ve Hassa ilçelerinde tamamladı.

Çukurova Üniversitesi Hatay Eğitim Yüksek Okulunu, Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Yöneticiliği ve Denetçiliği Bölümünü, Anadolu Üniversitesi İşletme Fakültesini bitirdi.

8 yıl öğretmenlik, 16 yıl maarif müfettişliği ve teftiş kurulu başkanlığı, 5 yıl Hatay İl Millî Eğitim Müdürlüğü, 4 Yıl Kırgızistan Türk Büyükelçiliği'nde eğitim müşavirliği yaptı.

Eğitimle ilgili birçok projeye imza attı. T.C. Millî Eğitim Bakanından "Takdir Belgesi," Kırgızistan Millî Eğitim Bakanından "Yılın En İyi Eğitimcisi Madalyası," değişik kurum ve makamlardan "Yılın Bürokratı" , takdir, teşekkür gibi birçok belge ve ödül aldı.

Hâlen maarif müfettişliği görevine devam etmektedir. Evli ve iki çocuk babası, Abdullah Nazmi isminde bir torun sahibidir.

İÇİNDEKİLER

TAKRİZ 16

TAKDİM 18

ÖNSÖZ 21

GİRİŞ 40

1. Allah'ın kâinat kitabının içindeki "insan" ayeti; ilmini, iradesini, kudretini gösteren delillerdendir. 41

2. Allah'ın kâinat kitabının içindeki "Dünya" ayeti; ilmini, iradesini, kudretini gösteren delillerdendir. 42

3. Allah'ın kâinat kitabının içindeki "Güneş" ayeti; ilmini, iradesini, kudretini gösteren delillerdendir. 43

4. Allah'ın kâinat kitabının içindeki "Galaksi" ayeti: ilmini, iradesini, kudretini gösteren delillerdendir. 47

5. Deistlerin Yaratıcının, kâinatı yaratıp bıraktığı, hiçbir amacı olmadığı, hiçbir kanun, kural koymadığı, iddiaları. 48

6. İnsanları deist yapan deistlerin favori Sorusu: Allah bu kadar kötülere, kötülüklere niye müsaade ediyor? 57

BİRİNCİ BÖLÜM: ATEİZM 57

1. Ateizm nedir? 57

1.1. Bir iğne ustasız, tesadüfen, kendi kendine meydana gelebilir mi? 58

1.2. Bir bahçe duvarı ustasız, tesadüfen, kendi kendine meydana gelebilir mi? 59

1.3. Dünyamız, evren, canlı ve cansız bütün varlıklar 118 elementten yapılmıştır. 60

1.4. Akılsız, şuursuz, cansız elementler tesadüfen bir araya gelip akıl, şuur, can sahibi insanı yapabilir mi? 61

1.5. Akılsız, şuursuz, cansız elementler tesadüfen bir araya gelip aspirin ilacını yapabilir mi? 63
1.6. Kâinat ve içindekiler, tesadüfen kendi kendine meydana gelebilir mi? İnsanlar maymundan türeyebilir mi? . 64
1.7. Hayatımızın devamı için toprağa, bitkilere ihtiyacımız vardır. 66
1.8. Hayatımızın devamı için atmosfere ihtiyacımız vardır. 69
1.8.1.Atmosfere yüklenen görevler nelerdir? 69
1.8.2. Dünya'mızı saran atmosfer Dünya'mızı terk etseydi bu hayatımızın sonu olur muydu? 70
1.9. Hayatımızın devamı için suya ihtiyacımız vardır. 71
1.10. Hayatımızın devamı için güneşe ihtiyacımız vardır. ... 76
1.11.Hayatımızın devamı için; yeryüzünün ısı aralığının ve Dünya'nın 23 derece 27 dakikalık eğiminin bozulmamasına ihtiyacımız vardır. 76
1.12. Hayatımızın devamı için Dünya'nın hem kendi ekseni etrafında hem de Güneş etrafında dönmesine ihtiyaç vardır. 78
1.13. Hayatımızın devamı için organlarımızın çalışmasına ihtiyacımız vardır. 79
1.14. Hayatımızın devamı için et, süt, yumurta, peynir, tereyağı, deri fabrikası olan hayvanlara ihtiyacımız vardır. 81
1.15. Teşekkür etmesini bilmeyene iyilik yapılmaz. 83
1.16. Yoku ispat zor, varı ispat kolaydır. 84
1.17. Allah'ın yaratıcısı var mıdır? 85
1.18. Allah Kainatı ve içindekileri nasıl yaratmıştır? 88
İKİNCİ BÖLÜM: DEİZM 89
1. Deizm nedir? 89

2. Batı'da ateizm ve deizmin çıkışının nedenleri? 89

3. Ülkemizde ateizm ve deizmle ilgili istatistiki veriler 90

4. Ülkemizde ateizm ve deizmin çıkışının nedenleri? 90

5. Ateist ve deist insanların kategorize edilmesi 95

5.1. Aklı, mantığı, ilmi esas alıp vicdanlarının sesini dinleyip gerçekleri arayan objektif ateist ve deist insanlar. 95

5.2. Kibrinin esiri olmuş kibir abidesi ateist, deist insanlar. 95

5.3. Nefsanî ve şehevi arzuları sınırsız yaşamak isteyen ateist ve deist insanlar. 96

6. Deistlere göre: Kâinat ve içindekilerin bir yaratıcısı olduğu ama yaratıp bıraktığı, yaratmadaki hiçbir amacının olmadığı, kanun, kural koymadığı iddiaları. 102

6.1. Deistlerin: "Yüce Yaratıcı'nın kâinatı ve içindekileri yaratıp bıraktığı" iddiası 105

6.2. Deistlerin:" Yüce Yaratıcı'nın, yaratmada hiçbir amacı olmadığı" iddiası 107

6.3. Deistlerin:" Yüce Yaratıcı'nın hiçbir kanun, kural koymadığı" iddiası 109

6.4. Deistlerin: "Yüce Yaratıcı'nın kitap, elçi göndermediği" iddiaları 115

7. Deistlerin:" Kur'an'ın Allah Kelamı Ve Hz. Muhammed'in de (s.a.v.) Allah'ın elçisi olmadığı" iddiaları 116

7.1. Kur'an'ın evrenin genişlemesinden bahsetmesi, Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delillerindendir. 117

7.2. Kur'an'ın Güneş, ay, gezegenlerin her birinin kendi yörüngesinde akıp gittiğinden bahsetmesi; Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delillerindendir. 118

7.3. Kur'an'ın 1400 yıl önce atmosfere işaret etmesi, Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delillerindendir**. 119**

7.4. Kur'an'ın, iki denizin karışmaması için konan engelden bahsetmesi; Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delillerindendir. 120

7.5. Kur'an'ın insanın yaratılış evrelerinden bahsetmesi; Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delillerindendir. 121

7.6. Kur'an'ın rüzgârları aşılayıcı olarak gönderildiğinden bahsetmesi; Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delillerindendir. 123

7.7. Kur'an'ın geçmişe dair verdiği haberler, Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delillerindendir. 124

7.8. Kur'ân'ın, geleceğe dair verdiği haberler Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delillerindendir. 125

7.9. Kur'an' da Hz. Muhammed'e (s.a.v.) yapılan ikaz, ihtar, tehdit ayetleri Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delillerindendir. 127

7.10. Kur'an'nın belagat harikası ve eşi benzeri olmaması, Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delillerindendir. 132

7.11. Hz. Muhammed'in(s.a.v.) geçmiş ilahî kitaplarda geleceğinin müjdelenmesi; Allah'ın elçisi olduğunun delillerindendir. 135

7.12. Hz. Muhammed'in(s.a.v.) üstün ve eşsiz ahlakı, Allah'ın elçisi olduğunun delillerindendir 136

7.13. Hz. Muhammed'in(s.a.v.) insanlık tarihinde gerçekleştirdiği inkılaplar, Allah'ın elçisi olduğunun delillerindendir. 136

7.14. Hz. Muhammed'in(s.a.v.) peygamberlik vazifesinden evvel meydana gelen hadiseler, Allah'ın elçisi olduğunun delillerindendir. 136

7.15. Peygamberlere verilen mucizeler onların Allah'ın elçisi, olduklarının delillerindendir. 138

7.16. Hz. Muhammed'e(s.a.v.) verilen mucizeler, Hz. Muhammed'in(s.a.v.) Allah'ın elçisi olduğunun delillerindendir. 139

7.16.1. Bedir Savaşı'ndaki mucize 140

7.16.2. Miraç mucizesi. 141

7.16.3. Ayın yarılması mucizesi 142

7.16.3.1. Ayın yarılması mucizesi gerçekleşmiş midir? Neden tarih kitapları ayın yarıldığından bahsetmiyor? 142

7.16.3.2. Ayın yarılması mucizesi nasıl gerçekleşti? 144

7.16.4. Allah'ın, Hz. Muhammed'i (s.a.v.) koruması mucizesi 146

7.16.5. Hz. Muhammed'in(s.a.v.) sularla ilgili mucizeleri: 148

7.16.5.1. Hz. Muhammed'in(s.a.v.) elinden suyun pınar gibi akması mucizesi. 148

7.16.5.2. Hz. Muhammed'in(s.a.v.) Hudeybiye günündeki mucizesi. 149

7.16.5.3. Hz. Muhammed'in(s.a.v.) Buvat Gazvesi'nde gerçekleşen mucizesi. 150

7.16.5.4. Hz. Muhammed'in(s.a.v.) duası ile çölde bir kadının suyunun bereketlenmesi. 151

7.16.5.5. Hz. Muhammed'in(s.a.v.) yağmur duası mucizesi. 151

7.16.5.6. Hz. Muhammed'in(s.a.v.) ayağını yere vurmasıyla su çıkması. 152

8. Deistler Soruyor: Allah Bu Kadar Kötülere, Kötülüklere Niye Müsaade Ediyor? 152

8.1. Allah'ın yarattığı ve kalbine merhamet koyduğu hiçbir insan; Allah'tan daha merhametli olamaz. 152

8.2. Allah kullarına; kötülerin, gaddarların, zalimlerin karşısında birlik olup mücadele etmeyi emrediyor. 155

8.3. Kötülerin, zalimlerin perişan ettiği, işkence edip öldürdüğü mazlumların durumu ne olacak. 156

8.4. Allah kimseye zulmetmez, kimseye kaldıramayacağı yükü yüklemez. 159

8.5. Güneş, balçıkla sıvanmaz. 161

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: KÂİNAT VE İÇİNDEKİLER NİÇİN YARATILDI? 165

1. Cenab-ı Hak, Kâinatı ve İçindeki Varlıkları Niçin Yarattı? ... 165

1.1. Allah, kâinatı ve içindeki varlıkları yaratmasaydı sonsuz ilim ve kudreti hiçbir şeye yaramazdı denilebilir mi? 165

1.2. Allah, kâinatı ve içindeki varlıkları yaratmasaydı, sonsuz ilim ve kudretini israf etmiş olur muydu? 165

1.3. Allah, insanları imtihan (sınav) için yarattı. 167

1.3.1. İnsanların sınav olmama hakkı var mıdır? 168

1.3.2. İnsanların ahiret sınavını kazanması için Allah mı daha çok gayret ediyor yoksa kulları mı? 170

1.3.3. Allah'ın yaptığı sınavın tekrarı, bütünlemesi var mıdır? 174

1.3.4. Allah'ın yaptığı, sınavın karşılığı nedir? 175

1.3.4.1. Cehennem nasıl bir yerdir? 175
1.3.4.1.1. Cehennemle ilgili ayetler. 175
1.3.4.1.2.Cehennemle ilgili bir kısım hadisler. 177
1.3.4.2. Cennet nasıl bir yerdir? 177
1.3.4.2.1. Cennetle ilgili ayetler. 178
1.3.4.2.2. Cennetle ilgili hadisler 180
1.3.5. Dünya ile cennet arasında fark nedir? 182
1.3.6.Kendisi cennette; annesi, babası, çocuğu cehennemde olan bir insan cennette nasıl mutlu olacak? 184
1.3.7. Cennette farklı simadaki annemi, annem; oğlumu, oğlum olarak nasıl seveceğim? 185
1.3.8. Her sanat eseri hakkında en iyi kullanma kılavuzunu kim yazar? 186
1.3.9. Sınavı kazanmak isteyenler, sınav sorularının cevaplarını sınavı yapanın istediği şekilde cevaplamak zorundadır. 188
1.3.10. Soru ve cevapları önceden verilen sınavda, başarısız olan öğrencilere ne denmeli? 188
1.3.11. Bütün insanların girdiği, bir defaya mahsus yapılan, tekrarı, bütünlemesi olmayan, her an bitebilecek, % 100 kazanılması gereken sınav hangisidir? 189
1.3.12. Allah insanları hangi konulardan sınav(imtihan) yapıyor? 190
1.3.12.1. Allah, insanları kendi nefisleriyle imtihan eder. 191
1.3.12.2. Allah, insanları şeytanla imtihan eder. 193
1.3.12.2.1. Ahireti inkâr ettirme amacı olan şeytanın, reenkarnasyon oyunu. 195

1.3.12.3. Allah, insanları korku damarı ile imtihan eder 197

1.3.12.4. Allah insanları açlıkla, kıtlıkla, oruçla imtihan eder..... 199

1.3.12.5. Allah, insanları mal ile imtihan eder. 201

1.3.12.6. Allah, insanları cömertlik duygusu ile imtihan eder..... 202

1.3.12.7. Bazı insanlara mal hırsı, cimrilik verir, imtihan eder..... 202

1.3.12.8. Allah insanları cesaret duygusu ile imtihan eder. ... 204

1.3.12.9. Allah bazı insanlara kuvvetli hafıza verir imtihan eder..... 204

1.3.12.10. Allah bazı insanlara güzellik, yakışıklılık verir imtihan eder 204

1.3.12.11. Allah bazı insanlara güzel bir ses verir, imtihan eder..... 204

1.3.12.12. Allah bazı insanlara güçlü, kuvvetli bir beden verir, imtihan eder. 205

1.3.12.13. Allah, insanları hastalık, bela, musibetlerle imtihan eder. 205

1.3.12.14. Allah, insanları evlatlarıyla imtihan eder. 210

1.3.12.15. Allah, bazı insanları eşi ile imtihan eder..... 214

1.3.12.16. Allah, insanları öfke duygusu ile imtihan eder. 215

1.3.12.17. Allah insanları hasetlik, kıskançlık, çekememezlik duyguları ile imtihan eder..... 216

1.3.12.18. Allah, insanları kin duygusu ile imtihan eder. 219

1.3.12.19. Allah, insanları inat duygusu ile imtihan eder. 221

1.3.12.20. Allah insanlara mevki makam hırsı, sevgisi verir, mevki makam nasip eder, imtihan eder. 222

1.3.12.21. Allah insanları ene, enaniyet (ben, benlik, ego) duygusu ile imtihan eder. 225

1.3.12.22. Allah, insanları kibir duygusu ile imtihan eder. 231

1.3.12.23. Allah, insanları şehvet duygusu ile aşk duygusu ile imtihan eder. 235

1.3.12.24. Allah, insanları zekât ibadetiyle imtihan eder. 238

1.3.12.25. Allah, insanları hac ibadetiyle imtihan eder. 240

1.3.12.26. Allah, insanları namaz ibadetiyle imtihan eder..... 242

1.3.12.27. Allah insanlara adaleti emreder, adaletle imtihan eder..... 250

1.3.12.27.1. Allah'ın emri: "Kininiz size adaletsizlik yaptırmasın." 251

1.3.12.27.2. Allah liyakat, ehliyet, adalet konusunda Müslüman, gayrimüslim ayırt etmeyi yasaklıyor..... 252

1.3.12.27.3. İslam adaletinden örnekler..... 256

1.3.12.27.4. İslam'a göre; gayrimüslimlerin hakları Müslümanlarla aynıdır. 264

1.3.12.27.5. Allah."dosdoğru olmamızı" emreder. 265

1.3.12.27.6. Cenab-ı Hak alışverişte;" yazışmayı" emreder.. 266

1.3.12.27.7. Allah; aleyhimize dahi olsa şahitlikten çekinmeyi yasaklar..... 267

1.3.12.28. Allah insanları kul hakkı ile imtihan eder. 268

1.3.12.28.1. Şehidin dahi kul hakkı affedilmez. 269

1.3.12.28.2. Kamu malına hıyanet haramdır. 271

1.3.12.28.3. Kamu malının gaspına göz yummak da günahtır. 273

1.3.12.28.4. Suizan, kusur arama, gıybet, arkadan çekiştirme, iftira, alay, kötü lâkap takma haramdır. 273

1.3.12.28.5. Ahirette kimler kul hakkından kurtulabilir? 274

1.3.12.28.6. Hz. Peygamber (s.a.v.), olgun müminleri nasıl tarif etmektedir? 277

1.3.12.29. Allah insanları; savaşla, cihatla, canlarıyla imtihan eder. 280

1.3.13. İmtihan neticesinde kazanılan ebedi cennet az mı ki bir kısım insanlar gayret göstermiyor? 285

1.4. Allah insanları kendisine ibadet, kulluk etsinler diye yarattı. 294

1.4.1. Allah ibadeti niçin emrediyor? 296

1.4.2.Allah'ın, ibadet, kulluk emrinin hikmetleri nelerdir? 297

1.4.2.1. İbadet verilen nimetlere karşı bir şükrün ifadesidir.. 297

1.4.2.2. İbadet aynı zamanda bir imtihan sorusudur. 298

1.4.2.3. İbadet, ruhun gıdasıdır. 298

1.4.2.4. İbadet günah kirleri ile hastalanan ruhumuzun ilacıdır. 299

1.4.2.5. İbadet dünya ve ahiret mutluluğunu en iyi temin eden emirler ve yasaklardır. 299

1.4.2.6. İbadet şahsi kemalata sebep olmaktadır. 300

1.5. Allah, bütün kâinatı Peygamber Efendimizin yüzü suyu hürmetine yaratmıştır. 302

1.6. Allah, bütün kâinatı ve içindekileri; tanınmak bilinmek için yaratmıştır. 303

1.6.1. Allah'ın zatı nasıldır? 305
1.6.2. Allah'ı tanımak, sevmek ve O'nu görmek nasıl olur? ... 306
1.6.3. Allah'ı başımızdaki göz ile mi göreceğiz? 316
1.6.4. Cismani ve ruhani lezzetler nelerdir? 318
SON SÖZ 321
KAYNAKÇA 324
İSTİFADE EDİLEN İNTERNET SİTELERİ 326

TAKRİZ

Yaratanın varlığı, tabiatta bulunan mükemmel düzenin kanıtladığı bir konudur ki bu nizam ve hiyerarşi olmadan hayatın var olması düşünülemez. Bizzat insanın yeryüzünde bulunuşu ve sahip olduğu akıl ve irade gücü evrenin mutlak bir varlık tarafından meydana getirildiğinin ispatıdır. Evren sahip olduğu program ve yasayla, Allah'ın sanatkârane ve eşsiz yaratışının sembolü olarak varlığını sürdürmektedir. Ateizm ve deizm gibi tehlikeli cereyanlar fıtrat üzere yaratılmış insan aklının defoları olarak güncelliklerini korumaktadırlar.

Allah'ın varlığına, nübüvvet kurumuna ve her türlü ahlaki tutumun bertaraf edilmesine yönelik olan bu tür yaklaşımların; aklın, ilmin ve dinin ana kaynakları olan Kur'an ve hadislerin ışığında çürütülmesi elzemdir. Zira sahip olduğumuz son ve hak din olan İslam'ın esas gayesi olmazsa olmazı şüphesiz "Tevhid" inancıdır. Hayatının tamamını Mekkeli müşriklerin yozlaşmış ve metalaşmış sözüm ona tanrılarına karşı mücadele ile geçiren Hz. Muhammed (s.a.v) ve Onun Ashabının çabalarının bir benzerini modern putlar olan ateizm ve deizme karşı vermek hem dini hem de insani bir görevdir.

Öyle inanıyorum ki ilmi gerçeklerden derlenmiş bu kitap Allah, insan ve evren ile ilgili birçok soruya cevap arama gayreti içerisindedir. Ayrıca insan aklının, ayetlerin ve ilmi verilerin ortaya koydukları ışığında, Allah-insan ilişkisinin nasıl anlaşılması gerektiğini anlama noktasında bir rehber olacaktır.

İnsanların ilahi ölçüler ve istikamet dairesinde yaşaması için hayatlarını vakfeden insanların varlığı, nebevi mirasın devam ettiğinin umudunu, her daim canlı tutmaktadırlar. Hedef;

bugünün ve yarının nesilleri ile geçmişin mirası arasındaki ilişkiyi sağlam temellere oturtmak ve terakkiye engel durumları ortadan kaldırmak suretiyle hem ilmen hem de manen millî değerlere saygılı bir nesil yetiştirmek olmalıdır. Bu açıdan çalışmanın sadaka-i cariye hükmünde olmasını temenni ediyor ve İslam âlemi için hayırlara vesile olmasını diliyorum.

Dr. Yusuf Okşar
Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi
İlahiyat Fakültesi Dekan Yardımcısı

TAKDİM

Bilindiği gibi milletler, millî ve manevî değerleriyle ayakta dururlar ve varlıklarını geleceğe ancak bunlarla taşıyabilirler. Bunlar **"dinî ve ahlakî değerler, dil ve tarih gibi kültürel değerler, vatan, millet vb. gibi maddî ve manevî değerlerden"** meydana gelirler.

Millî ve manevî değerlerimize, özellikle bunlardan **"dinî ve ahlakî değerlerimize"** en büyük iki düşmanın **"ateizm ve deizm"** olduğunu görmekteyiz. Yazarın ifadesiyle bunlar **"millî ve manevî değerlerimizi yok etme projesi"** olarak karşımızda durmaktadırlar.

<u>Ateizm:</u> "Bir yaratıcının varlığını kabul etmeyen ve tanımayan, Allah'ın varlığını inkâr eden, bütün dinleri ve bunların inanç sistemlerini reddeden bir dinsizlik cereyanıdır". Allah'ı ve O'nun gönderdiği dinleri kabul etmeyen, dolayısıyla başta İslam toplumları olmak üzere bütün toplumların dinî ve ahlakî değerlerini yok ederek onların varlığını ve geleceğini tehdit etmektedir.

Tehlikenin ikinci ayağını ise deizm oluşturmaktadır.

<u>Deizm:</u> "Evrenin bir yaratıcısının olduğunu kabul etmekle beraber bu yaratıcının insana karışmadığını, dolayısıyla peygamber ve kitap göndermediğini, buna gerek olmadığını iddia eden diğer bir dinsizlik cereyandır". Esasen **deizme, "ateizmin farklı bir versiyonu"** demek daha doğru bir yaklaşım

olur. Çünkü insan aklı âlemdeki varlıkları gördükten sonra bunların bir yaratıcısı olmadan kendi kendilerine tesadüfen meydana gelemeyeceklerini zorunlu olarak kabul etmektedir. Bu durumda yaratıcıyı kabul etmek onun emir ve yasaklarına muhatap olmayı kaçınılmaz kılmaktadır.

Bu ise insan nefsinin zoruna gittiği ve bu nefis, Allah'ın emir ve yasaklarına karşı mükellefiyetten kaçmak istediği için deizme sarılmaktadır. Çünkü deizm'in, *"Allah'ın insanlara karışmadığı, sanki onları yarattıktan sonra başıboş bıraktığı"* anlamına gelebilecek görüşleri, mükellefiyetten kaçmak isteyen insan nefsinin hoşuna gitmektedir.

Bu nedenle ateizm bir nevi kılık değiştirerek deizm kılığında varlığını sürdürmekte ve toplumun değerlerini yok etmektedir. Hâlbuki Allah Teâlâ Kur'an'da bize hitaben şöyle buyurmaktadır: **"İnsan, kendisinin başıboş bırakılacağını mı zannetmektedir?" (Kıyamet: 75/36).**

Bu ayetteki hitap tarzıyla Allah Teâlâ, kesinlikle insanın başıboş bırakılmayacağını, bu nimetleri yerinde kullanıp kullanmadığı hususunda, emirlerine uyup yasaklarından kaçınma konusunda onu hesaba çekeceğini anlatmak istemektedir.

Çünkü arıları, karıncaları ve diğer hayvan topluluklarını bile başıboş bırakmayarak onlara kral/kraliçe ve önderler yaratan Allah Teâlâ, bu kadar nimet ve delil sunduğu, varlıkların en şereflisi olan insanoğlunu öndersiz ve başıboş bırakmayacaktır

ve bırakmamıştır. Kuşkusuz bu önderler başta Hz. Muhammed (s.a.v) olmak üzere Allah'ın gönderdiği tüm peygamberlerdir.

Allah Teâlâ bu dünyayı bir mektep, insanları bu mektebin öğrencisi, peygamberleri de bu mektebin muallimleri olarak yaratmıştır. Nasıl ki devlet vatandaşlarını eğitmek için okul yapıp, öğrenci göndermekte ve bu öğrencilerin eğitilmesi için öğretmen ve kitap göndermektedir. Okulu yapan, öğrenciyi oraya getiren ve kitapları sınıfa koyan irade elbette öğretmen de gönderecektir. Göndermemesi mümkün değildir.

Birkaç sayfa içerisinde özetlemeye çalıştığım bu önemli problemi, değerli kardeşim **Nazmi BOZOĞLAN** Beyefendi, yaptığı bu değerli çalışmasında detaylı bir şekilde ele almıştır. Benim yaptığım ise sadece okuyucuyu bu güzel eserle buluşturmaya çalışmaktır. Gençliğimize yararlı olacağı ümidi ve duasıyla onları bu eserle baş başa bırakırken, müellif **Nazmi BOZOĞLAN** Beyefendiye çok teşekkür eder, yeni çalışmalarında başarılar dilerim.

Doç. Dr. Mustafa SÖNMEZ
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
İlahiyat Fakültesi Öğretim Üyesi

ÖNSÖZ

Bu kitap; küresel güçlerin ateizm, deizm, Türk-Kürt-Arap, Alevi-Sünni-Şii, laik-anti laik, sağ-sol vb. konularda ektikleri fitne tohumlarıyla; FETÖ, DEAŞ, PKK, PYD, YPG, DHKP-C gibi kurdukları terör örgütleriyle, bizi biz yapan toplumsal harcımızın çimentosu olan millî-manevi değerlerimizi yok ederek;

ülkemizi ve İslam coğrafyasını parçalama, bölme, sömürme hedeflerinin bertaraf edilmesine, mazlum coğrafyalarda akan kan ve göz yaşlarının dinmesine, barış ve huzurun tesisine, özgürlüğümüzün ve bağımsızlığımızın sembolü olan bayrağımızın vatan topraklarımız üzerinde dalgalanmasına, insanlarımızın ebediyen huzurlu ve mutlu bir hayat sürmelerine katkıda bulunması amacıyla yazılmıştır.

Kitabın merkezine insan alınmış, canımdan daha değerli kutsallarıma hakaret eden aşağılayan ateistlere, deistlere dahi şefkatle yaklaşılmış, onların da iyiliği istenmiş onların da cennete girmeleri arzu edilmiş, ebediyyen huzurlu ve mutlu bir hayat sürmelerine katkıda bulunmak hedeflenmiştir.

Kitapta; ateizmin-deizmin küresel güçlerin bir projesi olduğu ispatlanmış, ateizm-deizm akli, mantıki, ilmi delilerle çürütülmüş, insan, kainat ve içindekilerin niçin yaratıldığı anlatılmıştır.

Akli, mantiki, ilmi bakış açısıyla bakan, samimi, objektif gerçekleri arayan hiçbir ateistin, deistin, hiçbir insanın kitabın içindekilere itiraz edeceğini zannetmiyorum.

Ancak iki kere ikiye beş diyenler, küfr-i inâdî içinde olanlar (Gerçekleri kibrinden veya menfaatinden dolayı bilerek inatla inkâr edenler) hariç...

İslamiyet güneş gibidir üflemekle sönmez, gündüz gibidir göz yummakla gece olmaz. Gözünü kapayan yalnız kendisine gece yapar.

Haçlı seferlerinde karşılarında hep Türkleri bulan, Çanakkale'de, Kurtuluş Savaşı'nda **bu milleti savaşlarla alt edemeyeceğini anlayan bazı küresel güçler, Türk İslam âlemi ile baş etmenin yolunun Türk-İslam âlemini birbirine düşürmekle, millî manevi değerlerinden soğutmakla ve koparmakla olacağını tespit etmişlerdir.**

Türk-İslam âlemini birbirine düşürmek için Türk- Kürt-Arap gibi ırkçılık fitne tohumlarını ekmişler, **Alevi-Sünni-Şii** gibi mezhepçilik fitne tohumları etmişler**, laik-anti laik, sağ-sol vb. birçok fitne tohumları ekmişlerdir.**

Ancak ülkemizi parçalayıp, bölüp, yakıp yıkıp yok etmek isteyen küresel güçler **yıkıcı, yok edici darbeyi millî manevi değerlerimizden, Kur'an'dan koparmakla ve soğutmakla vurabileceklerini tespit etmişler.**

Bu hususta İngiliz Avam kamarasında Dışişleri Bakanı Lord Curzon yaptığı bir konuşma sırasında Kur'an-ı Kerim'i gösterip masaya atarak **"Bu Kur'an Müslümanların elinde kaldıkça biz onlara hakiki hâkim olamayız. Ya Kuran'ı ortadan kaldırmalıyız veya onları Kur'an'dan soğutmalıyız"** söylemini dillendirmiştir. *İngiliz Başbakanı Gladston da Lord Curzon'u destekleyerek* **"Barbar Türkleri Asya'ya sürmeliyiz."** şeklinde

açıklamada bulunmuştur. (Çay, Prof. Dr. A. Haluk, "Her Yönüyle Kürt Dosyası" S. 13-14 Ankara 1996)

Kur'an'ı ortadan kaldıramayacaklarına göre Türkleri Kur'an'dan koparma ve soğutma projeleri yapmışlardır. **Koparma projelerinin en başında** da ateizm-deizm gelmektedir. **Soğutma projelerinde ise** çeşitli vaatlerle birlikte zevk, sefa, eğlence, para, pul, kumar, servet, mevki, makam gibi gençliğin zaaflarından faydalanılarak hazırlanan projeler gelmektedir.

Bu projeler ile bizi biz yapan toplumsal harcımızın çimentosu olan millî manevi değerlerimize olan bağlılığımız zayıflatılarak, yıkılarak, yok edilerek ülkemiz parçalanıp, bölünüp çökertilmek istenmektedir.

Millî manevi değerlerimizden birisi olan dinimiz; Kürt kardeşlerimizle de en kuvvetli olan bağımızdır. Ülkemizi parçalayıp bölmek isteyenler, Kürt kardeşlerimize: **"Türklerle ırkınız bir değil, diliniz de bir değil, vatanınız da bir değil, Türkler Orta Asya'dan gelip vatanınızı işgal etmişlerdir."** şeklindeki söylemlerle fitne tohumları ekmişlerdir.

Geriye kalan din bağımızı da yok etmek için ***"Türklerle dininiz de bir değildir. Türkler kendi dinlerini size dayatmışlardır."*** şeklindeki iftiralarını eklemişlerdir. Silvan Şeyhlerinin torunlarından olan dış mihrakların ateizm-deizm projesi ile dininden, Kur'an'dan kopartılan eski Diyarbakır Belediye Başkanı Mehdi Zana, *"Kürtlerin kılıç zoruyla ve yanlışlıkla Müslüman olduğunu, Kürtlerin asıl dinlerinin ise Zerdüştlük olduğunu iddia etmiştir."* (https://www.haberturk.com/polemik/haber/19100-mehdi-zana-kurtlerin-asil-dini-zerdustluktur.)

Oysa Allah *"Dinde zorlama yoktur.(…)"* (Bakara: 256) ayetiyle İslam'a girmeye kimsenin zorlanmamasını emretmektedir. Allah'ın İslam'a girmeye kimsenin zorlanmamasını emrettiği bir konuda, **İslam'a girmeye insanları zorlamak, Allah'ın emrine karşı gelmek anlamına gelmektedir.** Dolayısıyla değil Türkler, aklı başında olan hiçbir Müslüman, hiçbir insanı İslam'a girmeye zorlayamaz.

Ayrıca Kürtler 1071 Malazgirt Savaşı'ndan bir gün önce, 25 Ağustos 1071'de Molla Yahya (Mele Yahya) 10 bin Kürt süvari savaşçı genciyle Alparslan'ın yanında yer alır.

Kürtlerin ileri geleni Mele Yahya (İmam Yahya) "*Din kardeşlerimizin yanında cihat etmeye geldik."* demiştir. Sultan Alparslan Mele Yahya'ya sarılır amcaoğlum "*Kürt-Türk amca çocuklarıdır."*demiştir. (http://www.anadolugenclik.com.tr/turklerin-amcaogullari-kurtler-ve-malazgirt-savasi-209).

Kürtlerle Türklerin birbiri için canını verecek kadar kuvvetli bağ olan din bağı; ateizm-deizm gibi akımlarla nesillerimiz dininden, Kur'an'dan kopartılarak, PKK terör örgütü ve türevleri kurdurulmuştur. Bu terör örgütü kurdurulduğundan bu yana 40 yıldır desteklenmektedir. **Eskiden gizli olarak yapılan bu destekler son yıllarda 50.000 tır silah yardımı ile açıktan yapılmaktadır.**

Ülkemizi parçalamak bölmek amacıyla daha çok Kürt kökenli vatandaşlarımızın çocuklarına uygulanan bu proje, teknolojik gelişmelerin artmasıyla eş zamanlı olarak sefahatin ve sorgulamanın da artmasıyla birlikte bütün gençlerimizi (Türk, Kürt, Arap, Çerkez vs.) nesillerimizi kuşatması altına almıştır.

Ateistlerin-deistlerin iddiaları şayet çürütülüp etkisiz hâle getirilmezse PKK terör örgütü ve türevleri elbette daha da büyüyecektir. Ülkemizin parçalanacağı, geleceğimizin felakete doğru sürükleneceği kaçınılmazdır.

Maalesef literatür taraması yapıldığında ateizm-deizm lehine kaynak kitapların ve web sitelerinin oldukça fazla olduğu, ancak ateizm-deizm aleyhine herkesin anlayacağı dille derli toplu bir eserin bulunmadığı görülmektedir.

Diyanet Aylık Dergisi Ağustos 2017, 320. sayısında: *"Günümüzde deizmi bir dünya dini hâline getirmek isteyen küresel güçler vardır.* ***Ülkemizde deistlerin bu küresel güçler tarafından desteklendiği bilinmektedir.*** *Bunlar dinleri özelikle de İslam'ı kurmuş oldukları düzenin önünde en büyük engel olarak görmektedirler.*

Uluslararası ateist, deist… oluşumlar kurdukları web siteleri ve diğer sosyal medya kanalları ile dünya çapında faaliyet yürütmektedirler…" şeklinde yer alan ifadelerden de deizmin "Millî Manevi Değerleri Yok Etme Projesi" olduğu ortaya çıkmaktadır.

İngiliz Dışişleri Bakanının: *"Bu* ***Kur'an Müslümanların elinde kaldıkça biz onlara hakiki hâkim olamayız****. Ya Kuran'ı ortadan kaldırmalıyız veya onları Kur'an'dan soğutmalıyız."* söylemi; Kur'an'a olan bağlılığın bu millete baş edilemez bir güç kattığını göstermektedir.

Kur'an'a olan bağlılığın bu millete baş edilemez bir güç kattığını gösteren çok önemli bir olayı da Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün ağzından dinleyelim:

" Size Bombasırtı vakasını anlatmadan geçemeyeceğim. Müteakip siperler arasında mesafeniz sekiz metre. Yani ölüm muhakkak...

Birinci siperdekiler hiçbiri kurtulamamacasına kamilen (topyekün) düşüyor, ikincidekiler onların yerine gidiyor. Fakat ne kadar şâyân-ı gıpta bir itidal ve tevekkülle biliyor musunuz?

***Öleni görüyor, üç dakikaya kadar öleceğini biliyor**, hiç ufak bir fütur (çekinme) bile göstermiyor; sarsılmak yok! **Okumak bilenler, ellerinde Kuran-ı Kerim'le cennete girmeye hazırlanıyorlar. (Kur'an-ı Kerim okumasını) bilmeyenler kelime-i şehâdet getirerek yürüyorlar**.*

*Bu, Türk askerindeki ruh kuvvetini gösteren şâyân-ı hayret ve tebrik bir misaldir. Emin olmalısınız ki, **Çanakkale Muharebesi'ni kazandıran, işte bu yüksek ruhtur.**"* (Ruşen Eşref Ünaydın, Mustafa Kemal Paşa ile Mülakat, Yeni Mecmua, 5-18 Mart 1915 Çanakkale Nüsha-i Fevkalâde, 1918.S.121-143.)

Bu nedenle Türk Milleti ile baş etmenin, ülkemizi parçalayıp bölmenin yolunu; ateizm-deizm dinsizlik tohumlarını ekmekle Kur'an'dan koparacaklarını ve Atatürk'ün övdüğü ve tarif ettiği o -yüksek ruhu- çökerteceklerini anlayan küresel güçler.

Ektikleri ateizm-deizm dinsizlik tohumları ile nesillerimiz millî manevi değerlerinden kopartılarak, PKK terör örgütü ve türevleri kurdurulmuş, başımıza bela edilmiş ve edilmeye devam etmektedirler. Her yıl bütçemizin önemli bir kısmı bu ve benzeri örgütlerle mücadeleye gitmektedir.

Silahlı mücadele ile PKK terör örgütü 40 yıldır bitirilememiştir. Çünkü küresel güçler tarafından ateizm-deizm argümanları ile dinsizlik tohumu ekilerek, Kur'an'dan kopartılarak, kurulan PKK terör örgütü ve türevleri;

Kainatın sahibinin kitapları olan Kur'an ve Kainat Kitabı (fizik, kimya, biyoloji, tıp, astronomi vb. ilim dalları ile) okutularak dindarlık tohumu ekilerek, ateizmin-deizmin argümanları çürütülerek, kurutulur.

Küresel güçlerin, ülkemizi parçalama, bölme, yıkma, yakma, yok etme ve bizimle baş etmenin yolunu bizi Kur'an'dan soğutmakla, koparmakla, Atatürk'ün övdüğü ve tarif ettiği o -yüksek ruhu- çökertmekle olacağını tespit ettiklerine göre; bizim de küresel güçlerle baş edebilmemiz, bu oyunlarını bozabilmemiz, Kur'an'a sarılmaktan geçmektedir.

Kur'an'a sarılmaya itiraz etmek İngiliz Başbakanın, küresel güçlerin ülkemizi parçalama ve bölme planına, ateizm-deizm dinsizlik tohumunun ekilmesine, PKK terör örgütü ve türevlerine destek olmak anlamına gelmektedir. Atatürk'ün övdüğü ve tarif ettiği o yüksek ruhun onarımına ve yeniden inşa edilmesine karşı çıkmak anlamına gelmektedir.

Dolayısıyla bayrağımızın dalgalanması, ülkemizin parçalanmaması; millî manevi değerlerimize sahip çıkmamıza, Allah'ın Kainat Kitabı ve Kur'an'la ateizmin-deizmin argümanları çürütülmesine, Atatürk'ün tarif ettiği o yüksek ruhun Kur'anla onarımına ve yeniden inşa edilmesine bağlıdır.

Şayet bu yönde çalışmalar yapılmazsa, yapılan çalışmalar desteklenmezse bizi biz yapan toplumsal harcımızın çimentosu olan millî manevi değerlerimize olan bağlılığımız zayıflatılarak yıkılır. Ülkemizin parçalanıp bölünmesi de kaçınılmaz olur. Küresel güçler de hedefine ulaşmış olur.

Bu nedenle; **bu çalışmaların öncülüğünü devletimizin yapması gerekir. Nasıl ki küresel güçler ülkemizi parçalayıp, bölüp yıkmak için** plan program yaparak ateizm-deizm dinsizlik tohumunu ekmek, dinsiz bir nesil yetiştirerek terör örgütleri kurdurmak ve bunlara silah yardımı yapmak için **bütçe ayırıyorlar.**

Bizim devletimizin de terörle silahlı mücadele için bütçe ayırdığı gibi aynı kapsamda **millî manevi değerlerimizin korunmasına, ateizmin-deizmin argümanlarının çürütülmesine, Atatürk'ün tarif ettiği o yüksek ruhun Kur'an'la onarılmasına ve yeniden inşasına bütçe ayırmalıdır.** Bu yönde milletimiz teşvik edilmeli, katkı sunanlar kontrol edilip maddi manevi desteklenmelidir.

Şu andaki PKK terör örgütü liderleri ve militanları daha altı yaşlarında sevilmeye koklanmaya layık mahluklar olarak öğretmenlerimizin ellerine teslim edilmiş iken; zamanında bu çocuklarımıza sahip olabilseydik, ateizm-deizm argümanlarını çürütüp, millî manevi değerlerimiz ile donatsaydık, **Atatürk'ün tarif ettiği o yüksek ruhu Kur'an'la inşa etseydik** böyle terör örgütleri çıkar mıydı? Elbette çıkmazdı.

Ateizm, Yaratıcının varlığını inkâr ederek, kâinatın ve içindekilerin, tesadüfen, kendi kendine meydana geldiğini kabul ve iddia eden bir anlayıştır. (Bkz. Topaloğlu, ateizm ve eleştirisi, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2004: 1-6. YEŞİLYURT, Temel, Çağdaş İnanç Problemleri, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2018: 28-34.)

Oysa basit bir resim, bir ressamın varlığına işaret ettiği hâlde, biri çıkıp, "Hayır, akılsız, şuursuz, cansız boya ve fırça bir araya geldi, baş başa verdi ve bu resmi yaptı." iddiasında bulunsa iddia sahibi için "herhalde aklını kaybetmiş veya şaka yapıyor." deriz.

Peki; **118 akılsız, şuursuz, cansız elementin bir kısmının tesadüfen bir araya gelerek akıl, şuur, can sahibi insanı yaptığını;** 118 akılsız, şuursuz, cansız elementin tesadüfen bir araya gelerek kâinatı, kâinat içindeki varlıkları, dünyayı, dünya içindeki varlıkları yaptığını iddia edene ne denmeli?

Elbette ki böyle bir iddiada bulunmak akılla, mantıkla, bilimle, bilim adamlığıyla hiçbir şekilde bağdaşmaz. **Böyle bir iddiaya inanmamız için aklımızı kaybetmemiz lazımdır.**

Akılsız, şuursuz, cansız 118 elementi yoktan var edip sonra da bu elementlerden akıl, şuur, can sahibi insanları; Güneş'i, Ay'ı, yıldızları, gezegenleri, hayvanları, bitkileri, dağları ve denizleri yapan, yaratan Yüce Yaratıcı'nın varlığına, güç, kuvvet ve kudretine işaret etmez mi?

Ateist felsefenin savunucuları, bu felsefenin dünyada yayılmasının en etkili yolunu, başta okullardaki ders kitapları olmak üzere bilimsel kitapların bu felsefeye dayalı olarak yazdırılmasında bulmuşlardır. Bu işi de "bilimin tarafsızlığı ilkesini" kendi ideolojilerine hizmet edecek şekilde yorumlayıp algı oluşturarak başarmışlardır.

Ateist felsefenin taraftarları, yazılan bir bilimsel ders kitabında; **yapılan bilimsel araştırma sonuçları bir yaratıcıya götürüyorsa** veya dinin bir kuralını teyide ya da dinin önceden haber verdiği bir bilgiyi doğrulamaya götürüyorsa "buna inanç karışmış, bilimin tarafsızlık ilkesine aykırı olduğunu" belirtip reddediyorlar.

Oysa bilimin tarafsızlığı; bilimsel araştırmaya dini inançlarını, ideolojik ve siyasi düşüncelerini katmamaktır. Bilimsel araştırma sonuçları bizi bir yaratıcıya götürüyorsa veya dinin bir kuralını teyide ya da dinin önceden haber verdiği bir bilgiyi doğrulamaya götürüyorsa bu gerçeği de reddetmemektir.

Deizm ise kâinatın ve içindekilerin bir yaratıcısının olduğunu, kâinatı ve içindekileri yaratıp bıraktığını, yaratmadaki hiçbir amacının olmadığını, hiçbir kanun, kural koymadığını, kitap, elçi göndermediğini, iddia eden bir anlayıştır. (Bkz. YEŞİLYURT, Temel, Çağdaş İnanç Problemleri, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2018, s.28-34.)

Dolayısıyla deistler Yahudilerin peygamberi Hz. Musa'nın, Hristiyanların peygamberi Hz. İsa'nın, Müslümanların peygamberi Hz. Muhammed'in Yaratıcı'nın elçileri olmadığını; Tevrat'ın, İncil'in, Kur'an'ın Yaratıcı'nın gönderdiği kitaplar olmadığını iddia etmektedirler.

"Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 9. maddesi" ve "T.C. Anayasanın 24. maddesi"; ***İnsanların düşünce, vicdan ve din özgürlüğünü koruma altına almıştır.***

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 9. maddesi: "*Herkes düşünce, vicdan ve din özgürlüğüne sahiptir. Bu hak, din ve inanç değiştirme özgürlüğü ile tek başına veya topluca, açıkça veya özel tarzda ibadet, öğretim, uygulama ve ayin yapmak suretiyle dinini veya inancını açıklama özgürlüğünü de içerir.*

Ancak bu özgürlüğün kullanılması, kamu güvenliğine, kamu düzenine, genel sağlığa veya ahlaka ya da başkalarının hak ve özgürlüklerine zarar vermeyecek şekilde yasayla düzenlenmesini öngörür."

Dolayısıyla **insanların inanma veya inanmama hürriyeti vardır.** İnancını yaşama, yaşamama hürriyeti de vardır. İsteyen istediği dine girebilir, dinini öğrenebilir, çocuklarına öğretebilir, çocuklarına dini eğitim verilmesini, çocuklarının dini eğitim almasını isteyebilir. Dinini açıklayabilir, anlatabilir. Dininin gereği olan ibadetlerini tek başına, topluca, açıkça veya özel tarzda yapabilir.

Ancak, **hiç kimse, bir başkasını inancından dolayı suçlayamaz.** Başkasının inancını **sorgulayamaz.** Kişiyi ve **kişinin kutsallarını aşağılayamaz, alaya alamaz, bunlara hakaret edemez.** Herkes insanların inancına saygı göstermek zorundadır.

Bir kısım ateist ve deist insanlar; insanların özellikle de **Müslümanların inançlarını aşağılayarak, alaya alarak, hakaret ederek suç işliyorlar.** Bu hususun yazılı, görsel ve sosyal medyada çok sayıda örnekleri vardır. Bu işledikleri suçun cezasının karşılığı; Türk Ceza Kanununun 125 ve 216. maddelerinde vardır.

Oysa Allah Kur'an-ı Kerim'de: "Allah'tan başkasına tapanlara (taptıklarına, putlarına) sövmeyin." (En'âm-108), "Dinde zorlama yoktur. (…)" (Bakara: 256) ayetleriyle İslam'a **girmeye kimsenin zorlanmamasını emrettiği gibi putlarına da sövmeyi yasaklamıştır.**

Bu kitabın yazılmasındaki gerekçelerimizi özetleyecek olursak:

1. Ateist-deist ideolojiyle **b**izi biz yapan toplumsal harcımızın çimentosu olan millî-manevi değerlerimizi yok ederek ülkemizi yıkmak, yakmak, yok etmek isteyenlerin plan ve projelerini boşa çıkartmak amacımız bize bu kitabı yazdırmıştır.

2. 1739 Sayılı Millî Eğitim Temel Kanunu'nun 2. maddesinde **Türk Millî Eğitiminin Genel Amaçları** arasında yer alan: "(…) *Türk Milletinin millî, ahlaki, insani, manevi ve kültürel değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren; ailesini, vatanını, milletini seven ve daima yüceltmeye çalışan* " nesiller yetiştirme hedefine **katkıda bulunma** amacımız bize bu kitabı yazdırmıştır.

3.Evladını ateizm-deizm akımına kaptıran anne babaların feryatları bize bu kitabı yazdırmıştır.

4. **Ateistlerin, deistlerin soruları karşısında acze düşmüş** bilgiye susamış bir kısım gençlerin feryatları bize bu kitabı yazdırmıştır.

5. Bir kısım ateist-deist insanların internette, sosyal medyada; **canımdan daha değerli kutsallarım olan Peygamberime, Kur'an'a, Rabbime yaptığı hakaretler, aşağılamalar, alaya almalar** benim uykularımı kaçırmıştı. İşte bu sebepler, bize bu kitabı yazdırmıştır.

6. Ateistlerin bu hakaretleri, aşağılamaları, alaya almaları beni bu kadar üzmüşse de benim uykularımı kaçırmışsa da **o ateist, deist insanlara** gerçekleri, hakikatleri anlatarak "Onların da **ebedi cenneti kazanmalarına vesile olabilir miyim**?" arzu ve isteği bize bu kitabı yazdırmıştır.

7. Allah Kur'an-ı Kerim'inde; "Şüphe yok ki ben Allah'ım. Benden başka hiçbir ilah yoktur. (…)" (Tâhâ:14), "**And olsun, insanı biz yarattık. (…)**"(Kâf: 16) buyuruyor.

Ateistler, deistler ise; "H**ayır, kâinatı ve içindekileri Allah yaratmadı."** diyerek "haşa" Allah'ı yalancılıkla itham ediyorlar, Allah'a iftira atıyorlar, İslam davasının sahibi olan Allah'ı da Allah'ın davasını da inkâr ediyorlar.

İşte o davayı ve dava sahibini inkâr eden ateistlerin, deistlerin iddialarını çürütmeye yönelik imkân ve kabiliyetim ölçüsünde çalışma yapmaya, bu yolda mücadele edenlere maddi manevi destek vermeye, katkı sağlamaya, kendimi mecbur hissettiğimden bu kitabı yazmış bulunuyorum.

8.**Rabbimin:** "Kâinatı ve içindekileri benim yaratmadığımı iddia ederek **beni yalancılıkla itham edenlere,** bana **iftira atanlara**, beni **aşağılayanlara**, bana **hakaret edenlere karşı;**

"(...) bilin ki asıl korkmanız gereken Allah'tır."(Tevbe: 9/13). **"(…)**

İnsanlardan korkmayın benden korkunuz(…)" (Maide: 5/44), dememe rağmen benden korkmayıp insanlardan korkup **beni savunmadın**, **sustun, aldırmadın, ilgilenmedin, lakayt kaldın, bu yolda mücadele verenlere yardım etmedin, destek vermedin, hep dünyevi menfaatler peşinde koştun." derse ben ne cevap vereceğim kaygısı, korkusu, sancısı** bize bu kitabı yazdırmıştır.

9. Bu kitabı yazmaktaki birinci hedefimiz, ateistlerin, deistlerin hidayete ermesi, Müslüman olması değildir. (Evet, bütün ateistlerin, deistlerin iyiliğini isteriz. Cennete girmelerini arzu ederiz.)

Ancak; küfr-i inâdî içinde olanlara yapılacak bir şey yoktur.[1]

Allah'ın davasını tebliğle görevli olan; Hz. İbrahim, Hz. Musa, Hz. İsa, Hz. Muhammed (s.a.v.) olmak üzere bütün peygamberlerin karşısına çıkan nemrutlar, firavunlar, müşrikler, kâfirler olmuştur.

O peygamberlerin gösterdikleri peygamberliğin delillerinden olan mucizeleri, inkâr edememişler; böyle bir olay olmadı, diyememişler; o mucizelere sihir demişler, büyü demişler, küfr-i inâdî içinde olmuşlardır.

O zamanlarda o peygamberlerin karşısına çıkan Allah'ın davasını inkâr eden **müşrikler, kâfirler** idi. **Bugün ise** Allah'ın davasını inkâr edenler; **ateistler, deistler olmuştur.**

Ateistleri, deistleri etkisiz hâle getirmek onların fikirlerini çürütmekle olur.

İşte bu kitabı yazmaktaki birinci hedefimiz; ateistlerin, deistlerin fikirlerini çürüterek Müslümanların çocuklarının imanlarının korunmasına, muhafaza edilmesine, kuvvetlenmesine, kurtulmasına, vesilesi olmak; bu ateist, deist akımın içine düşenlerin de hidayetine vesile olmaktır.

Evet, ateizm ve deizm insanlık için en büyük tehlikedir. Çünkü bu tehlikeye maruz kalanların ebedi hayatları gidiyor. Dolayısıyla insan için bundan daha büyük tehlike, bundan daha büyük felaket mi olur?

---

[1] Küfr-i inâdî: Gerçekleri kibrinden veya menfaatinden dolayı bilerek inatla inkâr etmeye denir.

İşte bu tehlikeye, bu felakete karşı elimizden geleni yapmazsak ahirette hesabımız çetin olur korkusu, kaygısı, sancısı ve Allah'ın yardımı ile karınca kararınca bu kitabı yazmış bulunuyoruz.

10. Trafik kazası geçiren, kanlar içinde yatan bir insanın yardımına insanlık gereği hiçbir şey beklemeden koşarız. Yardım etmezsek o insan kan kaybından kırk-elli yıllık dünya hayatını kaybedebilir.

Ancak insanlar nefis ve şeytanlarına kanıp ateizm, deizm vb. akımlara kapılıp kafile kafile cehenneme sürüklenirken, bizlerin de yardım etme imkân ve salahiyeti var iken, Allah da tebliği farz kılmışken yardım etmezsek lakayt, ilgisiz kalıp ihmal edersek ahirette hesabımız çetin olur korkusu, kaygısı, sancısı ve Allah'ın yardımı ile bu kitabı yazmış bulunuyoruz.

11. Kur'an-ı Kerim'de Cenab-ı Hak: *"Peygamberin üzerine düşen ancak tebliğdir. Allah sizin açıkladığınızı da gizlediğinizi de bilir."* (Mâide: 99) şeklinde buyurmaktadır.

Dolayısıyla başta peygamberler olmak üzere bütün Müslümanlar kabiliyetleri, kapasiteleri, imkânları, bilgileri nispetinde Allah'ın davasını yani İslam'ı lisanı hâl, lisani kal ile tebliğ görevini yapma zorunluluğu *(İslam'ı yaşayışıyla, davranışlarıyla ve sözleriyle anlatmak)* bize bu kitabı yazdırmıştır.

12. **İşte bu kitapla, bu kitabın okunmasına vesile olmakla,** üzerimize farz olan, Allah'ın emri olan, yapmadığımızda hesaba çekileceğimiz tebliğ görevimizi yerine getirmek ve sorumluluktan kurtulma ümidiyle bu kitabı yazmış bulunuyoruz.

13. İnsanların cehennemden kurtulması, cennete girmesi en büyük hayalimiz, en büyük hülyamızdır. **Hiçbir Müslüman çocuğunun, hiçbir ateist-deist insanın ahirette yakamıza yapışıp"***Niye bize gerçekleri tebliğ etmediniz? "***diye hesap sorması, Rabbimizin de:** *"Niçin bunlara tebliğ görevinizi yapmadınız?"* **şeklinde hesaba çekme kaygısı, sancısı, korkusu** bize bu kitabı yazdırmıştır.

14. Peygamberimizin; "(…) senin elinle bir insanın hidayet bulması, güneşin üzerine doğduğu her şeyden daha hayırlıdır." [Buhari, Sahih, Cihad, 4, 58; Müslim, Sahih, Fedâilu'l-Ashâb, Hadis no: 2406] hadisine mazhar olma ümidiyle bu kitabı yazmış bulunuyoruz.

Kitabın yazılmasında yazarın payı tabiri caizse binde birdir. Uçağın, uzay araçlarının, bilgisayarın, arabaların, trenlerin kısacası icat edilen her şeyin üstünde icat edilene kadar insanlık tarihi başlangıcından günümüze kadar, binlerce bilim adamının emeği vardır. Bütün bunlar binlerce bilim adamının çalışmalarının üst üste konulması sonucu icat edilmiş eserlerdir.

İnsanlık tarihi başlangıcından günümüze kadar, binlerce bilim adamının beynini, gözünü, kulağını, dilini kafatasındaki yerlerine yerleştiren; elini, ayağını, kalbini vücudundaki yerlerine yerleştiren annesi babası değildir.

Bilim adamları kendilerine ait bu organları bir yerlerden satın almamışlardır. Akılsız şuursuz, cansız tabiatın da kendilerine hediyesi değildir. Dolayısıyla bilim adamlarının kafatasına beyni yerleştiren Yüce Yaratıcı'dır.

Yüce Yaratıcı, bilim adamlarının anne karnındayken kafatasına yerleştirdiği o beyne kuvvetli bir hafıza ve muha-

keme gücü vermeseydi o bilim adamları istediği kadar çalışsın hiçbir bilimsel icada imza atamazlardı.

Dolayısıyla okuduğunuz eser, bizim eserimiz değildir. Bu eserdeki hissemiz; tabiri caizse binde birdir. O da Allah'ın verdiği aklı O'nun yolunda kullanabilmemiz için O'ndan istediğimiz yardım ve dualarımızın kabulüdür inşallah.

Ayrıca Peygamberimiz bir hadisi şerifinde:

"Kıyamet günü hesabı ilk görülecek kimseler (şu üç kişidir: görünürde şehit, alim, servetini Allah yolunda harcayan zengin.)

Bunlardan ilk önce:

1) Şehit düşmüş kimse olup Allah'ın huzuruna getirilir. Allah ona verdiği nimetleri hatırlatır, o da hatırlar ve nail olduğu nimetleri itiraf eder.

Allah: -Peki bunca nimetlere karşı ne yaptın, diye buyurur.

Adam: -Ya Rab! **Senin yolunda savaştım ve şehit düştüm, deyince**

Allah: -Hayır yalan söylüyorsun. Sen, cesur desinler diye savaştın. Neticede bu söz de senin hakkında söylenmiştir.

Sonra bu kişi verilen emir üzerine yüzüstü sürüklenerek cehenneme atılır.

2) Diğer bir adam ise ilim öğrenmiş ve öğretmiş, Kur'an okumuş bir kimse olup o da Allah'ın huzuruna getirilir. Allah ona da verdiği nimetleri hatırlatır. O da hatırlar ve itiraf eder.

Allah: -Peki bu nimetlere karşılık ne yaptın, diye buyurur.

Adam: **İlim öğrendim, öğrettim ve senin rızan için Kur'an okudum, cevabını verir.**

Allah da buyurur ki: -Yalan söyledin. Sen, 'âlim' desinler diye ilim öğrendin, 'Ne güzel okuyor' desinler diye Kur'an okudun. Zaten bu sözler de senin için söylenmiştir."

Sonra emredilir de yüzüstü cehenneme atılır.

3) Daha sonra Allah'ın kendisine her çeşit mal ve imkan verdiği bir kimse Allah'ın huzuruna getirilir. Allah verdiği nimetleri ona hatırlatır, o da onları itiraf eder. Bunun üzerine Allah: - Peki ya sen bu nimetlere karşılık neler yaptın, diye buyurur.

Adam: **-Senin rızanı kazanmak için sevdiğin yollarda harcadım, deyince**

Allah kendisine**: -Yalan söylüyorsun, halbuki sen bütün yaptıklarını, 'Ne cömert adam.' desinler diye infak ettin**. Bu söz de senin hakkında gerçekten söylenmiştir, buyurur ve ardından da Allah'ın emri üzerine bu kimse de yüzüstü cehenneme atılır." (bk. Müslim, İmâret 152, hadis no: 1905; Tirmizî, Zühd 48, hadis no: 2383; Nesâî, Cihad 22)

Görüldüğü gibi içinde Allah rızası olmayan hiçbir amel Allah katında geçerli değildir. Ülkemizdeki bütün insanların her birine birer villa bağışlasanız; şayet bu bağışı Allah rızası için değil de insanların takdiri, tahsini, övmesi, alkışlaması için yaptıysanız bu yaptıklarınızın Allah katında hiçbir değeri yoktur.

Benim de bu kitabı yazmaktaki hedefim, niyetim; insanların takdiri, tahsini, övmesi, alkışlaması ise bütün emeklerim boşa gitmiştir. Böyle bir yanlış niyetten, böyle bir hataya düşmekten Allah'a sığınırım.

Böyle bir hataya düşülmemesi için, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları arasında yer alan Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'nin "İhlas Risalesi" adlı eserinde müellif, çok güzel bir nasihatta bulunuyor:

"*Amelinizde rıza-yı İlahî olmalı. Eğer o razı olsa, bütün dünya küsse ehemmiyeti yok. Eğer o kabul etse, bütün halk reddetse tesiri yok. O razı olduktan ve kabul ettikten sonra, isterse ve hikmeti iktiza ederse, sizler istemek talebinde olmadığınız halde, halklara da kabul ettirir, onları da razı eder. Onun için, bu hizmette doğrudan doğruya yalnız Cenab-ı Hakk'ın rızasını esas maksad yapmak gerektir."* (Nursi, İhlas Risalesi, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2017, s.44.)

Nazmi BOZOĞLAN

GİRİŞ

Ayet' in sözlükteki manası: "Delil, açık alâmet, işâret, emâre, iz ve nişâne" demektir.

Ayetin ıstılahı dini terim manası: "Allah Teâlâ'nın varlığını, birliğini ve kudretini gösteren alâmet, işaret, delillere, mucizelere" denir.

Kur'ân-ı Kerîm'deki sûreleri meydana getiren cümle veya cümleciklere de ayet denir. Çoğulu âyâttır.

Kur'an-ı Kerim'deki ayetler Allah'ın varlığını, birliğini, kuvvetini, kudretini gösteren delillerdendir. Güneş, Ay, Dünya, yıldızlar, hayvanlar, bitkiler, kısacası, kâinat içindeki her bir varlık da Allah'ın varlığını, birliğini, gücünü, kuvvetini, kudretini gösteren Allah'ın kâinat kitabının[2] ayetlerindendir (delilerindendir).

Dolayısıyla Güneş, Ay, Dünya, yıldızlar, hayvanlar, bitkiler, kısacası, kâinat içindeki her bir varlık Allah'ın kâinat kitabının birer ayetidir.

Kâinat kitabının ayetlerindeki; sanatı, hikmeti, kudreti; fizik, kimya, biyoloji, astronomi, coğrafya, matematik, tıp vb. bilim dallarını ilim adamlarının çalışmalarından öğreniyoruz.

[2] **Allah'ın Kâinat Kitabı:** Evrende bulunan varlıkların tamamı kainat kitabını oluşturur. Galaksiler, yıldızlar, gezegenler, Güneş, Ay, Dünya, hayvanlar, bitkiler, kısacası evren içindeki her bir varlık Allah'ın kâinat kitabının birer ayetidir.

Yazdığımız bu kitapta Allah'ın Kur'an-ı Kerim kitabının ayetlerinden daha çok, Allah'ın Kâinat Kitabı'nın ayetleri vardır. Kâinat kitabının ayetlerindeki; sanat, ilim, irade, güç, kuvvet, kudret karşısında hayret ve dehşet içinde kalmamak mümkün değil!

Allah'ın kâinat kitabının içindeki İnsan, Dünya, Güneş, Galaksi ismindeki ayetleri kısaca bir gözden geçirelim:

1. Allah'ın kâinat kitabının içindeki "insan" ayeti; ilmini, iradesini, kudretini gösteren delillerdendir.

70 kilogramlık bir insanın vücudunda: "43 kg oksijen, 16 kg karbon, 7 kg hidrojen, 1,8 kg azot, 1 kg kalsiyum, 780 g fosfor, diğer 420 g (potasyum, sülfür, sodyum, magnezyum, bakır, çinko, selenyum, molibden, flor, klor, iyot, manganez, kobalt, demir, lityum, stronsiyum, alüminyum, silisyum, kurşun, vanadat, arsenik, brom " bulunmaktadır.

Bu elementler bir araya getirilip milimetrenin binde biri büyüklüğündeki hücreler yapılmıştır. Bu hücrelerin bazıları bir araya getirilerek kemikler, bazıları bir araya getirilerek sinirler, bazıları bir araya getirilerek karaciğer, bazıları bir araya getirilerek kalp, kısacası; **yaklaşık yüz trilyon (100.000.000.000. 000) hücre bir araya getirilerek insan yapılmış, insan yaratılmıştır.**

Akılsız, şuursuz, cansız elementlerin kendi kendine tesadüfen bir araya gelerek akıl, şuur, can sahibi insanı yaptığı iddiasına inanabilmemiz için aklımızı kaybetmemiz gerekmez mi?

2. Allah'ın kâinat kitabının içindeki "Dünya" ayeti; ilmini, iradesini, kudretini gösteren delillerdendir.

Dünya'nın elips şekline benzeyen yörüngesi
https://www.eokultv.com

Dünya, kendi ekseni etrafında 1665 km hızla dönmektedir. Dünyamız bu hızdan, biraz daha hızlı dönse donacak, biraz daha yavaş dönse yanacak ve hayat yine son bulacaktır. Dünya, yörüngesinden çıkıp biraz Güneş'e yaklaşsa yanarız, biraz uzaklaşsa donarız. Dünya mevcut büyüklükten daha büyük veya daha küçük olsa hayat yine son bulacaktı.

Tabancanın ucundan çıkan merminin hızı 1.800 km/saattir. **Namlunun ucundan çıkan mermiyi görme şansımız yoktur. Dünya'nın Güneş etrafındaki dönüş hızı ise; tabancanın namlusundan çıkan merminin hızından 60 kat daha hızlıdır.**

Dünya'nın Güneş etrafındaki bu dönüş hızı, biraz daha hızlı veya biraz daha yavaş olsa hayatımız son bulacaktır. Dünya ile Güneş arasındaki çekim kuvveti biraz artsa güneşe yapı-

şıp yanacağız. Biraz azalsa uzay boşluğuna savrulup donup öleceğiz.

Motorsuz, şoförsüz bir araba yürümez. Bir tır kamyonuna kapasitesinden fazla yük yüklense yokuşta zorlanır, çekemez.

İşte koca dağları, denizleri, okyanusları üzerine alıp elips şeklindeki yörüngesinde(yolunda) motorsuz, şoförsüz, pilotsuz, kaptansız devamlı viraj alarak, üzerindekileri uzay boşluğuna fırlatmadan, tabancanın namlusundan çıkan merminin hızından 60 kat daha hızlı, dönen dünyamız, elbette akılsız başıyla bu işleri yapmıyor.

Mükemmel bir nizam, intizam ve denge içinde meydana gelen bu olaylar; Dünya'yı, Güneş'i, yıldızları, galaksileri kudret elinde tutan ilim, güç, kuvvet, kudret sahibi bir yaratıcının varlığına işaret etmez mi?

Dünya'nın üzerindeki insanları, hayvanları, ağaçları, gökdelenleri, uzay boşluğuna, yer çekimi kanunu koyarak savurmadan, okyanusları boşaltmadan tabancanın namlusundan çıkan merminin hızından 60 kat daha hızlı bir şekilde Güneş'in etrafında döndüren Yüce Yaratıcı'nın ne büyük güç, kuvvet, kudret, sahibi olduğuna işaret etmez mi?

3. Allah'ın kâinat kitabının içindeki "Güneş" ayeti; ilmini, iradesini, kudretini gösteren delillerdendir.

Güneş olmasa Dünya çıplak bir kaya gibi, ıssız, çorak, karanlık ve donmuş bir gezegen olurdu. Güneş'in ışınları Dünya'nın atmosferindeki olayları ve yeryüzündeki yaşamı ayakta

tutar. Yani Güneş, Dünya'daki yaşam için olmazsa olmazların birincilerindendir.

Güneş 1.300.000 tane dünyayı içine alabilecek büyüklüktedir. Güneş yüzeyinin sıcaklığı 5500°C'tır. Merkezdeki çekirdek bölümü, sudan 150 kat daha yoğundur; sıcaklığı da 15 milyon derecedir. Böylesine korkunç bir sıcaklıkta ve basınç altında birbirleriyle çarpışan hidrojen çekirdekleri, füzyon tepkimesiyle kaynaşır ve helyum çekirdeklerine dönüşür.

Güneş'in çekirdeğinde her saniye yaklaşık 600 milyon ton hidrojenden 596 milyon ton helyum oluşur. Aradaki 4 milyon tonluk kütle de enerjiye dönüşür. **Bir saniye içinde ortaya çıkan bu enerji, yaklaşık bir milyar atom bombasının aynı anda patlamasıyla ortaya çıkan enerji kadardır.** Bu patlamayla Güneş'ten çıkan enerjinin 2,2 milyarda 1'i yeryüzüne ulaşır. Geriye kalan enerjisi uzayda kaybolur.

Sovyetler 30 Ekim 1961 tarihinde, saatler Greenwich saati ile 8.30'u gösterirken Novaya Zemlya'da Tsar Bomba lakaplı 57 megatonluk bir hidrojen bombası denemesinde bulunmuştur. Bu bomba Hiroşima'ya atılan atom bombasından yaklaşık 3.800 kat daha güçlüdür. Oluşturduğu alev topu 965 km (599.624 mil) öteden gözlenebilmiştir.

Bize en yakın yıldız Güneş'tir. Güneş ile aramızdaki mesafe 150.000.000 km' dir. Saatte 200 km hızla gece gündüz 24 saat giden bir arabayla Güneş'e yolculuk ettiğimizi farz edelim. Bu mesafeyi ancak 85 yılda kat edebiliyoruz.

Evimizde bulunan odamızı ısıtan kızarmış bir sobaya yaklaştıkça yanarız, yarım metre mesafede 10 dakika kalama-

yız kaçarız. İşte Cenab-ı Hak 150 milyon km uzakta Güneş sobasını yakmış onunla bizi ısıtıyor, onunla bizi aydınlatıyor, onunla meyvelerimizi, sebzelerimizi pişirip yaratıyor.

Gerek atom bombası, gerekse hidrojen bombası, Dünya kurulduğundan bu yana binlerce insanın bilgi birikim tecrübelerinin üst üste konması ile icat ve imal edilmiştir.

Peki, Güneş'te bir saniyede **bir milyar atom bombasına eş değer enerji ortaya çıkaran hidrojen bombalarını;** kim icat etmiş, kimin için icat etmiş; kimin için imal ediyor, malzemelerini nereden nasıl temin ediyor? Saniyede bir milyar atom bombası gücündeki bombayı kim patlatıyor, kimin için patlatıyor?

Bu patlama neticesinde çıkan ısı ve ışık 150 milyon km yolu kat edip, süzgeçlerden geçip dünyamıza ulaşıp kimi ısıtıyor, kimi aydınlatıyor, kimlerin yaşam kaynağı oluyor?

Bir tüpçü dükkânında bir tüp patlasa diğer tüpleri de patlatır. Güneş'te bir saniyede **bir milyar atom bombası gücündeki** hidrojen bombaları patlatılıyor. Güneş de hidrojen bombası yüklü bir yıldız diyebiliriz. Tüpçü dükkânında patlayan tüp, diğer tüpleri patlattığı gibi; hidrojen bombaları ile yüklü Güneş'in; bir anda infilak etmesi gerekmez mi?

Elbette infilak etmesi gerekir. İnfilak etmediğine göre; onu (Güneşi) yoktan var edenin onu infilak ettirmeden, dağıtmadan, söndürmeden, insanların, hayvanların, bitkilerin, canlıların hizmetine sunması; yüce bir yaratıcının varlığına işaret etmez mi?

Bütün bu olayları akılsız şuursuz cansız tabiatın, elementlerin yaptığı veya kendi kendine meydana geldiği iddiasına inanmamız için aklımızı kaybetmemiz gerekmez mi?

Aşağıdaki resimde görüldüğü gibi Güneşimiz(The Sun) VY Canis Majoris yıldızı ve UY Scuti yıldızı yanında bir nokta büyüklüğündedir.

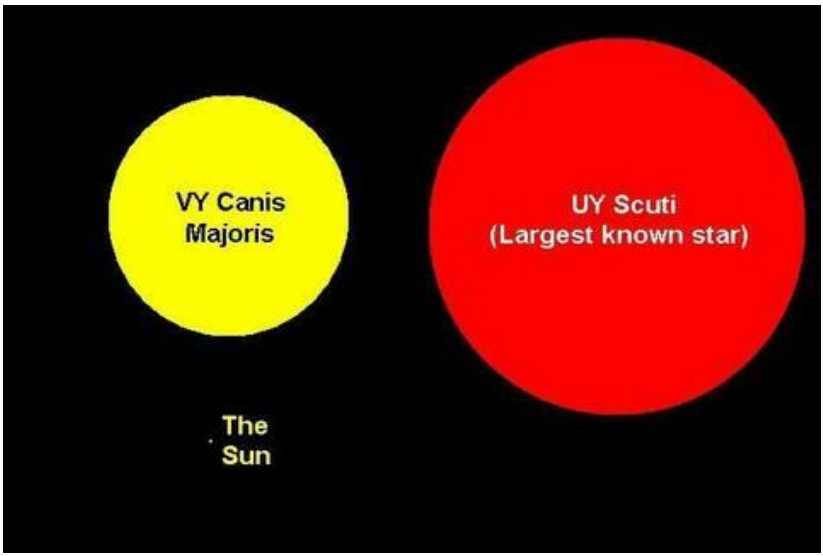

(https://uzay.yetkinforum.com/t167-uy-scuti)

Bize en yakın yıldız olan Güneşimiz, Dünya'nın 1.300.000 katı büyüklüktedir. Yani 1 Milyon 300 bin tane Dünya'nın içine sığabileceği büyüklükteki dev bir alev topudur.

VY Canis Majoris yıldızı ise Güneşimizin 2 milyar katı büyüklüktedir. Yani 2 Milyar tane Güneş'in içine sığabileceği büyüklükteki dev bir alev topudur.

UY Scuti yıldızı ise Güneşimizin 5 milyar katı büyüklüktedir. Yani 5 Milyar tane Güneş'in içine sığabileceği büyüklükteki dev bir alev topudur.

1 Milyon 300 bin tane Dünya'nın içine sığabileceği büyüklükteki dev bir alev topu olan hayat kaynağımız Güneş'i yaratan, 5 Milyar tane Güneş'in içine sığabileceği büyüklükteki dev bir alev topu olan UY Scuti yıldızını yaratan Allah'ın ilminin, gücünün, kuvvetinin, kudretinin, sanatının ne büyük olduğuna işaret etmez mi?

4. Allah'ın kâinat kitabının içindeki "Galaksi" ayeti: ilmini, iradesini, kudretini gösteren delillerdendir.

Galaksi: Kütle çekimi kuvvetiyle birbirine bağlı yıldızlar, gezegenler ve diğer unsurlardan oluşan sistemdir.

Galaksilerin içerisinde 10 milyon ile bir trilyon arasında yıldız bulunur. Bir galaksinin içerdiği yıldızların hepsi o galaksinin kütle merkezini eksen alan yörüngelerde dönerler.

Dünya'mızın, Güneş'in de içinde bulunduğu Samanyolu galaksisinde; gökbilimcilerin tespitlerine göre; güneş gibi 200 milyar yıldız bulunmaktadır. Gök bilimciler, Samanyolu galaksisi gibi gözlemlenebilir evrende yaklaşık 100 milyardan fazla galaksi kümesi tespit etmişlerdir. (https://tr.wikipedia.org/wiki/Galaksi)

Galaksilerin uzayda rastgele dağıldıklarını ileri süren teoriler, modern araçlarla yapılan gözlemler sonucunda önemini kaybetmiş, hepsinin belli bir düzen içinde yer aldıkları, gök cisimlerinin hepsinin belirli yasalar dâhilinde hareket ettikleri anlaşılmıştır. (http://astronoloji.weebly.com/galaksiler.html)

Işık saniyede 300.000 km hızla gitmektedir. Işık hızında bir uçak icad edilebilse 1 saniyede Dünya'nın etrafında 7,5 defa döner. Işığın saniyede 300.000 km hızla uzayda bir yılda gideceği mesafeye **"1 ışık yılı "** denilmektedir.

Gökbilimciler; dev teleskoplarla ve uzay araçları ile 10 milyar Işık yılı uzaklıkta; içerisinde Güneş gibi 200 milyar yıldızın bulunduğu galaksi kümeleri tespit etmişlerdir. Bu galaksi kümeleri içerisinde bulunan yıldızlardan yola çıkan ışık 10 milyar yıl sonra dünyamıza ulaşabilmektedir.

İşte kâinat bu kadar geniş ve büyüktür. Bu kadar büyük kâinatı yaratanın gücünü, kuvvet ve kudretini tahayyül (hayal) etmek mümkün değildir.

Bu kadar geniş kâinatta, Güneş'teki, yıldızlardaki, dünyadaki, galaksilerdeki mükemmel nizam, denge; bitkilerdeki, hayvanlardaki, insanlardaki mükemmel sanat; mükemmel bir sanatkâra, sonsuz bir güç, kuvvet, kudret sahibi Yüce Yaratıcı'ya işaret etmez mi?

Dünya'yı, Güneş'i, yıldızları, galaksileri, insanları, hayvanları, bütün varlıkları 118 elementten yapan, yaratan Yüce Yaratıcı'nın ilminin, gücünün, kuvvetinin, kudretinin, sanatının ne büyük olduğuna işaret etmez mi? "

5. Deistlerin Yaratıcının, kâinatı yaratıp bıraktığı, hiçbir amacı olmadığı, hiçbir kanun, kural koymadığı, iddiaları.

Deistlerin kâinatın ve içindekilerin bir yaratıcısı olduğu ama Yüce Yaratıcının, kâinatı ve içindekileri yaratıp bıraktığı, yaratmada hiçbir amacı olmadığı, hiçbir kanun, kural koymadığı, kitap, elçi göndermediği, iddiaları.

Hiç akıl kabul eder mi ki bir padişah bir saray yapsın içerisine her türlü yiyecek içecek, giyecek, hizmetçi, asker koysun ve sizin emrinize versin. Sarayın ve sizin her türlü istek ve ihtiyacınızı her zaman karşılasın da;

-Sizden hiçbir beklentisi olmasın…

-Size hiçbir görev yüklemesin…

-Sizin uyacağınız hiçbir kanun kural koymasın…

-Sizi başıboş bıraksın…

-Sizi boşu boşuna oraya yerleştirmiş olsun...!

Saraydaki görevlilere kanunlar, kurallar koysun, kendini onlara ifade etsin, görevlerini tebliğ etsin de;

-Size hiçbir kanun kural koymasın…

-Size kendini ifade etmekten aciz olsun…

-Size görevinizi tebliğ edecek bir elçi göndermesin veya gönderemesin…

-Size görevinizi tebliğ etmesin veya edemesin veya etmekten aciz olsun...!

Öyle mi?

Aynen öyle de;

Yüce Yaratıcı; Dünya'yı insana bir saray yapsın, insana cisim gömleğini giydirsin, ayı yıldızları birer kandil, güneşi; bir lamba, bir soba, sebzeleri, meyveleri pişiren bir ocak yapsın, her yıl kamyonlarla, tırlarla, trenlerle, gemilerle taşınan mey-

ve, sebze, tahılları topraktan sizin için yapsın, yaratsın, hayvanları insan için yaratsın, insan için yaşatsın, insanı kâinatın efendisi yapsın, da;

-İnsandan hiçbir beklentisi olmasın…
-İnsana hiçbir görev yüklemesin…
-İnsanın uyacağı hiçbir kanun kural koymasın…
-İnsanı başıboş bıraksın…
-İnsanı boşu boşuna Dünya'ya yerleştirmiş olsun..!

Bütün dağlara taşlara, ağaçlara, kuşlara, hayvanlara bitkilere, güneşe yıldızlara kadar kanunlar, kurallar koysun, kendini onlara ifade etsin, onlara görevlerini tebliğ etsin; onlar da hiç itirazsız, yerli yerinde, zamanında, görevlerini eksiksiz kusursuz yapsın da;

-İnsana hiçbir kanun kural koymasın…
-Kendini en iyi şekilde ifade edecek insanoğlunu yaratsın da Yüce Yaratıcı kendisini ifade etmekten aciz olsun…
-İnsana görevini tebliğ edecek bir elçi göndermesin veya gönderemesin…
- İnsana görevini tebliğ etmesin veya edemesin veya etmekten aciz olsun…!

Öyle mi?

Haşa ve kella! (Asla öyle değil)

Hiç akıl kabul eder mi ki, yapanı insan olan ve insanoğlu tarafından programlanan bir robot; insandan daha akıllı, daha mantıklı olsun, insandan daha iyi düşünsün.

Aynen öyle de yaratanı Allah olan insan da elbette Allah'tan daha akıllı, daha mantıklı olamaz, daha iyi düşünemez.

Marangozluk mesleğini öğrenmek için bir marangoza giren insan ilk defa bir masa yapsa, bu kişi dese: "Bakın bu masayı ilk defa yaptım. Aynısından ikinci masayı da yapabilirim." Birisinin çıkıp "Birinciyi yaptın ama ikinciyi yapamazsın!" şeklinde bir iddiada bulunabilmesi için aklını kaybetmesi lazımdır. Çünkü birincisini yapan ikincisini daha kolay yapacaktır. Zira bu işte daha da ustalaşmıştır.

Aynen öyle de;

Allah'a; insanları yaratmak zor olsaydı, ilk yaratmak zor olurdu.

Hz. Âdem de dâhil olmak üzere, binlerce yıl, milyarlarca insanı imtihan için yoktan var etmiş, öldürdükten sonra da ikinci kez tekrar diriltecek, yaptıklarının hesabını soracak, imtihanı kazananı cennetine; kaybedeni, cehennemine koyacaktır.

"Robot mu daha akıllı, robotu yapan mı?" sorusuna elbette "Robotu yapan." diyeceksiniz. "İnsan mı daha mantıklı düşünür, Allah mı?" sorusuna elbette "Allah!" diyeceksiniz.

Öyleyse;

Allah'ın yarattığı insanlar, Allah'ın kendisine imtihan için verdiği aklıyla, mantığıyla, Allah'ın koyduğu kanunları, kuralları, sorgulama, yargılama, eleştirme ahmaklığına düşmemelidir. *H*ikmetini sorup araştırıp tefekkür edebilir. Zaten Cenab-ı Hak ilmi her kadın ve erkeğe farz kılmıştır.

Bu konuyla ilgili Peygamber efendimiz şöyle buyurmuştur: **“Çin’de de olsa ilmi arayınız. Çünkü ilim öğrenmek her Müslümana farzdır. Melekler, yaptıkları işten hoşlandıkları ilim talebeleri için kanatlarını yere sererler.”** (Câmiü’s-Sağîr: 1/310)

Cenab-ı Hak Kur’an-ı Kerim’inde; **“(…) Allah’tan en çok âlimler korkar(**…)”(Fatır Suresi: 28), buyurmaktadır.

İşte yukarıdaki kesitlerde görüldüğü gibi fizik, kimya, biyoloji, astronomi, coğrafya, matematik, tıp gibi bilim dallarının ilim adamları; Allah’ın kâinat kitabındaki ayetlerini bizlere çok güzel izah etmişlerdir. Bu izahatlardan kendime çıkardığım dersi açıklayayım:

Bu ilim dalları Yüce Yaratıcı’nın yüceliğini, büyüklüğünü, sonsuz gücünü, kuvvetini, kudretini, ilmini, sanatını, açık net göstermektedir. Bunu görmemem için herhalde kör olmam lazımdır. Cenab-ı Hak aşağıdaki ayetlerde de görüldüğü gibi “düşünmemiz, aklımızı kullanmamız” konularında ikazlarda bulunuyor.

”**Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin hizmetinize verdi. Yıldızlar da O’nun emriyle(size) boyun eğdirilmiştir. Şüphesiz bunda aklını kullanan bir toplum için ibretler vardır.**(Nahl Suresi:16/12)

“O, s**ize ayetlerini gösterir ki düşünesiniz**.”(Bakara Suresi: 2/73),

“**Aklınızı kullanmıyor musunuz?”**(Bakara Suresi: 2/44)

Her an ayakta ve hayatta isem Yüce Yaratıcı’nın sayesinde ayakta ve hayatta olduğumu, hayatımın devamı için her

an O'na muhtaç olduğumu, her an kalbimin, organlarımın kendi kendine çalışmadığını, -benim de çalıştırmadığıma göre- her an çalıştıranın Allah olduğunun daha iyi farkına vardım.

Nasıl ki bir iş adamı, aç, susuz, uyuşturucu müptelası hasta, perişan, evsiz, işsiz, bir vatandaşı muhatap alıp, ona: "Gel *seni tedavi ettireyim, sana ev, iş, aş, araba vereyim, seni evlendireyim."* şeklinde bir teklifte bulunsa; o vatandaş da iş adamına; "Sen kimsin ki bana böyle bir teklifte bulunuyorsun haddini bil." şeklinde ahmakane bir söz sarf edip iş adamını muhatap almasa ne büyük bir aptallık, ne büyük bir ahmaklık yaptığını aklı başında olan her insan anlamaz mı?

Aynen öyle de;

Allah da beni muhatap alıp beni ve benim için bütün âlemi yaratmasıyla birlikte; dünyada da rahat huzurlu mutlu bir yaşam sürmem için, bir kısım kanunlar, kurallar, emirler ve yasaklar koyması, bu kanunlara, kurallara, emirlere ve yasaklara uymam hâlinde; kısa bir dünya hayatı için yarattığı nimetlerin çok daha güzelini; Cennet'te ebedi olarak vereceğini vadetmesine rağmen;

Ben O Yüce Yaratıcı'yı bırakıp, muhatap almayarak, sadece ve sadece parayı, pulu, malı, mülkü, mevkii, makamı muhatap alıp bunların peşinde koşarsam; ne büyük nankörlük, ne büyük ahmaklık, ne büyük delilik yapmış olmaz mıyım?

Bu Yüce Yaratıcı bizi niçin yaratmıştı? Bize emirleri buyrukları nelerdi? Elbette bizi yaratış amacının birçok nedenleri, birçok hikmetleri vardı. Bunlar Kur'an-ı Kerim meal ve tefsirle-

rinde yazıyordu. Bizi imtihan etmek için yaratmıştı. Bize bir kısım görevler yüklemiş bunlarla bizi imtihan ediyordu.

O Şefkatli Sultan Yüce Yaratıcı'nın en büyük isteği bütün kullarının bu imtihanı kazanmasıydı. O'nun için başta peygamberlerine olmak üzere bütün Müslümanlara yüklediği en önemli görev tebliğdi.

Tebliğ neticesinde insanlar O'nun emrini öğrensin, tutsun, yasaklarından kaçınsın ve cennetine girsin arzusu buydu. Dilerse hiçbir kulunu kıpırdatmaz, emirlerinin dışına çıkmasına müsaade etmezdi.

Ancak bu şekilde yarattığı melek makamında kulları çoktu. İnsanlar ve cinler kendi cüzi iradeleri ile kendisine koşsunlar istiyordu. Murad-ı İlâhî buydu. Bunun dışında bildiğimiz bilmediğimiz birçok hikmetleri de bulunmaktaydı.

Biz dahi insanların; makam ve mevkilerimizden, zenginliğimizden veya menfaatlerinden dolayı bizi sevmelerini, bize dost olmalarını istemeyiz. Bizi biz olduğumuz için sevmelerini, dost olmalarını isteriz.

Mülk sahibi mülkünde istediği gibi tasarruf eder:

İnsanlar, cinler, melekler bütün kâinat ve içindekiler Allah'ın mülküdür. **Allah; bütün insanları, cinleri, melekleri, bütün kâinatı ve içindekileri yoktan var ettiği gibi yakma, yok etme, öldürme, sınav yapma hakkına da sahiptir.**

Üniversite sınavını kaybettiniz, bir daha girebilirsiniz, kaybettiniz bir daha girebilirsiniz. Hiç kazanamazsanız acınızdan ölmezsiniz.

Ancak; **Allah'ın yaptığı sınavın tekrarı, bütünlemesi yoktur. Şayet sınav kaybedilirse ölmek yok ama açlık var, susuzluk var, tabanı tavanı duvarları alevden olan bir hapishane var.**

Dünyada hapse girmemek için devletin koyduğu bütün kanunlara ve kurallara uyuyoruz. Oysa dünyadaki hapishanede ekmek elden, su gölden… Müebbet hapis cezası alan bir mahkûma dahi hiçbir azap, işkence yapılmamaktadır.

Oysa **Allah'ın hapishanesi tavanı, tabanı, duvarları alevden olan bir hapishanedir.** Öyleyse böyle bir hapishaneye girmemek için Allah'ın koyduğu bütün kanunlara kurallara uymamız gerekmez mi?

Hiçbir anne baba evladını okula, sınıfta kalsın diye göndermez. Anne babanın bütün gayret, çaba ve desteklerine rağmen, çocuk tembellik edip sınıfta kalırsa elbette suç anne babanın değildir. Suç çocuğundur.

Aynen öyle de;

Allah, meleklerden daha yüksek makamlara çıkması için bu dünya okuluna gönderdiği insanı, **sınavı kazanması için** çok kez ihtar, ikaz, cehennemle tehdit, cennetle teşvik etmektedir.

İnsanların işlediği bir günahı, bir günah olarak yazılırken işlediği bir sevaba; yerine ve zamanına göre; 10, 100, 1000,

30.000. 100.000, 700.000 kat yazılmaktadır. İnsanların yer ile gök arası günahı olsa yeter ki samimi bir tövbe edip Allah'a yönelsin Allah bütün günahlarını affetmektedir.

Kur'an'ı Kerim'in Zümer Suresi 53. ayetinde: **"De ki: Ey kendi nefisleri aleyhine (günah işlemekle) haddi aşan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin! Çünkü Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok bağışlayan, çok esirgeyendir."**

İnsan nefis ve şeytana kanıp bin defa tövbesini bozsa da Allah'tan ümidini kesmemeli.

Hadis-i kudside Allah Teâlâ buyurdu ki, **"Ey kulum, af dilediğin müddetçe, günahlarının çokluğuna bakmadan affederim. Günahların bulutlara kadar yükselse de yine affederim. Yer dolusu günahla gelsen, yer dolusu mağfiretle karşılarım. Yeter ki iman ile gel!"** (Tirmizi)

İşte kulunun sınavı kazanıp cennete girmesi için bu kadar gayret eden Rabbine karşı kul nankörlük yapıp sınıfta kalır, cehenneme düşerse suç kimin? Elbette kulundur.

İşte böyle bir kudret sahibi zat bizi muhatap almış. Bütün kâinatın içindeki varlıkları bizim için yaratmış. Biz onu muhatap almayıp malı, mülkü, mevkiyi, makamı muhatap alıp, zevk ve lezzetlerimizin peşinde koşarsak, elbette bu sınavı kaybedenlerden oluruz.

Öğretmen sınav yapıyor soru soruyor; öğrenci iyi not almak istiyorsa soruların cevabını hocasının istediği şekilde yani kitaba göre cevaplamak zorundadır. Öğrenci kitabı oku-

mayıp kitaptakileri öğrenmeyip bana göre bu sorunun cevabı böyle deyip ukala ukala sorulara cevap verirse sıfırı alır.

Bütün insanların girdiği, bir defaya mahsus yapılan, tekrarı, bütünlemesi olmayan, her an bitebilecek, % 100 kazanılması gereken sınav…

Tekrarı, bütünlemesi olmayan, bir defaya mahsus yapılan **bu sınavı kazanabilmemiz için de** sınav kâğıdını her an doğru cevaplarla, dolu bulundurmamız gerekmektedir. Aksi takdirde bütün dünya bizim olsa, versek de kurtulamayız.

6. İnsanları deist yapan deistlerin favori Sorusu: Allah bu kadar kötülere, kötülüklere niye müsaade ediyor?

Bu sorunun cevabı kitabın 153-162. sayfaları arasındadır.

BİRİNCİ BÖLÜM: ATEİZM

1. Ateizm nedir?

Allah'ın varlığını inkâr eden felsefi görüş demektir. Ateizm, Allah'ın varlığını inkâr ederek, kâinatın ve içindekilerin, tesadüfen, kendi kendine meydana geldiğini kabul ve iddia eden görüş demektir. (Bkz. Topaloğlu, ateizm ve eleştirisi, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2004: 1-6. YEŞİLYURT, Temel, Çağdaş İnanç Problemleri, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2018: 28-34.)

Kâinatın ve içindekilerin, tesadüfen kendi kendine meydana geldiği iddiasını inceleyelim;

1.1. Bir iğne ustasız, tesadüfen, kendi kendine meydana gelebilir mi?

Atom: Maddenin en küçük yapı taşıdır. Çıplak gözle görülemeyecek kadar küçüktür.

Bir iğnenin ağırlığı ortalama 0,07 gramdır. Bir iğnede:767.000.000.000.000.000.000 (yedi yüz altmış yedi kentilyon) atom vardır.[3]

En basit bir iğnenin dahi meydana gelebilmesi iki şekilde olur:

Ya aklı, şuuru, gücü, kuvveti, iğne yapma ilmi ve malzemeleri olan birisi tarafından yapılması lazım veya iğnede bulunan 767.000.000.000.000.000.000 (yedi yüz altmış yedi kentilyon) tane her bir demir atomunun; hem kendi kendini, hem diğer demir atomlarını tanıyacak; hem kendinin, hem diğer demir atomlarının görev ve vazifelerini bilecek; bir akla, ilme sahip olması lazımdır.

Ayrıca; bütün demir atomlarının, aynı anda yerlerine yerleşip görevlerini yapabilecek güç, kuvvet ve kudrete sahip olmaları lazım ki, iğne meydana gelebilsin. Oysa hiçbir demir atomunun başında; ne böyle bir akıl, ne böyle bir ilim, ne de böyle bir güç, kuvvet, kudret vardır.

[3] Bir iğnedeki:767.000.000.000.000.000.000 (yedi yüz altmış yedi kentilyon) atomu tek tek saymaya kalksak;383.500.000.000(Üçyüz Seksen üç milyar beşyüz milyol yılda ancak sayabileceğiz.

Dolayısıyla, bir iğnenin tesadüfen kendi kendine meydana geldiği iddiasına inanabilmemiz için aklımızı kaybetmemiz gerekir.

Gözle görünmeyecek küçüklükteki **demir atomlarını yoktan var edip, bu demir atomlarını birbirine bağlayacak bağları içine koyup birbirine bağlayarak demir hammaddesini yapan;** bu demir atomlarının 767.000.000.000.000.000.000 **(yedi yüz altmış yedi kentilyon) tanesi ile iğnenin** ve daha fazlası ile arabaların, trenlerin, uçakların ve benzerlerinin **yapılmasına imkan hazırlayan ve bu araç gereçleri yapabilecek aklı insana veren** yaratıcının ne büyük bir yaratıcı olduğuna işaret etmez mi?

1.2. Bir bahçe duvarı ustasız, tesadüfen, kendi kendine meydana gelebilir mi?

(https://insapedia.com)

Bahçe duvarının meydana gelebilmesi iki şekilde olur:

1. Aklı, şuuru, gücü, kuvveti olan, duvar örme sanatını, ilmini bilen ve malzemeleri olan birisi tarafından yapılması lazım.

2. Her bir tuğlanın hem kendi kendini, hem diğer tuğlaları tanıyacak; hem kendinin, hem diğer tuğlaların nereye yerleşeceğini bilecek; bir akla, ilme sahip olması lazım olduğu gibi, sırası geldiğinde de bir hamleyle sıçrayıp yerine yerleşmesi lazım ki duvar tesadüfen kendi kendine meydana gelebilsin. Oysa hiçbir tuğlanın başında ne böyle bir akıl, ne böyle bir ilim, ne de böyle bir güç, kuvvet, kudret vardır.

Bir bahçe duvarının dahi tesadüfen kendi kendine meydana geldiği iddiasına inanabilmemiz için aklımızı kaybetmemiz gerekir.

Bir bahçe duvarının yapımı dahi; aklı, şuuru, duvar örme ilmi olan bir ustanın varlığına işaret ediyorsa; koca dünyayı; yoktan var eden, bitkilerle, ağaçlarla, otlarla, çiçeklerle döşeyen ustanın; ne büyük usta, ne büyük sanatkâr, ne büyük bir yaratıcı olduğuna işaret etmez mi?

1.3. Dünyamız, evren, canlı ve cansız bütün varlıklar 118 elementten yapılmıştır.

Element: Aynı cins atomlardan oluşan, fiziksel ya da kimyasal yollarla kendinden daha basit ve farklı maddelere ayrılamayan saf maddelere element denir.

Su bir element değildir. Ancak hidrojen ve oksijen ismindeki iki elementin birleşmesinden meydana gelir. Suyun elektrolizinden(ayrıştırılmasından) hidrojen ve oksijen elementleri elde edilir. Demir, altın, gümüş birer elementtir.

Dünyamız ve evrende canlı, cansız (Güneş, Ay, yıldızlar, gezegenler, insanlar, hayvanlar, bitkiler, dağlar, denizler)

bütün varlıklar bilim adamlarının tespitine göre aşağıda tablo-da gösterilen **118 elementten yapılmıştır.**

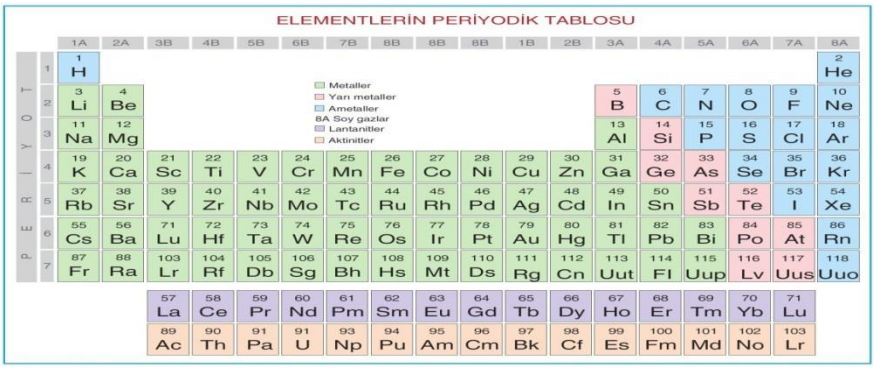

(Kaynak:http://www.yardimcikaynaklar.com)

Akılsız, şuursuz, cansız bu elementlerin tesadüfen bir araya gelip akıl, şuur, can sahibi insanı; ayrıca **Güneş'i, Ay'ı, yıldızları, gezegenleri, insanları, hayvanları, bitkileri, dağları, denizleri yaptığına inanmamız için** aklımızı kaybetmemiz gerekir.

Akılsız, şuursuz, cansız 118 elementi yoktan var edip sonra bu elementlerden; akıl, şuur, can sahibi insanları; Güneş'in, Ay'ın, yıldızların, gezegenlerin, hayvanların, bitkilerin, dağların, denizlerin yapılması Allah'ın ne büyük bir sanatkâr, ne büyük güç, kuvvet, kudret sahibi, olduğuna işaret etmez mi?

1.4. Akılsız, şuursuz, cansız elementler tesadüfen bir araya gelip akıl, şuur, can sahibi insanı yapabilir mi?

70 kilogramlık bir insanın vücudunda: "43 kg oksijen, 16 kg karbon, 7 kg hidrojen, 1,8 kg azot, 1 kg kalsiyum, 780 g fosfor, diğer 420 g (potasyum, sülfür, sodyum, magnezyum,

bakır, çinko, selenyum, molibden, flor, klor, iyot, manganez, kobalt, demir, lityum, stronsiyum, alüminyum, silisyum, kurşun, vanadat, arsenik, brom)" bulunmaktadır.

Miktarlar yaşa, boya, cinsiyete ve fiziksel yapıya göre bazı değişiklikler gösterebilir. Ancak genel itibari ile ortalamalar verilere yakındır.. (https://bilimdili.com)

Bu elementler bir araya getirilip milimetrenin binde biri büyüklüğündeki hücreler yapılmıştır. Bu hücrelerin bazıları bir araya getirilerek kemikler, bazıları bir araya getirilerek sinirler, bazıları bir araya getirilerek karaciğer, bazıları bir araya getirilerek kalp, kısacası; **yaklaşık yüz trilyon (100.000.000.000. 000) hücre bir araya getirilerek insan yapılmış, insan yaratılmıştır.**

Ayrıca; vücudumuzun hangi parçasının inşası ve onarımı yapılacaksa hücreler ihtiyaç duyulan boyuta ve şekle getirilir. Bu kadar farklı görevler yüklenmiş akılsız, şuursuz olan hücrelerin tesadüfen bir araya gelip akıl, şuur, can sahibi insanı yaptığına inanmamız için; aklımızı kaybetmemiz gerekir. (Bkz. Klılavuz, Allah'a İman, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2018: 17-23)

Elementlerin yoktan var edilmesi, sonra bu elementlerin bir araya getirip milimetrenin binde biri büyüklüğündeki hücrelerin yapılması, daha sonra yaklaşık yüz trilyon hücrenin bir araya getirilip insanın yapılması, yaratılması, sonsuz güç, kuvvet, kudret, ilim sahibi bir Yaratıcı'nın varlığına, işaret etmez mi?

1.5. Akılsız, şuursuz, cansız elementler tesadüfen bir araya gelip aspirin ilacını yapabilir mi?

Öğretmen öğrencilerine aspirin ilacının yapılışını şöyle anlatır:

- Sevgili öğrenciler; "Resimde görülen elementlerin bulunduğu raflar kimya laboratuvarında bulunmaktadır. Bir gün, laboratuvarın penceresi rüzgârın şiddetine dayanamaz hızla açılır, kutular, kavanozlar devrilir, kutulardaki, kavanozlardaki elementlerden bazıları belli oranlarda dökülür ve aspirin ilacı meydana gelir." der.

-Öğrenciler:

- Öyle şey mi olur hocam? Bizimle dalga mı geçiyorsunuz? Bu anlattıklarınıza inanacak kadar akılsız mıyız?

Aspirin ilacı veya diğer ilaçlar bilim insanlarının yıllarca, tekrar tekrar bilimsel inceleme, araştırma, gözlem, deney vb. çalışmaları sayesinde icat edilmiştir.

-Öğretmen öğrencilerine:

- Aferin arkadaşlar! Benim kullandığım bir öğretim metoduydu; sizleri, soran sorgulayan, araştıran, analiz eden nesiller olarak yetiştirmek istiyoruz. Sizler bir aspirinin dahi tesadüfen meydana gelmeyeceğini biliyor ve itiraz ediyorsunuz.

Ama maalesef bazı insanlar aklını, mantığını, muhakemesini kullanmayıp sorgulama yapmadan aspirinin değil, "insanın kendi kendine tesadüfen meydana geldiği" iddiasına kanmaktadır. Tabikî aklı başında olan hiçbir insanın böyle bir iddiayı kabul etmesi mümkün değildir.

(http://alptek.com.tr)

İnsanların hastalıklarının tedavisi için aklı, şuuru, gücü kuvveti yerinde olan binlerce bilim adamının, yıllarca çalışmalarının, bilgi, birikim ve tecrübelerinin üst üste konulması ile elementlerden ilaçlar yapılmaktadır.

Bir ilacın dahi meydana gelmesi bu kadar akıl, ilim, güç kuvvet sahibi bilim insanlarının varlığı ile mümkün olmaktaysa bu kadar mükemmel kâinat, içindekiler ve insanların da bir yaratıcının varlığı ile mümkün olması gerekmez mi?

1.6. Kâinat ve içindekiler, tesadüfen kendi kendine meydana gelebilir mi? İnsanlar maymundan türeyebilir mi?

Bir fen lisesinde, günlerden pazartesi 11/A şubesi; 1 ve 2. ders biyoloji…

Biyoloji öğretmeni 1. derste öğrencilere "kâinatın ve içindekilerin tesadüfen meydana geldiğini, insanların maymundan türediğini" anlatıyor. Teneffüs zili çalıyor öğretmen dışarı çıkıyor.

Sınıf başkanı dersliğin kapısını kapatıp sınıftaki arkadaşları ile bir plan yapıyor. Tahtaya bir maymun resmi çiziyorlar, maymunun başını da hocanın başına benzetiyorlar.

2. ders zili çalıyor. Biyoloji hocası tekrar sınıfa geliyor. Yazı tahtasına bir bakıyor ki ne görsün. Tahtaya bir maymun resmi çizilmiş, maymunun başı da kendisine benzetilmiş…

Tabi biyoloji hocası küplere biniyor, sinirleniyor.

Öğrencilere: "*Çabuk söyleyin bu resmi kim çizdi? "*

Öğrenciler hep birlikte*: "Tebeşir çizdi hocam."*

Öğretmen: "Yalan söylemeyin, çabuk söyleyin kim çizdi bu resmi diyorum? "

Öğrenciler yine hep birlikte: "Tebeşir çizdi hocam." diyorlar.

Öğretmen: *"-Çabuk söyleyin, bakın şayet kimin çizdiğini söylemezseniz, bütün sınıfı disipline vereceğim," diyor.*

Bu defa sınıf başkanı ayağa kalkıyor: *"Peki, hocam siz önceki derste kâinatın ve içindekilerin, tesadüfen kendi kendine*

meydana geldiği söylediniz. Bu kadar mükemmel bir kâinatın ve içindekilerin, tesadüfen kendi kendine meydana geldiğine inanıyorsunuz da çok basit bir iş olan; bir tebeşirin sizin resminizi yapmasına niye inanmıyorsunuz?

Basit bir resmin ressamını arıyorsunuz da; bu kadar mükemmel kâinatın ve içindekilerin sanatkârını niye aramıyorsunuz?

Ayrıca; insanın maymundan geldiğini iddia ediyorsunuz. Farz edelim insan maymundan gelmiş, maymunu insana dönüştürmek; basit bir iş midir? İnsan da maymun da tahtadaki resimden daha basit bir sanat eseri mi ki?

İnsanın, maymunun sanatkârını aramıyorsunuz da; tahtadaki resmin sanatkârını arıyorsunuz…!

Öyle ise basit bir resim dahi sanatkârı olan bir ressamın varlığına işaret ediyorsa, bu kadar mükemmel sanat eseri olan kâinat, içindekiler ve insan; sonsuz bir ilim, güç, kuvvet, kudret sahibi bir sanatkârın varlığına işaret etmez mi?"

1.7. Hayatımızın devamı için toprağa, bitkilere ihtiyacımız vardır.

(https://www.yeniakit.com.tr/haber/toprak-deyip-gecmemek-lazim-230813.html)

Toprak: Canlıların yaşaması için vazgeçilmez unsurlardandır. Bütün canlıların beslendiği kaynakların ana deposudur. Eksikliğinde hayat son bulur.

İnsanların temel besin kaynaklarından birisi de bitkilerdir. Akılsız, cansız, şuursuz; toprak, hava, su ve güneşin bir araya gelip bitkileri yapması mümkün değildir.

Şekerin elde edilmesi için geniş bir alanda şeker fabrikası kurulması lazım. Fabrikanın kurulması için bir sürü mühendis, işçi, makine, malzeme ve binlerce insana ihtiyaç vardır.

(http://www.yesilbanazgazetesi.net)

Fabrika kurulduktan sonra tarladan çıkarılan ham madde olan şeker pancarı bir taraftan verilir, diğer taraftan şeker çıkar. Şeker fabrikası şeker pancarını, şekere dönüştürmektedir. Ham madde ile ürün arasında benzerlik var ikisi de tatlıdır. Şeker pancarı da tatlı, şeker de tatlıdır.

Oysa patlıcan, acı biber, tatlı biber, ekşi nar, tatlı nar, karpuz, kavun, elma, armut, incir, üzüm vb. ürünlerin; ham maddeleri topraktır. Ham maddeleri olan toprakla hiçbir benzerlikleri yoktur. Toprağı; karpuza, kavuna, ekşi nara, tatlı nara, elmaya, armuta, incire, üzüme çeviren; güneş, hava, sudan oluşan; akılsız, şuursuz kâinat fabrikası mı?

Bir şeker fabrikasını dahi işleten bir sürü akıl, şuur, güç, kuvvet, can sahibi mühendisler, teknikerler, teknisyenler, işçiler vardır. Ham maddesi toprak olan ürünlerden; karpuz, kavun, ekşi nar, tatlı nar, elma, armut, incir, üzüm, 300 bin bitki âleminin toprakla hiçbir benzerliği yoktur.

Topraktan; karpuzu, kavunu, inciri, üzümü, ekşi narı, tatlı narı, acı biberi, tatlı biberi yapan kim? Akılsız, toprak, hava, su, güneş mi?

https://www.sabah.com.tr/galeri/yasam

Bütün akıl sahipleri insanlar bir araya gelse bir nar tanesini yapamazlar. Akıl sahibi olan bütün insanların bir araya gelmesi ile yapamadığı narı; akılsız, şuursuz, cansız toprak, hava, su, güneş de elbette yapamaz.

Öyleyse; Dünya'yı, Güneş'i, yıldızları, galaksileri, insanları, hayvanları, bütün varlıkları 118 elementten yapan güç, kuvvet, kudret; kim ise toprağı bitkilere dönüştüren, topraktan bitkileri yapan da O' dur.

Akılsız, şuursuz, cansız toprağı yoktan var edip sonra bu toprağın; üç yüz bin çeşit bitkiye dönüştürülmesi, bu top-

raktan üç yüz bin çeşit bitki yaratılması, ne büyük bir güç, kuvvet, kudret sahibi bir yaratıcının varlığına, işaret etmez mi?

1.8. Hayatımızın devamı için atmosfere ihtiyacımız vardır.

1.8.1.Atmosfere yüklenen görevler nelerdir?

1) Güneşten gelen zararlı ışınları tutar.

2) Yaşam için gerekli gazları bulundurur.

3) Dünyanın aşırı ısınma ve soğumasını engeller.

4) Güneş ışınlarının dağılmasını sağlayarak, gölgede kalan kısımların da aydınlanmasını sağlar.

5) Meteorolojik olayların görülmesini sağlar.

6) Işığı, sesi, sıcaklığı geçirir ve iletilmelerini sağlar.
7) Uzaydan gelen meteorların parçalanmasını sağlar.

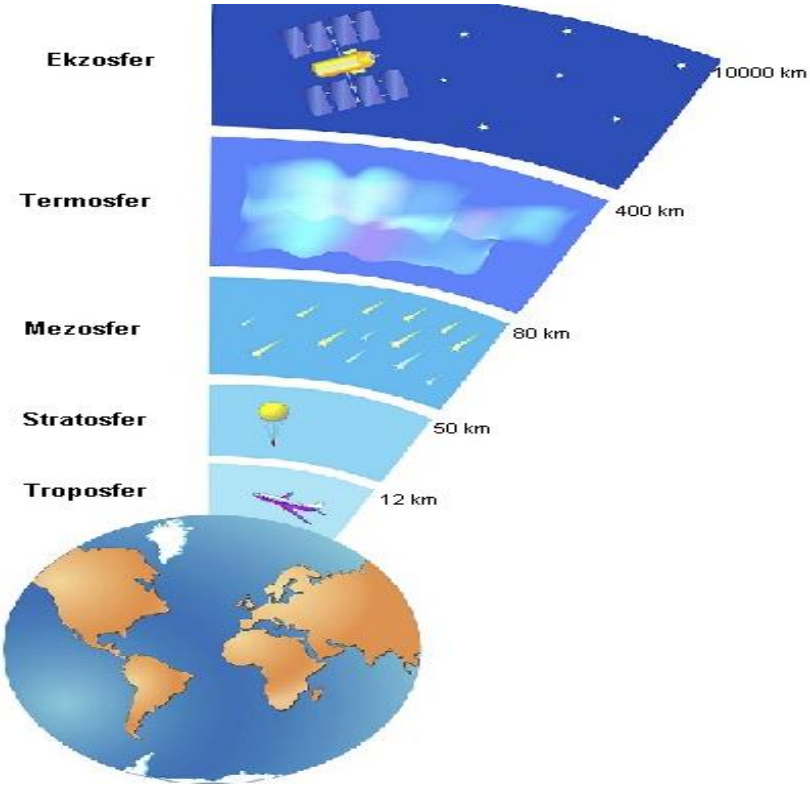

http://webders.net/493/atmosfer-ve-atmosferin-katmanlari.html

1.8.2. Dünya'mızı saran atmosfer Dünya'mızı terk etseydi bu hayatımızın sonu olur muydu?

1) Güneşten gelen zararlı ışınlar vücudumuzu deler geçer ve bizi anında öldürürdü.

2) Atmosferde bulunan gaz oranları; azot; %78(N_2) , oksijen; %21 (O_2), asal gazlar; %1 (argon, neon, kripton, ksenon…)'dir. Gaz oranlarındaki biraz değişiklikler, yaşamamız için gerekli gazların yokluğu, hayatın sonu anlamına gelmektedir.

3) Dünyamızın aşırı ısınması ve aşırı soğumasından dolayı yine hayatımız son bulurdu.

4) Güneş ışınlarını görmeyen kısımlar karanlığa gömülürdü.

5) Uzaydan gelen meteorlar parçalanmadan yeryüzüne düşer çok büyük felaketlere sebep olurdu.

Bütün canlıların hayatını koruma altına alan akılsız, şuursuz, cansız atmosferin, havanın bu tedbiri tesadüfen, kendi kendine aldığı iddiasına inanmamız için aklımızı kaybetmemiz gerekir.

İşte böyle bir akılsız, şuursuz, cansız atmosfere;

Güneşten gelen zararlı ışınları tutma, yaşam için gerekli gazları bulundurma, Dünya'nın aşırı ısınma ve soğumasını engelleme, Güneş ışınlarının dağılmasını sağlayarak, gölgede kalan kısımların da aydınlanmasını sağlama gibi görevleri yaptırma; ilim, güç, kuvvet, kudret sahibi bir Yaratıcı'nın varlığına işaret etmez mi? (Bkz. Nurbaki, Kur'an-ı Kerimden Ayetler ve İlmi Gerçekler, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 1989: 12-20)

1.9. Hayatımızın devamı için suya ihtiyacımız vardır.

Dünya'nın ¾ (dörtte üçü) görüldüğü gibi sularla kaplıdır. Dünya'nın yer kabuğuna derin çukurlar oluşturulmuş, bu çukurlar sularla doldurulmuştur.

İnsan vücudunun üçte ikisi, bir diğer ifadeyle %60 - %70'lik kısmı sudan oluşmaktadır. Hayatın devamı için suya ihtiyaç vardır. Su olmazsa olmazlardandır.

Okyanuslar iklim üzerinde önemli rol oynar. Okyanuslar atmosferle sürekli ısı alışverişi yaptığından ekvatordaki ısı enerjisinin dağılmasına önemli katkı yaparlar.

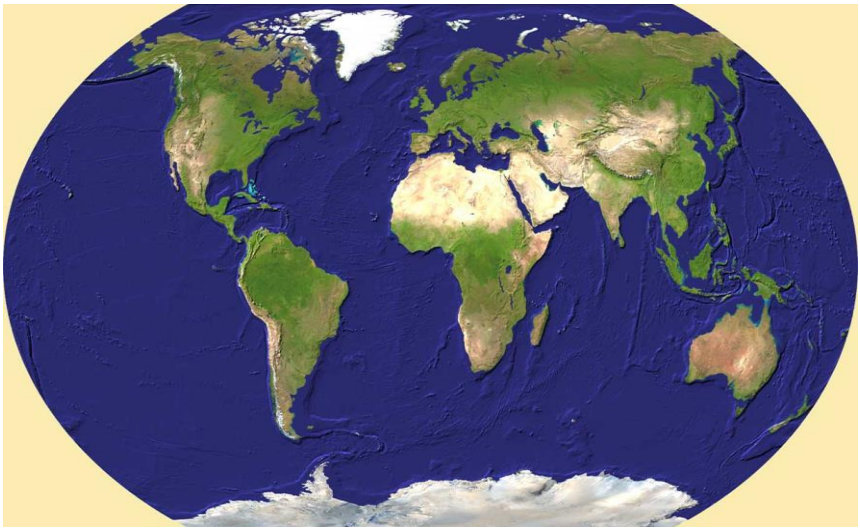

http://www.eokulegitim.com

Okyanusların yüzeyinde dalgaların etkisiyle havaya milyonlarca hava kabarcığı ve tuzca zengin damlacıklar zıplamakta, bunlarla savrulan tuzlu sular deniz tuzlarını havaya karıştırmaktadır. Okyanuslardan atmosfere taşınan toplam tuz miktarının yıllık 10 milyon ton olduğu hesaplanmıştır.

Havada asılı durumdaki küçük tuz kristalleri yoğuşma ve yağış oluşumunda önemli etkiye sahiptir. Aerosol denilen küçük parçalar yağmur damlalarının oluşumunda çekirdek görevi yapar. Bunlar olmasa yağışlar daha az, iklimler çok kurak olurdu.

https://www.eokultv.com/su-ekosistemi-11-sinif-cografya-konu-anlatimi/26691

Yağmur damlaları yere düşerken havada bulunan aerosolleri yakalayarak toprağa indirir. Yağışlarla toprağa inen bu tozlar, tarlaların verimini arttırmak için kullanılan gübrelerin bazılarının küçük örnekleridir (kalsiyum, magnezyum, potasyum vb. metallerin fosfatları ve sülfatları). Her yıl yağmurlarla kara parçalarının yüzeyine 150 milyon ton gübre düştüğü tahmin edilmektedir. (https://yeni.eba.gov.tr)

Yukarıda anlatıldığı şekliyle akılsız, şuursuz, cansız atmosferin, denizlerin, okyanusların, Güneşin iş birliği ile yaptığı işi (yağmuru) aşağıdaki resimde görüldüğü şekliyle; akıl, şuur, can sahibi insanlar, birçok bilgi, birikim, tecrübe, teknolojinin de sağladığı kolaylığa rağmen bin bir zahmetle yapmaktadırlar.

https://gidatarim.com

Yukarıdaki bilimsel tespitlerden; insanların, bitkilerin, hayvanların kısacası **canlıların hayatlarının devamı için; atmosfer, denizler, okyanuslar, güneş ve diğerleri arasında mükemmel bir iş birliği olduğu görülmektedir.**

Bu mükemmel işbirliğini akılsız, şuursuz tabiatın tesadüfen yaptığı iddiasına inanmamız için aklımızı kaybetmemiz gerekir.

Ayrıca su, iki yanıcı madde olan hidrojen ve oksijenin oluşturduğu kovalent bağ neticesinde meydana gelen söndürücü özelliğe sahip bir moleküldür. Yani öncesi iki ateş olan hidrojen ve oksijenin suya dönüştürülmesi, tesadüfen kendi kendine meydana geldiği iddiasına inanmamız için akılımızı kaybetmemiz gerekmez mi?

İşte bu kadar mükemmel bir nizam, intizam ve denge içinde meydana gelen bu olaylar; **Dünya'yı, Güneş'i, atmosferi, denizleri, okyanusları; insanların, hayvanların, bitkilerin, canlıların hizmetine sunan ilim, güç, kuvvet, kudret sahibi bir Yaratıcı'nın varlığına işaret etmez mi?**

Allah gönderdiği kitabı olan Kur'an-ı Kerim'e bakalım bu konularda ne diyor:

"O, rüzgârları rahmetinin önünde müjde olarak gönderendir. Nihayet rüzgârlar ağır bulutları yüklendiği vakit, onları ölü bir beldeyi diriltmek için sevk ederiz de oraya suyu indiririz. Derken onunla türlü türlü meyveleri çıkarırız. İşte ölüleri de öyle çıkaracağız. Ola ki ibretle düşünürsünüz." (A'râf: 7/57)

"O, taze et yemeniz ve takınacağınız süs eşyası çıkarmanız için denizi sizin hizmetinize verendir. Gemilerin orada suyu yara yara gittiğini görürsün. (Bütün bunlar) onun lütfundan nasip aramanız ve şükretmeniz içindir." (Nahl: 16/ 14)

"De ki: "Söyleyin bakalım: Suyunuz çekiliverse, size kim temiz bir akarsu getirir?" (Mülk: 67/ 30)

Hayatın devamı için suya ihtiyaç vardır. Su olmazsa olmazlardandır. Yağmur yağdırılmasa, yer altı suları çektirilse hayat biter.

Cenab-ı Hak Kur'an-ı Kerim'inde Nuh Tufanı'ndan sonra yere ve göğe verdiği emirde: **"(Nihayet) «Ey yer suyunu yut! Ve ey gök (suyunu) tut!» denildi. Su çekildi; iş bitirildi; (gemi de) Cûdî (Dağı'nın) üzerine yerleşti. Ve: «O zalimler topluluğunun canı cehenneme!» denildi**." **(**Hûd: 11/44)

Bu emir sürekli olarak "Ey yer suyunu yut, ey gök suyunu tut" şeklinde olsaydı. Diğer gezegenler gibi yağmurlar kesilir, okyanuslarda dahi su kalmaz hayat biterdi.

1.10. Hayatımızın devamı için güneşe ihtiyacımız vardır.

Kitabımızın giriş 3. Allah'ın kâinat kitabının içindeki "Güneş" ayeti; ilmini, iradesini, kudretini gösteren delillerdendir.. Kısmına bakabilirsiniz. (Sayfa:44-48)

1.11.Hayatımızın devamı için; yeryüzünün ısı aralığının ve Dünya'nın 23 derece 27 dakikalık eğiminin bozulmamasına ihtiyacımız vardır.

Amerikalı jeologlar Frank Pres ve Raymond Siever'in belirttiklerine göre, "Yaşam sadece çok sınırlı bir ısı aralığında mümkündür." Bu ısı aralığının korunmasına katkı sağlayan birçok faktörler vardır:

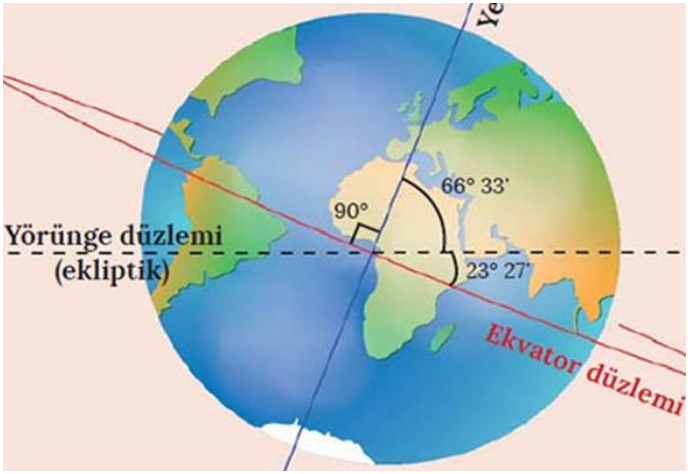

https://cografyahocasi.com

Hesaplamalara göre Dünya'ya ulaşan Güneş enerjisindeki %10'luk bir azalma yeryüzünün metrelerce kalınlıkta bir buzul tabakası ile örtülmesiyle sonuçlanacaktır. Enerjinin biraz artması hâlinde ise tüm canlılar kavrularak öleceklerdir.

Dünya'nın ekseninin 23 derece 27 dakikalık eğimi olmasaydı, kutup bölgeleriyle ekvator arasındaki sıcaklık farkı çok daha artacak ve yaşanabilir bir atmosferin var olması mümkün olmayacaktı.

Dünya'nın kendi etrafındaki yüksek dönüş hızı da ısının dengeli dağılımına yardımcı olur. Dünya sadece 24 saatlik bir süre içinde kendi etrafını dolaşır ve bu sayede geceler ve gündüzler kısa sürer. Kısa sürdükleri için de gece ile gündüz arasındaki ısı farkı çok azdır.

Bu dengenin önemi, bir günü bir yılından daha uzun süren (yani kendi etrafındaki dönüşü, Güneş etrafındaki dönüşünden daha uzun süren) ve bu yüzden gece-gündüz arasındaki ısı farkı dereceyi bulan Merkür ile karşılaştırıldığında görülebilir.

Yeryüzünün şekilleri de ısının dengeli dağılımına uygun şekilde yapılmıştır. Dünya'nın ekvatoru ile kutupları arasında yaklaşık 100 derecelik bir ısı farkı vardır.

Eğer böyle bir ısı farkı fazla engebesi olmayan bir yüzeyde gerçekleşmiş olsaydı, hızı saatte 1000 km'ye varan fırtınalar Dünya'yı allak bullak ederdi.

Oysaki yeryüzü, ısı farkından dolayı ortaya çıkması muhtemel kuvvetli hava akımlarını bloke edecek engebelerle donatılmıştır. Bu engebeler, yani sıradağlar, Çin'de Himalayalarla başlar, Anadolu'da Toroslarla devam eder ve Avrupa'da Alpler’e kadar sıradağlar hâlinde uzanarak batıda Atlas Okyanusu, doğuda Büyük Okyanus'la birleşir.

Okyanuslarda ise ekvatorda oluşan fazla ısı, sıvıların ısı farkını dereceli bir şekilde dengelemesi sayesinde kuzeye ve güneye doğru aktarılır.

Bu arada Dünya'nın atmosferinde ısıyı sürekli dengeleyen birtakım otomatik sistemler de var edilmiştir. Örneğin bir bölge çok fazla ısındığında su buharlaşması artar ve bulutlar çoğalır. Bu bulutlar ise Güneş'ten gelen ışınların bir kısmını geri yansıtarak aşağıdaki havanın ve yüzeyin daha fazla ısınmasını engeller.

Özet olarak; Dünya'nın Güneş'e olan uzaklığı, kendi etrafındaki dönüş hızı, ekseninin eğimi, yeryüzü şekilleri gibi birbirinden bağımsız pek çok etken, gezegenin yaşama uygun bir biçimde ısınmasını ve ısının gezegene dengeli bir biçimde yayılmasını sağlar.

İşte bütün bunları akılsız, şuursuz, cansız tabiatın yaptığını, tesadüfen kendi kendine meydana gelen olaylar olduğuna inanabilmemiz için aklımızı kaybetmemiz gerekmez mi?

Hayatımızın devamı, dünyamız ve evrende bu mükemmel denge ve düzenin devam etmesine bağlı olduğuna göre, böyle mükemmel düzen ve denge onu kuran ve devam ettiren bir yaratıcının varlığına işaret etmez mi…?

1.12. Hayatımızın devamı için Dünya'nın hem kendi ekseni etrafında hem de Güneş etrafında dönmesine ihtiyaç vardır.

Kitabımızın giriş bölümünde Allah'ın kâinat kitabının içindeki "Dünya" ayeti; ilmini, iradesini, kudretini gösteren

delillerdendir. Başlığı altındaki kısma bakabilirsiniz. (Sayfa:43-44)

1.13. Hayatımızın devamı için organlarımızın çalışmasına ihtiyacımız vardır.

Mükemmel birer sanat eseri olan organlarımızı kim icat ve imal etmiş vücudumuza montaj etmiş yerleştirmiştir? Bu mükemmel organlar kimin sanat eseri; akılsız, şuursuz, cansız elementlerin mi veya anne babaların mı? Bu organlarımızı biz mi çalıştırıyoruz yahut bu organlarımız kendi kendilerine mi çalışıyorlar?

Şimdi bakalım hangi organlarımızı biz çalıştırıyoruz. Hangi organlarımız bizim irademiz dışında çalıştırılıyor. Elimize, kolumuza, ayaklarımıza, dilimize, gözlerimize hükmedebiliyoruz. Bunların kumandası bizim elimize verilmiş kumanda ediyoruz.

Bazen felç hastalığı ile bazı organlarımızın kumandası sürekli veya geçici geri elimizden alındığı oluyor. Yorgunluk çöktüğünde gözlerimize de hükmedemiyoruz, göz kapaklarımız kapanıyor.

Kalbimizi, midemizi, ciğerlerimizi, bağırsaklarımızı, beynimizi, kulağımızı vs. çalıştıran biz miyiz? Elbette hayır… Çünkü kumandası bizim elimizde değil. Peki, kimin elinde?

Elbette 70 kilogramlık bir insanın vücudundaki: “43 kg oksijen, 16 kg karbon, 7 kg hidrojen, 1,8 kg azot, 1 kg kalsiyum, 780 g fosfor, diğer 420 g (potasyum, sülfür, sodyum, magnezyum, bakır, çinko, selenyum, molibden, flor, klor, iyot, manganez, kobalt, demir, lityum, stronsiyum, alüminyum, silisyum, kurşun, vanadat, arsenik, brom) " gibi maddelerle İn-

sanın kaşını, gözünü, kulağını, yüzünü, kalbini, elini, ayağını, bütün organlarını yapan kim ise elbette kumandası da O'nun elindedir."(https://bilimdili.com/madde-enerji/kimya/insan-vucudu-hangi-lementlerden olusur)

İşte bu durum; akılsız, şuursuz elementlerle organlarımızı yapan, yaratan, yaşatan, çalıştıran güç, kudret, ilim sahibi bir yaratıcının varlığına işaret etmez mi...?

Ham maddesi et olan ve bana özel takılan parmaklarımla bütün işlerimi gördüğüm gibi parmağımın ucundaki mühür yani parmak izim beni bütün insanlardan ayırt edebiliyor, vücudumdaki damarlar Dünya'yı 2,5 defa sarabilecek uzunluktadır.

Hepsinin de ham maddesi et olmasına rağmen ve bana takılan; göz, burun, kulak, kalp, akciğerler, karaciğer, mide, bağırsaklar, beyin, dalak, böbrek, safra kesesi, diş vb.. organlar ve bunlara yüklenen görevler hepsi birbirinden farklıdır. Hepsi akılsız şuursuz et parçası, ama akılsız şuursuz bu et parçalarına bu farklı görevleri yükleyen Zat, elbette Güneş'e, yıldızlara, kâinata, sözü ve hükmü geçen Zat olabilir. Akılsız şuursuz tabiat değil…!

Ham maddesi et olan ve bana takılan bu organlardan birisi çalışmadığında ortaya çıkacak facialara veya tedavi edilmesindeki maliyetlere bakacak olursak;

Örneğin; protez bacak, protez el, protez ayak taktırmak, böbrek, kalp, karaciğer nakli, 32 dişi implant yaptırmak oldukça yüksek bir maliyet çıkaracaktır. İnsanların büyük çoğunluğu bu maliyetlerin altından kalkamazlar. İşte bu organların ustası, sanatkârı, yapanı, yaratanı bizden hiçbir ücret almamıştır.

Ham maddesi et olan ve bana takılan böbrek 100-200 gram ağırlığında ve bir avuç içi kadar yer kaplıyor. Bir de böbrek kadar güzel çalışmayan, çok fazla yer kaplayan, taşınması zor, kilolarca ağırlıkta, elektriksiz çalışmayan, diyaliz makinesi var.

Aklı başında olan hiçbir insana böyle bir diyaliz makinesinin dahi kendi kendine meydana geldiğini kabul ettiremezsiniz.

Aynen öyle de; insana anne karnında iken takılan böbreğin de kendi kendine meydana geldiğini aklı başında olan hiçbir insana kabul ettiremezsiniz.

İşte insan bedeni; yeryüzündeki en karmaşık makinedir. Hayatımız boyunca bu makine ile görür, işitir, nefes alır, yürür, konuşur, zevk alırız. Bedenimiz kemikleri, kasları, damarları, iç organları ile mükemmel bir düzen ve tasarıma sahiptir.

İşte bu tasarımın detayına inildiğinde ise daha da şaşırtıcı gerçekler ile karşılaşılır: Birbirinden farklı gibi görünen vücut parçalarının tamamı aynı malzeme olan hücrelerden oluşturulmuştur. Hücreler de elementlerden oluşturulmuştur.

Bu durum Kuran'da şöyle anlatılır: "Arkadaşı ona cevap vererek dedi ki: "Seni topraktan, sonra bir damla döl suyundan yaratan, sonra da seni (eksiksiz) bir insan şeklinde düzenleyen Allah'ı inkâr mı ediyorsun?" (Kehf: 37)

1.14. Hayatımızın devamı için et, süt, yumurta, peynir, tereyağı, deri fabrikası olan hayvanlara ihtiyacımız vardır.

İnsanların temel besin kaynaklarından birisi de hayvanlardır. Akılsız ve cansız toprak, hava, su, güneş bir araya gelip

akıl ve can sahibi hayvanları yapmamıştır. Yapması da elbette mümkün değildir.

(https://sorularlaislamiyet.com)

Çevremize baktığımızda bütün varlıkların insana hizmet ettiğini görürüz. Bu hususu iki yönden ele almak mümkündür.

Ya demek lazımdır ki insan dışındaki varlıklar insanı tanıyorlar, onun ihtiyaçlarını biliyorlar, ona şefkat edip acıyorlar. Bunun için de mesela, meyve ağaçları insanın vitamin ihtiyacını gidermek için ona meyve veriyor, hayvanlar protein ihtiyacını karşılamak için et, süt, yumurta gibi gıdaları insana takdim ediyorlar…

Veya insan, bütün bunları kendi gücü, kuvveti ve kudreti ile yapıyor…

Hâlbuki baktığımızda bu ağaçlar insanı değil, kendi kendilerini dahi tanımazlar. İnsanoğlu bir ağacın yaprağını yapacak ilim, güç kuvvet kudret sahibi değildir.

İnsan, hayatını devam ettirebilmek için gerekli olan ihtiyaçları topraktan, havadan, sudan, ateşten kendi güç ve kuvvetiyle temin edemeyeceği için, İlâhî rahmet ve kudret; *“Elma-*

yı ağacın, yumurtayı tavuğun, sütü koyunun eliyle insana ihsan ediyor. Güneş'teki zararlı ışınları da atmosfer vasıtasıyla yine insan için süzüyor."

İnsanlar için Dünya'yı, Güneş'i, denizleri, okyanusları, bitkileri yapan güç, kuvvet, kudret; koyunları, keçileri, inekleri, tavukları, ördekleri, kuşları, arıları kısacası bütün hayvanları da O yapmıştır… O yaratmıştır. (Bkz. Döğen, İlimler Diliyle Allah, 2011: 15-40,74-92,128-151)

1.15. Teşekkür etmesini bilmeyene iyilik yapılmaz.

"Bir fincan kahvenin kırk yıl hatırı sayılır." atasözümüz var. Her bir nimet, her bir ikram, her bir iyilik; bir teşekkürü gerektirir. Teşekkür etmeyen vefasız, nankörlere de bir daha iyilik yapmazsınız, ikramda bulunmazsınız.

Aynen öyle de her nefes almak bir nimet bir teşekkür, bir şükrü gerektirir. Her nefesi vermek; bir nimettir, bir teşekkürü, bir şükrü gerektirir. Nefesi verdin, geri alamadın veya aldın, geri veremedin sonucu ölümdür. Dolayısıyla Allah, insanı her an ölümden kurtarmaktadır.

Aynı şekilde kalbimizi biz çalıştırmıyoruz, Allah çalıştırıyor, çalıştırmazsa sonuç ölümdür. Bütün organlarımızı çalıştıran da biz değiliz. Güneşi yakmadığında, , atmosferin gaz oranını dengede tutmadığında, insanlar için yiyecek ve içecekleri yaratmadığında, sonuç yine ölümdür.

İnsanları her an binlerce, milyorlarca ölümden kurtaran Allah'a şükür etmek gerekmez mi? Teşekkür etmemek, şükretmemek vefasızlıktır, nankörlüktür. Vefasızlık, nankörlük tövbeyi gerektirir.

1.16. Yoku ispat zor, varı ispat kolaydır.

Reşat Altını

(https://www.altinpiyasalari.org)

Bir evde reşat altınının yokluğunu ispat etmek için evin her tarafı; halıların altı, çekmeceler, yatakların, yorganların içi vs. göstermek gerekir ki reşat altınının yokluğu ispat edilebilinsin. O evde reşat altınının varlığını ispat ise çok kolay reşat altınını bulunduğu yerden çıkarır gösterirsiniz, yeterli olur.

Acaba Allah'ı, cennet ve cehennemi inkâr edenler bu kadar geniş kâinatı aradılar, Allah'ı, cennet ve cehennemi bulamadılar da mı inkâr etmektedirler.

Evet bir iğne dahi ustasız olamaz, bir sanatkârı, bir yapanı var. Böyle geniş mükemmel bir kâinatta, Güneş'teki, yıldızlardaki, Dünya'daki, galaksilerdeki mükemmel nizam; bitkilerdeki, hayvanlardaki, insanlardaki mükemmel sanat, mükemmel bir sanatkâra, sonsuz bir güç, kuvvet, kudret sahibine Allah'a işaret ediyor.

Peki, her şeyi Allah yarattı, (haşa) Allah'ı kim yarattı?

1.17. Allah'ın yaratıcısı var mıdır?

Aynı soruyu bir kısım Yahudiler, Peygamber Efendimize soruyorlar. Bunun Üzerine Cenab-ı Hak, İhlas Suresi'ni göndermektedir. İhlas Suresi'nin mealinde Allah Teâlâ şöyle cevap vermektedir. **"(Ey Muhammed!) De ki: O Allah'tır, bir tektir. Allah Samet'tir.(Her şey ona muhtaçtır; O, hiçbir şeye muhtaç değildir)** O, doğurmamış ve doğmamıştır. Hiçbir şey O'nun dengi ve benzeri değildir. "

(https://turistikyerler.com)

Bir trende en son vagonu bir öndeki çekmekte, onu bir öndeki, onu bir öndeki, iş lokomotife dayandığında lokomotifi kim çekiyor diye bir soru sorulamaz.

Çünkü Lokomotif denince akla, çeken fakat kendisi çekilmeyen bir makine gelir.

(https://m.yeniakit.com.tr/)

Askerde; bir er emri onbaşıdan alır, onbaşı çavuştan, çavuş üst çavuştan, iş Cumhurbaşkanına kadar uzar.

Ancak cumhurbaşkanı emri kimden alır diye bir soru sorulamaz.

Çünkü cumhurbaşkanı denince akla, emir veren fakat kendisi emir almayan bir zat gelir.

Nar

(https://www.halkbankkobi.com.tr)

Bir nar, nar ağacında yapılır. Nar ağacı kâinat fabrikasında (Toprak, hava, su, güneşten oluşan bir fabrikada) yapılır.

Kâinat fabrikası Allah'a dayandırılmazsa, ona da başka bir fabrika, ona da başka bir fabrika, ona da başka bir fabrika; iş sonsuza kadar uzar gider. Böyle bir şeyin olması da mümkün değil.

Nasıl ki;

Cumhurbaşkanı denince akla, emir veren fakat kendisi emir almayan bir zat geliyor.

Lokomotif denince akla, çeken fakat kendisi çekilmeyen bir makine geliyor.

Allah denince de akla, yaratan fakat kendisi yaratılmayan bir Zat gelmelidir. O da yaratılmış olsa o zaman yaratıcı olamaz.

Onu kim yarattı, başka bir Allah, onu başka… İş sonsuza kadar uzar gider. Böyle bir şeyin olması da mümkün değildir.

Hem böyle bir Allah olmazsa ne kâinat olur, ne içindekiler olur, ne de biz oluruz.

Yaratmak kelimesi yoktan var eden anlamına gelmektedir. Alçıdan heykel yapan bir kişi yaratmış olmuyor. Var olan alçıdan heykeli yapıyor, icat ediyor. Heykelin ham maddesi olan alçının elementlerini yoktan var etmek "YARATMAKTIR."

Yoktan var eden sadece ve sadece Allah'tır. Dolayısıyla yaratmak fiilinin tek faili vardır. O da Allah'tır.

Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de **"O Allah yaratıcıdır, her şeyi yoktan yaratandır, her şeye suret ve şekil veren odur. Bütün güzel isim ve sıfatlar ona aittir. Semavat ve arzda bulunan her şey onu över, onu tesbih ve her türlü noksan sıfat-**

lardan tenzih eder. O azizdir, izzet ve azamet sahibidir. Her işi hikmetledir, her yaptığı şey ilim ve hikmetin gereğidir." (Haşr Suresi, 59/24) buyurarak bu hususu ifade etmiştir. (Bkz. Döğen, İlimler Diliyle Allah, 2011:186-191)

1.18. Allah Kainatı ve içindekileri nasıl yaratmıştır?

Allah bir şeye karar verdiğinde, ona sadece "ol" der, o da oluverir. (Mu`min Suresinin 68. Ayeti)

Nasıl ki insanlar Allah'ın yarattığı elementlerden, oluşturduğu madenlerden ve doğaya koyduğu kanunlardan yararlanarak, robotlar yapmakta ve o robotun yapacağı işlerle ilgili programı o robota yüklemektedir. Robotlar kendilerine yüklenen programlar çerçevesinde verilen emirleri yerine getirirler.

Örneğin insan suretinde yapılan bir robotun programına -gel- komutu yüklendiğinde, o robota gel dediğimizde o robot emre itaat edip hemen gelecektir.

Aynen öylede; Allah'ta yarattığı elementlere, atomlara, elektronlara yüklediği programlarla -Ol- dediğinde; o atomlar, elementler emre itaat edip, hücre olur, insan olur, hayvan olur, bitki olur, Güneş olur, Dünya olur, Kainat olur, ne emredilmişse o, oluverir.

Hem böyle bir Allah olmazsa ne kâinat olur, ne içindekiler olur, ne de biz oluruz.

İKİNCİ BÖLÜM: DEİZM

1. Deizm nedir?

Ateizme karşı tanrıcılık anlamında kullanılmıştır. Kavram olarak deizm; her türlü vahyi, risaleti, mucizeyi, ilhamı ve dolayısıyla vahyin bildirdiği Allah'ı, dini inkâr ederek sadece akıl ile idrak edilen bir Yaratıcıyı kabul eden anlayıştır.

Bir başka ifadeyle Allah'ın âlemin mimarı olduğunu, âlemi düzenleyip tanzim ettiğini, ona şekil verdiğini, onu hareket geçirdiğini kabul eden, fakat artık âleme karışmadığını tasavvur eden bir anlayıştır. (Bkz. YEŞİLYURT, Temel, Çağdaş İnanç Problemleri, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2018, s.28-34.)

2. Batı'da ateizm ve deizmin çıkışının nedenleri?

Ateizm ve Deizm, Batı'da ortaya çıkan din karşıtı akımlar, tepkisel hareketlerdir. Her devirde inkârcı akımlar, marjinal grupların savunduğu bir düşünce iken Rönesans sonrasında hızla gelişerek modern dönemde geniş kitlelerin düşünce ve yaşam biçimi hâline gelmiştir.

Bunun önemli bir sebebi; Hristiyanlığın dejenere olması, papazların halk üzerinde mutlak bir otorite kurmasıdır. Çoğu zaman bu otorite, akıl, özgür irade ve serbest teşebbüs üzerinde baskıya dönüşmüştür. Daha sonra bu otorite ekonomik anlamda halkın sömürülmesine de alet edilmiştir.

Fakat modern çağda sürekli gelişen deneysel bilgiler, kilisenin asırlardan beri savunduğu inançları sarsmıştır. Bunu önlemek için kilisenin uyguladığı baskılar, insanları dinden uzaklaştırmıştır. (Bkz. İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Ankara 2011.)

3. Ülkemizde ateizm ve deizmle ilgili istatistiki veriler

Resmî istatiksel veriler, uzun süreden beri ülkemizdeki Müslümanların oranının %99 olduğunu gösteriyordu. Son dönemlerde araştırma şirketlerinin yaptıkları çalışmalarda;**"Allah'ın varlığına ve birliğine, bizi yaratıp yaşattığına inanıyor musunuz?"** şeklinde sorulan sorulara; %4 oranında "hayır" cevabının verildiğini, bu soruya, "Evet, Allah'ın bizi yarattığını inanıyorum ama her şeye karıştığını düşünmüyorum." diyen deist düşünceye sahip olanların oranının ise %6 olduğu görülüyor. (Mak-Danışmanlık Şirketinin 12-18 Haziran 2017 tarihleri arasında "Türk Toplumunun Din Ve Dini Değerlere Bakışı" adıyla yaptırdığı araştırma).

Bu durum, özellikle gençler arasında din karşıtı akımların dikkate değer bir artış kaydettiğini gösteriyor. Zaten etrafa şöyle bir göz attığımızda, bilhassa genç kuşakların İslami-ahlaki değerler sistemine karşı ilgisiz, hatta mesafeli bir dünya görüşüne meylettikleri gerçeğiyle karşılaşıyoruz.

4. Ülkemizde ateizm ve deizmin çıkışının nedenleri?

4.1. Diğer dinler gibi İslam'ın da bilim ile çatıştığı, akla aykırı ilkeler barındırdığı, insana özgürlük tanımadığı, dünyayı ihmal ettiği ve İslam dünyasının bundan dolayı geri kaldığı iddiaları:

Bu iddia İslam dışındaki dinler için doğru olabilir. Çünkü Allah'ın gönderdiği İslam dışındaki dinlerin kitaplarını; kendi din adamları dünyevi menfaat ve insanlara hükmetme aracı olarak kullanmak için değiştirip aslını bozmuşlardır. Dolayısıyla değiştirilen kutsal kitapları bilimle ters düşmüştür. Bu durum 1789 da Fransız İhtilaline kadar gitmiştir.

Oysa İslam'ın bilim ile çatıştığını, akla aykırı ilkeler barındırdığını, insana özgürlük tanımadığını, dünyayı ihmal ettiğini; İslam dünyasının bundan dolayı geri kaldığı, iddiaları ya

islamı hakkıyla araştırmadan söylenen sözlerdir. Yahut da İslam düşmanlarının kasıtlı ve planlı olarak ortaya attıkları iftiralardan ibarettir. Çünkü ön yargısız, objektif aklı başında her insan İslam'ı her yönüyle ayrıntılı incelediğinde; iddianın asılsız iftiradan ibaret olduğunu görecektir.

Allah tarafından gönderilen hiçbir dinin kitabı orijinal haliyle bilime karşı olamaz. Çünkü; bilim insanlarının yaptıkları bilimsel keşiflerle buldukları tabiat kanunlarını tabiata koyan Allah hiç bilime aykırı kitap gönderir mi...?

İslam'da ve Kur'an'da bilime aykırı bir ayet veya hadis bulamazsınız. Bilimi teşvik babından bazı ayet ve hadisleri sıralayacak olursak:

"Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" (Zümer:39/9)

"Eğer bilmiyorsanız, zikir (ilim) ehline sorun." (Nahl:16/ 43)

Peygamberimizin ilme teşvik eden pek çok hadis-i şerifleri vardır. Bunlardan birkaçı şöyledir:

"Her şeyin bir yolu var. Cennetin yolu ilimdir."

"İlim Çin'de bile olsa gidiniz, alınız, tahsil ediniz."(Beyhaki, Şuabu'l-İman, Beyrut, II. 254)

"Hikmet, müminin yitik malıdır. Nerede bulsa alır." (Tirmizi, İlim 19)

"Kadın ve erkek her Müslüman'a ilim öğrenmek farzdır." (İbn Mace, Mukaddime, 17)

Eğer İslam dini gelişmeye engel olsaydı, Asr-I Saadet'teki gözler kamaştıran o terakki, Avrupa'nın üstadı olan Endülüs'teki o tekâmül, dünyayı hayrette bırakan Selçuklu ve Osmanlı medeniyetleri vücuda gelebilir miydi? İslâm âleminde İmam Azam, İmam Gazali, İbn-i Sina, Farabî, İmam Rabbani, Mevlâna Celaleddin Rumî gibi binlerce ulema ve hükema yetişebilir miydi?

Günümüz Müslümanlarının, bilim ve teknoloji sahasında istenilen seviyeye gelemedikleri bir gerçektir. Fakat bu geri kalmışlığın sebepleri, İslamiyet'te değildir. İslamiyet bilakis bilime çalışmayı emrediyor. Müslüman tembellik yapıp çalışmıyorsa suç İslam'ın değil Müslümanlarındır.

Müslümanlar bilime çalıştığı dönemlerde; tıpta, astronomide, matematikte, fizikte, kimyada daha birçok bilim dallarında bilimin öncülüğünü yapmışlardır.

Hem Allah, bilime çalışana Müslüman, gayrı müslüm ayırt etmiyor veriyor. Gayrı müslim diye aklını durdurmuyor, kör etmiyor, sağır etmiyor, rızkını kesmiyor. Çünkü kullarını imtihan ediyor.

Zaten bilimdeki başarı; Allah'ın verdiği akılla, tabiata koyduğu kanunları keşfedip icatlar yapmaktan ibarettir. Yani Allah insana akıl vermese, tabiata kanun koymasa insanlar hiçbir şeyin mucidi olamazlardı.

4.2.Tanzimat'tan bu yana ülkemizdeki aydınlardan bir kısmı İslam âleminin ilerleyebilmesi için İslam'ın da tıpkı Hristiyanlık gibi reform edilmesini, deist bir din anlayışının hâkim kılınmasını savunmuşlardır. (Hâlbuki İslam tarihinde ise mün-

ferit birkaç olayın dışında din adına bilimsel gelişmelere engel olunduğu söylenemez.)

4.3. İslam dini hakkında yeterli bilgiye sahip olmayan İslam karşıtlığının ön plana çıkarıldığı çevrelerde İslam düşmanı olarak yetişen kişilerin bulunmasıdır.

4.4. Hasbelkader İslam tahsili yapmış enesi/egosu, kibri yüksek olan, nefis ve şeytanına mağlup olan İslam âlimi kisvesi altında şöhret olmak uğruna veya İslam akidesini bozmak, bulandırmak için özel yetiştirilmiş art niyetli kişilerin kasıtlı olarak uç fikirleri öne çıkarmaları da bazı insanların dinden uzaklaşmasına yol açabilmektedir. (Hâlbuki İslam mezhepleri arasında temel konularda derin görüş ayrılıkları yoktur.)

4.5. Ülkemizde iç ve dış mihrakların desteklediği ve yönlendirdiği kimi radikal dinî grupların düşünceleri ve uygulamaları da örnek gösterilerek, İslam'ı; şiddetle özdeştiren ve yasakları öne çıkaran, insana hiçbir özgürlük hakkı tanımayan bir din algısı oluşturularak, deizm çıkış yolu olarak gösterilmektedir. (Oysa barış ve kardeşlik İslam dininin şiarıdır. Meşru savunma hakkının dışında asla şiddete müsaade etmez.)

4.6. Günümüzde deizmi bir dünya dini hâline getirmek isteyen küresel güçler vardır. Ülkemizde deistlerin bu küresel güçler tarafından desteklendiği bilinmektedir. Bunlar dinleri özelikle de İslam'ı kurmuş oldukları düzenin önünde en büyük engel olarak görmektedirler.

Uluslararası ateist ve deist oluşumlar, kurdukları web siteleri ve diğer sosyal medya kanalları ile dünya çapında faaliyet yürütmektedirler. Onlara göre Müslümanların fikrî yapısı

sekülerizm (dünyevileşme), dini de deizm olmalıdır. İslam dini bu düşünceye hizmet edecek şekilde yorumlanmalıdır. (Diyanet Aylık Dergi Ağustos 2017 Sayı: 320)

4.7.Hiçbir sınır tanımadan nefsinin arzu ve isteklerini yerine getirmek, her türlü zevk, sefa, eğlence peşinde koşarken cehennem fikri ile zevklerini kaçırmak istemeyenlerin sığınmak istediği liman deizmdir.

Dünyevi zevkleri sınır tanımadan yaşamak isteyenler daha önce ateizm limanına sığınmaya çalışmışlardı. Ancak ateizm limanında kendi kendilerini dahi ikna edemiyorlardı. Ateizmi dillerinde savunuyorlardı. Ancak akılları, mantıkları, kendi dilleriyle söyledikleri ateizmle ilgili iddiaları kabul etmiyordu.

Çünkü basit bir iğnenin dahi ustasız, sanatkârsız olamayacağını bilen, bir iğnenin dahi sanatkârını inkâr edemeyen insan, böyle mükemmel bir sanat eseri olan; meyveler, sebzeler, hayvanlar, insanlar, dünya, ay, güneş… Kâinatın; ustasız, sanatkârsız, sahipsiz olamayacağının, böyle bir sanat eserinin sanatkârının, ustasının, inkâr edilemeyeceğinin farkında olan ateistler; **ateizm limanından ayrılıp deizm limanına sığınmışlardır.**

"Kendi nefsinin arzusunu kendisine ilâh edineni gördün mü? (…**)"** (Furkan: 25/43.)

Ayette bildirildiği üzere deizmi savunan önemli bir kesim de nefislerinin arzu ve isteklerini yerine getirirken hiçbir sınır tanımak istemeyenlerdir.

5. Ateist ve deist insanların kategorize edilmesi

5.1. Aklı, mantığı, ilmi esas alıp vicdanlarının sesini dinleyip gerçekleri arayan objektif ateist ve deist insanlar.

Bu tip insanlar genelde iyi niyetli, objektif olurlar, merak ettiklerinden öğrenmek için sorarlar. İkna olduklarında gerçekleri kabul ederler. Bu özelliğe sahip birçok ateist ve deist bilim adamı, profesörler, Müslüman olmuşlardır. Bunların hayat hikâyeleri, niçin ateizmi bırakıp Müslüman olduklarını kendileri anlatmaktadırlar. Bu anlatımlar da internet sayfalarında bulunmaktadır. Örneğin;

1) Amerikalı ateist matematik profesörü Jeffrey Lang nasıl Müslüman olduğunu anlatıyor,

2) Ateist doktorun mucizevi Müslüman oluş hikâyesi,

3) Müslüman olan Hristiyan ve ateist bilim adamları,

4) Müslüman olan papazın itirafları,

gibi daha birçokları internetteki arama motorlarına yazıldığında çıkmaktadır.

5.2. Kibrinin esiri olmuş kibir abidesi ateist, deist insanlar.

Bu tip insanlar gerçeği öğrenmek için değil, sırf kibirlerinden dolayı gerçeği bile bile inkâr ederler.

Bu tip insanlara; Nemrutları, firavunları, Mekke müşriklerini ve iblisi örnek verebiliriz.

Nemrut, Firavun, Mekke müşrikleri; peygamberlerin mucizelerini inkâr edemediler. Peygamberlerin mucizelerine sihir dediler, büyü dediler. Küfrü inadi içinde oldular.

5.3. Nefsanî ve şehevi arzuları sınırsız yaşamak isteyen ateist ve deist insanlar.

Bu tip insanlar gerçeği öğrenmek için değil, nefsani ve şehevi zevklerini sınırsız yaşamak için, ahireti ve cehennemi inkâr etmek için ateist, deist olurlar, soru sorarlar.

Bu tip insanların amaçları nefsani ve şehevi zevkleri sınırsız tam yaşamaktır. Ahiret inancı, cehennem fikri, daha dünyada iken ahirette hesap verme kaygısı; kalbinde cehennem ateşini yakmakta, kalbinde yanan bu ateş de lezzetlerin zevkini kaçırmaktadır.

Bu zevkin kaçmaması için de çare; ahireti inkâr etmek olduğundan, ahiretin inkârına yönelik en ufak bir soruya büyük bir gerçekmiş gibi yapışırlar.

Bu soruları da cevabını alabilecek kimselere sormaz, ehil olmayan kimselere sorar, sordukları sorulara verilen cevaplara da çeşitli bahaneler uydururlar. Bunları ulu orta herkese yayar. Hedef başkalarının da zihnini bulandırmak, başkalarını da şüpheye düşürmek, böylece kendi kalbinde yanan cehennem ateşini söndürmeye çalışmaktır.

Bu tip insanlar, bu ve benzeri soruların üretilmesinde, en büyük yardımcı ve destekçi olarak şeytanı bulurlar.

Müslim'in rivayet ettiği bir hadis-i şerifte, "**Her insanın meleklerden ve cinlerden bir yoldaşı bulunduğu" bildirilmiştir**. (Müslim, Münafikîn, 69)

İnsanların kalbinde iki merkez bulunmaktadır:

Birincisi; şeytanın karargâh yaptığı Lümme-i Şeytaniye denen merkezdir. Şeytan bu merkezden insanlara sürekli vesvese verir, insanları yoldan çıkarmak, her bir insanı birer Nemrut birer Firavun yapmak için insanın aklına bu tarz soruları getirir.

İkincisi; meleklerin doğruyu, iyiyi, güzeli, telkin ve ilham ettiği merkezdir.

İnsanda ayrıca vicdan ve nefis var. Nefis şeytanın telkinlerini dinleyip yerine getirmeye meyyaldir. Vicdan ise meleğin telkin ve ilhamlarını dinlemeye yerine getirmeye meyyaldir. İnsanoğlu, vicdanının sesini dinler ve gereğini yerine getirirse hep doğru işler yapar. Nefsinin dolayısıyla şeytanın dediklerini yerine getirirse yanlış işler yapar.

Peygamber Efendimizin eşi Hz. Safiyye şöyle anlatır:

"Hz. Peygamber ramazan ayında itikâfta iken akşam vakti yanına uğradım. Bir müddet konuştuk. Sonra geri dönmek üzere kalktım. Uğurlamak üzere o da kalktı. Kapıya kadar gelmişti ki ensardan iki kişi oradan geçiyordu. Hz. Peygamber'i görünce hızlandılar. Rasulullah onlara 'Biraz bekleyin yanımdaki eşim Safiyye'dir.' dedi.

Onlar: 'Sübhânallah,' dediler, 'Bu da ne demek ey Allah'ın Resul'ü? Sana su-i zanda mı bulunacağız?'

Hz. Peygamber şöyle dedi: **'Şeytan, damarlardaki kan gibi insanda dolaşır. Ben, onun kalplerinize bir kötülük atmasından korkarım.'"** (Ebu Davut, Sünnet, 18)

Şeytanın insanın damarlarında dolaşması, onun insana yakınlığını ifade eder. Şeytan, pusudaki düşmana benzer, insanın en küçük hatasını da değerlendirmeye çalışır. Öyle ki Hz.

Peygamber'in arkadaşlarına bile böyle bir olayda "Acaba Peygamberin yanındaki kimdi?" şeklinde bir vesvese verdirebilir.

Peygamber Efendimiz böyle bir olay vesilesiyle şeytana karşı daima uyanık olma dersini vermiştir. Yine bu olaydan öğreniyoruz ki insanlara su-i zanda bulunmamak bir esastır, ama su-i zanna yol açabilecek durumlardan kaçınmak, su-i zanna yol açabilecek durumlara da açıklık getirmekte fayda vardır.

Şeytan insanın düşmanıdır. Kur'an'da da bu apaçık belirtiliyor. Düşmanlığının sebebi cennetten çıkarılma nedeni olarak insanoğlunu görmektedir. Oysa cennetten çıkarılmasının nedeni kendi kibridir.

Dolayısıyla şeytan elinden gelse her bir insanı birer Nemrut, birer Firavun yapıp cehenneme göndermek ister. Bunun içinde 7 gün 24 saat insana sürekli kötüyü, kötülüğü telkin eder. İnsanı yoldan çıkarmak için; insanın zihnini bulandıracak soruları sürekli telkin eder.

Şeytan, Âdem Aleyhisselama verdiği yalan yanlış bilgilerle Âdem Aleyhisselamı Cennet'ten çıkartılmasına vesile olduğu gibi, Âdem Aleyhisselam'ın çocuklarını yani bizleri cehenneme göndermek için elinden geleni yapacağını ifade ediyor.

Hicir Suresinin 39. ayetinde:(İblis) dedi ki: **'Rabbim! Beni azdırmandan dolayı, (ben de) mutlaka onlara yeryüzünde (günahları) süsleyeceğim ve mutlaka onların hepsini azdıracağım!'** denilmektedir.

Zuhruf Suresinin 62. ayetinde: "**Şeytan sizi sakın doğru yoldan engellemesin, o sizin apaçık düşmanınızdır."** denilmektedir.

Ayette de açık net olarak şeytanın düşmanımız olduğunu belirtiyor. Dolayısıyla "(haşa) Allah'ı kim yarattı ?" bu ve benzeri soruları kasıtlı ve ısrarla aklımıza, kalbimize getirenin, soran, sorduranın şeytan olduğundan şüphe yoktur.

"Sakın şeytan sizi yoldan çevirmesin. Çünkü o size apaçık bir düşmandır." (Zuhruf: 43/62) ikazı unutulursa her an cehenneme kayma söz konusudur. Peygamber Efendimizin (s.a.v) ifadesiyle "İnsan kalbinde iki lümme (merkez) vardır. Bunlardan biri melek ilhamı, diğeri ise şeytan vesvesesi içindir. "Şeytan kendine ait olan kısmı bir karakol olarak kullanır.

Hz. Peygamber şöyle buyurdu: **'Şeytan, damarlardaki kan gibi insanda dolaşır...'"** (Ebu Davut,Sünnet,18) Şeytanın insanın damarlarında dolaşması, onun insana yakınlığını ifade eder. Şeytan, pusudaki düşmana benzer, insanın en küçük boşluğunu değerlendirmeye çalışır.

Resulullah (s.a.v) buyurdular ki:

"Cennetin etrafı mekarihle (nefsin hoşlanmadığı şeylerle) sarılmıştır. Cehennemin etrafı da şehevi (nefsin arzuladığı, cazip) şeylerle sarılmıştır." (Kaynak: Buhari ve Müslim)

Peygamberimiz bir hadisi şerifte **"Allah'ım! Rahmetini umarım. Göz açıp kapayıncaya kadar bile olsa beni nefsime bırakma. Bütün işlerimi ıslah et. Senden başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur."** (Ebu Davud, Ahmed) demiştir.

Hadislerden de anlaşılacağı üzere nefis, Allah'ın emirlerini yapmak istemez. Yasaklarından kaçınmak istemediği gibi yasaklarını yapmak ister. Nefis ve şeytanın şerrinden korunabilmek ancak Allah'ın yardımı ile olur. O'nun için biz de Peygamberimiz gibi her zaman, her an Allah'a sığınmalıyız. Allah'tan yardım dilemeliyiz.

İmam-ı Rabbani (k.s.) hazretleri de Mektubat'ında "Seyyidü'l-kâinat aleyhi efdalü's-salavâti ve ekmelü't-teslîmât, kâfirlerle yaptığı bir savaştan (Tebuk harbi) dönerken, **"Küçük cihattan en büyük cihada döndük."** buyurmuşlar… Burada Peygamberimiz (sav.) nefisle olan cihadı, en büyük cihat olarak ifade etmişlerdir."[el-Mektubat, 1, 41] Ayrıca, diğer bir hadisi şerifte; **"Mücahit, nefsiyle cihat eden kişidir."** (Tirmizî, Fezâili'l-Cihad, bab no: 2, hadis no: 1621, Tirmizî) şeklinde belirtmiştir.

Savaş meydanlarında savaşmak kolay, savaş meydanında çevredeki mümin kardeşleriyle birlikte; "Allah Allah" diyerek düşmanın üzerine kılıçlarla, silahlarla saldırırsınız ya gazi ya da şehit olursunuz. Gazilik de önemli bir makam, hele şehitlik peygamberlik makamından sonra gelmektedir.

Ama nefis 7 gün, 24 saat sizinle… Ölene kadar sizi bırakmıyor. Dolayısıyla nefsin istek ve arzuları ile 7 gün, 24 saat savaşmak kolay bir şey değil… Onun için peygamberimiz kılıçla meydan savaşını küçük cihat, nefisle savaşı-mücadeleyi büyük cihat olarak nitelemiştir.

Allah insanların nefsine; cimrilik, mal hırsı, öfke, korkaklık, hasetlik, kıskançlık, çekememezlik, kincilik, inat, hubbu câh (makam sevgisi, hırsı), ene, enaniyet (ben, benlik, ego),

kibir, şehvet vb. duyguları takmıştır. İnsanın bu duygularıyla kendi iç âleminde savaşması, mücadelesi de büyük cihattır.

Nefis Allah'ın emirlerini yapmak istemez. Yasaklarından kaçınmak istemediği gibi yasaklarını yapmak ister. Şeytan da apaçık sinsi bir düşman, her gün 24 saat bizimle beraber damarlarımızdaki kan gibi nüfuz etmekte, insanın zihninden geçenleri bilmekte, insanların nefislerinin zaaflarını da en ince ayrıntısına kadar çok iyi bilmektedir.

İnsanı Allah'a asi yapmak, emir ve yasaklarının aksine hareket ettirmek, her bir insanı birer nemrut, birer firavun yapmak için şeytani planlar yapmaktadır. Yaptığı bu planları kalbimizdeki lümme şeytaniye merkezinden uygulamaya koyup telkinler yapmakta, her an vesveseler vermektedir.

Namazda dahi insanları rahat bırakmamakta, insanların namazdaki huşusunu, huzurunu bozmak için lümme-i şeytaniye merkezinden vesveseler atmaktadır. Lümme-i şeytaniyenin varlığını bilmeyenler, namazda dahi şeytanın kalbine aklına getirdiği kötü manzaraların, çirkin sözlerin, kendi kalbinden geldiğini zanneder.

Kalbim bozulmuş, bu bozuk kalple namaz olmaz der. Namazı da terkeder. Oysa bu çirkin manzaralardan, bu çirkin sözlerden rahatsız olması kalbinin sözlerinin olmadığının delili, aynı zamanda lümme-i şeytaniyeden gelen sözler manzaralar olduğunun ispatıdır.

Şeytan insanlara yaptığı telkin, tavsiye ve vesvese ile Allah karşıtı, İslam karşıtı o kadar çok insan yetiştiriyor ki! Bu insanları bir araya getirip sivil toplum örgütleri kurduruyor. O

kurdurduğu örgütlerle büyük devletleri yönetiyor. İnsanları birbirine düşürüyor. Dünyayı ateşe verdiriyor.

İşte ateistinden, deistine kadar, her bir İslam karşıtı akımın, Müslümanların kalbindeki imanını çalmak, çıkarmak için ortaya attıkları soruların perde arkasında insanoğlu fark etmese de şeytan var, şeytanın telkini, vesvesesi vardır.

Gerçekte o soruları ateist, deist insanlar sormuyor. Kendini ateist, deist olarak tanımlayan o insanların aklına şeytan getiriyor, söylüyor, söylettiriyor. Ama kişi farkında değil.

6. Deistlere göre: Kâinat ve içindekilerin bir yaratıcısı olduğu ama yaratıp bıraktığı, yaratmadaki hiçbir amacının olmadığı, kanun, kural koymadığı iddiaları.

Kâinatı ve içindekileri yaratıp bıraktığı, yaratmadaki hiçbir amacı olmadığı, hiçbir kanun, kural koymadığı, kitap, elçi göndermediği, iddiaları ile ilgili olarak:

Hiç akıl kabul eder mi ki; bir padişah bir saray yapsın içerisine her türlü yiyecek içecek, giyecek, hizmetçi, asker koysun ve sizin emrinize versin. Sarayın ve sizin her türlü istek ve ihtiyacınızı her zaman karşılasın da;

-Sizden hiçbir beklentisi olmasın…
-Size hiçbir görev yüklemesin…
-Sizin uyacağınız hiçbir kanun kural koymasın…
-Sizi başıboş bıraksın…
-Sizi boşu boşuna oraya yerleştirmiş olsun...!

Bütün saraydaki görevlilere kanunlar, kurallar koysun, kendini onlara ifade etsin, görevlerini tebliğ etsin de;

-Size hiçbir kanun kural koymasın…

-Size kendini ifade etmekten aciz olsun…

-Size görevinizi tebliğ edecek bir elçi göndermesin veya gönderemesin…

-Size görevinizi tebliğ etmesin veya edemesin veya etmekten aciz olsun…!

Öyle mi?

Aynen öyle de:

Yüce Yaratıcı Dünya'yı insana bir saray yapsın, insana cisim gömleğini giydirsin, ayı yıldızları birer kandil, güneşi; bir lamba, bir soba, sebzeleri, meyveleri pişiren bir ocak yapsın, her yıl kamyonlarla, tırlarla, trenlerle, gemilerle taşınan meyve, sebze, tahılları topraktan sizin için yapsın, yaratsın, hayvanları insan için yaratsın, insan için yaşatsın, insanı kâinatın efendisi yapsın, da;

-İnsandan hiçbir beklentisi olmasın…

-İnsana hiçbir görev yüklemesin…

-İnsanın uyacağı hiçbir kanun kural koymasın…

-İnsanı başıboş bıraksın…

-İnsanı boşu boşuna dünyaya yerleştirmiş olsun..!

Bütün dağlara taşlara, ağaçlara, kuşlara, hayvanlara bitkilere, güneşe yıldızlara kadar kanunlar, kurallar koysun, kendini onlara ifade etsin, onlara görevlerini tebliğ etsin; onlar da hiç itirazsız, yerli yerinde, zamanında, görevlerini eksiksiz kusursuz yapsın da:

-İnsana hiçbir kanun kural koymasın…

-Kendini en iyi şekilde ifade edecek insanoğlunu yaratsın da, Yüce Yaratıcı kendisini ifade etmekten aciz olsun…

-İnsana görevini tebliğ edecek bir elçi göndermesin veya gönderemesin…

- İnsana görevini tebliğ etmesin veya edemesin veya etmekten aciz olsun..!

Öyle mi?

Haşa ve kella! (Asla öyle değil)

Hiç akıl kabul eder mi ki; yapanı insan olan ve insanoğlu tarafından programlanan bir robot, insandan daha akıllı, daha mantıklı olsun, insandan daha iyi düşünsün!

Aynen öyle de; yaratanı Allah olan insan da elbette Allah'tan daha akıllı, daha mantıklı olamaz, daha iyi düşünemez.

Marangozluk mesleğini öğrenmek için bir marangoza giren insan ilk defa bir masa yapsa, bu kişi dese: "Bakın bu masayı ilk defa yaptım. Aynısından ikinci masayı da yapabilirim." Birisinin çıkıp "Birinciyi yaptın ama ikinciyi yapamazsın!" şeklinde bir iddiada bulunabilmesi için aklını kaybetmesi lazım. Çünkü ikincisini daha kolay yapacaktır. Zira bu işte daha ustalaşmıştır.

Aynen öyle de; insanları yaratmak zor olsaydı, ilk yaratmak zor olurdu.

Allah; Hz. Âdem de dâhil olmak üzere, binlerce yıl, milyarlarca insanı imtihan için yoktan var etmiş, öldürdükten sonra da ikinci kez tekrar diriltecek yaptıklarının hesabını soracak; imtihanı kazananı cennetine: kaybedeni, cehennemine koyacaktır. (Bkz. Şimşik, Ümit, Kur'an'ın ve Kâinatın Dilinden İman Esasları, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2016:212-217)

“Robot mu daha akıllı, robotu yapan mı?” sorusuna elbette “Robotu yapan.” diyeceksiniz.

“İnsan mı daha iyi mantıklı düşünür, Allah’ mı?” sorusuna elbette “Allah!” diyeceksiniz.

Öyleyse; Allah’ın yarattığı insanlar, Allah’ın kendisine imtihan için verdiği aklıyla, mantığıyla Allah’ın koyduğu kanunları, kuralları, sorgulama, yargılama, eleştirme ahmaklığına düşmemelidir. Hikmetini sorup araştırıp tefekkür edebilir. Zaten Cenab-ı Hak ilmi her kadın ve erkeğe farz kılmıştır.

Bu konuyla ilgili bazı hadis ve ayetleri sıralayalım:

Peygamber efendimiz: **“Çin’de de olsa ilmi arayınız. Çünkü ilim öğrenmek her Müslümana farzdır. Melekler, yaptıkları işten hoşlandıkları ilim talebeleri için kanatlarını yere sererler.”** (Câmiü’s-Sağîr, 1/310)

Sevgili peygamberimiz ;**”Âlimin ölümü âlemin ölümü gibidir.”**demiştir.

Cenab-ı Hak Kur’an-ı Kerim’inde; **“(…) Allahtan en çok âlimler korkar(**…)”(Fatır Suresi 28.Ayet)

6.1. Deistlerin: ”Yüce Yaratıcı’nın kâinatı ve içindekileri yaratıp bıraktığı” iddiası

Nasıl ki elektrik kesildiğinde bütün buzdolapları, bütün çamaşır makineleri, bütün fabrikalar durur, bütün lambalar söner her taraf karanlık içinde kalır. Yani hareketin ve aydınlığın devamı özellikle elektriğin sürekliliğine bağlıdır.

Kışın apartmanda insanların üşümemesi kaloriferin sürekli yanmasına bağlıdır. Kaloriferi yakan ve yakmaya devam eden birisi olmazsa kalorifer söner, insanlar üşür.

Aynen öyle de Yüce Yaratıcı:

Güneş'i yarattı yaktı, yakmaya devam etmezse ne insanlar, ne hayvanlar, ne de bitkiler kalır.

Dünya'yı çevreleyen atmosferi; 108.000 km hızla Güneş etrafında dönen Dünya üzerinde tutmasa, tutmaya devam etmese yine hayat biter.

Bitkileri hayvanları yaratmaya devam etmese insanlar acından ölür.

İnsanı yaratıp bıraksaydı, organlarını çalıştırmaya devam etmeseydi, insanlar anında ölürdü.

Her an Allah'ın kudret eli vücudumuza giriyor: Gözlerimizi çalıştırıyor görüyoruz. Kulaklarımızı çalıştırıyor işitiyoruz. Beynimizi çalıştırıyor düşünüyoruz. Kalbimizi çalıştırıyor yaşıyoruz..!"

Aynı kudret el toprağa giriyor. Topraktan 300 bin bitki âlemini yapıyor, yaratıyor. Yoksa üç yüz bin bitki âlemi akılsız toprağın, havanın suyun ürünü değildir.

Aynı kudret el ineğe, sineğe, pireye, bite, tüm böceklere, güneşe kısacası dünya ve üzerindekilere, içindekilere, dışındakilere, bütün uzaydakilere her an giriyor… O kudreti İlahi elini çekse hiçbir varlık varlığını devam ettiremez.

Dolayısıyla yaratıp bırakması söz konusu değildir. Her an her varlığa müdahâlesi var, müdahâlesi olmasa hayat devam etmez son bulurdu.

6.2. Deistlerin:" Yüce Yaratıcı'nın, yaratmada hiçbir amacı olmadığı" iddiası

Çevremize baktığımızda amaçsız bir varlık göremeyiz, gösteremeyiz. Herhangi bir kişiye "Çevrendeki varlıklardan veya insanların yaptıkları varlıklardan; amaçsız bir varlık göster." dediğimizde; böyle bir varlık gösteremeyecektir.

Bir uçakta, arabada, bir fabrikada, bir evde amaçsız bir varlık göstermek mümkün değildir. Bir iğne dahi varsa bir amaç için vardır. Güneş, toprak, su, hava, hayvanlar bitkiler… bir amaç için vardır.

Yeryüzünde insanların yaptıkları, icat ettikleri; evler, villalar, saraylar, arabalar, uçaklar, kısacası her şey bir amaç için yapılmıştır, icat edilmiştir.

Evimizin içinde bulunan; ham maddesi yaratıcı tarafından yaratılan; mobilyadan, aynaya, tencereden, tavaya, çataldan, bıçağa, televizyon sehpasından, bir iğneye kadar her şey bir amaç için yapılmıştır. Bir amaç için alınıp eve konmuştur.

Bu araç gereci, malzemeleri yapan ustalar bir amaç için yapmıştır. Bu araç gereç, malzemelerin amacını; yapan ustası önce tasarlamış sonra yapmış, bu malzemeleri niçin yaptığını, insanlara bildirmiş, insanların hizmetine sunmuş, insanlara bir para karşılığı da satmıştır.

İnsanların yaptıkları, icat ettikleri her şey, ama her şey bir amaç için yapılacak icat edilecek, insanların yapmakta, icat etmekte bir amacı olacak;

Ama insanları ve insanlar için böyle mükemmel bir kâinatı, dünyayı, dünya içindeki varlıkları yaratan yaratıcının amacı olmayacak ve bu amacını insanlara bildirmekten, ifade etmekten aciz olacak!

Öyle mi?

Elbette; Yaratan Yaratıcı da Güneş'i, Dünya'yı, dağları, denizleri, toprağı, havayı, suyu, meyveleri, sebzeleri, balıkları, hayvanları bir amaç için yaratmıştır.

Yaratan Yüce Yaratıcı dünyadaki yarattıklarını ahırdaki öküzler, dağlardaki ayılar için yaratmamış herhalde! Elbette insanlar için yaratmıştır. Bütün bunlar insan için yaratıldığına göre; "İnsanın yaratılanlar içerisinde çok değerli ve önemli bir varlık olduğu ortaya çıkmaktadır."

İnsana hizmet amacıyla yaratılan; Güneş'in, Dünya'nın, dağların, denizlerin, toprağın, havanın, suyun, meyvelerin, sebzelerin, balıkların, **hayvanların bir amacı olacak;** ancak deistlerin iddiasına göre **insanın yaratılış amacı olmayacak!**

Öyle mi?

Bir iğnenin ustası dahi; bir iğneyi niçin yaptığını, amacının ne olduğunu, yapmadaki amacını, insanlara ifade etmekten aciz olmayacak; bütün kâinatı, insanı ve insanın ko-

nuşan dilini yaratan yaratıcı, insanı niçin yarattığını bildirmekten, ifade etmekten aciz olacak!..

Öyle mi?

Kur'an-ı Kerim'in Duhân Suresi'nin 38. ayetinde: "**Biz gökleri, yeri ve bunlar arasında bulunanları, oyun ve eğlence olsun diye yaratmadık."**

"Ben cinleri ve insanları, ancak bana ibadet -kulluk- etsinler diye yarattım." (Zâriyât:51/56)

Cenab-ı Hak Kur'an-ı Kerim'inin İnsân Suresi'nin 2. ayetinde: "**Hakikatte biz insanı katışık bir nutfeden yarattık; imtihan edelim diye onu işitir ve görür kıldık."**

"Mal ve çocuklarınızın sizin için birer imtihan olduğunu ve büyük mükâfatın Allah katında bulunduğunu bilin." (Enfâl:8/28)

"Andolsun ki sizi biraz korku ve açlıkla, bir de mallar, canlar ve ürünlerden eksilterek deneriz. Sabredenleri müjdele." (Bakara:2/155) Görüldüğü gibi Allah Kur'an ayetlerinde de insanı bir amaç için yarattığını ifade ediyor.

6.3. Deistlerin:" Yüce Yaratıcı'nın hiçbir kanun, kural koymadığı" iddiası

Bir defa kuralsız hiçbir şey yoktur. Çocuklar arasında oyun oynarken dahi oyunun kuralları vardır. Kuralın olmadığı yerde keşmekeş olur. Her şey birbirine girer. Kuralların olmadığı aile dağılmaya mahkûmdur. Köyde, ilçede, ilde, ülkede, kanunlar, kurallar kalktığı an o köy, o ilçe, o il, o ülke birbirine

girer. Trafikte, kurallara uyulmadığı takdirde kazalar kaçınılmaz olur.

Bir iğneyi dahi yapmanın kuralları vardır. Yapılacak, imal edilecek, icat edilecek her şeyin kanunları, kuralları vardır. Her türlü teknolojik ürünler, her türlü araç gereç malzemeler belirlenen kanun kurallara göre yapılır, üretilir, imal edilir, icat edilir.

Dünyada bulunan bütün devletlerin kanunları, kuralları vardır. Yaşadığınız ülkedeki devlet; iş hayatınızdan, araç kullanışınıza, karşıdan karşıya geçişinize, hatta aile içi iletişiminize kadar kanunlar çıkartmakta kurallar koymaktadır. Bu kanun, kurallara uymayanlara yaptırımları vardır.

Araba sektöründen, beyaz eşya sektörüne, inşaat sektöründen, mobilya sektörüne, özel okullara kadar birçok sektörler kurumsallaşmış ve kuralları vardır. Çalışanlarına karşı kuralları vardır. Müşterilerine karşı kuralları vardır. Bayilik vereceği kişilere karşı kuralları vardır… vs. Kurallara uymayan işçisini ikaz, ihtar, işten çıkarma gibi yaptırımları bulunmaktadır.

Türkiye'de araba fabrikası kurmak isteyen bir iş adamı fabrika kurmayla ilgili her türlü araştırmayı yapar. Fabrikayı kurar, çalıştıracaklarını sınavdan geçirir. Sınavı kazananları fabrikaya alır. Fabrikada çalışanların yapacakları işleri en ayrıntısına kadar yazılı tebliğ eder. İşini aksatan, görevini yapmayanı, koyduğu kurallara uymayanları hemen kapıya koyar.

Bir Devlet Başkanı bir saray yapsa bu sarayı bir amaç için yaptırır. Yaptırdığı saraya görevliler istihdam eder. Sarayda görev yapacakların görevini savsaklaması, aksatması veya

yapmaması durumunda hemen onları cezalandırır ve saraydan atar.

Küçük bir işletmesi olan kişi dahi iş yerinde kurallar koymaktadır. Kurallara uymayan işçisine ikaz, ihtar, işten çıkarma gibi yaptırımları bulunmaktadır.

Her devletin; ülke toprakları üzerinde bulunan canlı cansız bütün varlıklarla ilgili kuralları olacak, kendi çocuğunuz ile dahi aranızda kuralları olacak, araba, beyaz eşya, inşaat, mobilya sektörlerinin kuralları olacak, kendi çalışanlarına karşı, müşterilerine karşı kuralları olacak, küçük bir işletmenin dahi kuralları olacak uymayanlara yaptırımları olacak da!...

Bütün kâinatı, içindekileri ve o kural koyan insanları yaratan yaratıcının; kanunları, kuralları, insanlara yaptırımları olmayacak!

Öyle mi?

Ülkeler, ülkeleri kuran, ülkelerin sahipleri veya temsilci vekilleri aracılığı ile çıkartılan, belirlenen kanunlar, kurallar ile yönetilir. Kanunlara, kurallara uyulmazsa ülke darmadağın olur.

Aynen öyle de; 118 elementten yapılan, yaratılan evren ve içindekiler Yüce Yaratıcı'nın koyduğu kanunlar, belirlediği prensiplere göre hareket ettiklerinden dolayı evren ve içindekiler birbirine girmiyor. Örneğin tabanca mermisinden 60 kat daha hızlı yörüngesinde ilerleyen dünya, yörüngesinden çıksa bu hayatın sonu olur.

Her varlığın varlığı, varlığının devamı kanun, kurallara göre olmaktadır. Yüce Yaratıcı olan Allah da kâinatı ve içinde-

kileri yaratırken belirlediği kanunlara, kurallara göre yaratmış, belirlediği kanun ve kurallara göre yaratmaya, yaşatmaya da devam etmektedir.

Bilim adamları bu kanunların, kuralların bir kısmını yine Yüce Yaratıcı'nın verdiği akılla yıllar süren araştırmaları sonucu bulmuştur.

Yüce Yaratıcı'nın evrene koyduğu kanunlardan bir kısmını sıralayacak olursak: Newton'un Evrensel Kütle Çekim Kanunu, Arşimet Kanunu, Hubble Kanunu, Kepler'in Gezegensel Hareket Kanunları, Termodinamik Kanunları…

Tıpta, kimyada, biyolojide birçok bilim dallarında; bilim insanları yıllarca süren araştırmaları neticesinde Yüce Yaratıcı'nın doğaya koyduğu birçok kanunu(kuralları) bulmuşlardır.

Allah'ın tabiata koyduğu kanunlar, kurallar keşfedilerek ve bu keşfedilen kanunlara ve kurallara uyularak, arabalar, uçaklar, uydular, teknolojik araç gereçler geliştirilmiş, hastalıklara çareler bulunmuştur.

İnsan dünyada iken; Allah'ın tabiata koyduğu kanunlarına, kurallarına, uyduğunda; "Arabalarla, uçaklarla, saraylarla, gökdelenlerle, akıllı evlerle, insan hayatını kolaylaştıran her türlü teknolojik araçlarla ödüllendiriliyor ise;"

Allah'ın ebedi hayat için koyduğu kanunlara kurallara uyduğunda;

"Peygamberimizin tarifiyle Dünya'nın 1000 senesi 1 saatine karşılık gelmeyen cennetle ödüllendirilecektir."

Yerçekimi kanunundan tutun da fizik, kimya, biyoloji, tıp, astronomi vb. alanlarda Yüce Yaratıcı tarafından kanunlar kurallar konacak, insan için yarattığı Dünya'ya, Ay'a, Güneş'e, yıldızlara, gezegenlere, galaksilere, kanunlar kurallar koyacak!... **Ancak, insanlara kanun kural koymayacak! …**

Öyle mi?

Dünya hayatına dönük Allah'ın koyduğu fizik, kimya, biyoloji, tıp, astronomi gibi bilim dallarındaki bütün kanunlara kurallarına uyacaksın, devletin, işletmelerin, işverenlerin koyduğu bütün kurallara uyacaksın…

Ancak Allah'ın ahiret için koyduğu kanun kurallarını inkâr edeceksin, yok sayacaksın, uymayacaksın, uygulamayacaksın!

Öyle mi?

Yolda aç, susuz kalmış bir insana acıdınız evinize misafir olarak aldınız. Kendisine her türlü izzet ikramda bulunuyorsunuz. Yemeğinden baklavasına, böreğine, meyvesine kadar önüne koyuyorsunuz. O insandan ne beklersiniz? Bir teşekkür değil mi?

İşte; "Allah kullarından bir şükür, bir teşekkür istiyor nankörlük istemiyor." Kullarının teşekkürü ise emirlerini yerine getirmek, yasaklarından kaçınmaktır. Bu emirler ve yasaklar kullarının, hem dünya hayatlarının, hem de ahiret hayatlarının mutluluğu içindir.

En basit bir kalemin dahi ustasız olamayacağını bilen deistler, böyle mükemmel tasarım ürünleri olan insanların, hayvanların, bitkilerin, kâinatın ve içindekilerin tesadüfen, kendi kendine meydana gelebileceğine akılları, vicdanları, mantıkları müsaade etmediği için bir yaratıcının varlığına inanıyorlar.

Ancak insan inandığı gibi yaşamazsa yaşadığı gibi inanmaya başlar. Yüce Yaratıcı'nın yarattığına inanıp, nefis ve şeytanlarına söz geçiremeyip amelde muvaffak olamadıklarından, amelde muvaffak olamamanın karşılığının da cehennem olduğunu bildiklerinden; daha dünyada iken cehennem ateşi kalplerini yakmaktadır. Kalplerinde yanan bu ateş dünya zevklerini kaçırmaktadır.

Bu sıkıntıdan kurtulmanın çaresini; peygamberleri inkâr etmekte buluyorlar. Peygamberlerin inkârına yönelik en ufak bir şüpheye gerçekmiş gibi sarılıyorlar. Böylece güya zevk ve lezzetlerini kaçıran kalplerinde yanan cehennem ateşinden kurtulmuş oluyorlar.

Ayrıca Müslümanların Allah'ını inkâr edip, kendi kısır akıl fikir mantıklarına göre bir yaratıcı ilah icat edip, kendi icat ettikleri yaratıcının kanun kurallarını da kendileri belirliyorlar.

İşte icat ettikleri o yaratıcının; "Yarattı bıraktı, daha insanların işine karışmaz." gibi saçma sapan kurallar koyup nefislerinin istediği şekilde nefsani ve şehevi arzularını sınırsız yaşamak istiyorlar.

6.4. Deistlerin: ”Yüce Yaratıcı’nın kitap, elçi göndermediği” iddiaları

İnsanlar tarafından yapılan, icat edilen en basit küçük bir ev aleti için dahi; mucidi, yapanı, sanatkârı tarafından bir kullanım kılavuzu kitabı yazılır ve kutusunun içine konur kullanıcılarına ulaştırılır.

İnsanlar tarafından yapılan icat edilen en basit küçük bir ev aleti için dahi; sanatkârı tarafından kullanım kılavuzu kitapçığı yazılsın ve kullanıcılarına ulaştırılsın da;

Bütün mucitlerin, sanatkârların da içinde olduğu en değerli sanat eseri olan insan için; Yüce Yaratıcı olan Allah bir kullanma kılavuzu yazmasın veya yazamasın, bir elçisi ile göndermesin veya gönderemesin!...

Öyle mi?

Haşa ve kella…(Asla öyle değil.)

Sanat eseri hakkında sanatkârı tarafından değil de başkaları tarafından yazılan kullanım kılavuzuna göre; o sanat eseri kullanılırsa elbette yanlış kullanılmaya, çabuk bozulmaya garanti kapsamı dışında kalmaya namzettir.

Dolayısıyla her sanat eseri hakkında en iyi kullanma kılavuzunu sanatkârı yazar. İnsanlar da Cenab-ı Hakk’ın sanat eseri olduğuna göre insanlar hakkında en iyi kullanma kılavuzunu Allah yazar ve yazmıştır. Yarattığı bütün milletlere ayrı ayrı yazmış, ayrı ayrı elçilerle kullanma kılavuzlarını göndermiştir.

Kitle iletişim araçlarının en yaygın olduğu dönem olan ahir zamanda ise dünyadaki bütün insanlara, cinlere, milletlere aynı elçiyi, aynı peygamberi, aynı kullanma kılavuzunu göndermiştir.

O elçi, o Peygamber ise Hz. Muhammed Aleyhisselam, o kullanma kılavuzu ise Kur'an-ı Kerim'dir.

İnsan; sanatkârının yazdığı kullanma kılavuzuna göre hayatını tanzim ederse dünyada da huzurlu mutlu, ahirette de huzurlu mutlu olacaktır.

İnsan; sanatkârının yazdığı kullanma kılavuzuna göre hayatını tanzim etmeyip, nefis ve şeytanın veya çevresindeki nefis ve şeytanlarının esiri olmuş kimselerin yazdığı kullanma kılavuzuna göre hayatını tanzim ederse, dünyada rezil, ahirette de rezil olur.

7. Deistlerin:" Kur'an'ın Allah Kelamı Ve Hz. Muhammed'in de (s.a.v.) Allah'ın elçisi olmadığı" iddiaları

"Şüphesiz o zikri (Kur'an'ı) biz indirdik biz! Onun koruyucusu da elbette biziz." (Hicr: 15/9) **Koruyucusu Allah olan bir kitabı kim değiştirebilir?**

Peki: Diğer kutsal kitapların korunmamasının hikmeti nedir?

Allah'u âlem bissevap**(**Doğruyu en iyi Allah bilir.); Diğer kutsal kitapların korunmamasının birçok ilahi hikmetleri vardır. İnsanlar mağaralarda yaşarlarken şimdi gökdelenlerde yaşamaktadırlar. Atlara, develere binerken, şimdi arabalara uçaklara binmektedirler. Dolayısıyla hem kitabın yenilenmesine, hem

peygamberlerin yenilenmesine ihtiyaç hâsıl olduğu gibi hikmeti ilahiye böyle uygun görmüştür.

7.1. Kur'an'ın evrenin genişlemesinden bahsetmesi, Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delillerindendir.

1608 yılında, gözlükçülük yapan Hollandalı Jansen ve Lippershey, bir müşterinin gözlük camlarıyla uğraşırken ilk modern teleskobu buldu. 1610 yılında bu fikri, İtalyan bilim adamı olan Galilei Galileo, gezegenleri gözlemlemek ve astronomik ölçümler yapmak için kullandı.

Galileo'nun teleskobu opera gözlüklerine benziyordu ve nesneleri 30 kez büyütme gücüne sahipti. Teleskobun bu gelişimi, dürbünün icadı için zemin hazırladı. J. P. Lemiere, iki teleskobu aynı yapı içine yerleştirerek 1825 yılında ilk dürbünü icat etmiş oldu.

Evrenin genişlediği fikri henüz yokken 1920'li yıllarda, Georges Lemaître ve Alexander Friedmann gibi bilim insanları bu teoriyi ilk kez ortaya atmışlardı. Ardından Edwin Hubble, kırmızıya kaymayı gözlemsel olarak ortaya koyunca evrenin genişlemesinin her zaman geçerli olduğu düşüncesiyle, genişleme geriye, geçmiş zamana doğru sarılarak; "madem genişliyor, çok eskiden tüm evren tek bir noktada yoğunlaşmış olmalı" denilerek big-bang teorisi bilim çevrelerinde yaygınlaşmaya başlamıştır. (https://www.kozmikanafor.com/buyuk-patlama-big-bang-teorisi-1)

Teleskopun icadı dahi 1608, dürbünün icadı 1825 iken, evrenin genişlediği fikri ilk 1920'li yıllarda **ortaya atılmışken Kur'an'ın 1400 yıl önce;**

"Semâyı biz kendi elimizle kurduk ve sürekli genişletmekteyiz." (Zariyat: 51/47),

"İnkâr edenler, **gökler ve yer bitişik bir durumdayken onları birbirinden ayırdığımızı,** sonra da bütün canlıları sudan yarattığımızı görüp düşünmüyorlar mı? Halâ iman etmeyecekler mi?" (Enbiya: 21/30)

Ayetleri ile evrenin genişletildiğinden bahsetmesi**,** Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun ve Hz. Muhammed'in (s.a.v) Allah'ın peygamberi olduğunun delillerindendir.

7.2. Kur'an'ın Güneş, ay, gezegenlerin her birinin kendi yörüngesinde akıp gittiğinden bahsetmesi; Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delillerindendir.

Kepler, 1609 senesinde gezegenlerin, uyduların güneş etrafında elips biçiminde bir yörünge üzerinde döndüğünü ispatlamıştır. (https://tr.wikipedia.org/wiki/Kepler%27in_gezegensel_hareket_yasalar)

Güneş aynı zamanda bir şeyin etrafında döner mi? Gökbilimciler bu soruya sadece 20. yüzyılda cevap verdiler ve bu cevap "EVET" oldu. Güneşimiz, Galaxy (Samanyolu galaksisi) adı verilen dev bir yıldız sisteminin bir parçasıdır. Galaksimiz, kenarları katlanmış iki plakaya benzeyen bir disk şeklindedir. Merkezinde galaksinin yuvarlak çekirdeği var. (https://luna-anapa.ru/tr/shengenskaya-viza/os-vrashcheniya-solnca-vrashchaetsya-li-solnce-vokrug-svoei-osi/)

Teleskopun ilk icadı dahi 1608 iken Kepler; 1609 senesinde ise Dünyâ'nın, gezegenlerin güneş etrâfında elips biçiminde bir yörünge üzerinde döndüğünü ispatlamış iken, Gökbilimciler Güneş'in kendi ekseni etrafında dönüşü ve Sa-

manyolu Galaksisindeki yörüngesindeki dönüşünü 20. yüzyılda tespit etmişken;

Kur'an'ın 1400 yıl önce;

"Geceyi, gündüzü, Güneşi, Ay'ı yaratan O'dur. Bunların her biri bir yörüngede yüzmektedirler." (Enbiya: 21/33),

"Güneş de kendi yörüngesinde akıp gitmektedir. Bu, mutlak güç sahibi, hakkıyla bilen Allah'ın takdiri (düzenlemesi)dir." (Yasin:38)

Ayetleri ile Güneş, Ay, gezegenlerin her birinin kendi yörüngesinde yüzdüğünden, akıp gittiğinden bahsetmesi; Kur'an'ın Allah kelamı ve Hz. Muhammed'in (s.a.v.) Allah'ın elçisi olduğunun delillerindendir.

7.3. Kur'an'ın 1400 yıl önce atmosfere işaret etmesi, Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delillerindendir.

Atmosfer, dünyamızı saran canlıların hem yaşam kaynağı hem de koruyucu kalkan görevi gören bir gaz kütlesidir.

Yaşam için gerekli gazları bulundurur. Dünyanın aşırı ısınma ve soğumasını engeller. Güneş ışınlarının dağılmasını sağlayarak gölgede kalan kısımların da aydınlanmasını sağlar. Meteorolojik olayların görülmesini sağlar. Işığı, sesi, sıcaklığı geçirir ve iletilmelerini sağlar. Uzaydan gelen meteorların parçalanmasını sağlar.

Güneşten gelen zararlı ışınları tutan Ozon tabakası 1839 yılında C. F. Schönben tarafından keşfedilmiştir. (https://www.mgm.gov.tr/genel/ozonveuv)

Görüldüğü gibi atmosferin bu görevlerini yapmaması hayatımızın sonu demektir. Dolayısıyla Atmosfer hayatımızı koruyan bir tavan olarak yaratılmıştır. Kur'an'ı Kerim'de Allah'u Teâlâ kullarına bu hususu **"Gökyüzünü de korunmuş bir tavan yaptık."** (Enbiya: 32) ayetiyle bildirmektedir.

Teleskopun ilk icadı dahi 1608 iken, ozon tabakası 1839 yılında keşfedilmişken **Kur'an'ın 1400 yıl önce atmosfere işaret etmesi,** Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun ve Hz. Muhammed'in (s.a.v) Allah'ın peygamberi olduğunun delillerindendir.

7.4. Kur'an'ın, iki denizin karışmaması için konan engelden bahsetmesi; Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delillerindendir.

Denizaltı araştırmaları ile ünlü Fransız bilim adamı Kaptan Jacques Cousteau denizlerdeki su engelleri ile ilgili yaptığı araştırmaların sonucunu şöyle anlatmaktadır: "Bazı araştırmacıların farklı deniz kütlelerini birbirinden ayıran engellerin bulunduğuna dair ileri sürdükleri görüşleri inceliyorduk.

Çalışmalar sonucunda gördük ki Akdeniz'in kendine has tuzluluğu ve yoğunluğu var. Aynı zamanda kendine has canlıları barındırıyor. Sonra Atlas Okyanusu'ndaki su kütlesini inceledik ve Akdeniz'den tamamen farklı olduğunu gördük.

Halbuki Cebeli Tarık Boğazı'nda birleşen bu iki denizin tuzluluk, yoğunluk ve sahip olduğu hayatiyet açısından eşit veya eşite yakın olması gerekiyordu. Oysaki bu iki deniz, birbirine yakın kısımlarda bile ayrı yapılara sahiptiler.

Bunun üzerine yapmış olduğumuz araştırmalarda bizi şaşkına çeviren bir durumla karşılaştık. Çünkü bu iki denizin karışmasına birleşme noktasında bulunan harika bir su perdesi engel oluyordu.

Aynı türden bir su engeli 1962 yılında Alman bilim adamları tarafından Aden Körfezi ile Kızıldeniz'in birleştiği Mendep Boğazı'nda da bulunmuştu. Daha sonraki incelemelerimizde farklı yapıdaki bütün denizlerin birleşme noktalarında aynı engelin bulunduğuna tanıklık ettik." (http://www.mucizeler.com/2011/03/denizlerin-arasindaki-engel)

Kaptan Cousteau'yu şaşırtan bu durum, denizlerin birleşmesine rağmen suların karışmaması, 14 asır önceden Kur'an'da şöyle ifade edilmektedir.

"O, birinin suyu lezzetli ve tatlı, diğerininki tuzlu ve acı olan iki denizi salıverip aralarına da görünmez bir perde ve karışmalarını önleyici bir engel koyandır."(Furkân : 53)

Görüldüğü gibi **hiçbir sıvının tahlilinin yapılamadığı bir dönemde Kur'an'ın 1400 yıl önce denizlerin birleşmesine rağmen suların karışmamasından bahsetmesi ;** Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun ve Hz. Muhammed'in (s.a.v) Allah'ın peygamberi olduğunun delillerindendir.

7.5. Kur'an'ın insanın yaratılış evrelerinden bahsetmesi; Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delillerindendir.

Kur'an-ı Kerim, insanın yaratılış evrelerinden bahseder. Bunu ana hatlarıyla ikiye ayırmak mümkündür. Bunlardan **b**irincisi; ilk insan Hz. Âdem (as)'ın yaratılmasıdır. **İ**kincisi ise di-

ğer insanların yaratılmasıdır. Bu farklı yaratılışlara bazen ayrı ayrı ayetlerde bazen de aynı ayette dikkat çekilir.

Mü'minun suresinde; "Andolsun biz insanı çamurdan (süzülmüş) bir hülasadan yarattık. Sonra onu (Hz. Âdem'in nesli olan) insanı sarp ve metin bir karargahta (rahimde) **bir nutfe (zigot)** yaptık. Sonra o **nutfeyi alaka (yapışan şey)** hâline getirdik, derken o **alakayı mudga (bir çiğnem et)** yaptık, **o bir çiğnem eti kemik(lere) çevirdik** (ve) o **kemiklere de et (kaslar) giydirdik.** Sonra onu başka yaratılışla inşa ettik **(can verdik, konuşma verdik**)(...)" (Mü'minun:23/12-14).

Görüldüğü gibi 1400 yıl önce insanların at, deve sırtında gezdiği, elektriğin, petrolün, hiçbir teknolojik aracın henüz icad edilmediği bir dönemde Kur'an, insanın anne karnındaki yaratılış evrelerini anlatmaktadır.

Oysa Almanya'nın Vürzburg Üniversitesinde profesörlük yapan "Conrad Roentgen" 1895 yılında X ışınlarını(Röntgen Işınlarını) keşfetti. Bilim insanları bu keşfin akabinde icad ettikleri tıbbi görüntüleme cihazları ile insanın anne karnındaki oluşum evrelerini gözlemleyebildi. (https://geturkiyeblog.com/wilhelm-conrad-rontgen-x-isinlarinin-kesfi)

Hatta Toronto üniversitesi anatomi ve hücre biyolojisi profesörü Prof. Dr. Keith L. Moore Kuran'da "bir çiğnemlik et" diye bahsedilen dönem hakkında şunları söylemektedir: "Söz konusu ayetlerin ne demek istediğini, bu dönemdeki embriyoyu incelediğimiz zaman hayretle öğrendik.

Çünkü embriyo 28 günlükken üzerinde tesbihimsi bir yapı meydana geliyor ve bunlar görünüş olarak aynı diş izlerine benziyordu. Bu dönemdeki embriyonun plastikten bir modelini

yaptık ve onu çiğneyerek üzerinde diş izlerimizi bıraktık. Ortaya çıkan manzara incelediğimiz aşamadaki embriyoya olağanüstü derecede benziyor ve Kuran'ın insan embriyosundan neden bir çiğnemlik et olarak bahsettiğini çok güzel açıklıyordu."(http://www.sorgulayanmusluman.com/bir-cignemlik-et-parcasi)

İnsan Keith Moore'un yaptığı plastikten embriyo modeli (Ortada) Isırılmış bir sakız(Sağda)

Kur'an'ın 1400 yıl önce insanın anne karnındaki yaratılış evrelerini anlatması; Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun ve Hz. Muhammed'in (s.a.v) Allah'ın peygamberi olduğunun delillerindendir.

7.6. Kur'an'ın rüzgârları aşılayıcı olarak gönderildiğinden bahsetmesi; Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delillerindendir.

Kur'an ana vak'a ve asıl tema üzerinde durur; teferruata ait diğer meselelerin izah ve isimlendirilmelerini zamanın tefsirine bırakır. Kur'an'ın Hicr suresindeki, **"** Biz, **rüzgârları aşılayıcı olarak gönderdik** ve gökten bir su indirdik de onunla su ihtiyacınızı karşıladık. (Biz bunları yapmasaydık) siz onu (yeterli) suyu depolayamazdınız.**"** (Hicr: 15/22) ayeti;

ağaçların ve çiçeklerin aşılanmasında rüzgârların fonksiyonuna dikkati çektiği gibi onların bilhassa, bulutları aşılama vazifesini de ihtar etmektedir.

Oysaki Kur'an nâzil olduğu zaman, ne otun, ağacın, çiçeğin ne de bulutların aşılanma ihtiyaçları bilinmediği gibi, rüzgârların bu önemli vazifeyi gördüklerinden de hiç kimse haberdar değildi(...)

Rüzgârların aşılayıcı özelliğe sahip olduğu gerçeği 20. yüzyılda ancak keşfedilmiştir. Bu gerçeğin 1400 sene evvel okuma yazma bilmeyen bir beşer tarafından keşfi mümkün müdür?

Dolayısıyla **Kur'an'ın 1400 yıl önce rüzgârları aşılayıcı olarak gönderildiğinden bahsetmesi**; Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun ve Hz. Muhammed'in (s.a.v) Allah'ın peygamberi olduğunun delillerindendir.

7.7. Kur'an'ın geçmişe dair verdiği haberler, Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delillerindendir.

Kur'an'nın gerek fertlere gerekse Ad, Semud, Lut kavimleri gibi geçmiş toplumlara ait verdiği haber ve bilgilerin hiçbiri, on dört asırdır yapılan ilmî araştırmalar ve arkeolojik kazılarla yalanlanamamış hatta tam tersine her geçen gün yeni buluş ve gelişmelerle doğrulanmıştır.

Ayrıca o, anlattıklarını, sadece tarihte kalmış hikâyeler olarak değil, yaşanmış bu hadiseleri ders çıkarılması gereken birer ibret sahnesi olarak takdim etmiştir.

Bütün bu haberleri okuryazar olmayan Hz. Muhammed (s.a.v.), Allah bildirmese nasıl bilip insanlara bildirecekti.

7.8. Kur'ân'ın, geleceğe dair verdiği haberler Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delillerindendir.

Gaybı bilmek tamamen Allah'a aittir. Kur'an, birçok ayetiyle bu gerçeğe dikkat çeker. Bu itibarla Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir beşer olarak gaybı bilemezdi; ancak o Allah'ın bildirmesiyle biliyordu. Nitekim bir ayette bu husus şöyle ifade edilir:

"Gaybı bilen O'dur. Gayba kimseyi muttali kılmaz, ancak(bildirmeyi) dilediği resûl bunun dışındadır..." (Cin: 72/26-27.) O kendiliğinden bir şey söylemiyordu, söyledikleri, yalnızca Allah'ın bildirdikleriydi.

<u>Kur'ân'ın, geleceğe dair verdiği bazı haberler şunlardır.</u>

7.8.1. Senelerce evvel Mekke'nin fethedileceğini ve Kâbe'ye emniyet içinde girileceğini bildirmiştir. Aynen bildirildiği gibi çıkmıştır.

"Allah dilediğinde, güven içinde başlarınızı tıraş ederek ve saçlarınızı kısaltarak korkmadan Mescid-i Haram'â girecek-siniz." (Fetih: 48/27)

7.8.2. Romalılar karşısında savaş galibi görünen Sâsânilerin yenileceğini ve aynı zamanda, Bedir galibiyetiyle Müslümanların da sevineceğini, bildirmiş;

"Rum yenildi (bölgenize) en yakın bir yerde. Onlar bu mağlubiyetten sonra (yeniden) galebe çalacaklar. Birkaç yıl içinde. Bundan önce de sonra da iş Allah'a aittir. O gün müminler de sevinirler." (Rum:30/2-4) müjdesiyle duyurmuştu; vakti gelince Kur'ân'ın haber verdiği gibi çıkmıştır.

7.8.3. "Ey Resûl, Rabbinden sana indirileni duyur; eğer bunu yapmazsan O'nun elçiliğini yapmamış olursun. Allah seni(insanlardan gelen kötülüklerden) koruyacaktır."(Maide, 5/67) Ayetiyle en yakınındaki amcasından, düşman millet ve düşman devletlere kadar çevresi düşmanlıklarla sarılı olduğu hâlde, hayatını emniyet içinde geçireceği vaat olunmuştu ve öyle de oldu.

7.8.4. Kur'an-ı Kerim'in nâzil olduğu ilk yıllarda, Müslümanlar az, zayıf, iktidarsızdı. Geleceğe ait hiçbir düşünceleri yoktu. Ne bir devlet ne dünya hâkimiyeti ne de yeryüzündeki sistemleri altüst edecek dinamikleri hâvi yeni dinin güç kaynağı adına hiçbir şey bilmiyorlardı.

Oysaki Kur'an "Allah sizden, inanıp iyi işler yapanlara vadetti ki; onlardan öncekilerini nasıl hükümrân kıldıysa, onları da yeryüzünde hükümran kılacak ve kendileri için seçip beğendiği dinlerini sağlama bağlayacak ve korkularının ardından da onları güvene erdirecektir." (Nur:24/55) ayetiyle onlara, bu yüksek hedefleri gösteriyor ve cihanın hâkimi olacakları müjdesini veriyordu.

7.8.5. Kur'an'da bildirilenler hariç; Peygamberimizin Allah'ın kendisine bildirmesiyle ileride vuku bulacağını söylediği gaybî haberlerden birkaçını burada zikredebiliriz:

-Bedirde Peygamber Efendimizin (aleyhissalatu vesselâm) savaş öncesinde -Ebu Cehil, Utbe, Şeybe ve Velid gibi- inkârcıların ileri gelenlerinin öleceklerini yerleriyle birlikte haber vermesi ve bu durumun aynen gerçekleşmesi;

-Vefatından sonra ailesi içinde kendisine ilk kavuşacak olanın Fatıma (r.a.) olacağının haber verilmesi ve altı ay sonra kızının babasına kavuşması;

-Hz. Hasan daha küçük bir yaşta iken ona işaretle "Bu benim evladım Hasan, o seyyiddir, Allah onunla iki azim topluluğu birbiriyle sulh ettirecektir." (Bkz. Buhari, Sahih-i Buhari ve Tercümesi, 1987:6965-6966) buyurması ve bu durumun ileride aynıyla tahakkuk etmesi;

-Ammar b. Yasir'in vuku bulacak bir fitne içinde şehid edileceğinin haber verilmesi; annesi tarafından akrabası olan Ümmü Haram'ın ileride bir sefere iştirak edeceğini haber vermesi ve bu haberin Kıbrıs seferiyle gerçekleşmesi…

7.9. Kur'an' da Hz. Muhammed'e (s.a.v.) yapılan ikaz, ihtar, tehdit ayetleri Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delillerindendir.

Çünkü hiç akıl kabul eder mi ki bir insan bir kitap telif etsin, sonra da o kitabın muhtelif yerlerine kendisi hakkında; itap, ikaz, ihtar, tehdit, teşvik kınamayı, ifade eden cümleler yerleştirsin. Yani kendi kendini itap etsin, kendi kendini; ikaz, ihtar, tehdit, teşvik etsin, kendi kendini kınasın.

Şimdi; Kur'an-ı Kerim'de Allah tarafından; Hz. Muhammed'e (s.a.v.) yapılan itap, ikaz, ihtar, tehdit, teşvik, kınayan bir kısım ayetleri sıralayalım:

7.9.1. Tebûk Savaşına katılmak istemeyen çeşitli mazeretler üreten bazı insanların (münafıkların) mazeretlerini araştırmadan kabul edip onlara izin verdiğinden dolayı Cenab-ı Hak Kur'an-ı Kerim'inde Hz Muhammed'i (s.a.v.) eleştiriyor.

"Allah seni affetsin, doğru söyleyenler sana iyice belli olup ve yalan söyleyenleri bilmezden önce, niçin onlara izin verdin?" (Tevbe: 9/43)

7.9.2. Bedir Savaşında alınan esirlerle ilgili muameleden dolayı Cenab-ı Hak Kur'an-ı Kerim'in de Peygamber Efendimizi (s.a.v.) ikaz etmiştir.

"Yeryüzünde ağır basıncaya (küfrün belini kırıncaya) kadar, hiçbir peygambere esirler bulundurması yaraşmaz. Siz geçici dünya malını istiyorsunuz, hâlbuki Allah (sizin için) ahireti istiyor. Allah güçlüdür, hikmet sahibidir." "Allah tarafından önceden verilmiş bir hüküm olmasaydı, aldığınız fidyeden ötürü size mutlaka büyük bir azap dokunurdu." "Artık elde ettiğiniz ganimetten helâl ve temiz olarak yiyin. Ve Allah'tan korkun. Şüphesiz ki Allah bağışlayan, merhamet edendir." (Enfâl: 8/67-69)

Bu konuyla ilgili Diyanet İşleri Başkanlığı'nın Kur'an Yolu tefsirinde:

"(…) Bedir Savaşı'nda yetmiş kadar düşman savaşçısı esir alınmıştı. Bunlar İslâm'ın düşmanı ve onun mensuplarını yok etmeyi amaç edinmiş kimselerdi. Savaşta öldürülmeleri hâlinde yapabilecekleri kötülükler engellenmiş, İslâm düşmanlarının sayısı azaltılmış olacaktı. Buna rağmen Müslüman savaşçılar onları öldürmeyip esir aldılar.

Hz. Ömer anlatıyor: "Hz. Peygamber, Ebû Bekir'e ve bana, 'Bu esirler hakkında düşünceniz nedir?' diye sordu. Ebû Bekir, 'Bunlar amca ve akraba çocuklarıdır, onlardan fidye almanı uygun görüyorum. Böylece fidye kâfirlere karşı bize güç

olur, belki Allah'ın hidayetiyle ileride Müslüman da olurlar.' dedi...

Ben de, 'Doğrusu ben Ebû Bekir gibi düşünmüyorum. Bana göre, kellelerini uçurmamız için bize izin vermelisin; Ali, Akil'in, ben de filan yakınımın kafasını keselim, çünkü bunlar kâfirlerin öncüleri ve ileri gelenleridir.' dedim. Resûlullah, benim değil de Ebû Bekir'in görüşünü tercih etti.

Ertesi gün yanlarına geldiğimde ikisini de oturmuş ağlar hâlde buldum ve 'İkiniz niçin ağlıyorsunuz?' diye sorduğumda Resûlullah, 'Arkadaşlarının, fidye alarak başıma getirdikleri yüzünden!' dedi ve (yakındaki bir ağacı göstererek) 'Cezayı kendilerine şu ağaç kadar yaklaşmış gördüm.' buyurdu" (Müslim, "Cihâd", 58).

Esir alınmadan bütün düşmanların öldürülmesi hükmü şüphe yok ki tarihî şartlara bağlı bir zaruretten, İslâm'ı koruma amacından kaynaklanıyordu, yoksa Allah'ın devamlı hükmü bu değildi.

Savaşta gerekirse esir de alınacaktı, sonra bunlara adalete uygun şekilde işlem yapılacaktı. (Muhammed 47/4). Allah'ın devamlı ve yazılı hükmü, metne göre "kitab"ı bu idi.

…Müslümanları uyarmasının hatta kınamasının sebebi, bu savaşa mahsus olmak üzere gerekeni yapmamaları ve belki içlerinden bazılarının geçici dünya varlığını isteyerek, yani akrabalık bağının verdiği duyguların etkisinde kalarak veya esir edinmenin sağlayacağı nüfuz ve hâkimiyet arzusuna kapılarak dinlerini ve canlarını tehlikeye atmalarıydı. "

7.9.3. Ashâb-ı Kehf kıssası Hz. Peygamber'e sorulduğunda "Allah izin verirse!" demeden, "Yarın size cevap vere-

ceğim" dediği için Cenab-ı Hak Kur'an-ı Kerim'in de Peygamber Efendimizi (s.a.v.) uyarmış emir ve tenbihte bulunmuştur.

"Allah'ın dilemesine bağlamadıkça (inşâallah demedikçe) hiçbir şey için «Bunu yarın yapacağım.» deme. Bunu unuttuğun takdirde Allah'ı an ve: «Umarım Rabbim beni, doğruya bundan daha yakın olan bir yola iletir.» de." (Kehf: 18/23-24)

Bu konuyla ilgili Diyanet İşleri Başkanlığı'nın Kur'an Yolu Tefsirinde:

"… Ashâb-ı Kehf kıssası Hz. Peygamber'e sorulduğunda "Allah izin verirse" demeden, "Yarın size cevap vereceğim" dedi. Bu sebeple bir süre vahiy kesildi. Bu bir uyarıydı. Nitekim on beş gün sonra vahiy geldiğinde yüce Allah Hz. Peygamber'i şöyle uyarıyordu:

"Allah izin verirse demeden hiçbir şey için 'Şu işi yarın yapacağım' deme!" Hiç kimse yarın ne yapacağını bilemez. (bk. Lokmân 31/34). Zira bir şeyin meydana gelmesi için sadece insanın iradesi yeterli değildir, Allah'ın da onun olmasını dilemesi gerekir. Bu irşad ve uyarılar sebebiyle gelecekte bir işi yapmaya niyet ederken işi Allah'ın iradesine bağlamak yani "Allah izin verirse!" demek güzel görülmüştür…

7.9.4. Cenab-ı Hakkın Peygamberimizi Hz. Zeynep'le evlenmesini emretmesiyle ilgili Peygamberimizin davranışını eleştirmesi;

Değişik tefsirlerde anlatıldığı şekliyle konunun özeti:

Peygamberimize eşi Hz. Hatice tarafından hediye edilen köle Zeyd'i kölelikten azad edip evlatlık edinir. Zeyd evlenme

çağına gelince de, yine küçüklüğünden bu yana yanında büyüyen halasının kızı Zeynep'le Zeyd'i evlendirmek ister.

Ancak Zeynep'in ailesi de Zeynep de bu evliliği istememektedir. Fakat Peygamberimizin hatırını kırmayıp bu evliliği kabul ederler. Ancak geçinemezler Hz. Zeyd hanımını boşamak istediğini Peygamberimize iletir. Peygamberimiz ise Zeyd'e, eşini boşamamasını tavsiye eder. Buna rağmen Zeyd eşini boşar.

Cahiliyet devrinde evlatlıklar öz evlat gibi mirasçı olurlar, evlatlığın boşadığı eşi babalığı alamazdı. Kökleşmiş olan bu âdetin kaldırılması için, ilâhî hikmet Peygamber'in bizzat kendisinde tatbikini gerektirmiş ve bu hikmet için Peygamberimizin Hz. Zeynep'le evlenmesi emredilmiştir.

Peygamberimizin emre karşı gelme gibi bir davranışı asla söz konusu değildir. Kalbinden bu evliliği istemediği, insanlardan korkup çekindiğini, kalplerden geçeni bilen Allah, Efendimizin kalbinden geçeni bildiği için bu ayeti gönderdiği anlaşılmaktadır. Bu ayetle Peygamber efendimizi ikaz etmiştir.

"İnsanlardan korkup çekiniyordun; oysa asıl çekinmeye lâyık olan Allah idi." (Ahzab: 33/37)

Şu hâlde, Nisa Sûresi'nde "Öz oğullarınızın hanımları ile evlenmeniz haram edildi." (Nisa: 4/23)

7.9.5. İki gözü kör olan Abdullah b. Ümmü Mektum yüzünden Cenab-ı Hak Kur'an-ı Kerim'in de Peygamber Efendimize (s.a.v) itâb ve ikazda bulunmuştur.

Efendimiz; Kureyş'in ileri gelenlerine İslâm'ı anlattığı bir sırada iki gözü kör olan Abdullah b. Ümmü Mektum gelir ve "Yâ Resûlallah! Allah'ın sana öğrettiklerinden bana da öğret." der.

O esnada Resûlullah (a. s.) cevap vermez. Çünkü Kureyş'in bu ileri gelen kimseleri, zaten kendilerine özel muamele edilmesini istiyorlardı. Efendimiz onları gücendirmek istemedi. Abdullah tekrar seslenince elinde olmayarak yüz hatları değişti. Bu esnada onlar kalkıp gittiler.

Biraz sonra bu âyetler geldi. **"1- (Peygamber) Yüzünü ekşitti ve döndü. 2- Kendisine âmâ geldi, diye. 3- Ne bilirsin, belki o temizlenecek? 4- Veya öğüt belleyecek de öğüt ona fayda verecek. 5- Ama buna ihtiyaç hissetmeyene gelince, 6- Sen ona yöneliyorsun. 7- Onun temizlenmemesinden sana ne? 8- Ama sana can atarak gelen, 9- Allah'tan korkarak gelmişken, 10- Sen onunla ilgilenmiyorsun. 11- Hayır hayır, sakın. Çünkü o Kur'an bir öğüttür."**

Bu hadise ve ikazdan sonra Resûl-i Ekrem, Abdullah İbni Ümmî Mektum'u her gördüğünde ona ikram ve ihsanda bulunur, ihtiyacı olup olmadığını sorar ve **"Merhaba, ey Rabbimin bana itâb ve ikazda bulunmasına sebep olan kişi!"** diyerek iltifat ederdi.

7.10. Kur'an'nın belagat harikası ve eşi benzeri olmaması, Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delillerindendir.

Efendimiz (s.a.v) peygamberlikle ortaya çıktığı zaman, kitleleri arkasından sürükleyen bir sürü şâir, edib ve söz üstâdı vardı. Bunlar pek çoğu itibariyle de O'na muârız idiler. Yer yer kafa kafaya verip düşünüyor; Kur'ân'ı bir kalıba yerleştirmek,

bir şeye benzetmek ve ne olursa olsun mutlaka hakkından gelmek istiyorlardı.

Hatta zaman zaman Hristiyan ve Yahudi âlimleriyle de görüşüyor, onların düşüncelerini alıyorlardı. Ne pahasına olursa olsun Kur'an çağlayanını durdurmak ve kurutmak için akıllarına gelen her şeyi yapma kararındaydılar.

Kur'an bir mübâriz gibi hasımlarını muârazaya çağırdı, tehdit etti, meydan okudu "Siz de Kur'ân'a benzer bir kitap, hiç olmazsa onun bir suresine denk bir şey, daha da olmazsa aynı ağırlıkta bir âyet ortaya koyun; yoksa savulun gidin!.." dediği ve o günden bugüne de;

"Eğer kulumuz Muhammed'e (s.a.v) indirdiğimizden şüphe içindeyseniz, haydi onun gibi bir sûre getiriniz ve eğer doğru iseniz; Allah'tan başka bütün yardımcılarınızı da çağırınız." (Bakara: 2/23)

"De ki: and olsun, eğer insanlar ve cinler şu Kur'ân'ın bir benzerini getirmek için toplansalar, yine onun benzerini getiremezler. Birbirlerine arka çıkıp yardım etseler de."(İsra: 17/88)

"Yoksa onu uydurdu mu diyorlar? De ki: Öyle ise siz de onun benzeri on uydurulmuş (dahi olsa) sure getiriniz. (Hatta) eğer doğru iseniz, Allah'tan başka çağırabildiklerinizi de çağırınız." (Hud:11/13) ayetleriyle aynı şeyleri tekrar edip durduğu halde, bir iki hezeyanın dışında, Kur'ân'ın bu meydan okuyuşuna cevap verilmemesi, onun kaynağının beşerî olmadığını gösterir.

Zira tarih şahittir ki, Kur'ân'ın muârızları O'na ve O'nun mübelliğine her türlü kötülük yapmayı denedikleri hâlde,

Kur'ân'a nazire yapmayı akıllarından bile geçirmediler. Böyle bir şeye güçleri yetseydi, nazire(benzerini yapma) ile Kur'ân'ın sesini kesecek, tehlikelerle dolu muharebe yoluna girmeyeceklerdi.

Evet, o koca belâğat üstadları, şeref, haysiyet hatta ırz, namus gibi en değerli şeylerini tehlikeye atıp muharebe yolunu seçmeleri, Kur'ân'a nazire yapılamamasının en açık delîlidir. Eğer nazire yapmak mümkün olsaydı, münazara yolunu muharebe yoluna tercîh edecek ve geleceklerini katiyyen tehlikeye atmayacaklardı.

Kaldı ki dünden bugüne, dikkatsiz veya garazlı bir iki müsteşrik ve müşrike bedel, bir sürü ilim adamı, araştırmacı ve mütefekkir Kur'ân'ın muhteva zenginliği, ifade gücü karşısında hayranlıklarını gizleyememiş ve onu alkışlamışlardır.

Charles Milles; Kur'ân'ın üslubundaki zenginlik itibariyle tanzîr ve tercüme edilmeyecek kadar yüksek bir edâya sahip olduğunu...

Victor İmberdes; Kur'an'ın, bütün hukuk esaslarına kaynak olabilecek zengin bir muhtevaya sahip bulunduğunu...

Ernest Renan; Kur'ân'ın dinî bir inkılâp kadar edebî bir inkılâp da yaptığını...

Gustave Le Bon; Kur'ân'la gelen İslâm'ın en saf, en hâlis bir tevhid anlayışını dünyaya tebliğ ettiğini...

CI. Huart; Kur'ân'ın Allah kelâmı olup, vahiy yoluyla Hz. Muhammed'e (s.a.v) tebliğ edildiğini...

H. Holman; Hz.Muhammed (s.a.v)'in Allah'ın son peygamberi, İslâmiyetin de vahyedilmiş dinlerin en sonuncusu bulunduğunu...

Emile Dermenghem; Kur'an'ın, Peygamber (A.S.)'in birinci mucizesi olduğunu, edebî güzelliği itibariyle de erişilmez bir muamma olduğunu...

Arthur Bellegri; Hz. Muhammed'in (s.a.v) tebliğ ettiği Kur'ân'ın bizzat Allah'ın eseri olduğunu...

Jean Paul Roux; Peygamberimizin en güçlü mucizesinin melek vasıtasıyla gönderilen Kur'ân-ı Kerim olduğunu...

Raymond Charles; Kur'ân'ın, hükmü hâlâ devam eden ve Allah'ın bir elçi vasıtasıyla müminlere tebliğ ettiği beyanların en canlısı olduğunu...

Dr. Maurice; Kur'an'ın her türlü tenkîdin fevkinde bir mucize, bir harika olduğunu hatta daha da ileri giderek, edebiyatla ilgilenenler için Kur'ân'ın bir edebî kaynak, lisan mütehassısları için lâfızlar hazinesi ve şairler için bir ilham menbaı olduğunu...

Manuel King; Kur'ân'ın, peygamberimizin peygamberliği süresince Allah'dan aldığı emirlerin mecmuu bulunduğunu...

Mr. Rodwell; insanın Kur'ân'ı okudukça hayretler içinde kaldığını ifâde eder ve onu takdirlerle alkışlarlar.

Sadece birer cümleciklerini alıp naklettiğimiz bu seçkin ilim adamı ve mütefekkirler gibi, daha yüzlerce düşünür ve araştırmacı bilgilerinin vüs'ati nisbetinde, aynı hakikatlara parmak basmış ve Kur'ân karşısında takdirle iki büklüm olmuşlardır. (Bkz. Çelebi, Kitaplara İman, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2018: 56-75)

7.11. Hz. Muhammed'in(s.a.v.) geçmiş ilahî kitaplarda geleceğinin müjdelenmesi; Allah'ın elçisi olduğunun delillerindendir.

Geçmiş ilahî kitaplarda Peygamber Efendimiz'in (s.a.v.) peygamberliğini müjdeleyen ve onun bir peygamber olarak

insanlara gönderileceğini haber veren ifadeler mevcuttur. Birçok değişikliklere maruz kalmalarına rağmen elimizdeki mevcut Tevrat ve İncil nüshalarında, pek çok işaret bulunmaktadır.

7.12. Hz. Muhammed'in(s.a.v.) üstün ve eşsiz ahlakı, Allah'ın elçisi olduğunun delillerindendir

Gerek peygamberliğinin gerekse peygamberlikten önceki hayatının her bir döneminde, O'nun (s.a.v.) herkese iyilik yapan, ihtiyaç sahiplerinin ihtiyacını gideren, sade bir hayat yaşayan, asla yalan söylemeyen, kendisine kötülük yapanları bağışlayabilen, her konuda güvenilebilen "üstün ve yüce Ahlâk sahibi" mükemmel bir insan olduğu, tarihle ilişkili bütün kaynaklarca tespit edilen bir gerçektir.

7.13. Hz. Muhammed'in(s.a.v.) insanlık tarihinde gerçekleştirdiği inkılaplar, Allah'ın elçisi olduğunun delillerindendir.

Hiçbir pedagoji eğitimi görmeyen, hiçbir askerî okul bitirmeyen, hiçbir ictimaî mektepten çıkış almayan, teleskop ve mikroskopla hiçbir tanışıklığı bulunmayan, hele hele okumayazması olmayan o Zat'ın her sahada bir uzman gibi şaşmaz ve eskimez sözler söylemesi başka nasıl izah edilebilir?

7.14. Hz. Muhammed'in(s.a.v.) peygamberlik vazifesinden evvel meydana gelen hadiseler, Allah'ın elçisi olduğunun delillerindendir.

Peygamberimizin (s.a.v.)doğumundan önce ve doğumu esnasında, dünyaya gelişiyle irtibatlı olarak meydana gelen harikulade hadiselerle, peygamberlik vazifesi verilmeden evvel çocukluğunda ve gençliğinde meydana gelen hadiselerden,

sahih kaynaklarda geçen birkaç numuneyi burada nakledeceğiz:

7.14.1. Peygamberimizin (s.a.v.) doğduğu gece, hem annesi, hem annesinin yanında bulunan Osman ibni Âs'ın annesi, hem Abdurrahman ibni Avf'ın annesinin gördükleri büyük bir nurdur ki, üçü de demişler: "Doğumu esnasında biz öyle bir nur gördük ki, o nur doğuyu ve batıyı bize aydınlattırdı." (Kadı Iyâz, eş-Şifâ, 1: 466; Ali el-Kari, Şerhu'ş-Şifâ, 1: 750; Hafâcî, Şerhu'ş-Şifâ, 3: 311; Ahmedü'l-Bennâ es-Sâ'âtî, el-Fethü'r-Rabbânî, 20:2030)

7.14.2. Peygamberimizin (s.a.v.) doğduğu gece, Kâbe'deki putların çoğu baş aşağı düşmüştür.(Süyûtî, el-Hasâisü'l-Kübrâ, 1: 119-131, 2: 272; Beyhakî, Delâilü'n-Nübüvve: 1: 19.)

7.14.3. İran'da hüküm süren Sasaniler devletinin kralı olan Kisrâ'nın ünlü sarayı, Peygamberimizin (s.a.v.) doğduğu gece sallanarak tahrip olmuş ve on dört şerefesi düşmüştür. (Ali el-Kari, Şerhu'ş-Şifâ, 1: 750; Beyhakî, Delâilü'n-Nübüvve: 1: 126; Ebû Süyûtî, el-Hasâisü'l-Kübrâ, 1: 128, 2: 272.)

7.14.4. Mecusiler tarafından kutsal sayılan Sava Gölü, Peygamberimizin (s.a.v.) doğduğu gece yere batmıştır. (Kadı Iyâz, eş-Şifâ, 1: 366; Ali el-Kari, Şerhu'ş-Şifâ, 1:751; Beyhakî, Delâilü'n-Nübüvve: 1:127; Ebû Süyûtî, el-Hasâisü'l-Kübrâ, 1:128.)

7.14.5. İstahrâbâd'da bin senedir yanması devam ettirilen ve söndürülmeyen, Mecusîlerin taptıkları ateş, Peygamberimizin (s.a.v.) doğduğu gece sönmüştür. [Kadı Iyâz, eş-Şifâ, 1: 367; Ali el-Kari, Şerhu'ş-Şifâ, 1: 751; Ali el-Kari el-Mekkî, el-Masnû' fî Ma'rifeti'l-Hadîsi'l-Mevzû' "el-Mevdûâtü's-Suğrâ" (tahkik: Ebû Ğudde), s. 18.]

7.14.6. On iki yaşında iken Şam tarafına gittiği vakit, Rahip Bahîra'nın ifadesiyle bir parça bulut Resulullah'ın (s.a.v.) başına gölge ettiğini görmüş ve kafiledekilere göstermiş.[Kadı Iyâz, eş-Şifâ, 1: 308; Ali el-Kari, Şerhu'ş-Şifâ, 1: 631; Tirmizî, Menâkıb: 3 (Bed'i'n-Nübüvve); el-Mubârekforî, Tuhfetü'l-Ahvezî, no: 3699; el-Hâkim, el-Müstedrek, 2: 615; İbni Hişâm, Siretü'n-Nebî, s. 115.]

7.14.7. Askelâni'l-Himyerî namında bir âlim zat, Peygamberimiz (s.a.v.) gönderilmeden evvel Kureyşîleri gördüğü vakit, "İçinizde peygamberlik dava eden var mı?" diye sorardı, Kureyşliler "Yok." derlerdi.

Peygamberlik vazifesi verildikten sonra yine sormuş. "Evet, biri peygamberlik dava ediyor." demişler. Askelani demiş: "İşte, âlem O'nu bekliyor."[Kadı Iyâz, eş-Şifâ, 1: 363; Ali el-Kari, Şerhu'ş-Şifâ, 1: 742; Nebhânî, Hüccetüllah ale'l-Âlemîn, 140.]

7.14.8. Hristiyan âlimlerinden İbnü'l-Âlâ, peygamberlik vazifesi verilmeden ve Peygamberi (s.a.v.) görmeden evvel haber vermiş. Sonra gelmiş, Hazret-i Peygamberi (s.a.v.) görmüş. Demiş:

"Ben senin sıfatını İncil'de gördüm, iman ettim. İbn-i Meryem (Hazreti İsa), İncil'de senin geleceğini müjde etmiş."[Ali el-Kari, Şerhu'ş-Şifâ, 1: 744; Nebhânî, Hüccetüllah ale'l-Âlemîn, 121, 208]

7.15. Peygamberlere verilen mucizeler onların Allah'ın elçisi, olduklarının delillerindendir.

Mucize: Allah'ın, gerek vahyin doğruluk ve sıhhatini desteklemek için, gerekse, müminlerin imanını kuvvetlendirip, inkârcıların inadını kırmak için peygamberleri vasıtasıyla göstermiş olduğu harikulade durum ve hallerdir.

Cenab-ı Hak her peygambere, peygamberliğinin delili, ispatı olarak çeşitli mucizeler vermiştir. Her peygamber mucize göstermiştir. Fakat her peygamber her konuda mucize göstermemiştir. Her peygamber, kendi zamanında revaçta olan meselelerle alâkalı mucize göstermiştir. (Bkz. Topaloğlu, Bekir-Yavuz, Yusuf Şevki-Çelebi, İlyas, İslam'da İman Esasları, 2017:317-330)

Hazreti Süleyman'ın (as) cinlere ve hayvanlara hükmetmesi gibi… (Enbiya: 21/82; Neml: 27/16)

Hz. Musa (a.s.) zamanında, Mısır'da "sihir" revaçta olduğundan O, bütün sihirleri yutup iptal eden ve bütün sihirbazları dize getiren "asa" mucizesiyle gelmiştir.

Hz. İsa (a.s.) zamanında ise 'tıp' revaçta olduğundan o, onulmaz hastalıkları iyi etme ve ölüleri diriltme gibi tıp ilminde mucize göstermiştir. (Maide: 5/110; Al-i İmran: 3/49)

Peygamber Efendimiz (Aleyhissalatu Vesselâm) zamanında ise; şiir, güzel söz söyleme sanatı (belağat) el üstünde tutulduğundan ve belki ondan sonraki zamanların dahi en tesirli ve güçlü silahı 'söz söyleme sanatı' olacağından, O da, en büyük mucize olarak bütün şairleri, hatipleri, edipleri susturan Kur'ân mucizesiyle gelmiştir.

Bununla birlikte; Hazret-i Muhammed (s.a.v.) her türden mucizelerle desteklenmiştir. Bunun nedenini, peygamberliğinin bütün kâinat için umumi olmasına bağlayabiliriz.

7.16. Hz. Muhammed'e(s.a.v.) verilen mucizeler, Hz. Muhammed'in(s.a.v.) Allah'ın elçisi olduğunun delillerindendir.

Hz. Muhammed (sav.) verilen Kur'anda zikredilmeyen mucizelerle birlikte bin civarında mucize rivayet edilmiştir. Hiç şüphesiz ki O'nun en büyük mucizesi Kur'ân'dır. Çağlar üstü bir gerçekliğe sahip bulunan özelliğiyle Kur'ân her şeyden önce, Peygamber Efendimizin (Aleyhissalatu Vesselâm) peygamberliğini destekleyen bir delil olarak karşımızda durur.

Kur'ân'ın, ümmî bir insanın elinde ortaya çıkışı, ihtiva ettiği hakikatlerin birbiriyle çelişmeyişi, geçmiş ve geleceğe dair haberler verişi ve asırlar öncesinden kevnî (kâinatla alakalı) bilgilere temas edişi gibi mucizevî yönleriyle, hem Allah kelâmı olduğuna apaçık bir delildir, hem de Peygamber Efendimizin (aleyhissalatu vesselâm) peygamberliğini ispat eden bir delildir.

7.16.1. Bedir Savaşı'ndaki mucize

"Onları siz öldürmediniz, lâkin Allah öldürdü. Attığın zaman da sen atmadın, lâkin Allah attı. Bu, müminleri katından güzel bir imtihanla denemek içindi. Şüphesiz Allah işitendir, bilendir." (Enfal:8/ 17)

Bu ayette geçen "Attığın zaman sen atmadın, lâkin Allah attı." ifadesi Bedir günü Müslümanlar sayıca çok az ve silahça çok zayıftılar. Kâfirler onların üç katı kadardı ve tamamen silahlı ve zırhlı idiler. Savaşın bir bölümünde Müslümanlar mağlup olmak üzereydiler ki, Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bu esnada ellerini açarak dua etmişti.

Bu dua üzerine Cebrail (a.s.), Efendimize: "Bir avuç toprak al ve bunu onların yüzlerine at." dedi. Hz. Peygamber de bir avuç toprak alarak bunu onların yüzlerine attı ve "Yüzleri kurusun!" buyurdu. Müşriklerden hiç kimse kalmadı ki, gözlerine, burun deliklerine ve ağzına bu bir avuç topraktan isabet etmiş olmasın.

Müşrikler gözlerine kaçan bu toprakla uğraşırken sahabeler onlara saldırıp bir kısmını öldürdü ve bir kısmını da esir

etti. Savaştan sonra da Cenab-ı Hak bu ayeti indirerek, müminlere vermiş olduğu nimeti hatırlattı.

7.16.2. Miraç mucizesi.

"Kulunu geceleyin Mescid-i Haram'dan kendisine bazı ayetlerimizi göstermek için, etrafını mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya götüren Allah her türlü noksan sıfatlardan münezzehtir." (İsra:17: 1)

Peygamberimiz, "İsra ve Miraç" olayını ertesi gün Mekkelilere anlatır. Olayı duyan müşrikler Hz. Peygamber'i suçlamaya, onu alaya almaya başlarlar. "Bizim kervanlarımız Mekke'den Şam'a bir ayda gider ve bir ayda geri döner, Muhammed bir gecede Kudüs'e gidip nasıl geri dönebilir? Bu apaçık bir yalandır." derler.

Şeddad İbn Evs der ki: Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: Benim söylediğim sözün delili olarak size bildireyim ki, falanca ve falanca yerde sizin kervanınıza rastladım. Onlar develerini yitirmişlerdi. Falanca onu bulmuştu ve onlar bulundukları yer şu kadar şu kadar mesafededir, falanca gün de buraya geleceklerdir. Kervanın önünde siyah bir deve var, üzerinde siyah bir örtü bulunmaktadır. İki de siyah çuval vardır. O gün olunca halk onların gelişini beklemeye koyuldu. Nihayet günün yarısına yaklaşıldığında kervan döndü. Önlerinde Resulullah (s.a.v.)'in anlattığı deve bulunuyordu.

Hz. Peygamber'in daha önce Mescid-i Aksa'yı hiç görmediğini bildikleri için orayı bilenler "Beyt-i Makdis'i bize tarif et!" derler. (Miras, II, 266) Müşrikler Hz. Peygamber'e "kaç

kapısı, kaç penceresi var?" diye sorarlar, Hz. Peygamber, Beyt-i Makdis'i incelememiş, kapı ve pencerelerini saymamıştır.

Müşriklerin soruları karşısında çok sıkıntıya düşer, ancak Allah Mescid-i Aksa'yı gözünün önüne getirir ve onların sorularını mescide bakarak cevaplandırır. Görüldüğü gibi Allah diledikten sonra Mekke'de oturan Efendimize Mescidi Aksay'ı gösterir.

7.16.3. Ayın yarılması mucizesi

Kur'an'da, "Kıyamet yaklaştı, ay yarıldı. Onlar ise, ne zaman bir mucize görseler yüz çevirir ve 'Bu daimî bir sihirdir.' derler." (Kamer: 54/1-2.) ayetinin açık işareti ve tüm sahih hadis ve siyer kaynaklarında geçen manevi tevatür (yalan ihtimali olmayan kuvvetli haber) derecesindeki ayın yarılması mucizesinin nasıl gerçekleştiği konusunda bilgi verip, ardından bu konuda akla gelebilecek bazı sorulara cevap vermeye çalışacağız.

7.16.3.1. Ayın yarılması mucizesi gerçekleşmiş midir? Neden tarih kitapları ayın yarıldığından bahsetmiyor?

Ayın yarılması mucizesi, Allah Resulü'nü (s.a.v.) yalanlayan bazı müşriklere, davasının doğruluğunu göstermek için Allah'ın izniyle gerçekleşmiş bir mucizedir.

Tarihlere geçmemesinin nedenlerini maddeler hâlinde izah edelim:

7.16.3.1.1. Ayın yarılması mucizesi bütün İslam tarihi ve siyer kitaplarında nakledilen, ayrıca Kur'an'da da Kamer Suresi'nin ilk ayetlerinde işaret edilen bir mucizedir. Mucizeye tanık

olan inatçı müşriklerin bu mucize karşısında Kur'an'ı inkar eden o müşriklerden hiçbiri bu mucizeyi inkar etmemiş, aksine"Sihirdir!.."[Kamer:54/1,2.]demişler.

Tarihte bu hadisenin olmadığına dair hiçbir bilgi nakledilmemiştir. Eğer hadise gerçekleşmemiş olsaydı, İslam aleyhine olan en ufak bir hadiseyi bile ihmal etmeyen ve karalamak için kullanan müşrikler, tarihlerin ve Kur'an'ın naklettiği bu hadiseyi mutlaka yalanlayacaklardı. Yalanlayamamaları gösteriyor ki, bu hadisenin gerçekleşmesi noktasında bir şüphe yoktur.

7.16.3.1.2. Mucize, peygamberlik davasında inanmayan insanları ikna etmek içindir. Eğer inanmayan insanları, inanmaya zorlayacak olsaydı, o zaman imtihan sırrına zıt olurdu.

Dolayısıyla ayın yarılması mucizesinde, ay yarıldıktan sonra bütün insanlığın göreceği kadar uzun süre o şekilde kalsaydı, bütün insanların iman etmesine vesile olacak ve imtihan sırrı ortadan kalkmış olacaktı. Veya sıradan bir semavi hadise olarak tarihlere geçecekti.

Bu nedenle ayın yarılması mucizesi sadece gece vakti, ani bir şekilde, hazır bulunan müşriklere ve bazı sahabelere gösterilmiştir.

7.16.3.1.3. "Ayın yarılması hadisesi, başka ülkelerin tarihlerine neden geçmemiştir?"

Bu hadise gece olmuştur, dolayısıyla dünyanın diğer yarısı gündüz olduğundan görünmemesi gayet normaldir. Ayrıca o dönemde cehâleti ve vahşilikleriyle ünlü olan Avrupa ülkelerinin tarihinde olmaması da gayet normaldir.

Farklı yerlerde de sis ve bulut gibi farklı engeller görünmemesine sebep olmuş olabilir. Böyle bir hadise bazı fertler tarafından görülse de gözlerine inanamaz ve bu hadiseye birisi tanık olsa bile insanları inandıramaz ve tarihlere geçemez.

Bilimin bugün bu kadar gelişmesine rağmen ayın üzerinde neden her hangi bir yarılma izi bulunmamaktadır?

Vücudumuzda oluşan bir yaranın bir süre sonra iz bırakmadan iyileşmesi, yeryüzünde meydana gelen çatlakların iz bırakmadan zamanla kapanmaları gibi, ayı yaratan kudretin de onu bir mucize eseri olarak yardığında iz bırakmadan birleştirmesi gayet makuldür.

7.16.3.2. Ayın yarılması mucizesi nasıl gerçekleşti?

Ayın ikiye ayrılması mucizesinin Medine'ye hicretten önce Kureyş müşriklerinin istekleri üzerine(Bu müşriklerin kimler olduğu kaynaklarda mevcuttur.) -Yüce Allah'ın izniyle- Peygamberimiz (s.a.v.) tarafından gösterildiği, pek çok sahabeden nakledilmiştir.

Kureyş müşrikleri, Peygamberimiz'e (s.a.v.): "Eğer sen gerçekten peygambersen, bize kameri (ayı), yarısı Ebu Kubeys Dağı, yarısı da Kuaykıan Dağı üzerinde görülmek üzere ikiye ayır!" dediler.

Peygamberimiz (s.a.v.):"Eğer bunu yaparsam iman eder misiniz?" diye sordu.

Müşrikler:"Evet! İman ederiz." dediler.

Ayın bedir, yani dolunay olduğu, iyice göründüğü gece, Peygamberimiz (s.a.v.), müşriklerin istedikleri şeyi kendisine vermesini, Yüce Allah'tan diledi.

Cebrail (a.s.) inip, Allah'ın duasını kabul ettiğini O'na (s.a.v.) duyurunca, O da Mekkelilere haber verdi. Müşrikler ayın on dördüncü gecesinde, ayın ikiye ayrıldığını gördüler!

Yüce Allah, ayın yarısını Ebu Kubeys Dağı, yarısını da Kuaykıan Dağı arasında doğdurunca, Peygamberimiz (s.a.v.):"Ey Ebu Seleme b. Abdulesed! Erkam b. Ebi'l-Erkam! Şahit olunuz!" diyerek Müslümanlara; (Ebu Nuaym, Delâilü'n-nübüvve, c. 1, s. 280-281; E bu'l-Fidâ, el-Bidâye ve'n-nihâye, c. 3, s. 119-120; Suyûtî, Dürru'l-mensûr, c. 6, s. 133.)

"Ey filan! Ey filan! Şahit olunuz!" diye de, müşriklere seslendi.[Kurtubî, Tefsîr, c. 17, s. 127.]

Fakat müşrikler"Bu, Ebu Kebşe'nin oğlunun bir sihridir!" "Ebu Kebşe'nin oğlu sizi sihirledi!" "Muhammed bizi sihirledi!" dediler.[Ahmed b. Hanbel, Müsned, c. 4, s. 82; Tirmizî, Sünen, c. 5, s. 398; İbn Seyyid, Uyûnu'l-eser, c. 1, s. 114; Ebu'l-Fidâ, c. 3, s. 119; Kastalâni, c. 1, s. 466; Diyarbekrî, c. 1, s. 299; Zürkânî, Mevâhib Şerhi, c. 5, s. 109.18]

Bazıları da:"Muhammed bizi sihirlediyse bütün insanları da sihirleyemez ya! Başka beldelerin halkından, yanınıza gelecek olanlara, sorun bakalım: Bunu, onlar da görmüşler mi?"dedi.

Her taraftan gelenlere sordular:

"Evet! Onu biz de öyle gördük! Ayı ikiye yarılmış gördük!" dediler. Ayın ikiye ayrılmış olduğunu haber verdiler. Her taraftan gelenlerden, ayın ikiye ayrıldığını görüp de haber vermeyen bir kimse kalmadı.

Fakat müşrikler iman etmekten, Müslüman olmaktan yüz çevirip:"Bu, müstemir (olagelen) bir sihirdir!" "Ebu Talib'in yetiminin sihri semâya da tesir etti."[Tirmizî, Tefsîru'l-Kur'ân 54; Müsned 3: 165; et-Taberî, Câmiu'l-Beyân 27:84-85; el-Kurtubî, el-Câmi' li Ahkâmi'l-Kur'ân 17:126; el-Beyhakî, Delâilü'n-Nübüvve 2:268.] dediler.

Yüce Allah, Kamer sûresinde bu mucizeyi şöyle anlatır:

"Saat yaklaştı. Ay (ikiye) yarıldı (ayrıldı). Onlar (ne zaman) bir âyet, bir mucize görseler, yüz çevirirler ve 'Müstemir (olagelen) bir sihir!' derler. (Ayın ikiye ayrılması mucizesini görünce de) hevalarına uydular: 'Yalan!' dediler (Peygamberi yalanladılar).

Oysaki her iş bir gayeye bağlıdır. Andolsun ki; onlara (kendilerini küfür ve inattan) vazgeçirecek öyle önemli haberler gelmiştir ki, her biri, gayesine ermiş bir hikmet ve ibrettir. Fakat onları tehdit eden bütün o hadiseler kendilerine fayda vermiyor**!"**(Kamer: 54/1-8.)

7.16.4. Allah'ın, Hz. Muhammed'i (s.a.v.) koruması mucizesi

"Allah seni insanlardan koruyacaktır." (Maide:5/67)Bu ayet-i celile inmeden evvel Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Medine'ye hicret etmişti. Yahudiler, Efendimize: "Ya Muhammed, biz çok kalabalığız ve silah sahibiyiz. Eğer bu davandan ve dininden vazgeçmezsen seni öldürürüz." demişlerdi.

Bunun üzerine Peygamber Efendimizi (s.a.v.) ensardan ve muhacirlerden kişiler bekliyor ve koruyordu. Yahudilerin suikast yapması korkusundan O'nun yanında geceliyor ve O'nunla beraber her gittiği yere gidiyorlardı. Bu ayet-i kerime inince Allah'ın Resulü (s.a.v.) kendisini bekleyenlere şöyle dedi:

“Ey insanlar, gideceğiniz yerlere gidin, artık beni beklemeyin, şüphesiz ki Allah beni insanlardan koruyacaktır.”

Allah’ın bu vaadinden sonra Peygamber Efendimiz (s.a.v.) gecenin evvelinde ve geç saatlerinde Medine’nin vadilerinde ve tenha yerlerinde düşmanlarının çokluğuna rağmen tek başına gezerdi. Ve ona suikast planı yapanlar bir türlü planlarını gerçekleştiremezlerdi.

Müfessirler bu ayet-i kerimenin tefsirini(açıklamasını) yaparken, Allah-u Teâlâ’nın, Hz. Peygamberi koruyuşuna örnek olarak birçok hadiseler zikrederler(anlatırlar). Bunlardan bazıları şöyledir:

7.16.4.1. Ebu Cafer İbni Cerir Taberi der ki: Resulullah (s.a.v.) bir yerde konakladığı zaman ashabı O'nun için gölgelikli bir ağaç seçer ve Resulullah (s.a.v.) onun altında uykuya dalardı. İşte bu esnada bir bedevi gelmiş ve kılıcını kınından çıkararak: “Şimdi seni benden kim korur?” demiş. Allanın Resulü (s.a.v.): “Beni senden Allah korur.” demiş. Bedevinin bu esnada eli titremiş ve kılıç elinden düşmüş. Başını ağaca vurmuş, beyni dağılmış.

7.16.4.2. İbni Ebu Hatim der ki: Resulullah (s.a.v.) Enmar Oğullarıyla savaştığında koruyucu bir hurma ağacının üzerine çıkmıştı. O, ayağını uzatıp bir kuyunun başında oturduğu sırada Gavres İbni Haris: “Ben Muhammed'i öldüreceğim.” demiş. Arkadaşları: “Onu nasıl öldüreceksin?” deyince; o da: “Ben kendisine kılıcını bana verir misin?” derim. Verince de onunla kendisini öldürürüm.” demiş.

Hz. Peygambere gelip: “Ey Muhammed, kılıcını bana ver de bakayım.” demiş. Resulullah (s.a.v.) kılıcını ona vermiş. Gavres'in eli titremiş ve elinden kılıç yere düşmüş. Bunun üzerine Resulullah (s.a.v.): “Allah, seninle yapmak istediğin şeyin arasına girdi.” demiş.

7.16.4.3. Ebu Hüreyre (r.a.) şöyle demiştir: Biz Resulullah (s.a.v.) ile beraber seferde arkadaşlık ettiğimizde O'nu büyük bir ağacın altında bırakıp gölgelendirirdik. O da burada konaklardı. Bir gün bir ağacın altında konakladı ve kılıcını ağaca astı. Adamın birisi: “Ey Muhammed, seni şimdi benden kim korur?” dedi. Resulullah (s.a.v.): “Beni senden Allah korur. Kılıcı bırak.” dedi ve adam kılıcı bıraktı. Bu mahiyetteki mucizeler çoktur. Merak edenler siyer kitaplarına bakabilir.

7.16.5. Hz. Muhammed’in(s.a.v.) sularla ilgili mucizeleri:

7.16.5.1. Hz. Muhammed’in(s.a.v.) elinden suyun pınar gibi akması mucizesi.

Hazreti Enes’in rivayetine göre: “Zevra ismi verilen bir yerde, üç yüz kişi kadar, Allah Resulü ile beraber bulunuyorduk. İkindi namazı için abdest almamızı emretti, fakat su bulamadık. Yalnız az bir parça su bulmamızı emretti, bulup getirdik. Mübarek ellerini içine batırdı.

Gördüm ki, parmaklarından çeşme gibi su akıyor. Sonra, orada bulunan üç yüz kişinin tamamı gelip o sudan hem abdest aldılar, hem de su ihtiyaçlarını giderdiler.” [Buhârî, Vudû’: 32, 46, Menâkıb: 25; Müslim, Fedâil: 45, 6; Nesâî, Tahâret: 60; Ebû Dâvud, Mukaddime: 5; Tirmizî, Menâkıb: 6; Muvatta, Tahâret: 32; Müsned, 3: 132, 147, 170, 215, 289; İbni Hibban, Sahih, 8: 171; Tirmizî (Ahmed Şâkir), no. 3635.]

Bu mucizeyi, Hazreti Enes, üç yüz kişiyi temsil ederek haber veriyor. Mümkün müdür ki, o **üç yüz kişi, şu haberi tasdik etmesinler?** Hem eğer tasdik etmeseler, yalanlamamaları mümkün müdür?

7.16.5.2. Hz. Muhammed'in(s.a.v.) Hudeybiye günündeki mucizesi.

Hazreti Cabir bin Abdullah anlatıyor: Hudeybiye günü halk susuz kalmış, Resûlullah'ın (s.a.v.) önünde bulunan su ibriğinden abdest aldığı sırada O'na (s.a.v.) doğru varmışlardı. Resûlullah Aleyhisselam, onlara:

"Size ne oluyor!" diye sordu.

"Mahvolduk ey Allah'ın Resulü! Mahvolduk ey Allah'ın Resulü!" dediler.

Peygamberimiz (s.a.v.):

"Ben sizin aranızda iken, siz mahvolmayacaksınız!" buyurdu.

"Yâ Rasûlallah! Yanımızda, senin ibriğindekinden başka, ne abdest alacağımız, ne de içeceğimiz su var!"dediler.

Bunun üzerine, Allah Resulü (s.a.v.) elini ibriğin üzerine koydu ve:

"Alınız, Bismillah" buyurdu. Kaynaklardan kaynar gibi, hemen parmaklarının arasından su akmaya başladı! Müslümanlar, ondan hem su içtiler, hem de abdest aldılar.

Cabir b. Abdullah'a:

"O zaman siz kaç kişi idiniz?" diye soruldu.

Cabir:

" B**in beş yüz** idik!" dedi.[Buhârî, Menâkıb: 25; Mağâzî: 35; Tefsir: Fetih Sûresi, 5; Eşribe: 31; Müslim, İmâra: 72, 73; Müsned, 3: 329; İbni Hibban, Sahih, 8: 110.]

Naklettiğimiz bu mucizeyi rivayet edenler, mânen bin beş yüz kadardırlar. Çünkü insanın fıtratında, yalana "yalan" demek meyli vardır. Sahabeler ise, sıdk ve doğruluk için, can, mal, baba, anne, kavim ve kabilelerini terk edip, İslam'a her şeylerini feda ettikleri hâlde bu rivayeti tasdik etmeselerdi mutlaka tasdik etmediklerini söylerlerdi.

Hem "Benden bilerek yalan bir şey haber veren, cehennem ateşinden yerini hazırlasın." (Bkz. BUHARİ, Sahih-i Buhari ve Tercümesi, 1987:262-263) meâlindeki hadîsin tehdidine karşı, yalana mukàbil sessiz kalmaları mümkün değildir. Demek ki, sessiz kalmaları ile bu mucizeyi tasdik edip, kabul ediyorlar demektir.

7.16.5.3. Hz. Muhammed'in(s.a.v.) Buvat Gazvesi'nde gerçekleşen mucizesi.

Hazret-i Câbir anlatıyor: "Allah Resulü (s.a.v.) sahabelere "Abdest almaları için seslenin." diye emir verdi. Fakat sahabeler su olmadığını söylediler. Allah Resulü (s.a.v.) "Bir parça su bulunuz." dedi. Gayet az su getirdik. Sonra, o az su üstüne elini kapadı ve bir şeyler okudu.

Ben ne okuduğunu bilmiyorum. Sonra dedi ki: "Kàfilenin büyük su teknesini getir." Bana getirdiler, ben de Allah Resulü'nün (s.a.v.) önüne koydum. O da elini içine koydu, parmaklarını açtı. Ben de o az suyu, mübarek eli üzerine döküyordum.

Gördüm ki, mübarek parmaklarından çokça su aktı ve su teknesi doldu. Suya muhtaç olanları çağırdım. Hepsi geldiler, o sudan abdest alıp, içtiler. Sonra ben dedim: "Daha kimse kalmadı." Allah Resulü (s.a.v.) elini kaldırdı; o su teknesi ağzına kadar dolu olarak kaldı."[Müslim, Zühd, 74, no. 3013; İbni Hibban, Sahih, 8: 159.]

7.16.5.4. Hz. Muhammed'in(s.a.v.) duası ile çölde bir kadının suyunun bereketlenmesi.

Hazret-i İmran ibni Husayn'dan naklediyorlar ki: "Bir seferde, Allah Resulü (s.a.v.) ile beraber susuz kaldık. Bana ve Ali'ye dedi ki: "Filân yerde bir kadın, iki kırba suyu hayvana yükletmiş, gidiyor. Alıp buraya getiriniz." Ben ve Ali beraber gittik; aynı yerde kadını su yüküyle bulduk, getirdik. Sonra emretti: "Bir kaba, bir parça su boşaltınız." Boşalttık. Bereketle dua etti, ardından, yine suyu o hayvandaki kırbaya koyduk.

Sonra dedi ki: "Herkes gelsin, kabını doldursun." Bütün kàfile geldi, kaplarını doldurdular, içtiler. Ben zannediyordum ki, gittikçe iki kırba doluyor, daha fazlalaşıyordu. Sonra Allah Resulü (s.a.v.) ferman etti: "Kadına hurma ve sair şeylerden toplayınız ikram ediniz." buyurdular. Kadının eteklerini doldurduk. Sonra Allah Resulü (s.a.v.) o kadına dedi ki: "**Senin suyundan almadık. Cenâb-ı Hak bize hazinesinden su içirdi**." (Bkz. Buhari, Sahih-i Buhari ve Tercümesi, 1987:437-439)

7.16.5.5. Hz. Muhammed'in(s.a.v.) yağmur duası mucizesi.

Pek çok sahih hadis kaynağında Hazreti Ömer (ra)'den nakledilen bir yağmur duası mucizesidir. Hazreti Ömer (ra) anlatıyor: "Tebük Seferi'nde susuz kaldık. Hattâ susuzluktan bazıları devesini keser, içini sıkar, içerdi. Hazreti Ebubekir (ra), Allah Resulü'ne (s.a.v.) yağmur duası etmesi için rica etti.

Allah Resulü (s.a.v.) elini kaldırdı; daha elini indirmeden bulut toplandı, yağmur öyle geldi ki, kaplarımızı doldurduk. Sonra su çekildi. Dönüp baktığımızda yağmurun ordugâhtan öteye geçmediğini gördük." [el-Heysemî, el-Mecmeu'z-Zevâid, 6: 194; el-Hindî, Kenzü'l-Ummâl, 12: 353; Kadı Iyâz, eş-Şifâ, 1: 190; Ali el-Kari, Şerhu'ş-Şifâ, 1:600; Beyhakî, Delâilü'n-Nübüvve: 2:63; Süyûtî, el-Hasâisü'l-Kübrâ, 2:105.]

7.16.5.6. Hz. Muhammed'in(s.a.v.) ayağını yere vurmasıyla su çıkması.

"Efendimize (s.a.v.), peygamberlik vazifesi verilmeden evvel, amcası Ebu Talip ile beraber seyahat ettikleri bir esnada, amcasının susaması üzerine Arafe civarındaki Zilhicaz isimli yere geldiklerinde Allah Resulü ayağını yere vurmuş ve vurduğu yerden su çıkmıştır. Ebu Talib bu sudan içmiştir." [Kadı Iyâz, eş-Şifâ, 1: 290; el-Hafâcî, Şerhu'ş-Şifâ, 3:29; Beyhakî, Delâilü'n-Nübüvve: 2:15-20; (Ayrıca bk. Buhârî, İstiskâ, 3; Müsned, 2:93).]

Bu hadise olduğu zaman, Efendimiz (s.a.v.) henüz peygamberlik vazifesi ile vazifelendirilmediği için, bazı âlimler bunun mucize değil bir nevi keramet olduğunu söylemişlerdir. Bugün bile aradan bin küsur sene geçmesine rağmen aynı yerde Arafat çeşmesi bulunmaktadır ve bu kerameti hâlen devam etmektedir.

Sularla ilgili nakledeceğimiz rivayetleri burada noktalıyoruz. Ancak bilinmelidir ki, sularla ilgili mucizeler, bizim burada naklettiklerimizle sınırlı değildir. İmam Suyuti gibi zatlar, onlarca bu şekildeki mucizeyi kaynakları ve rivayet eden sahabelerin senetleri ile beraber, detaylı bir şekilde yazıp bizlere nakletmişlerdir. (Bkz. Ahatlı, Peygamberlik ve Hz. Muhammed'in Peygamberliği, 2011: 91-248, Sinanoğlu, Peygamberlere İman, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2018: 91-106),

8. Deistler Soruyor: Allah Bu Kadar Kötülere, Kötülüklere Niye Müsaade Ediyor?

8.1. Allah'ın yarattığı ve kalbine merhamet koyduğu hiçbir insan; Allah'tan daha merhametli olamaz.

İnsanın başındaki aklı başına, kalbindeki o merhameti kalbine yerleştiren Allah'tır. İnsanların kafasına akıl koymasay-

dı, insanlar deli olurdu. **Kalbine merhamet duygusu koymasaydı, hiç kimseye merhamet etmezdi.**

Allah insanlara; iyiliği, iyilik yapmayı emrediyor. Kötülüğü, kötülük yapmayı yasakladığı gibi kötülerle, kötülüklerle mücadeleyi, zalimin karşısında, mazlumun yanında, haksızlığın karşısında, haklının yanında durmayı emrediyor. Kötülerin, zalimlerin hakkını ve haddini bildirmemizi emrediyor. Bu ve benzeri hususlarla insanı imtihan ettiğini bildiriyor.

Kötülerle, kötülüklerle mücadele esnasında, zalimin karşısında, mazlumun yanında, haksızlığın karşısında, haklının yanında dururken zarar görüp ölen kişilere şehitlik makamı vereceğini vadediyor. Bu mücadeleyi yapan iyi insanlara, bu sınavı kazananlara cenneti vadediyor. Sınavı kaybeden kötüleri, zalimleri ise cehennemle cezalandıracağını vadediyor.

Nasıl ki sınav olan öğrencilere sınav sorularının cevapları verilirse o sınav sınavlıktan çıkar, sınav yapılmamış olur.

Aynen öyle de kötülerle, kötülüklerle mücadele etmekle kötülerin, zalimlerin hakkını ve haddini bildirmekle emrolunan ve bununla sınav olan insan; bu mücadeleyi, kötülerin, zalimlerin hakkını ve haddini bildirmeyi Allah'tan beklemek ve Allah'tan istemek sınav soruların cevaplarını istemek gibidir.

Bu kötülerin, zalimlerin kaslarını, kalbini çalıştıran Allah dilerse o zalimin kaslarını çalıştırmaz o zalim felç olur. Kalbini çalıştırmaz ve o zalim anında ölür.

‘Bir uçak, helikopter hakkında en iyi kullanma kılavuzunu kim yazar?’ sorusuna; “Elbette o uçağı, helikopteri yapan ustası yazar diyeceksiniz.”

Bir ressamın uçak, helikopter hakkında yazdığı kullanma kılavuzuna göre uçağı, helikopteri kullanmaya kalkarsanız elbette o uçağı, o helikopteri düşürürsünüz.

Buradan ne çıkıyor? Her sanat eseri hakkında en iyi kullanma kılavuzunu o sanatın sanatkârı yazar.

İnsan da Cenab-ı Hakk’ın sanat eseri olduğuna göre insan hakkında en iyi kullanma kılavuzunu sanatkarı olan Allah yazacaktır ve yazmıştır. O kullanma kılavuzu, Kur’an-ı Kerim’dir. İnsanlar sanatkarlarının kendileri hakkında yazdığı kullanma kılavuzuna göre hayatlarını tanzim ederlerse elbette dünyada da ebedi hayatta da rahat, huzurlu, mutlu olacaklardır.

Sanatkarımız olan Allah kötülerin, zalimlerin hakkını ve haddini bildirmemizi emrediyor. Mazlumun ve masumun, masum çocukların korunmasını ve kollanmasını emrediyor. Bu hususta yol ve yöntemleri, emir ve yasaklarını da o gönderdiği kullanma kılavuzu olan Kur’an-ı Kerim’de bildirmiştir.

Mesela o kılavuzda kasıtlı olarak insan öldürenin cezası ölümdür. Küçücük çocuklara tecavüz edip öldürenin cezası ölümdür. Ancak bu cezayı uygulama yetkisi devlete aittir. Kardeşi öldürülen bir şahsın katili öldürme yetkisi yoktur. İşte bu kurallar uygulansa terörist faaliyetler, katliamlar, tecavüzler bu yoğunlukta olmazdı.

Ayrıca terörist faaliyetlerin, katliamların, tecavüzlerin bu kadar fazla olmasının sebebi sadece kötüler değildir. Kötülerin, zalimlerin karşısındaki iyilerin üzerlerine düşen görevleri yeterince yapmamasından kaynaklanmaktadır.

İyiler kötülerin karşısında birlik olup onlarla her türlü mücadeleyi yapma, kötülere zalimlere hak ettikleri cezayı verdirme boyutuyla mücadele ettikleri takdirde elbette bu zulümler, bu kötülüklerin önü alınacaktır.

8.2. Allah kullarına; kötülerin, gaddarların, zalimlerin karşısında birlik olup mücadele etmeyi emrediyor.

Allah kullarına kötülerin, gaddarların, zalimlerin karşısında birlik olup mücadele etmeyi, bu yolda cihat etmeyi, savaşmayı emrediyor. Bu yolda ölene cennette en yüksek makamlardan olan şehitlik makamını vereceğini vadediyor. Bu mücadeleyle birlikte Allah'tan yardım dilemek, dua etmek yine Allah'ın emirlerindendir. Allah dilerse hikmeti iktiza ederse, bu duaları kabul edip dünyada da yardım eder. Dilerse kuluna şehadet mertebesini kazandırır.

İşte bu imtihan meydanı olan dünyada kötülerle mücadeleyi sadece ve sadece Allah'tan beklemek, Allah'tan istemek; Allah'ın insanları bu zalimlerle yaptığı sınavın iptalini istemek gibi olmaktadır.

Deistlerin; bu kötülerle, zalimlerle Allah'ın mücadele etmesini istemesi; Hz. Musa'nın kavminin Hz. Musa'ya dediklerini hatırlatıyor.

<u>Ne demişti kavmi Hz. Musa'ya;</u>

Allah, Hz. Musa'nın kavmine kötülerle mücadeleyi emrediyor. O nankör kavimin ne dediğini, Kur'an-ı Kerim'in Maide suresi'nin 21,22,23,24. ayetlerinde bakın nasıl anlatıyor:

"21. **Ey kavmim! Allah'ın size (vatan olarak) yazdığı mukaddes toprağa girin** ve arkanıza dönmeyin, yoksa kaybederek dönmüş olursunuz.

22. Onlar şu cevabı verdiler: **Yâ Musa! Orada zorba bir toplum var; onlar oradan çıkmadıkça biz oraya asla girmeyeceğiz.** Eğer oradan çıkarlarsa biz de hemen gireriz.

23. Korkanların içinden Allah'ın kendilerine lütufta bulunduğu iki kişi şöyle dedi: "Onların üzerine kapıdan girin; oraya bir girdiniz mi artık siz zaferi kazanmışsınızdır. Eğer müminler iseniz ancak Allah'a güvenin."

24. **"Ey Musa! Onlar orada bulundukları müddetçe biz oraya asla girmeyiz; şu hâlde, sen ve Rabbin gidin savaşın; biz burada oturacağız"** dediler.

8.3. Kötülerin, zalimlerin perişan ettiği, işkence edip öldürdüğü mazlumların durumu ne olacak.

Üstat Bediüzzaman'ın bu konuyu açıklayan yazısına geçmeden önce konunun daha iyi anlaşılması için Fetret Dönemi insanlarının cenneti gideceği ile ilgili İslam âlimlerinin görüşlerini özetleyen kısa bir yazıya yer verelim.

Fetret dönemi: Allah tarafından peygamberleri aracılığı ile gönderdiği dinin hükümleri; bir kısım insanlar tarafından değiştirilmiş, dinin aslı bozulmuş, insanlar azmış, sapmış oldu-

ğu, ikinci bir peygamberin henüz gönderilmediği, dinî tebliğin insanlara ulaşmadığı döneme denir.

Bu dönemde yaşayan dinî inançlardan tamamen mahrum bulunan bu insanlara fetret ehli denir. Bu insanların cennet'e gideceği bildirilir.

İslâmiyet'in ortaya çıktığı tarihten sonra yaşamakla birlikte; bu dinin varlığından haberdar olmayan veya İslam'la ilgili ne duymuşsa aleyhte duymuş, araştırma kabiliyeti ve kapasitesi olmayan veya araştırma kabiliyet ve kapasite olmakla birlikte bütün araştırma çabalarına rağmen gerçek İslamiyet'i öğrenme fırsatı bulamamış kimseler de Fetret Dönemi insanları olarak kabul edilip Allah tarafından öyle muamele görebilir.

Ayrıca kültür ve medeniyetten uzak bazı coğrafî bölgelerde yaşayan ve bugün bile örneklerine rastlanan ilkel topluluklar da fetret dönemi insanlar, olarak kabul edilip Allah tarafından öyle muamele edilebilinir. (https://islamansiklopedisi.org.tr/fetret)

Tabi ki İnsanlara şah damarından daha yakın olan Allah; insanları yaratan, yaşatan, her an damarlarındaki kanları dolaştıran, insanların içinden geçenleri bilen Allah, kimseye haksızlık yapmaz. İnsanların amellerini kabul edip cennetine koyacak da kabul etmeyerek cehennemine koyacak da yine Allah'tır. İnsanların cennete veya cehenneme gitmeleriyle ilgili anlatılanlar; ayet ve hadislerin ışığında İslam âlimlerin tefsirleridir, yorumlarıdır."

Şimdi İkinci Dünya Harbi esnasında, zalimlerin eli altında inim inim inleyen mazlumların durumuyla ilgili Bediüzzaman'ın yazısını inceleyelim:

“Şiddet-i şefkat ve rikkatten ve bu kışın şiddetli soğuğuyla beraber manevî ve şiddetli bir soğuk ve musibet-i beşeriyeden bîçarelere gelen felâketler, sefaletler, açlıklar şiddetle rikkatime dokundu. **(2.Dünya Savaşı’nda kışın şiddetli soğuğuyla birlikte o bîçare zavallı insanların başına gelen belâlar, musibetler, felâketler, sefaletler, açlıklar kalbimin çok şefkatli olması münasebetiyle çok üzüldüm).**

Birden ihtar edildi ki: Böyle musibetlerde kâfir de olsa hakkında bir nevi merhamet ve mükâfat vardır ki, o musibet ona nispeten çok ucuz düşer. Böyle musibet-i semaviye(semavi musibet), masumlar hakkında bir nevi şehadet hükmüne geçiyor.

Üç dört aydır ki dünyanın vaziyetinden ve harbinden hiç haberim yokken Avrupa ve Rusya'daki çoluk çocuğa acıyarak tahattur(hatırladım) ettim. O manevî ihtarın beyan ettiği taksimat, bu elîm şefkate bir merhem oldu.

Şöyle ki: O musibet-i semaviyeden, zalim kısmının cinayetinin neticesi olarak gelen felâketten vefat eden ve perişan olanlar eğer on beş yaşına kadar olanlar ise, ne dinde olursa olsun “şehit” hükmündedir. Müslümanlar gibi büyük mükâfat-ı maneviyeleri, o musibeti hiçe indirir.

On beşten yukarı olanlar, eğer masum ve mazlum ise, mükâfatı büyüktür; belki onu cehennemden kurtarır. Çünkü âhir zamanda madem fetret derecesinde din ve din-i Muhammedî Aleyhissalâtü vesselâma bir lâkaydlık perdesi gelmiş ve madem âhirzamanda Hazret-i İsa'nın (A.S.) din-i hakikîsi hükmedecek, İslamiyet’le omuz omuza gelecek.

Elbette şimdi, fetret gibi karanlıkta kalan Hazret-i İsa'ya mensup Hristiyanların mazlumlarının çektikleri felâket, onlar hakkında bir nevi şehadettir denilebilir. Hususan ihtiyarlar ve musibetzedeler, fakir ve zaîfler, müstebid büyük zalimlerin cebir ve şiddetleri altında musibet çekiyorlar.

Elbette o musibet, onlar hakkında medeniyetin sefahetinden ve küfranından ve felsefenin dalaletinden ve küfründen gelen günahlara kefaret olmakla beraber, yüz derece onlara kârdır diye hakikatten haber aldım. Cenab-ı Erhamürrâhimîn'e hadsiz şükrettim. Ve o elîm elemden ve şefkatten teselli buldum.

Eğer o felâketi gören zalimler ise ve beşerin perişaniyetini ihzar eden gaddarlar ve kendi menfaati için insan âlemine ateş veren hodgâm, alçak insî şeytanlar ise, tam müstehak ve tam adalet-i Rabbaniyedir. **(Eğer o felâketi gören insanların perişan olmasına sebep olan gaddar, kendi menfaati için insanlık âlemine ateş veren hodgâm, alçak insî şeytanlar ise, tam müstehak ve Rabbimizin adaletidir.)**

Eğer o felâketi çekenler, mazlumların imdadına koşanlar ve istirahat-ı beşeriye için ve esasat-ı diniyeyi ve mukaddesat-ı semaviyeyi ve hukuk-u insaniyeyi muhafaza için mücadele edenler ise, elbette o fedakârlığın manevî ve uhrevî neticesi o kadar büyüktür, o musibeti onlar hakkında medar-ı şeref yapar, sevdirir. (Tarihçe-i Hayat: 296)”

8.4. Allah kimseye zulmetmez, kimseye kaldıramayacağı yükü yüklemez.

Bir kaza anında, bir bıçaklanma veya vurulma anında Allah beyne morfinden daha kuvvetli ağrı kesici salgılatıyor.

Daha sonrasında da bayılma nimetini veriyor. Ameliyat olan insana bayılma nimeti verilmese ameliyat nasıl yapılacaktı?

"Cennete giden hiç kimse, yeniden dünyaya dönmeyi ve dünyalık adına herhangi bir şeyin kendisi için olmasını istemez. Şehit olan kimse bunun dışındadır. O, gördüğü o büyük mükâfattan ötürü, on defa daha (Allah yolunda) ölmek için dünyaya dönmeyi temenni eder / arzu eder. (Bkz. BUHARİ, Sahih-i Buhari ve Tercümesi, 1987:2662-2663)

Bu hadisi şerifte de görüldüğü gibi insanların kılıç darbeleriyle dahi vefatı dayanılmayacak bir acı değildir. Yani Allah kimseye kaldıramayacağı yük, dayanılmayacak acı vermemektedir. Dolayısıyla insan dayanılacak acı ile de imtihan oluyor. Karşılığı inanılmaz güzellikler.

Allah insanlara bu imtihan meydanı olan dünya okulunu açmış, İnsanları çok değişik kalemlerle imtihan ediyor. Kitabımızın "Allah insanları nelerle imtihan ediyor" kısmında bu hususlar daha ayrıntılı anlatılmaktadır.

Allah zenginlikle, fakirlikle, güzellikle çirkinlikle, evlatla, mevkiyle, makamla, akılla, zekâyla, hastalıklarla, belalarla, musibetlerle imtihan ediyor. Allah kimine müthiş bir zekâ veriyor imtihan ediyor. Kimi insanlar bu zekâyı kötüye kullanıyor; Nemrut, Firavun, ateist, deist oluyor. Kimi iyiye kullanıyor Hz. Ali, Fatih Sultan Mehmet, Mevlana, Hacı Bektaş'ı Veli, Yunus Emre oluyor.

"Robot mu daha akıllı, robotu yapan mı ?" sorusuna, elbette "Robotu yapan!" diyeceksiniz. "İnsan mı daha iyi mantıklı düşünür, Allah' mı? " sorusuna, elbette "Allah!" diyeceksiniz.

Öyleyse Allah'ın yarattığı insanlar, Allah'ın kendisine imtihan için verdiği aklıyla, mantığıyla, Allah'ın koyduğu kanun, kuralları, sorgulama, yargılama, eleştirme ahmaklığına düşmemelidir. Hikmetini tabikî araştırabilir. (Bkz. Özdemir, İlahi Adalet ve Rahmet Penceresinden Kötülük ve Musibetler, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2017: 46-150.)

Deistlerin; Allah bu kadar kötülere, kötülüklere niye müsaade ediyor? sorusunun hikmetlerini burada sıralamış olduk.

Bu hikmetleri güneş gibi açık net anlatmamıza rağmen Nemrut, Firavun, Mekke müşrikleri gibi küfrü inadi içinde olanlar bu hikmetlere de bir bahane uydurup inkârlarını sürdüreceklerdir.

8.5. Güneş, balçıkla sıvanmaz.

İslâmiyet güneş gibidir, üflemekle sönmez. Gündüz gibidir, göz yummakla gece olmaz. Gözünü kapayan, yalnız kendisine gece yapar. Gözünü kapayıp, kendilerine gece yapan ve helak edilen insanların ve kavimlerin gerçek hikâyelerini kitabın hacmini daha fazla büyütmemek için buraya almadık. Dileyen, Kur'an'ı Kerim'in meal ve tefsirlerinden okuyabilir.

Kur'an'da Hz. Musa'nın mucizesini Firavun inkâr edemedi kibrinden bu olaya "sihir" dedi. Bu olay Kur'anda Şura Suresinin 23-51. ayetlerinde anlatılmaktadır:

Hz Muhammed aleyhisselamın parmağının işaretiyle, Allah'ın Ay'ı ikiye bölmesi mucizesi karşısında;

"O hâdiseyi gören müşrikler, **"sihirdir"** demişler ve "Bize sihir gösterdi. Eğer sair taraflardaki kervan ve kafileler görmüşlerse hakikattır. Yoksa bize sihir etmiş." demişler.

Sonra ertesi gün Yemen ve başka taraflardan gelen kafilelere sorduklarında o kafiledekiler de: "Böyle bir hâdiseyi gördüklerini " ifade edince **" Ebu Talib'in yetiminin sihri, semaya da tesir etti."** demişler.

Görüldüğü gibi müşrikler mucizeyi inkâr edemediler ancak kibirlerinden bu olaya sihir dediler.

Şeytan kibrinden Âdem'e secde etmedi. Kibrinden tövbe de etmedi. Sad Suresi'nin 71-83. ayetlerinde bu durum anlatılmaktadır.

Mısırlılar, Hz. Musa'ya kibirlerinden, menfaatlarından, nefis ve şeytana kanmalarından dolayı iman etmemişlerdi. Allah Teâla Mısırlıları iman etmeleri ve kendisine yönelmeleri ve cenneti kazanmaları için sırasıyla; tufan, çekirge, haşere, kurbağa ve kan musibetlerine maruz bıraktı.

Bu hayvanlar onların bağlarını, bahçelerini, evlerini, sofralarını, yataklarını, işgal etmişti. Onları hiç rahat bırakmıyordu. Daha sonra gökten kan yağdırdı, bütün sular kan oldu.

Her musibete maruz kalıp perişan olduklarında; Hz. Musa'nın kapısını çaldılar ve her defasında:

"Ey Musa! sana verdiği söz hürmetine, bizim için **Rabbine dua et; eğer bizden azabı kaldırırsan, mutlaka sana inanacağız** ve muhakkak İsrailoğullarını seninle göndereceğiz." dediler. **Fakat her defasında da sözlerinden döndüler. "Sen gerçekten büyük bir sihirbazsın!"** diyerek inkâr etmekte ısrar ettiler.

Bu hadise Araf Suresi'nin 133-136. ayetlerinde aşağıdaki şekilde anlatılmaktadır:

133."Biz de ayrı ayrı mucizeler olarak onların üzerine tufan, çekirge, haşere, kurbağalar ve kan gönderdik; yine de büyüklük tasladılar ve günahkâr bir kavim oldular."

134. "Ey Musa! Sana verdiği söz hürmetine, bizim için Rabbine dua et; eğer bizden azabı kaldırırsan, mutlaka sana inanacağız ve muhakkak İsrailoğullarını seninle göndereceğiz." dediler.

135. "Biz, ulaşacakları bir müddete kadar onlardan azabı kaldırınca hemen sözlerinden dönüverdiler. "

136."Biz de ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil kalmaları sebebiyle kendilerinden intikam aldık ve onları denizde boğduk."

"Ey Kitap ehli! Siz, Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirileni hakkıyla uygulamadıkça, (doğru) bir şey (yol) üzerinde değilsinizdir." de. Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun küfür ve azgınlığını elbette artıracaktır. **Kâfirler topluluğuna üzülme."** (Mâide: 5/ 68)**,**

"Eğer seni yalanlıyorlarsa (üzülme); senden önceki peygamberler de yalanlanmıştır. Bütün işler yalnızca Allah'a döndürülecektir." (Fâtır: 35/ 4)**,**

"Ahiret (gününün gerçekleşeceği) hakkında bilgi (peygamberler aracılığı ile)onlara peş peşe gelmiştir. Fakat onlar bu konuda şüphe içindedirler. **Daha doğrusu onlar ahiretten yana kördürler.**" (Neml: 27/66)

“Celâlim hakkı için, cinlerden ve insanlardan birçoğunu (kendi irâdeleriyle hak edecekleri üzere) cehennem için yarattık. Onların **kalpleri vardır**, (ancak kendi küfürleri sebebiyle artık) onlarla (hakkı zevk edip) anlamazlar; onların **gözleri vardır** (ama) onlarla**(Allah’ın delillerini) görmezler**; onların **kulakları da vardır, (ama) onlarla (İlâhî nasîhatleri)işitmezler**! İşte **onlar hayvanlar gibidir; hattâ daha da aşağıdırlar.** İşte onlar, gafillerin ta kendileridir.”(Araf:7/179.)

İşte hayvandan aşağı olan birçok kavim helak edilmiştir. Kur’an’da bunların kıssaları anlatılmaktadır.

Yukardaki ayetlerde görüldüğü gibi Cenab-ı Hak Kur’anı Kerim’inde;“**Eğer seni yalanlıyorlarsa (üzülme); senden önceki peygamberleri de yalanlamışlardı. Kâfirler topluluğuna üzülme, onlar ahiretten yana kördürler, onlar hayvanlar gibidir; hattâ daha da aşağıdırlar.**

İşte onlar, gafillerin ta kendileridir.” diyerek Peygamberini teselli ediyor. O’na üzülme diyor. Cenab-ı Hak aynı zamanda Peygamberimizin şahsında bizleri de teselli ediyor.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: KÂİNAT VE İÇİNDEKİLER NİÇİN YARATILDI?

1. Cenab-ı Hak, Kâinatı ve İçindeki Varlıkları Niçin Yarattı?

Kâinatı ve içindeki varlıkları yaratan Yüce Yaratıcı olan Cenab-ı Hak, kâinatı ve içindekileri birçok hikmetle yaratmıştır. Bütün hikmetlerini ancak kendisi yani ancak Allah bilir. Bir kısım hikmetleri sıralamaya çalışalım:

1.1. Allah, kâinatı ve içindeki varlıkları yaratmasaydı sonsuz ilim ve kudreti hiçbir şeye yaramazdı denilebilir mi?

Bir halı dokuma ustamız var. Gücü kuvveti yerinde. Atölyesi güzel… Her çeşit malzemesi var. Ama halı imal etmezse o halı atölyesi, malzemesi, kafasındaki halı dokuma ilmi, halıyı dokuyacak gücü kuvveti hiçbir şeye yaramaz denilebilinir.

Ancak; bütün kâinatı ve içindeki varlıkları yaratabilecek sonsuz bir ilim, güç, kuvvet, kudret sahibi olan Allah. Kâinatı ve içindeki varlıkları yaratmasaydı O'nun o sonsuz ilmi, gücü, kuvveti, kudreti hiçbir şeye yaramazdı denilemez. O sonsuz ilmini, gücünü, kuvvetini, kudretini hiçlikten kurtarmak için yarattı denilemez, "Hikmeti iktiza etti, yarattı veya hikmeti iktiza etti yaratmadı." denilebilir.

1.2. Allah, kâinatı ve içindeki varlıkları yaratmasaydı, sonsuz ilim ve kudretini israf etmiş olur muydu?

Mülk sahibi mülkünde istediği tasarrufu eder. Kâinat, insanlar, cinler Allah'ın mülküdür. Bu mülkü yoktan var ettiği

gibi vardan yok etme, o mülküyle ilgili istediği kanun kuralı koyma hakkı ve yetkisi de vardır.

İsraf, haramdır. İsrafı Allah haram etmiştir. O emreder farz olur. Yasak eder haram olur. Kullanılmayan mal, mülk, güç, kuvvet, ilim israftır. 21 yıl gece gündüz çalışarak doktorluk ilmini kafasına yazan insan; doktorluk yapmazsa 21 yılda binbir emek ve zahmetle kafasına yazdığı doktorluk ilmini, gücünü, kuvvetini israf etmiş olur.

Ancak –haşa- Cenab-ı Hak kâinatı ve içindeki varlıkları yaratmasaydı o sonsuz ilmini, iradesini, gücünü, kuvvetini, kudretini, israf etmiş olurdu denilemez, "*hikmeti öyle iktiza etti yarattı veya hikmeti öyle iktiza etti yaratmadı"* denilebilir. Yarattığı hiçbir varlığın kendisine faydası olması söz konusu olmadığı gibi yaratmadığında da kendisine zarar söz konusu olamaz. O hikmetsiz iş yapmaz. Onun hikmetlerini tam anlamak da mümkün değildir.

Nasıl ki kâinata koyduğu kanunlar çerçevesinde insanoğlunun yaptığı robot, insandan daha akıllı, mantıklı olamaz. Aynen öyle de insan da kısır aklı, ufku, mantığıyla Allah'ı hakkıyla tanıyamaz. Allah'ın yaptığı icraatları hakkıyla bilemez.

Nitekim Peygamberimiz bir hadis-i şerifinde şöyle buyurmaktadır: "**Ben seni hakkıyla tanıyamadım**." (Alusi, Ruhu'l – Meani, Ali İmran Suresi 145 ayetin tefsiri). Kur'an-ı Kerim'de de "**Onu gözler idrak etmez, gözleri o idrak eder, öyle lâtif öyle habîr o."** (Enam: 103) buyrulmaktadır.

Peygamber Efendimiz'in (s.a.v.) "Ey bütün mahlûkat tarafından bilinen Rabb'im, Seni bilinmesi gereken ölçüde bilip

tanıyamadık; yalnızca kendisine ibadet edilen Allah'ım, sana hakkıyla kulluk edemedik." ifadeleri, hakikati hal-i beyandır.

Yani insan fıtrat ve yaratılış bakımından, hiçbir zaman Allah'ı tam manası ile ihata ederek, yani kuşatarak idrak edemez. Duygu ve cihazları sınırlı olan bir insanın, sınırları ve hudutları olmayan Allah'ı, hakkıyla tanıyıp idrak etmesi mümkün değildir.

1.3. Allah, insanları imtihan (sınav) için yarattı.

Bütün insanların girdiği, bir defaya mahsus, tekrarı, bütünlemesi, ne zaman biteceği belli olmayan, % 100 kazanmamız gerekli olan bir sınav**;**

"Kazandığımızda cenneti kazandıracak, cehennemden kurtaracak; kaybettiğimizde cenneti kaybettirecek, cehennemi kazandıracak sınav elbette en büyük sınavdır."

Cenab-ı Hak Kur'an-ı Kerimi'nin İnsân Suresi'nin 2. ayetinde:"**Hakikatte biz insanı katışık bir nutfeden yarattık; imtihan edelim diye onu işitir ve görür kıldık.** " buyuruyor. Görüldüğü gibi ayette açık ve sarih olarak Allah insanları imtihan için yarattığını kitabında belirtiyor:

Şeytan insanın kulağına fısıldıyor: " İmtihan olmak isteme." Şeytana aldanan insan da: "Ben imtihan olmak istemiyordum. "der.

"Ben imtihan olmak istemiyorum." cümlesini değerlendirmeden önce şeytanla ilgili şu ayetleri gözden geçirelim;

"Şeytan hakkında, "Her kim onu dost edinirse, mutlaka o kimseyi saptırır ve onu cehennem azabına sürükler." diye yazılmıştır. [(Bkz.ALTUNTAŞ, ŞAHİN, Kur'an-ı Kerim Meali, 2008:331), (Hac:22/4)]

"Allah'a andolsun, senden önceki çeşitli topluluklara da mutlaka elçiler göndermiştik; fakat şeytan onlara yaptıklarını allayıp pulladı. Bugün de şeytan öylelerinin velisidir(dostudur). Onlar için dehşetli bir azap vardır." (Nahl:16/ 63)

1.3.1. İnsanların sınav olmama hakkı var mıdır?

Okulda "Ben sınav olmak istemiyorum." diyen bir öğrenciye; "Öyleyse bu okula niye geldin, sınav olmak istemeyen birinin okulda işi yoktur; istediğin yere gidebilirsin." denir.

Ülkemize iltica(sığınan) eden ve ülkemizin de sığınma hakkını kabul ettiği birisi; devletimizin kurallarına uymak zorundadır. Şayet 'Ben devletinizin kurallarına uymam, hiçe sayarım.' der, kurallara uymazsa; devletimiz o insanı hemen sınır dışı eder.

İmtihan için yaratılan Dünya Okulu'na, gitmek ister misin? sorusu sorulmadan dünyaya gönderilen insana; "Sınav olmak ister misin?" sorusu da sorulmayacak, sınır dışı da edilmeyecektir. Çünkü başka dünya yoktur ki sınır dışı edilsin. Bu dünya okulunun sahibi o kimseyi sınav yapacaktır. Sınav olmama hakkı da yoktur.

Sınav soruları da Allah'ın emirleri ve yasaklarıdır. Allah emirlerini yerine getirip yasaklarından kaçan kullarının sınavı kazanacağını bildirmiştir.

Allah; bu emirleri yapma veya yapmama, yasaklarından kaçınma veya kaçınmama özgürlüğü verdiği gibi sınav olmak istemiyorum deme özgürlüğünü hatta Allah'ı inkâr etme veya şirk(ortak) koşma özgürlüğünü de kullarına vermiştir.

Ancak; nasıl ki günah işleme özgürlüğü vermiş ama kullarının günah işlemesine rızası olmadığı gibi sınav olmak istemiyorum söylemine de, kendisinin inkâr edilmesine de, şirk koşulmasına da rızası yoktur. Bu hususlar da Allah'ın yasakları arasındadır.

Ali isminde bir insan, mağazadan satın aldığı bir gömleği, isterse birisine hediye eder, isterse keser, isterse yakar, isterse satar, isterse çöpe atar. Kimse ona karışamaz çünkü gömleğin sahibi Ali'dir. Ali mülkünde istediği gibi tasarruf eder.

Gömleği yakmak, kesmek, satmak, çöpe atmak, hediye etmek Ali'nin hakkıdır. Kimse onu, gömleği yakmasından, kesmesinden, satmasından, çöpe atmasından, hediye etmesinden dolayı sorgulayamaz, sorgulama hakkı da yoktur. Çünkü gömleğin sahibi Ali'dir.

Veya Ali bir robot yapmış olsun. Ali robotu yaptığı gibi, robotu kırma, parçalama, yakma, yok etme hakkına sahiptir. Kimse Ali'ye robotu niçin kırdın, parçaladın, yaktın, yok ettin diye hesap sorma hakkına sahip değildir. Çünkü robotun sahibi Ali'dir. Robot Ali'nin mülküdür. Ali mülkünde istediği gibi tasarruf eder.

Aynen öyle de;

İnsanlar, cinler, melekler bütün kâinat ve içindekiler Allah'ın mülküdür. Allah; bütün insanları, cinleri, melekleri,

bütün kâinatı ve içindekileri yoktan var ettiği gibi yakma, yok etme, öldürme, sınav yapma hakkına da sahiptir.

İnsanları, cinleri, ömür boyu kötülük yapsa dahi cennete koyma, ömür boyu iyilik yapsa, alnını secdeden kaldırmasa dahi, cehenneme koymak Allah'ın hakkıdır. Kimse Allah'ı bu icraatlarından dolayı sorgulayamaz.

Çünkü yoktan var eden yaratan, mülkün(insanların, cinlerin, meleklerin, bütün kâinat ve içindekilerin) sahibi Allah'tır. Hepsi, her şey Allah'ın mülküdür, mülk sahibi mülkünde istediği gibi tasarruf eder.

Allah istediğini yakar, istediğini yok eder, istediğini imtihan eder (insanları ve cinleri imtihan ettiği gibi);imtihan etmek istemediğini de imtihan etmez (melekler gibi), mülk sahibi mülkünde isteği gibi tasarruf eder.

1.3.2. İnsanların ahiret sınavını kazanması için Allah mı daha çok gayret ediyor yoksa kulları mı?

İnsanlar çocuklarını altı yaşında okula başlatıyor. Bu çocuklar İlkokul, ortaokul, lise, üniversite okuyor yüzlerce sınava girip sınavları kazanıp makam ve mevkisini yükseltiyor. Allah da insanları sınav yapıp meleklerden daha yüksek makamlara çıkarmak için bu dünya okuluna gönderdi.

Hiçbir anne baba evladını okula, sınıfta kalsın diye göndermez. Anne babanın bütün gayret, çaba ve desteklerine rağmen, çocuk tembellik edip sınıfta kalırsa elbette suç anne babanın değildir. Suç çocuğundur.

Aynen öyle de; Allah, meleklerden daha yüksek makamlara çıkması için bu dünya okuluna gönderdiği insanı, sınavı kazanması için çok kez ihtar, ikaz, cehennemle tehdit, cennetle teşvik etmektedir.

İnsanların işlediği bir günahı, bir günah olarak yazılırken; işlediği bir sevaba; yerine ve zamanına göre; 10, 100, 1000, 30.000, 100.000, 700.000 kat sevap yazılmaktadır. **İnsanların yer ile gök arası günahı olsa yeter ki samimi bir tövbe edip Allah'a yönelsin, Allah bütün günahlarını affetmektedir.**

Cenab-ı Hak Kur'anı Kerim'in Zümer Suresi 53. ayetinde: "De ki: Ey kendi nefisleri aleyhine (günah işlemekle) haddi aşan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin! Çünkü Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok bağışlayan, çok esirgeyendir." buyurmaktadır.

İnsan nefis ve şeytana kanıp 1000 defa tövbesini bozsa da Allah'tan ümidini kesmemelidir.

AllahTeâlâ buyurdu ki, "**Ey kulum, af dilediğin müddetçe, günahlarının çokluğuna bakmadan affederim. Günahların bulutlara kadar yükselse de yine affederim. Yer dolusu günahla gelsen, yer dolusu mağfiretle karşılarım. Yeter ki iman ile gel**!"[Tirmizi]

Hz. Ali :"Beraberinde kurtuluş reçetesi olduğu hâlde helâk olan kimsenin durumuna hayret ediyorum. O reçete de istiğfardır." demiştir.

Hz. Enes haber veriyor. Enes radıyallahu anh, "Ben Resûlullah Sallallâhu Aleyhi Vesellem'i şöyle buyururken dinledim" diyor:

Allah Teâlâ (buyurdu ki): "**Ey Âdemoğlu! Sen bana dua ettiğin ve benden af umduğun sürece, işlediğin günahlar ne kadar çok olursa olsun, onların büyüklüğüne bakmadan seni bağışlarım.**

"Ey Âdemoğlu! Günahların gökleri dolduracak kadar olsa, sen benden bağışlanmanı dilersen günahlarını affederim. Ey Âdemoğlu! Sen yeryüzünü dolduracak kadar günahla huzuruma gelsen, fakat bana hiçbir şeyi ortak koşmamış, şirke bulaşmamış olsan, ben de seni yeryüzü dolusu mağfiretle karşılarım."(Tirmizî)

Yine Peygamber Efendimiz bir hadisinde:"*Öyle bir kimse ki, çorak, boş ve tehlikeli bir arazide bulunuyor. Beraberinde devesi vardır. Devesinin üzerine de yiyecek ve içeceğini yüklemiş. Derken uyur. Uyandığında bir de bakar ki, devesi gitmiş. Devesini aramaya koyulur. Bir türlü bulamaz. Açlıktan ve susuzluktan perişan bir vaziyette iken kendi kendine şöyle der: - Artık ilk bulunduğum yere gideyim de, ölünceye kadar orada uyuyayım.*

Gider, ölmek üzere başını kolunun üzerine koyar. Bir ara uyanır. Bakar ki, devesi yanı başında duruyor. Bütün azığı, yiyeceği ve içeceği de devesinin üzerindedir. İşte Allah mü'min kulunun tövbe ve istiğfarı ile böyle bir durumda olan kimsenin sevincinden daha fazla sevinç ve lezzet alır." (Müslim)

Yine Peygamber Efendimiz bir hadisinde: "**Şüphesiz Allah, tekrar tekrar günah işlediği hâlde üst üste tövbe eden kulunu sever**."(Müsned)

Farzımuhal olarak: Allah insanların istifade etmesi için 1000 tane yiyecek yaratmışsa bunun 990 tanesini serbest bırakıyor. (Tavuk, balık, yumurta, fasulye gibi) 10 tanesini yasaklıyor. (Domuz eti, leş gibi) 1000 tane içecek yaratmışsa 990 tanesini serbest bırakıyor. (Su, süt, portakal suyu, dut şurubu, vişne şurubu gibi), 10 tanesini yasaklıyor. (Rakı, şarap, viski gibi) Görüldüğü gibi helal dairesi geniş, harama girmeye ihtiyaç yoktur.

İşte kulunun sınavı kazanıp cennete girmesi için bu kadar gayret eden Rabb'ine karşı kul nankörlük yapıp sınıfta kalır, cehenneme düşerse suç kimin? Elbette kulundur.

İşte böyle bir kudret sahibi zat bizi muhatap almış. Bütün kâinatın içindeki varlıkları bizim için yaratmış. Biz onu muhatap almayıp malı, mülkü, mevkiyi, makamı muhatap alıp, zevk ve lezzetlerimizin peşinde koşarsak, elbette bu sınavı kaybedenlerden oluruz.

İnsanlar, tavuktan daha değersiz cisminin zevk ve lezzetleri peşinde koşmak için yaratılmamıştır.

Evet, insan cisim itibariyle insanların nazarında tavuktan daha değersizdir. İki et pazara çıkartılsa; birisi insan eti, diğer tavuk eti, hiç kimse insanın etine müşteri olmaz. Görüldüğü gibi cisim itibariyle insan nazarında; insan eti tavuk etinden daha değersiz bir varlıktır.

Dolayısıyla insan, tavuktan daha değersiz cismin (kulak, göz, dil, mide, burun vb.) zevk ve lezzeti peşinde koşmak için yaratılmamıştır.

İnsan dünyaya sadece mal, mülk, mevki, makam peşinde koşmak için yaratılmamıştır.

İnsan dünyaya mal, mülk, mevki, makam kazanmak için gönderilmemiştir. Bu imtihanı kazanmak için gönderilmiştir. Öyleyse insan hayatının merkezine bu imtihanı almalı, bütün hayatını buna göre tanzim etmeli, bu imtihanı kazandıracak davranışlar sergilemeli, konuşmalar yapmalı, hayatını buna göre düzenlemeli.

Yoksa dünyada kazandığı ne mal, ne mülk, ne mevki, ne makam, ne evlat, ne hanım kendisini kurtarabilir.

1.3.3. Allah'ın yaptığı sınavın tekrarı, bütünlemesi var mıdır?

Üniversite sınavını kaybettiniz, bir daha girebilirsiniz, kaybettiniz bir daha girebilirsiniz, hiç kazanamazsanız acınızdan ölmezsiniz.

Ancak; **Allah'ın yaptığı sınavın tekrarı, bütünlemesi yoktur. Şayet sınav kaybedilirse ölmek yok ama açlık var, susuzluk var, tabanı tavanı duvarları alevden olan bir hapishane var.**

Dünya'da hapse girmemek için devletin koyduğu bütün kanunlara kurallara uyuyoruz. Oysa dünyadaki hapishanede ekmek elden su gölden… Müebbet hapis cezası alan bir mahkûma dahi hiçbir azap, işkence yapılmamaktadır.

Oysa Allah'ın hapishanesi tavanı, tabanı, duvarları alevden olan bir hapishanedir. Öyleyse böyle bir hapishaneye girmemek için Allah'ın koyduğu bütün kanunlara kurallara uymamız gerekmez mi?

1.3.4. Allah'ın yaptığı, sınavın karşılığı nedir?

Allah'ın yaptığı sınavın karşılığı: Sınav kazanılırsa; Dünya saraylarında geçen ömrün bin senesi; bir saatına karşılık gelmeyecek Cennet var. Sınav kaybedilirse; tabanı tavanı, duvarları alevlerden oluşan bir hapishane yani cehennem var.

1.3.4.1. Cehennem nasıl bir yerdir?

Cehennemi en iyi cehennemi yapan, yaratan tarif eder. Allah kullarının cehenneme girmelerini istemediği için Kur'anda cehennemi bütün çıplaklığıyla tarif etmektedir. Şimdi Kur'anı Kerim'deki cehennemle ilgili ayetlere bir göz gezdirelim.

1.3.4.1.1. Cehennemle ilgili ayetler.

"Ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklenenler, işte onlar ateşin arkadaşlarıdır; onda sonsuzca kalacaklardır." (A'raf:7/ 36)

"Boyunlarında demir-halkalar ve (ayaklarında) zincirler olduğu hâlde sürüklenecekler." (Mümin:40/ 71)

"İçine atıldıkları zaman, kaynayıp-feveran ederken onun korkunç homurtusunu işitirler." (Mülk: 67: 7)

"Ayetlerimize karşı inkâra sapanları şüphesiz ateşe sokacağız. Derileri yanıp döküldükçe, azabı tatmaları için onları başka derilerle değiştireceğiz. Gerçekten, Allah, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (Nisa:4/ 56)

"Doğrusu biz kâfirlere zincirler, demir halkalar(tomruklar) ve çılgınca yanan bir ateş hazırladık." (İnsan: 76/ 4)

"Onlar için demirden kamçılar vardır." (Hac:22/ 21)

"Bunların üzerlerinin cehennem ateşinde kızdırılacağı gün, onların alınları, böğürleri ve sırtları bunlarla dağlanacak(ve:) "İşte bu, kendiniz için yığıp sakladıklarınızdır; yığıp-sakladıklarınızı tadın (denilecek). "(Tevbe:9/ 35)

"(Böylesinin) Önünde cehennem vardır ve (orada) irinli sudan içirilecektir. Yutkunmaya çabalayacak ve boğazından geçirmeyi başaramayacak, ona her yandan ölüm gelecek oysa ölmeyecek de. Ardından daha katı bir azap olacak." (İbrahim: 14/ 16-17)

"Orada ne serinlik tadacaklar, ne bir içecek. Kaynar sudan ve irinden başka." (Nebe:78/24-25)

"İrin ve kan karışımından başka bir yemek yoktur."(Hakka:69/36)

"İşte, inkâr etmeleri, ayetlerimi ve elçilerimi alay konusu edinmelerinden dolayı onların cezası cehennemdir. " (Kehf: 18/ 106)

"Elleri boyunlarına bağlanmış, çatılmış olarak cehennemin daracık bir yerine atıldıkları zaman orada, yok olup gitmeyi isterler." (Furkan:25/13)

" İşte bunlar çekişen iki gruptur, Rableri konusunda çekiştiler. İşte o inkâr edenler, onlar için ateşten elbiseler biçilmiştir; başları üstünden de kaynar su dökülür." (Hac:22/19)

"İçinde onlar (şöyle) çığlık atarlar: "Rabb'imiz, bizi çıkar, yaptığımızdan başka salih bir amelde bulunalım." Size orda (dünyada), öğüt alabilecek olanın öğüt alabileceği kadar ömür

vermedik mi? Size uyaran da gelmişti. Öyleyse (azabı) tadın; artık zalimler için bir yardımcı yoktur." (Fatır:35/ 37)

"Gerçekten biz sizi yakın bir azap ile uyardık. Kişinin kendi ellerinin önceden takdim ettiklerine bakacağı gün, kâfir olan da: 'Ah, keşke ben bir toprak oluverseydim' diyecek." (Nebe:78/ 40)

1.3.4.1.2.Cehennemle ilgili bir kısım hadisler.

Bir hadis-i şerifte: "(...) Dikkat edin! Size ateş ehlini de haber veriyorum! Onlar da her katı yürekli, kibirli ve büyüklük taslayan kimselerdir!" (Bkz. BUHARİ, Sahih-i Buhari ve Tercümesi, 1987: 4902)

Bir hadis-i şerifte: "Şüphesiz ki kıyamet gününde ateş ehlinin en hafif azaplısı şöyle bir adamdır ki, onun iki ayağı altının çukurlarında iki ateş parçası vardır da, bunların sıcaklığından onun beyni bakır tencere ve kumkuma adındaki madeni kabın kaynaması gibi kaynayacaktır." (Bkz. Buhari, Sahih-i Buhari ve Tercümesi, 1987:6463)

Bir hadis-i şerifte: "Cehennem ateşi âdemoğlunun secde yeri dışında kalan bedenini yer. Allah, cehennem ateşine secde eserini yemeyi yasakladı."(İbni Mace: 4326)

Allah'ın yaptığı bu sınavı kaybedersek, aynı zamanda cenneti kaybetmiş oluyoruz.

1.3.4.2. Cennet nasıl bir yerdir?

Cennet'i en iyi cennet'i yapan, yaratan tarif eder. Allah kullarının cehenneme girmelerini istemediği için, kullarını cennet'e teşvik için cennetin bütün güzelliklerini en güzel şekilde

anlatmaktadır. Şimdi Kur'anı Kerim'deki cennetle ilgili ayetlere bir göz gezdirelim.

1.3.4.2.1. Cennetle ilgili ayetler.

"Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse, onu altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokar. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur." (Nisa:4/13)

"Rablerinden korkup sakınanlar da, cennete bölük bölük sevkedildiler. Onun da oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve onlara (cennetin) bekçileri dedi ki: "Selam üzerinizde olsun, hoş ve temiz geldiniz. Ebedi kalıcılar olarak ona girin." (Zümer:39/73)

"Ki melekler, güzellikle canlarını aldıklarında: "Selam size" derler. "Yaptıklarınıza karşılık olmak üzere cennete girin." (Nahl:16/ 32)

"Takva sahiplerine va'dedilen cennetin misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüsünden ve Rablerinden bir mağfiret vardır. Hiç (böyle mükafatlanan bir kişi), ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırsaklarını 'parça parça koparan' kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu?" (Muhammed:47/15)

"Astarları, ağır işlenmiş atlastan yataklar üzerinde yaslanırlar. İki cennetin de meyve devşirmesi (oradakilere) yakın (kolay)dır." (Rahman:55/54)

"İman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Onda

onlar için tertemiz kılınmış eşler vardır. Ve onları, 'ne sıcak ne soğuk, tam kararında gölgeliğe' sokacağız. "(Nisa:4/57)

"Alabildiğine yemyeşildirler." (Rahman:55/64)

"İman edip salih amellerde bulunanlar; onları, içinde ebedi kalıcılar olarak, altından ırmaklar akan cennetin yüksek köşklerine muhakkak yerleştireceğiz. (Salih) Amellerde bulunanların ecri ne güzeldir." (Ankebut:29/58)

"Orada tahtlar üzerinde yaslanıp dayanmışlardır. Orada ne (yakıcı) bir güneş ve ne de dondurucu bir soğuk görürler. " (İnsan:76/13)

"Özenle işlenmiş mücevher tahtlar üzerindedirler." (Vakıa:56/15)

"Birbirlerine karşı, tahtlar üzerinde (otururlar)." (Saffat:37/44)

"Hiç şüphesiz Allah, iman edenleri ve salih amellerde bulunanları altından ırmaklar akan cennetlere sokar, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler; oradaki elbiseleri ipek(ten)tir. " (Hac:22/23)

"Kaynağından (doldurulmuş) testiler, ibrikler ve kadehler ki bundan ne başlarını bir ağrı tutar, ne de kendilerinden geçip akılları çelinir. Arzulayıp seçecekleri meyveler, canlarının çektiği kuş eti." (Vakıa:56/18-21)

"Yüklü dalları bükülmüş kiraz (ağaçları), üst üste dizili meyveleri sarkmış muz ağaçları." (Vakıa:56/28-29)

"Nice bahçeler ve üzüm bağları." (Nebe:78/32)

"İçlerinde (her türden) meyve, eşsiz hurma ve eşsiz nar vardır." (Rahman:55/ 68)

"Onların etrafında altın tepsiler ve testilerle dolaşılır; orada nefislerin arzu ettiği ve gözlerin lezzet (zevk) aldığı her şey var. Ve siz orada süresiz kalacaksınız." (Zuhruf:43/71)

"**Onların göğüslerinde kinden (ne varsa tümünü) sıyırıp çektik,** kardeşler olarak tahtlar üzerinde karşı karşıyadırlar." (Hicr:15/47)

"İçinde, ne 'boş ve saçma bir söz' işitirler, ne bir yalan." (Nebe:78/35)

"Ki O, bizi kendi fazlından (ebedi olarak) kalınacak bir yurda yerleştirdi; burada bize bir yorgunluk dokunmaz ve burada bize bir bıkkınlık da dokunmaz." (Fatır:35/35)

"Ve yanlarında bakışlarını yalnızca eşlerine çevirmiş iri gözlü kadınlar vardır." (Saffat:37/48)

"Ve iri gözlü huriler, Sanki saklı inciler gibi." (Vakıa:56/22-23)

"Orada huyları güzel, yüzleri güzel kadınlar vardır. Şu hâlde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz? Otağlar içinde korunmuş huri kadınlar." (Rahman:55/70-72)

1.3.4.2.2. **Cennetle ilgili hadisler**

Bir hadis-i şerifte: "Cennetin gümüş ve âltın kerpiçten yapıldığını, harcının misk, taşlarının inci ve yakut olduğunu, oraya girenlerin bolluk ve refâh içinde, üzüntüsüz ve kedersiz yaşayacağını ebedî kalacaklarını, ölmeyeceklerini, elbiselerinin eskimeyeceğini ve gençliklerinin yok olmayacağını ifade eder." (et-Tâc, aynı yer).

Bir hadis-i şerifte:"Allah Teâla Hazretleri ferman etti ki: "Ben Azimu'ş-Şan, salih kullarım için gözlerin görmediği, kulakların işitmediği ve insanın hayal ve hatırından hiç geçmeyen nimetler hazırladım."

Bir hadis-i şerifte:"Eğer Allah seni cennete koyarsa, orada canının her çektiği, gözünün her hoşlandığı şey bulunacaktır." (Tirmizi, Cennet 11)

Bir hadis-i şerifte:"Cennette siyah gözlülerin (hurilerin) toplanma yerleri vardır. Orada, benzerini mahlûkatın hiç işitmediği güzel bir sesle şarkı okurlar ve şöyle söylerler: "Bizler ebedileriz, hiç ölmeyiz!

Bir hadis-i şerifte: "Bizler nimetlere mazharız, fakr bilmeyiz! Rabb'imizden razıyız, mükedder olmayız! Kendisinin olduğumuz beylerimize ne mutlu!"(Tirmizi, Cennet 24)

Bir hadis-i şerifte: "Bir kerpici gümüşten, bir kerpici altından, harcı keskin kokulu misk, çakılları inci ve yakut, toprağı za'ferandır…" buyurdu."(Tirmizi 2646)

Bir hadis-i şerifte: "Ben cennetin kapısı önünde durdum, oraya girenlerin çoğu fakirler idi. Zenginler alıkonulmuşlardı…" (Bkz. BUHARİ, Sahih-i Buhari ve Tercümesi, 1987:6456)

Bir hadis-i şerifte: "Cennet ehli cennete kılsız, tüysüz, yaratılıştan sürmeli, otuz veya otuz üç yaşında olarak girecekler-dir."(Tirmizi 2669)

Bir hadis-i şerifte: "Cennetin meyvesindan koparınca, yerine yenisi biter."(Ramuz el-Ehadis-1, s. 98/9)

Bir hadis-i şerifte:"Cennette senin canın kuş isteyecek. Hemen kızartılmış olarak önüne getirilip konacaktır. "(Büyük Hadis Külliyatı-5, s. 414/10123)

Bir hadis-i şerifte:"Eğer cennet ehli kadınlarından bir kadın yer ehline görünseydi, dünyayı ve içindekileri aydınlığa boğar ve ikisinin arasını da güzel koku ile doldururdu..." (Tirmizi), Büyük Hadis Külliyatı-5, s. 409/10095)

Dünyanın bin sene mesudâne hayatı, cennet hayatının bir saatına karşılık gelmiyor. Yani dünyada bin sene ömrünüz olsa; dağlar, taşlar, kurtlar, kuşlar, bütün insanlar, bütün hayvanlar emrinizde, böyle bir vaziyette; dünyada bin sene yaşasanız, bu bin senede aldığınız zevk ve lezzet; cennet hayatının bir saatine karşılık gelmiyor.

İşte kazandığımızda cenneti kazandırcak, cehennemden kurtaracak; kaybettiğimizde cenneti kaybettirecek, cehennemi kazandıracak sınav elbette en büyük sınavdır. Toprak, Ahirete İman, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2018: 60-70)

1.3.5. Dünya ile cennet arasında fark nedir?

Bir şeker fabrikasında bir taraftan hammadde olarak şeker pancarı veriliyor, diğer taraftan ürün olarak şeker çıkıyor. Ham madde ile ürün arasında benzerlik var ikisi de tatlıdır.

Oysa hammaddesi toprak olan gül ile toprak arasında hiçbir benzerlik olmadığı gibi hammaddeleri toprak olan; kavun, karpuz, acı biber, tatlı biber, ekşi nar, tatlı nar gibi 300 bin bitki alemi ile toprak arasında da yine hiçbir benzerlik yoktur.

Toprak hammaddesinin, karpuza, kavuna, acı bibere, tatlı bibere, ekşi nara, tatlı nara 300 bin bitki âlemine dönüştü-

rülmesi elbette Allah'ın birer mucizesidir. Peygamberimizin gelip mucize göstermesine gerek yoktur.

Maddesinde veya hammaddesinde mucize olmayan varlık yoktur. Allah iki tane ateşi yani hidrojen ile oksijeni bir araya getirip su yapıyor. Suyu, buz yapıyor. Yakan bir maddeyi donduran bir maddeye dönüştürüyor.

Evimizdeki mobilyaların hammaddesi ağaç; toprağın ağaca dönüştürülmesi mucizesidir. Üstümüze giydiğimiz giysiler, toprağın pamuğa dönüştürülmesi mucizesiyle yola çıkıp üzerime giysi olmaktadır. Televizyon, buzdolabı, araba veya uçak; hammaddeleri mucize olduğu gibi Allah'ın, Dünya'ya ve uzaya koyduğu kanunlar sayesince işlemekte, çalışmaktadır.

Dünyadaki yaratılanlar ile cennetteki yaratılanlar arasında da yaratılış itibariyle fark yoktur, iki tarafta da yaratılanlar mucize olarak yaratılmaktadır. Aradaki fark sadece ve sadece kalite farkıdır.

Örneğin dünyadaki bir ağaçtaki bütün elmaların lezzeti cennette bir elmaya dercedilmiştir (içine konmuştur). Cehennemde bir iğne battığında bir yılan sokmuş gibi acı duyulacaktır. Yani lezzet duyguları da elem duyguları da artacaktır.

İşte dünyada bu kadar mucizeleri görerek inkâra sapan nankörlük yapan insan dünyaya gönderilmeden direk cennete konsaydı orada da aynı nankörlüğü yapacaktı. Oradan da çıkartılıp cehenneme atmak haktı ve adaletti.

Nitekim Azazil ismindeki meleklere imamlık yapan aslı cin olan İblis (Şeytan) cennetteydi. Cennetteki o kadar mucize-

leri göre göre bilinen nankörlüğü yaptı cennetten çıkarıldı, cehenneme namzet oldu.

1.3.6.Kendisi cennette; annesi, babası, çocuğu cehennemde olan bir insan cennette nasıl mutlu olacak?

Dünya hayatında kişi annesi, babası mutlu ise kendisi de mutludur. Annesi babası üzüntülü ise kendisi de üzüntülüdür. Annesi, babası için canını verir. Annesi, babası, cehennemde, kendisi cennette olan bir insan hiç cennette mutlu olabilir mi? Cennet dahi kendisine cehennem olmaz mı? şeklindeki soruyu şeytan akla getiriyor.

Daha önceki konularda da anlatıldığı üzere insan makinasının üzerine Allah tarafından bir sürü program yüklenmiştir. Çocuklarımıza karşı şefkat programı, başkalarının çocuğuna karşı sevgi programı yüklemiştir.

Başkalarının çocuklarının yanaklarından öpmek bize zevk verir ama kendi çocuğumuzun ellerinden de, kollarından da, sırtından da, yanaklarından da her yerinden öpmek zevk verir.

Kendi çocuğumuzun altını temizlemekten iğrenmeyiz. Ama başkalarının çocuklarının altını temizlemeye gelince iğreniriz. Dolayısıyla kimse kimsenin çocuğu için gece uykularını feda edip altını temizlemez.

Şayet Cenab-ı Hak kendi çocuğumuza karşı şefkat duygusu koymayıp, başkalarının çocuklarına yönelik koyduğu sevgi duygusu gibi sevgi duygusu koysaydı, kişi kendi çocuğu için de gece uykularını feda edip altını temizlemez, kendi çocuğu içinde rahatını bozmaz, nesil tükenirdi.

İşte; anneyi babayı çocuğuna, çocuğu; anne, babasına hizmetkâr yapan; Allah tarafından sinesine konan şefkat duygusudur.

O şefkat duygusu konmasaydı kendisinin çocuğu, anne, babası ile başkasının çocuğu, anne, babası arasında hiçbir fark kalmazdı.

"Onların göğüslerinde kinden (ne varsa tümünü) sıyırıp çektik, kardeşler olarak tahtlar üzerinde karşı karşıyadırlar." (Hicr:15/47)

Aynı şekilde; Cenab-ı Hak cennete koyduğu kulunun cehennemde olan, anne, babası ve çocuklarına karşı olan şefkat duygusunu sinesinden çekip aldığı takdirde, o kul cehennemde olan annesinden, babasından, çocuğundan dolayı cennette huzursuz olmaz.

1.3.7. Cennette farklı simadaki annemi, annem; oğlumu, oğlum olarak nasıl seveceğim?

Annesi vefat eden insanlara, annenin cesedine bir gece sarılıp yat, özlem ve hasret gider, diye bir teklifte bulunulsa, hemen hemen hiçbir insan bu teklifi kabul etmeyecektir. Hoflanacaktır, hatta korkacaktır.

Hani sen anneni çok severdin, onun için canını verirdin. Karnında yattığın, memesini emdiğin annenden hoflanıyorsun, korkuyorsun. Demek sen annenin cismini değil, ruhunu seviyorsun. Dolayısıyla annenin ruhuna cennette hangi cisim gömleğini giydirilirse, onu annen olarak seveceksin.

Dünya'da Ahmet isminde iki yaşındayken kaçırılan bir çocuğunuz olsun. Arkasından yıllarca göz yaşı döktüğünüz çocuğunuz 40 yıl sonra karşınıza çıkıyor. Beni tanıdınız mı diye size soru soruyor. Hayır, tanımadım diyorsunuz. Çünkü çok değişmiş tanımak mümkün değil. Ben sizin oğlunuz Ahmet'im anne diyor. Siz oğlum diyerek oğlunuza sarılıp düşüp bayılıyorsunuz. İki yaşındaki oğlunuz gitmiş, 42 yaşındaki oğlunuz bambaşka bir sima ile karşınızda gelmiştir.

Dolayısıyla siz oğlunuzun cesedini değil, cesedi içindeki ruhunu seviyorsunuz. Evladın ruhuna cennette hangi cisim gömleğini giydirilirse, onu evladın olarak seveceksin.

1.3.8. Her sanat eseri hakkında en iyi kullanma kılavuzunu kim yazar?

'Bir uçak, helikopter hakkında en iyi kullanma kılavuzunu kim yazar?' sorusuna; elbette o uçağı, helikopteri yapan ustası yazar diyeceksiniz.

Bir ressamın, uçak, helikopter hakkında yazdığı kullanma kılavuzuna göre uçağı, helikopteri kullanmaya kalkarsanız. Elbette o uçağı, o helikopteri düşürürsünüz.

Buradan ne çıkıyor?

Her sanat eseri hakkında en iyi kullanma kılavuzunu o eserin, sanatkârı yazar.

<u>İnsanlar kimin sanat eseridir?</u>
-Allah'ın!

-Öyleyse insanlar hakkında en iyi kullanma kılavuzunu kim yazar?

-Allah yazar.

-Yazmış mıdır?

-Yazmıştır…!

-Nedir o kılavuzun adı?

-Kuran'ı Kerim...

Öyleyse hayatını; sanatkârının -yani Allah'ın- insan hakkında yazdığı kullanma kılavuzu olan Kur'an-ı Kerim'e göre tanzim eden insanlar, elbette dünyada da ebedi hayatta da rahat, huzurlu, mutlu olacaklardır.

Sanatkârımızın kullanma kılavuzuna göre değil de nefis, şeytan ve çevremizin yazdığı kullanma kılavuzuna göre hayatımızı tanzim edersek, sonumuz elbette hüsran olacaktır.

Evimize aldığımız bir elektronik eşyanın tehlike arz etmemesi, bozulmaması, uzun ömürlü olması, garanti kapsamı dışına çıkmaması için hemen kullanma kılavuzunu çıkarır, bu kılavuzu dikkatlice okuruz.

Acaba vücudumuzun dünyevi ve ebedi sağlığı için sanatkârımızın yazdığı kullanma kılavuzumuz olan Kur'an-ı Kerim'i, mealini, tefsirini kaç defa okuduk?

Acaba kendi bedenimiz, evimize aldığımız elektronik eşyalardan daha mı değersiz de kendi bedenimizin kullanma kılavuzunu okumuyoruz…?

Bu kullanma kılavuzumuz aynı zamanda imtihan kitabımız, imtihan sorularımız bu kitaptan çıkıyor.

1.3.9. Sınavı kazanmak isteyenler, sınav sorularının cevaplarını sınavı yapanın istediği şekilde cevaplamak zorundadır.

Öğretmen sınav yapıyor, soru soruyor, öğrenci iyi not almak istiyorsa soruların cevabını hocasının istediği şekilde yani kitaba göre cevaplamak zorundadır.

Öğrenci kitabı okumayıp kitaptakileri öğrenmeyip bana göre bu sorunun cevabı böyle deyip sorulara ukala ukala cevap verirse sıfırı alır.

1.3.10. Soru ve cevapları önceden verilen sınavda, başarısız olan öğrencilere ne denmeli?

Mesela; lise 12. sınıfların tarih derslerine giren bir tarih öğretmeni öğretim yılı sonu 100 tane soru ve bu soruların cevaplarını hazırlıyor. Soruları da cevapları da öğrencilere veriyor. Öğrencilere şöyle diyor; "Yazılıda bu yüz sorunun tamamını soracağım. 51'ini yapan dersi geçecek" Buna rağmen öğrenciler tembellik yapıp soruların cevaplarına çalışmayıp sınıfta kalırsa suç öğretmenin mi?

Aynen öyle de Allah da kullarını sınav yapıyor, sınavda soracağı soruları da cevaplarını da veriyor. Buna rağmen kul nefis ve şeytanın yönlendirmesiyle; içinde soruların ve cevaplarının olduğu Allah'ın gönderdiği kitabı açıp okumayıp, 'Bana göre böyle doğru!" diyerek soruları cevaplarsa, sınav sonucunu tahmin etmek zor olmasa gerektir.

Dolayısıyla kul sınavı kazanmak istiyorsa, Allah'ın istediği şekilde sorulara cevap vermek, davranışlar sergilemek zorundadır. Yani kul, kendi kafasına, heva ve hevesine göre değil, Allah'ın istediği şekilde Müslüman olmak zorundadır.

1.3.11. Bütün insanların girdiği, bir defaya mahsus yapılan, tekrarı, bütünlemesi olmayan, her an bitebilecek, % 100 kazanılması gereken sınav hangisidir?

Bütün insanların girdiği, bir defaya mahsus yapılan, tekrarı, bütünlemesi olmayan, her an bitebilecek, % 100 kazanmamızın gereken sınav elbette Allah'ın yaptığı sınavdır.

Çünkü kaybedersek sadece cenneti kaybetmiyoruz. Aynı zamanda tabanı, tavanı alevden bir hapishane olan cehennemi kazanıyoruz.

Öğretmen sınav yapıyor 40 dakika süre veriyor, 40 dakikalık süre bittiğinde sınav kâğıdını öğrencinin önünden çekip alıyor. "Hocam yetiştiremedim!" diyene öğretmen cevap olarak "Süren bitti."diyor.

Aynen öyle de Allah da sınav yapıyor ve de süre veriyor. Peki, Allah ne kadar süre veriyor?

Bazı insanlara 15, bazı insanlara 30, 50, 70, 80,100 yıl vs. süre veriyor.

Peki, Allah kime ne kadar süre verdiğini bildiriyor mu?

Tabiki bildirmiyor, sınav her an bitebilir.

Dünyanın en zengini olan bir insanın kapısına Azrail aleyhisselam dayansa "Ömrün bitti ama malının yarısını verirsen iki ay daha ömrünü uzatacağız" dese gözünü kırpmadan verir. 70 yılda kazandığı mal, mülk iki aylık ömür sermayesine karşılık gelmiyor.

İşte ömür sermayesi bu kadar değerlidir. Bu kadar değerli olan ömür sermayesi; sadece dünyayı kazanmak için verilmemiş, boş yerlerde, boş işlerle imha edilmek için verilme-

miş, esas veriliş amacı ebedi bir hayatı, imtihanı kazanmak için verilmiştir. Bu kaybedilecek imtihanın yerini hiçbir şey dolduramaz.

Öyleyse; tekrarı, bütünlemesi olmayan, bir defaya mahsus yapılan ve her an bitebilecek bu sınavı % 100 kazanmamız gerekmektedir.

Çünkü Allah korusun kaybedersek tabanı tavanı duvarları ateşten olan bir hapishaneye yani cehenneme girme söz konusu…

Öyleyse sınavın her an bitebilme ihtimali varsa sınav kâğıdını, doğru cevaplarla her an dolu bulundurmamız lazım. Aksi takdirde bütün dünya bizim olsa, versek de kurtulamayız.

1.3.12. Allah insanları hangi konulardan sınav(imtihan) yapıyor?

Cevabını aradığımız, araştırdığımız bu soru ile ilgili bulduklarımızı ve yorumlarımızı sıralayacak olursak:

Rabbimiz bizleri çok değişik konularda imtihan ediyor. İmtihanla ilgili birçok ayet vardır; bazılarını sıralayalım:

And olsun ki sizi biraz korku ve açlıkla, bir de mallar, canlar ve ürünlerden eksilterek deneriz. Sabredenleri müjdele. (Bakara:2/155)

Her can ölümü tadacaktır. **Denemek için sizi kötü ve iyi durumlarla imtihan ederiz. Sonunda bize geleceksiniz.** (Enbiyâ:21/35)

Mal ve çocuklarınızın sizin için birer imtihan olduğunu ve büyük mükâfatın Allah katında bulunduğunu bilin. (Enfâl:8/28)

Bu üç ayetteki imtihan kalemlerini sıralayacak olursak: korku, açlık, mallar, canlar, ürünlerden, kötü ve iyi durumlarla, çocuklarla imtihan olunuyoruz. Bu imtihan kalemleri kitabın ileriki kısımlarında daha ayrıntılı ele alınacaktır.

1.3.12.1. Allah, insanları kendi nefisleriyle imtihan eder.

Resulullah (s.a.v) buyurdular ki:

"**Cennetin etrafı mekarihle (nefsin hoşlanmadığı şeylerle) sarılmıştır. Cehennemin etrafı da şehevi (nefsin arzuladığı, cazip) şeylerle sarılmıştır."** (Kaynak: Kütüb-i Sitte Şerhi)

Peygamberimiz bir hadis-i şerifte **""Allah'ım! Rahmetini umarım. Göz açıp kapayıncaya kadar bile olsa beni nefsime bırakma. Bütün işlerimi ıslah et. Senden başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur."** (Ebu Davud, Ahmed) demiştir.

Hadisten de anlaşılacağı üzere nefis Allah'ın emirlerini yapmak istemez. Yasaklarından kaçınmak istemediği gibi yasaklarını yapmak ister.

İmam-ı Rabbani (k.s.) hazretleri de Mektubat'ında "Seyyidü'l-kâinat aleyhi efdalü's-salavâti ve ekmelü't-teslîmât, kâfirlerle yaptığı bir savaştan **(Tebuk harbi) dönerken, "Küçük cihaddan en büyük cihada döndük.**" buyurmuşlar…

Burada Peygamberimiz (s.a.v.) **nefisle olan cihadı, en büyük cihad** olarak ifade etmişlerdir."(el-Mektubat, 1, 41)

Ayrıca, diğer bir hadisi şerifte; "**Mücahid nefsiyle cihad eden kişidir."** (Tirmizî, Fezâili'l-Cihad, bab no: 2, hadis no: 1621, Tirmizî) şeklinde belirtmiştir.

Savaş meydanlarında savaşmak kolay, savaş meydanında çevredeki mümin kardeşleriyle birlikte; "Allah Allah" diyerek düşmanın üzerine kılıçlarla, silahlarla saldırırsınız ya gazi ya da şehit olursunuz. Gazilikte önemli bir makam, hele şehitlik peygamberlik makamından sonra gelmektedir.

Allah insanların nefsine; cimrilik, mal hırsı, öfke, korkaklık, hasetlik, kıskançlık, çekememezlik, kincilik, inat, hubb-u câh (makam sevgisi, hırsı), ene, enaniyet (ben, benlik, ego), kibir, vb. duyguları takmıştır.

Bu duygular yerinde ölçülü kullanıldığı takdirde güzeldir. Hem ahiretine sevap kazandırır.

Allah'a isyan olan durumlarda Allah için öfke, buğz güzeldir. Zalimlere, nefsine ve şeytana karşı öfke duymak güzeldir, müminlere öfke duymak çirkindir.

İlimde ve hizmette hırs göstermek güzeldir, şöhret için malda ve makamda hırs göstermek çirkindir.

Hakta inat etmek güzeldir; batılda inat etmek, çirkindir.

İnsanın nefsine takılan bu duygular aynı zamanda önemli bir imtihan aracıdır. Ancak bazı insanlara bu duygular aşırı verilmiştir. Dolayısıyla onların imtihanı daha çetin olmaktadır.

Hz. Peygamber (s.a.v)'in**:** "İnsanoğlu farklı farklı fıtratlarda yaratılmıştır. Kimisi nadiren öfkelenir, çabuk yatışır; kimisi çabuk öfkelenir çabuk yatışır, bazısı çabuk öfkelenir zor teskin edilir ki en şerlileri bunlardır. **En hayırlıları ise nadiren öfkelenip çabuk yatışanlardır."(**Tirmizi)

Onun için Peygamber Efendimiz (Tebuk harbi) dönerken, "Küçük cihaddan en büyük cihada döndük." demesinin hikmeti insanın nefsine takılan bu duygularla kendi iç âleminde mücadelesi büyük cihadı olmaktadır.

1.3.12.2. Allah, insanları şeytanla imtihan eder.

Allah insanları; evlatları, hanımları, anaları, babaları, komşuları ile imtihan ettiği gibi nefis ve şeytanları ile de imtihan etmektedir.

"Şeytan sizi sakın doğru yoldan engellemesin, o sizin apaçık düşmanınızdır."(Zuhruf:43/62)" İkazı unutulursa her an cehenneme kayma söz konusudur.

Peygamber Efendimizin (s.a.v.) ifadesiyle "**İnsan kalbinde iki lümme (merkez) vardır. Bunlardan biri melek ilhamı, diğeri ise şeytan vesvesesi içindir. "Şeytan kendine ait olan kısmı bir karakol olarak kullanır.**

Hz. Peygamber şöyle dedi: '**Şeytan, damarlardaki kan gibi insanda dolaşır...'**" (Ebu Davut,Sünnet, 18)

Şeytanın insanın damarlarında dolaşması, onun insana yakınlığını ifade eder. Şeytan, pusudaki düşmana benzer, insanın en küçük boşluğunu değerlendirmeye çalışır.

Bu dört hadis ile bir ayeti birlikte ele alacak olursak:

Nefis; Allah'ın emirlerini yapmak istemez, yasaklarından kaçınmak istemediği gibi yasaklarını yapmak ister. **Şeytan da apaçık sinsi bir düşman, her gün 24 saat bizimle beraber damarlarımızdaki kan gibi bize nüfuz etmekte, insanın zih-**

ninden geçenleri bilmekte, insanların nefislerinin zaaflarını en ayrıntısına kadar çok iyi bilmektedir.

Şeytan, insanı Allah'a asi yapmak, emir ve yasaklarının aksine hareket ettirmek, her bir insanı birer Nemrut, birer Firavun yapmak için şeytani planlar yapmaktadır. Yaptığı bu planları kalbimizdeki lümme-i şeytaniye merkezinden uygulamaya koyup telkinler yapmakta, her an vesveseler vermektedir.

Namazda dahi insanları rahat bırakmamakta, insanların namazdaki huşusunu, huzurunu bozmak için lümmei şeytaniye merkezinden vesveseler atmaktadır.

Peki, insan böyle bir düşmandan nasıl korunacaktır?

İki şekilde;

1.Kur'an ve tefsirlerini okuyarak. Çünkü en iyi korunma yolları Kur'an da yazılmıştır.

2. Nefis ve şeytanla savaş, kolay değil. Nefis ve şeytanla savaş, gece gündüz 24 saat sürmektedir. Allah'ın yardımı olmazsa nefis ve şeytanla mücadele etmek çok zordur. O'nun için nefis ve şeytanla mücadele etmek konusunda Allah'tan yardım dilemek, Allah'a yalvarmak, yakarmak, dua etmek gerekir.

De ki: "**Ey Rabbim! Şeytanların vesveselerinden sana sığınırım."**(Mü'minûn: 40/97)

"Ey Rabbim! Onların benim yanımda bulunmalarından da sana sığınırım."(Mü'minûn:23/98)

Görüldüğü gibi Kur'an-ı Kerim'de Allah şeytandan ve şeytanın vesveselerinden kendisine sığınmamızı emrediyor.

Bediüzzaman Said Nursi Hazretlerinin Diyanet Vakfı Yayınları arasında yer alan Lem'alar adlı eserinin 13. Lem'a'sının on üçüncü işaretinde bu ayetlerin tefsirini; "Şeytandan istiâze (Allah'a sığınma) sırrına dairdir" başlığı adı altında aşağıdaki şekliyle yazmıştır.

"(…)Ey ehl-i iman! Bu müthiş düşmanlarınıza karşı zırhınız, Kur'an tezgâhında yapılan takvadır. Ve siperiniz, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın sünnet-i seniyesidir. Ve silâhınız, istiaze(Allah'a sığınma) ve istiğfar ve hıfz-ı İlahiyeye ilticadır(...)" demiştir. (NURSİ, Bediüzzaman Said, Lemalar, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, 3. Baskı, Ankara 2016.)

Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri Lem'alar adlı eserinde 13. Lem'a'sında şeytanla ilgili en temel soruları cevaplamaktadır.

İnsan sadece kendi nefis ve şeytanı ile imtihan olmuyor. Evladının, eşinin, çevresindekilerin de nefis ve şeytanları ile de mücadele etmek zorunda kalmaktadır. Çünkü çevresindekilerde kendi nefis ve şeytanlarına uyarak farkında olmadan sizin yapmak istediğiniz ibadetlerin, vermek istediğiniz sadakaların, zekâtların, etmek istediğiniz hayırların önüne geçebiliyorlar. Dolayısıyla yakınlarınızdan gelen Allah'ın hoşuna gitmeyecek, şeytanın hoşuna gidecek tekliflerin şeytanın telkiniyle yapıldığının farkında olup asla taviz verilmemelidir.

1.3.12.2.1. Ahireti inkâr ettirme amacı olan şeytanın, reenkarnasyon oyunu.

Reenkarnasyon, ruhun sürekli olarak tekrar bedenlendiğine inanan spiritüalistlerin bu ruh göçüne verdiği isimdir. Yani ölen insanların ruhlarının başka bedenlerle yeniden dünyaya geldiği inancıdır. (YEŞİLYURT, Çağdaş İnanç Problemleri, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2018. S.140-144)

Konuyla ilgili elimden geldiğince çok araştırma yaptım. Birçok kaynak karıştırdım. Yaptığım araştırmalar ve yararlandığım kaynaklardan yaptığım çıkarımı burada özetleyeceğim:

Cinlerin ömürleri 1000-1500 yıl olduğu değişik kaynaklarda zikredilmektedir. Süleyman Peygamber; Belkıs'ın tahtını getirmesini cinlere söylediğinde cinler göz yumup açıncaya kadar geçen sürede tahtı getirdiklerini Kur'an Neml Suresinin 39. ayetinde anlatmaktadır.

Yani cinlere Allah bu yetenekleri vermiştir. Bilgiye maddeye erişimleri çok hızlı olabilmektedir. Ömürleri de uzun, geçmişe ait bilgilere de muttali olabilmekteler. Daha önceki şeytan konusunda anlatmıştık. Cinlerin kâfirlerine de şeytan denir.

İnsanın kalbinde lümme-i şeytaniye diye şeytanın vesvese verdiği, telkinlerde bulunduğu merkezden musallat olduğu kişiye sen aslında filan kişinin ruhu idin, şöyle bir hayat yaşadın ve şu şekilde öldün şeklinde anlatmaktadır.

Şeytanın bu telkinini alan kişi de bunun gerçek olduğunu zannediyor başlıyor anlatmaya. Bu konuyu dinleyenler araştırıyorlar, bakıyorlar böyle bir hayat, böyle bir ölüm gerçekleşmiş.

Bir kısım bilgisiz kimseler bu olaya inanıyor ve insanların öldükten sonra başka bir bedenle dünyaya geleceğini zannediyor. Oysa bu oyunu kuran şeytanın ta kendisidir. Şeytanın

hedefi de insanların bu bedende ölüp başka bedende yeniden dirileceği algısını oluşturup ahireti inkâr ettirmektir. (YEŞİL-YURT, Çağdaş İnanç Problemleri, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2018. S.183-186; Toprak, Ahirete İman, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2018: 21-26,49-54)

Konu ile ilgili birçok kaynak bulunmaktadır. Ancak, kafa karıştırmayan daha ayrıntılı, kapsamlı, güzel, bilgi almak isteyenlere Diyanet İşleri Başkanlığı yayınlarından Prof. Dr. Temel Yeşilyurt hocamızın "Çağdaş İnanç Problemleri" kitabını tavsiye edebilirim.

1.3.12.3. Allah, insanları korku damarı ile imtihan eder

Cenab-ı Hakk şöyle buyuruyor:

"(...) Eğer inanıyorsanız bilin ki asıl korkmanız gereken Allah'tır."(Tevbe: 9/13).

"(…) İnsanlardan korkmayın benden korkunuz(…)" [(Maide: 5/44), (Bkz.YAZIR, Hak Dini Kur'an Dili 3, 2008:385-405)],

"Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse, (bilin ki) Allah onların yerine öyle bir topluluk getirir ki, Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler. Onlar mü'minlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı güçlü ve onurludurlar.

Allah yolunda cihad ederler. (Bu yolda) hiçbir kınayıcının kınamasından da korkmazlar. İşte bu, Allah'ın bir lütfudur. Onu dilediğine verir. Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir." (Mâide:5/ 54)

Hz. Peygamber'in (s.a.v.) hadisi de şu şekildedir: **"Allah'ım! Korkaklıktan sana sığınırım."** (Müslim Tercümesi, VII, 188).

Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları arasında yer alan Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'nin Mektubat adlı eserinde;

"Cenab-ı Hak havf (korku) damarını hıfz-ı hayat (hayatın muhafazası) için vermiş, hayatı tahrip için değil! Ve hayatı ağır ve müşkil ve elîm ve azap yapmak için vermemiştir.

Havf (korku) iki, üç, dört ihtimalden bir olsa(…) hattâ beş altı ihtimalden bir olsa, ihtiyatkârane(tedbirkarane) bir havf(korku) meşru olabilir.

Fakat yirmi, otuz, kırk ihtimalden bir ihtimal ile havf etmek(korkmak) evhamdır, hayatı azaba çevirir." demiştir. (Nursi, Mektubat, 2016, s.535-536.)

Görüldüğü gibi Allah korku damarını insanların dünyevi ve uhrevi hayatının muhafazası için vermiştir. Korku damarı olmazsa insan; insanlardan da (haşa) Allah'tan da korkmaz, dünyası için de ahireti için de tedbir almaz. Sonu, dünyada da, ahirette de felaket olur.

Cenab-ı Hak bazı insanlara da korku damarını imtihan için biraz fazla vermiş, bununla birlikte, "İnsanlardan korkmayın benden korkunuz." (Maide:5/44) ayetiyle insanları uyarmıştır.

İnsanoğluna Allah tarafından imtihan için verilen bu zaafı ile mücadele etmesi büyük cihadıdır. İnsan bu zaafı ile mücadele edecek, insanlardan değil Allah'tan korkacak, Kınayıcıların kınamasından korkmayacak, Allah yolunda cihat edecek, Allah'ın rahmetine mazhar olacak ve ebedi hayat imtihanını kazanacaktır.

1.3.12.4. Allah insanları açlıkla, kıtlıkla, oruçla imtihan eder.

Açlık; nimet azlığının, kıtlığın ve yokluğun ifadesidir. Bütün canlılara rızıklarını veren Allah'tır. Yeryüzünde ve gökyüzünde bulunan her şeyi Allah, insanlar için var etmiştir.

İnsanlar, Allah'ın bu sayısız nimetlerinin bir kısmından emek sarf etmeden yararlanırlar, bir kısmını elde etmek için çalışmak zorundadırlar.

Söz gelimi temiz hava, su ve güneş enerjisi gibi nimetlerden insan emek sarf etmeden yararlanırken; meyve, sebze, ekmek ve benzeri ürünlerden yararlanabilmesi için emek sarf etmesi gerekmektedir.

İnsanın emek sarf ederek elde ettiği nimetlerin yetişmelerini sağlayan da yine Allah'tır. Buğdayı eken insandır ama toprağa buğdayı yetiştirme kabiliyeti veren, yer altı ve yer üstü suları, güneş enerjisi ve sıcaklığı yaratan Allah'tır.

Bunlar olmadan sadece insanların çalışması işe yaramaz. Kıtlığın olmasında, ürünlerin az yetişmesinde insanın çalışmamasının etkisi varsa da, Allah yağmur yağdırmadığı veya yer üstü sularını kuruttuğu, yeraltı sularını çektiği, ürünlere şiddetli soğuk veya sıcak verdiği, şiddetli kar, dolu, fırtına, hortum verdiği zaman insanın yapacağı bir şey yoktur.

Bazı yıllar ürün az, bazı yıllar çok olur. Bunda; Allah'ın kullarını imtihanı vardır. Zenginlik ve fakirlik de aynı şekilde insanın çalışıp çalışmamasının yanında, Allah'ın nimet ve servet verip vermemesi ile de ilgisi vardır. Bütün tedbirlere rağ-

men fakirlik, yoksulluk, kıtlık, pahalılık ve benzeri olumsuzlukların yaşanmasının, ilâhî imtihan olduğu da bir vakıadır.

Bütün bu nimetlere mukabil insanın nefsi; Allah'ın bu ihsanlarını görmezlikten gelebiliyor. Hatta bu ihsanları sanki kendi gücü kudretiyle elde etmiş gibi kendine mal edebiliyor.

Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları arasında yer alan Bediüzzaman Said Nursi Hazretlerinin Mektubat isimli eserin 29. Mektubunda ; *"(…) Nefis Rabi'sini tanımak istemiyor, firavuna ne kendi rububiyet(Rablık) istiyor. Ne kadar azablar çektirilse, o damar onda kalır. Fakat açlıkla o damarı kırılır. İşte ramazanı şerifteki oruç doğrudan doğruya nefsin firavunluk cephesine darbe vurur, kırar. Aczini, za'fını, fakrını gösterir. Abd(kul) olduğunu bildirir."*

Rivayete göre, Cenâb-ı Hak nefse:- Ben kimim, sen kimsin? diye sormuş.

Nefis de:- Ben benim, sen sensin! diye cevab vermiş. Bunun üzerine Allah ona azab vermiş, cehenneme atmış, sonra yine sormuş:

Ben kimim, sen kimsin?

Nefsin cevabı aynı olmuş:- Ben benim, sen sensin!

Hangi azâbı verdiyse, nefis gurur ve enaniyetinden vazgeçmemiş. Nihayet uzun süre aç bırakarak bir nevi oruç tutturmuş, sonra tekrar sormuş:

Ben kimim, sen kimsin?

Nefis bu sefer şu cevabı vermiş: - Sen benim Rabb-i Rahîmimsin, bense senin âciz bir kulun… (Nursi, Mektubat, 2016, s.518-519.)

İşte Cenab-ı Hak kıtlıkla, oruçla insanı aç bırakarak, nefsin gurur ve enaniyetini açlıkla kırıp, açlıkla terbiye edip, kulunu kendine yönlendirerek, imtihan edip cenneti kazandırmak istiyor.

Yoksa dağlardaki otları, ağaçları kendiliğinden yetiştiren Allah dilerse patlıcanı, domatesi, sebzeleri, meyveleri kendiliğinden yetiştirir. Niçin yetiştirmiyor? Çünkü imtihan ediyor. Cennette ekme, dikme, biçme yoktur. Çünkü cennette imtihan yoktur.

Dünyada otları ağaçları kendiliğinden yetiştiren Allah patlıcanı, domatesi, sebzeleri, meyveleri kendiliğinden yetiştirseydi. Okul okumaya çalışmaya gerek kalmazdı. İmtihanı kazanan insanların çoğu da belki imtihanı kaybederdi.

1.3.12.5. Allah, insanları mal ile imtihan eder.

Cenab-ı Hak bazı insanlara bir sebep yaratır çok mal verir, imtihan eder: Azacak mı? Mal mülk uğruna ahiretini feda mı edecek? Yoksa malı mülkü de Allah'tan bilip Allah'ın verdiği akılla, gözle, kulakla, elle, ayakla o malı, mülkü idare ettiğini düşünüp, o malı mülkü Allah'ın emrettiği şekilde mi kullanacak?

Cenab-ı Hak bazı insanlara da verdiği malı, bir bela musibet verir geri alıp imtihan eder: Sabredip şükrediyorlar mı?

Bu k**onu ilgili ayet ve tefsirinde de izah edilmiştir.**

"Şüphesiz Rabbin, dilediğine rızkı bol bol verir ve (dilediğine de) kısar. Çünkü O, gerçekten kullarından haberdardır ve onları görmektedir." [(Bkz.ALTUNTAŞ, ŞAHİN, Kur'an-ı Kerim Meali, 2008:284), (İsrâ: 17/30)]

<u>İsra Suresi'nin 30. ayetinin DİB Kur'an Yolu tefsirinde:</u>

"(…) Allah her kulunun durumunu görür, bilir. Genellikle herkes zengin olmak ister, fakirlikten korkar. Fakat Allah, hikmeti uyarınca kimine az kimine çok verir. Ama ne çok vermesi mutlak anlamda hayır, ne de az vermesi mutlak anlamda şerdir.

Zenginlik yüzünden maddî veya mânevî birçok şeyini, hatta inancını, sevdiklerini veya hayatını kaybedenler olduğu gibi fakirlik sebebiyle birçok kayıptan kurtulanlar, mânevî kazançlara kavuşanlar da vardır.

Zenginlik kimini kurtarır, kimini de mahveder. Bununla birlikte varlık yokluğa yeğlenir. Onun için âyetlerde "Allah'tan fakirlik isteyin" anlamına gelebilecek hiçbir ifadeye yer verilmemiş; "Mal, rızık, servet isteyin." denilmiş fakat bunun da hakkının verilmesi gerektiği bildirilmiştir (meselâ bk. Nisâ 4/32; Ankebût 29/17; Rûm 30/46; Cum'a 62/10).

Hz. Peygamber'in de fakirlik konusunda insanları uyardığını ve fakirlikten Allah'a sığındığını bildiren hadisler vardır (bk. Müsned, II, 305, 325, 354, 540; VI, 57, 207; Nesâî, "İstiâze", 14, 16).

Bir Hadisi Şerifte: "Her ümmet için bir fitne vardır, benim ümmetimin fitnesi de maldır."(Tirmizî, Zühd 26, (2337).

1.3.12.6. Allah, insanları cömertlik duygusu ile imtihan eder.

Kimi bu cömertliğini Allah yolunda kullanır imtihanı kazanır. Kimisi nefis ve şeytan yolunda kullanır, çilingir sofrası dizer imtihanı kaybeder.

1.3.12.7. Bazı insanlara mal hırsı, cimrilik verir, imtihan eder.

Mal hırsı verilen insanın dünya kadar malı olsa gözü doymaz, hâlen malı üzerine mal eklemek ister. Malından bir gram dahi kimseye bir şey vermek istemez. İşte o insanın büyük cihadı o duygusuyla mücadelesidir.

Cimri, mal hırsı olan birisinin zekât, sadaka vermesi ile Allah'ın kendisine cömertlik nimeti verdiği insanın zekât sadaka vermesindeki sevap bir değildir. Cömertlik nimeti verilen verirken hiç zorlanmamaktadır. Ama mal hırsı olan birisi verirken canı çıkmakta, öyle zorlanmaktadır.

Teşbihte (temsilde) hata olmaz; cimri insanın 100 lira vermesi, cömertlik nimeti verilen insanın 1.000 lira vermesinden daha sevaplı olabilir. Çünkü cömertin verdiği 1.000 lira cömertin canını sıkmadığı gibi ona zevk veriyor.

Ama mal hırsı olan cimri 100 lirayı verirken adeta ciğerleri sökülüyor. O acı ıstırabı da sırf Allah rızası için çektiğinden sevabı katlanıyor. Nasıl ki tarlada güneş altında çalışan bir kişinin tuttuğu orucun sevabı ile yaylada evinde yata kalka oruç tutanın sevabı bir olmadığı gibi…

İnsanoğlu; kendisine Allah tarafından imtihan için verilen cimrilik, mal hırsı zaafı ile mücadele etmeyip teslim olursa, bu zaafı o insanı faize de bulaştırabilir, haram da yedirebilir, hak, hukuk da çiğnetebilir, zekât da verdirmeyebilir, hırsızlık da yaptırabilir, adam da öldürtebilir, izzet ve haysiyetini de feda ettirebilir.

İnsanoğluna Allah tarafından imtihan için verilen bu zaafı ile mücadele etmesi büyük cihadıdır. Bu zaafı ile mücadele edecek, zekâtını, sadakasını verecek, faize girmeyecek, hak, hukuk, helal, haram gözetecek, hırsızlık yapmayacak, izzet-haysiyetini muhafaza edecek.

Peygamber Efendimiz bir duasında: "**Ya Rabbi, acizlikten, tembellikten, korkaklıktan, cimrilikten ve her çeşit hastalıktan sana sığınırım!"** [Tergib]

1.3.12.8. Allah insanları cesaret duygusu ile imtihan eder.

Kimi insanlara verilen bu cesareti, nefis ve şeytan yolunda kötüye kullanır Nemrut, Firavun, Ebucehil olur, imtihanı kaybeder. Kimisi Allah yolunda Allah'ın koyduğu sınırlar içerisinde, Allah için iyiye kullanır. Hz. Ali, Fatih Sultan Mehmet olur imtihanı kazanır.

1.3.12.9. Allah bazı insanlara kuvvetli hafıza verir imtihan eder.

Kimi bu hafızayı kötüye kullanır Nemrut, Firavun olur imtihanı kaybeder. Kimisi iyiye kullanır Hz. Ali, Fatih Sultan Mehmet olur, imtihanı kazanır.

1.3.12.10. Allah bazı insanlara güzellik, yakışıklılık verir imtihan eder

Kimi iffetini muhafaza eder imtihanı kazanır. Kimisi güzelliği, yakışıklılığı kendisindenmiş gibi gurura kibire kapılır, aktör, artist olur, Allah'ın yasakladığı rollerde oynar imtihanı kaybeder.

1.3.12.11. Allah bazı insanlara güzel bir ses verir, imtihan eder.

Bazı insanlar bu güzel sesi, güzel kulağı, Allah'ın istediği ve emrettiği yerlerde kullanır imtihanı kazanır. Kimi, Allah'ın verdiği bu sesle, ses sanatçısı olur, meşhur olur, çok para kazanır.

Kazandığı bu paraları ve Allah'ın verdiği sağlık nimetini ve ömür sermayesini; Allah'ın yasakladığı, içki âlemleri, kumar, vb. yerlerde geçirir, nefis ve şeytanın istediği yerlerde kullanır, imtihanı kaybeder.

1.3.12.12. Allah bazı insanlara güçlü, kuvvetli bir beden verir, imtihan eder.

Kimi insanlar bu bedeni, Allah'ın istediği ve emrettiği yerlerde kullanır imtihanı kazanır. Kimi, iyi bir sporcu olur, meşhur olur, çok para kazanır, kazandığı paraları kötü yerlerde, kötü yollarda kullanır imtihanı kaybeder.

1.3.12.13. Allah, insanları hastalık, bela, musibetlerle imtihan eder.

"Yeryüzünde vuku bulan veya başınıza gelen hiçbir musibet yoktur ki, biz onu yaratmadan önce bir kitapta yazılı olmasın. Kuşkusuz bu Allah'a göre kolaydır." (Hadîd: 57/22)

"Allah'ın izni olmadan başa gelen bir musibet yoktur. Kim Allah'a iman ederse Allah onun gönlünü doğruya yöneltir. Allah her şeyi bilmektedir. " (Tegâbün: 64/11)

"Başınıza gelen her musibet kendi yapıp ettikleriniz yüzündendir; kaldı ki Allah birçoğunu da bağışlar." (Şûrâ: 26/30)

<u>Şura Suresi'nin 30. Ayetinin DİB Kur'an Yolu Tefsirinde:</u>

"İnsanın başına gelen her musibetin kendi yapıp ettikleri yüzünden olduğu belirtilirken, gerek evrendeki fiziksel ve sosyal yasaları görmezden gelmesi ve gerekli önlemleri almaması, gerekse Allah'a isyan teşkil eden davranışlarda bulunması sebebiyle dünyada karşılaştığı sıkıntı, acı ve felâketlerin ken-

di kusurunun bir sonucu olduğuna dikkat etmesi istenmektedir.

Fakat başka âyetlerde hatırlatıldığı üzere bütün insanlar kusurlarının tamamından dolayı dünyada birebir cezalandırılmış olsa dünya altüst olurdu; işte âyetin devamında Yüce Allah'ın bunların birçoğunu affettiği, başka bazı âyetlerde de nihaî hüküm ve cezanın âhirete ertelendiği ifade edilmiştir.

Sabırlarının sınanmasına, ruhen olgunlaşmalarına, sevap ve yüksek mertebe elde etmelerine yahut günahlarının bağışlanmasına vesile kılınması gibi sebeplerle, kusuru ve günahı olmadığı hâlde bazı insanların sıkıntı ve felâketlere mâruz bırakılabildiğini gösteren âyet ve hadisler vardır.

"And olsun, senden önce bir takım ümmetlere de peygamberler gönderdik. (Peygamberlerini dinlemediler.) Sonunda, yalvarsınlar da tövbe etsinler diye onları şiddetli yoksulluk ve darlıklarla yakaladık. " (En'âm: 6/42)

<u>En'âm Suresi'nin 42. ayetinin DİB Kur'an Yolu tefsirinde:</u>

"Bundan önceki iki âyette inkârcılar, Allah'ın azabı ve ölümle (veya kıyamet) tehdit edilerek uyarılmışlardı. Bu âyette ise onlara daha önce bu şekilde cezalandırılmış olan âsi kavimlerden söz edilerek bundan ibret almaları amaçlanmıştır.

Ayrıca burada müşriklerin inat ve inkârlarından dolayı üzüntü duyan Hz. Peygamber için de bir teselli vardır. Çünkü kendilerine bildirilen ilâhî hakikatleri reddedenler sadece Arap müşrikleri değildir. Bu âyette verilen bilgilere göre Hz. Muhammed'den (s.a.v.) önceki ümmetlere de peygamberler gönderilmiş;

Yüce Allah, bunlar arasında inkârcı olanların, akıllarını başlarına toplayıp doğru yolu seçmeleri için peygamberlerini tasdik ederek kendisine niyazda bulunmaları, yalvararak af dilemeleri için onları geçim sıkıntısı, hastalık gibi sıkıntılara mâruz bırakmıştı.

Hiç olmazsa verdiğimiz bu musibetler başlarına geldiğinde boyun eğip yalvarsalardı! Fakat kalpleri iyice katılaştı; şeytan da onlara yaptıklarını şirin gösterdi. (En'âm: 6/ 43)

Mus'ab İbnu Sa'd, babası radıyallahu anh'tan nakletdiyor: "Der ki: "Ey Allah'ın Resûlü! dedim, insanlardan kimler en çok belaya uğrar?" "Peygamberler, sonra büyüklükte onlara ve bunlara yakın olanlar.

Kişi diyaneti nisbetinde belaya maruz kalır. Kim dininde şiddetli ve sağlam olursa onun belası da şiddetli olur. Şayet dininde zayıflık varsa, Allah onu da diyaneti nisbetinde imtihan eder. Bela kulun peşini bırakmaz. Tâ o kul, hatasız olarak yeryüzünde yürüyünceye kadar." (Tirmizi, Zühd 57, (2400).)

Hz. Enes radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Allah Teâlâ hazretleri ferman etti: **"İzzetim ve celalim hakkı için, mağfiret etmek istediğim hiç kimseyi, bedenine bir hastalık, rızkına bir darlık vererek boynundaki günahlarından temizlemeden dünyadan çıkarmayacağım."**Rezin tahric etmiştir.

Hz. Enes radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: **"Allah bir kuluna hayır murad etti mi onun cezasını tacil edip dünyada verir; bir kulu hak-**

kında da kötülük murad etti mi onun günahlarını tutar, Kıyamet günü cezasını verir." (Tirmizi, Zühd 57, (2398).)

Hz. Enes radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: **"Mükâfaatın büyüklüğü belânın büyüklüğü ile (orantılıdır). Allah bir cemaati sevdi mi onları musibete müptela eder. Kim bundan razı olursa Allah da ondan razı olur, kim de razı olmazsa Allah da ondan razı olmaz."** (Tirmizi, Zühd 57, (2398).)

Hz. Cabir radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: **"Kıyamet günü, afiyet ehli kimseler, bela ehline sevapları verilince, dünyada iken derilerinin makaslarla kazınmış olmasını temenni edecekler."** (Tirmizi, Zühd 59, (2404))

Ebu Hureyre radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki:**"Mü'min erkek ve kadının nefsinde, çocuğunda, malında bela eksik olmaz. Tâ ki hatasız olarak Allah'a kavuşsun." (**Muvatta, Cenaiz 40, (1, 236); Tirmizi, Zühd 57, (2401).)

Ebu Musa radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: **"Bir kul, salih amel işlerken araya bir hastalık veya sefer girerek ameline mani olsa, Allah ona sıhhati yerinde ve mukim iken yapmakta olduğu salih amelin sevabını aynen yazar."** (Buhari, Cihad 134; Ebu Davud, Cenaiz 2, (3091).

Bu konuda Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları arasında yer alan Bediüzzaman Said Nursi Hazretlerinin Mektubat isimli eserinin 12. Mektubunda;

Cenab-ı Hak musibetleri veriyor, belaları musallat ediyor. Hususan masumlara, hattâ hayvanlara bu zulüm değil mi?

Elcevab: Hâşâ! Mülk O'nundur. Mülkünde istediği gibi tasarruf eder. Hem acaba: San'atkâr bir zât, bir ücret mukabilinde seni bir model yapıp gayet san'atkârane yaptığı murassa(süslü) bir libası(Elbiseyi) sana giydiriyor, hünerini, meharetini göstermek için kısaltıyor, uzatıyor, biçiyor, kesiyor(…) seni oturtuyor, kaldırıyor.

Sen ona diyebilir misin ki: "Beni güzelleştiren elbiseyi çirkinleştirdin; bana, oturtup kaldırmakla zahmet verdin"? Elbette diyemezsin. Dersen, divanelik(delilik) edersin.

Aynen öyle de: Sâni'-i Zülcelal (Her şeyi sanatla yaratan Allah) göz, kulak, lisan gibi duygularla murassa' gayet san'atkârane bir vücudu sana giydirmiş.

Mütenevvi esmasının(isimlerinin) nakışlarını göstermek için seni hasta eder, müptela eder, aç eder, tok eder, susuz eder.. bu gibi ahvalde yuvarlatır.

Mahiyet-i hayatiyeyi kuvvetleştirmek ve cilve-i esmasını(isimlerinin yansımalarını) göstermek için, seni böyle çok tavırlarda gezdiriyor.

Sen eğer desen: "Beni ne için bu mesaibe(musibete) mübtela ediyorsun?" Temsilde işaret edildiği gibi, yüz hikmet seni susturacak...(Nursi, Mektubat, 2016, s.57-58.)

Görüldüğü gibi Allah çeşitli hususlarda kullarını imtihan ediyor. Sabredip şükrediyorlar mı? Sabredip şükredenler imtihanı kazanır. Sabredip şükretmeyenler imtihanı kaybeder.

Aynı zamanda hastalıkları insanları birçok haramdan günahtan korur. Çektiği sıkıntılara katlanma, sabretme karşılı-

ğında günahlarına kefaret yapar, sevabını arttırır. Cennetteki makamını yükseltir.

Mülk sahibi mülkünde istediği gibi tasarruf hakkına sahip olduğu gibi Cenab-ı Hakk'ın hikmetsiz işleri yoktur. İnsanoğlu Alllah'ın kendisine verdiği aklıyla, mantığıyla, cüzi muhakemesiyle, Allah'ın külli iradesiyle koyduğu kanunları, kuralları, sorgulamaya, eleştirmeye kalkmamalıdır.

İnsan ancak Allah'ın koyduğu kanunları, kuralları, verdiği hükümleri, yaptığı icraatlarının hikmetlerini araştırıp öğrenmeye çalışabilir.

1.3.12.14. Allah, insanları evlatlarıyla imtihan eder.

"Mal ve çocuklarınızın sizin için birer imtihan olduğunu ve büyük mükâfatın Allah katında bulunduğunu bilin." (Enfâl:8/28)

<u>Enfâl Suresi: 28. ayetinin DİB Kur'an Yolu tefsirinde:</u>

"(…) Müminler Allah sevgisi ile servet ve evlât sevgisi arasında gerekli dengeyi kurmak, bunlara yönelik istek ve menfaatler ile Allah'ın emirleri çatıştığında O'na itaat etmek durumundadırlar.

İnsanın servet ve evlâda düşkünlüğü bazan ilâhî emirlere uyma konusunda onu zor duruma düşürecek, her şeye rağmen Allah'a itaatte sebat edenler imtihanı kazanmış olacaklardır..." şeklinde belirtilmektedir.

Kimisine hiç evlat vermez imtihan eder. Kimisine verdiği evladı geri alır, imtihan eder, şükredip sabrediyor mu?

Yoksa isyan mı ediyor? Evlat sevgisini Allah sevgisinin üstünde mi tutuyor? Allah'ın dediğini mi evladın dediğini mi yapıyor? Evladının geleceği için haramlara giriyor mu haksızlık yapıyor mu?

Allah'ın kendisinin sinesine yerleştirdiği evladına karşı şefkat duygusunu kötüye kullanıyor mu? Evladını Allah'ın istediği şekilde yetiştirmeye çalışıyor mu? Evladına dünya hayatını kazandırmaya çalıştığı gibi ahiret hayatını da kazandırmaya çalışıyor mu? Evladının dünyasına gösterdiği hassasiyeti, ahireti için de gösteriyor mu? Allah'ın evladına karşı kendisine verdiği yükümlülükleri yerine getiriyor mu?

Hadis-i Şerif'te: **"Allah-u Teâlâ mümin kulu hakkında, çocuğuna karşı şefkatli olan anneden daha merhametlidir."** (Buhari, Müslim)

İbn-u Ömer (r.a.) anlatıyor: "Gazvelerinin birinde Resulullah (s.a.v.) ile beraberdik. Derken bir kavme uğradı.

-Siz kimsiniz? diye sordu.

-Bizler Müslümanlarız!" dediler.

Bir kadın tandırına yakacak atmakla meşguldü ve yanında bir oğlu vardı. Tandırın alevi yükselince kadın çocuğu uzaklaştırdı. Sonra kadın, Resulullah (s.a.v.)'ın yanına geldi ve:

-Sen Allah Resulü'sün öyle mi ? dedi. Aleyhissalâtu vesselam:

-Evet! deyince,

-Annem ve babam sana feda olsun! Allah Erhamü'r-Rahimin (yani merhametli olanların en merhametlisi) değil mi? dedi.

-Kadın, Evet! cevabını alınca bu sefer:

-Allah'ın kullarına olan rahmeti, annenin yavrusuna olan merhametinden daha fazla değil mi? diye sordu. Aleyhissalâtu vesselam yine:

-Elbette! buyurdu.

Kadın: “Anne çocuğunu asla ateşe atmaz! (Daha merhametli olan Allah kullarını nasıl cehenneme atar?)” dedi. Bunun üzerine Aleyhissalâtu vesselam ağlayarak başını eğdi. Sonra başını kadına doğru kaldırarak:

-Şüphesiz Allah, hak yoldan sapıp O’na itaat etmeye tenezzül etmeyen ve tevhid kelimesini söylemekten imtina eden azgın kulundan başka kullarına azap vermeyecektir, buyurdu. (I. Mace Zühd 35, Hn. 4297.)

Görüldüğü gibi hiçbir anne baba evladına Allah kadar acıyamaz. Bizi yaratan Allah olduğuna göre bizim cisim gömleğimizi de biçen, diken, yapan, yaratan O; cisim gömleğine duygularımızı yerleştiren de Allah’tır.

Nasıl ki et parçası olan burnumuza koku alma duyusunu yerleştiren O, aynı et parçası olan kulağımıza işitme duyusunu yerleştiren, aynı et parçası olan dilimize tat alma duyusunu yerleştiren, aynı et parçası olan gözümüze görme duyusunu yerleştiren, O olduğu gibi; ruhumuza da (şefkat, sevgi, kin, düşmanlık, kıskançlık, inat, vb.) bir çok duygular yerleştiren yine O Allah’tır.

Namusumuzu, vatanımızı, milletimizi, malımızı, canımızı kin ve düşmanlık, duyguları ile koruyoruz. Sinelere yerleştirdiği şefkat duygusu ile insanlar ve hayvanlar yavrularına şefkat ediyorlar. İşte o şefkat duygusu tavuğu, yavrusunu korumak için arslana saldırtıyor. İşte o şefkat duygusu anneleri babaları evlatlarına hizmetkâr yapıyor. Gece uykularını feda ettirip altını temizletiyor.

Kendi çocuğumuza karşı o şefkat duygusunu koymasa idi, kendi çocuğumuz ile başkalarının çocuğu arasında hiçbir

fark kalmaz. Kendi çocuğumuz için de gece uykularını feda edip altını temizlemezdik. Nesil tükenirdi.

Dolayısıyla görünüşte, anne baba şefkat ediyor ama aslında o şefkat duygusunu koyan Allah şefkat ediyor.

İşte o anne babaya da şefkat ettiği için sadece kendi çocuklarına karşı şefkat duygusu koymuştur. Başkalarının çocuklarına karşı sevgi duygusu koymuştur. Bütün çocuklara karşı şefkat duygusu koysaydı, o anne baba perişan olur hayat onlara azap olurdu. O anne babaya da şefkat eden Allah sadece kendi çocuklarına karşı şefkat duygusu koymuş, başkalarının çocuklarına karşı da sevgi duygusu koyuyor.

Peki, hangi anne baba çocuğunun ateşte yanmasını ister? Elbette hiçbir anne baba istemez. Peki, Allah daha şefkatlı olduğuna göre niçin günahkâr kullarını cehenneme atıyor?

Elbette böyle bir şefkat sahibi hiçbir kulunun cehenneme girmesini istemez. Allah'ın kudreti de hazinesi de geniş, bütün kullarına yetecek cenneti de var. Hiçbir kulunu da cehenneme atmak istemez. Cehenneme atmak için de yaratmamıştır.

Ancak güneşi insan için yakan, dünyayı insan için döndüren, toprağı insan için kavuna, karpuza, ekşi nara, tatlı nara her türlü sebze ve meyveye çeviren ve ikram eden Allah'a nankörlük yapan ve ömür boyu tövbe etmeyip bu nankörlükte ısrar ederse kulun da yeri elbette cehennemdir.

Size bir misafir gelse, bu misafire her türlü izzet ve ikramda bulunuyorsunuz, onun zarar görmemesi için bazı tembihlerde bulunuyorsunuz. Gece 12'den sonra dışarı çıkma, şu-

ralarda gezme, şöyle yapma böyle yap, gibi telkin ve tavsiyelerde bulunuyorsunuz.

Ancak o misafir sizin telkin ve tavsiyelerinizin tam tersini yaptığı gibi sizi adam yerine dahi koymuyor. 'Sen kimsin ki bana telkin ve tavsiyelerde bulunuyorsunuz.' diyor. Size küfür ediyor, size hakaretlerde bulunuyor. Evinde de kalırım, yemeğini de yerim, sana küfür de, hakaret de ederim, seni adam yerine de koymam gibi tavır ve davranış içinde bulunuyor. İşte böyle bir misafire kaç gün dayanabilirsiniz. Özür dilemesi için kaç gün bekleyebilirsiniz. Belki bir gün bile değil.

İşte dünyayı; kendisine bir ev, semayı; bir dam, Güneşi; dünya evini aydınlatan ve ısıtan bir ışık, bir soba; yemeği olan; meyve ve sebzeleri pişiren bir ocak, Ay'ı; bir kandil olarak yapan, yaratan Allah böyle bir misafire 60–70 yıl bazen 100 sene sabrediyor.

Belki özür diler tövbe eder diye; ancak o kul yine de özür dilemiyor, yine de tövbe etmiyor. Elbette böyle bir misafiri cehenneme atmak haktır ve adalettir.

1.3.12.15. Allah, bazı insanları eşi ile imtihan eder.

İnsanın en büyük ve çetin imtihanlarından birisi de eşidir. Eş sevgisini Allah sevgisinin üstünde mi tutuyor. Allah'ın dediğini mi? Eşinin dediğini mi yapıyor? Eşinin isteklerini yerine getirme uğruna haramlara giriyor mu? Haksızlık yapıyor mu? Allah'ın eşine karşı kendisine verdiği yükümlülükleri yerine getiriyor mu? Eşinin ahiretine zarar vermeyen huysuzluklarına sabrediyor mu?

Peygamberimiz buyurmuştur:

"Erkeğin en hayırlısı, kadına en iyi davranandır." (Buhâri, nikâh 43; Müslim, fedâil 68)

Peygamberimiz Hazreti Muhammed (s.a.v) Veda Hutbesi'nde şöyle buyurmuştur:

"Şunu bilin ki, sizin kadınlar üzerinde haklarınız olduğu gibi onların da sizin üzerinizde hakları vardır.

Sizin onlar üzerindeki haklarınız, yatağınızı yabancılardan korumaları, istemediğiniz kimseleri evinize almamalarıdır.

Onların sizin üzerinizdeki hakları ise, giyim kuşam ve yeme içme konularında kendilerine iyi imkânlar sağlamanızdır." (Tirmizî, Radâ` 11. Ayrıca bk. İbni Mâce, Nikâh 3)

1.3.12.16. Allah, insanları öfke duygusu ile imtihan eder.

Öfke duygusu insanın, malını, canını, vatanını, namusunu, evladını, toplumu vs. tehlikelerden koruyan itici bir güçtür.

Allah'a isyan olan durumlarda Allah için öfke, buğz güzeldir. Zalimlere, nefsine ve şeytana karşı öfke duymak güzeldir, müminlere öfke duymak çirkindir. Aynı zamanda bir imtihan aracıdır.

"Onlar büyük günahlardan ve hayâsızlıklardan kaçınırlar, öfkelendiklerinde dahi bağışlarlar." **(Şûrâ: 42/37)**

"Onlar (takvâ sahipleri) bollukta da darlıkta da Allah yolunda harcarlar, öfkelerini yenerler, insanları affederler. Allah işini güzel yapanları sever. (Âl-i İmrân: 3/134)

“Gerçek pehlivan, güreşte rakibini yenen değildir. Gerçek pehlivan, öfkelendiği zaman öfkesini yenendir.” (Buhari: Edeb 76; Müslim, Birr: 107,108)

“(...) İbn-i Ömer (r.a.)’dan rivayet edildiğine göre; Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu demiştir: **“Bir (mü’min) kulun sırf Allah rızasını talep etmek için yuttuğu bir öfke yudumundan Allah katında sevap bakımından daha büyük bir yudum yoktur.”** (Mace, Cilt10, Syf.462)

Allah, insanoğlundan kendisine imtihan için verdiği bu zaafını kontrol altında tutmasını istemektedir. Kontrol altında tutulmazsa; bu zaaf o insana hak, hukuk, gözettirmez, adam dahi öldürtür. Ebedi cehennemi kazanmasına sebep olur. Kabristanlar, hapishaneler öfkesine mağlup olan insanlarla doludur.

İnsanoğluna Allah tarafından imtihan için verilen bu zaafı ile mücadele etmesi büyük cihadıdır. Bu zaafı ile mücadele edecek, hak, hukuk, gözetecek, imtihanı kazanacak, peygamberin övgüsüne Allah’ın rahmetine mazhar olacak ve ebedi hayatını kazanacaktır.

1.3.12.17. Allah insanları hasetlik, kıskançlık, çekememezlik duyguları ile imtihan eder.

Konu ile ilgili önce Kur’an’da olanlara bir göz gezdirelim:

“Eğer bir kadın kocasının, kendisine kötü davranmasından yahut yüz çevirmesinden endişe ederse, uzlaşarak aralarını düzeltmelerinde ikisine de bir günah yoktur. Uzlaşmak daha hayırlıdır. Nefisler ise kıskançlığa ve bencil tutkulara hazır (elverişli) kılınmıştır. Eğer iyilik eder ve Allah'a karşı gelmekten

sakınırsanız, şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır."(Nisa: 4/128)

"Ehl-i Kitap'tan çoğu, hakikat kendilerine apaçık belli olduktan sonra, sırf içlerindeki haset duygusundan ötürü, sizi imanınızdan vazgeçirip küfre döndürmek istediler. Yine de siz, Allah hükmünü ortaya koyuncaya kadar affedin ve hoşgörün. Şüphesiz Allah her şeye kadirdir."(Bakara: 2/109)

Bakara Suresi: 109. ayetinin DİB Kur'an Yolu tefsirinde:

"Müslümanların İslâm'la şereflenmelerini ve Hz. Muhammed'in önderliğinde güçlenip seçkin bir konuma yükselmelerini kıskanan Yahudilerin çoğu, onların İslâm'dan koparak tekrar inkârcılığa dönmelerini arzuluyorlardı.

Onların bu arzusu âyette "içlerindeki haset" duygusuna bağlanmıştır. "Ateşin odunu yemesi gibi haset de iyilikleri yer" (İbn Mâce, "Zühd", 22; Ebû Dâvûd, "Edeb", 44).

(…)"Dedikoduların peşine düşmeyin, kusur araştırmayın, birbirinize haset etmeyin, birbirinize sırt çevirmeyin, kin gütmeyin! Ey Allah'ın kulları, kardeş olun!" (Buhârî, "Edeb", 57, 58; Müslim, "Birr", 24, 28, 30, 32).

Kaynaklarda sık sık İblîs'in Âdem'i kıskanmasına da atıfta bulunularak hasedin şeytânî bir huy olduğu ifade edilir. İblîs'in Âdem'i kıskanması "gökte işlenen ilk günah", Kâbil'in Hâbil'i kıskanması "yerde işlenen ilk günah" olarak değerlendirilir. (meselâ bk. Mâverdî, a.g.e., s. 381; Kurtubî, V, 251)"

Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları arasında yer alan Bediüzzaman Said Nursi Hazretlerinin Uhuvvet Risalesi adlı eserinin 1. Mebhas 4.Vecih 4.Düsturunda:

”(...) Hased evvelâ hâsidi (Hased edeni) ezer, mahveder, yandırır. Mahsud (Hased edilen) hakkında zararı ya azdır veya yoktur.

Hasedin çaresi: Hâsid(Hased eden) adam, hased ettiği şeylerin akibetini düşünsün. Tâ anlasın ki; rakibinde olan dünyevî hüsün ve kuvvet ve mertebe ve servet; fânidir, muvakkattır(geçicidir). Faidesi az, zahmeti çoktur.

Eğer uhrevî meziyetler ise, zâten onlarda hased olamaz. Eğer onlarda dahi hased yapsa; ya kendisi riyakârdır, âhiret malını dünyada mahvetmek ister veyahut mahsudu(hased edileni) riyakâr zanneder, haksızlık eder, zulmeder.

Hem ona gelen musibetlerden memnun ve nimetlerden mahzun(üzülüp) olup kader ve rahmet-i ilahiyeye, onun hakkında ettiği iyiliklerden küsüyor. Âdeta kaderi tenkid ve rahmete itiraz ediyor. Kaderi tenkid(eleştiren) eden başını örse vurur, kırar. Rahmete itiraz eden, rahmetten mahrum kalır.” (Nursi, Uhuvvet Risalesi, 2017, s.24-25.)

“(…) Nefisler ise kıskançlığa ve bencil tutkulara hazır (elverişli) kılınmıştır. …(Nisa:4/128)

Ehl-i kitap’tan çoğu, hakikat kendilerine apaçık belli olduktan sonra, sırf içlerindeki haset duygusundan ötürü, sizi imanınızdan vazgeçirip küfre döndürmek istediler. … (Bakara:2/109)

Ayetlerde de görüldüğü gibi insanoğluna Allah tarafından imtihan için verilen bu zaafını kontrol altında tutması istenmektedir. Kontrol altında tutulmazsa; bu zaaf o insana hak, hukuk, çiğnetir, her türlü kötülüğü, zulmü yaptırabilir.

Allah tarafından imtihan için verilen bu zaafı ile mücadele etmesi insanoğlunun büyük cihadıdır.

1.3.12.18. Allah, insanları kin duygusu ile imtihan eder.

Kin; kalpte yerleşen, öç almaya yönelik şiddetli düşmanlıktır.

Hz. Peygamber (s.a.v), birçok hadisinde mü'minlerin kinden uzak olmaları gerektiğini belirtir. "**Mü'min kin tutmaz"** buyuran Peygamber (s.a.v), Hz. Aişe (r.a.)'ya verdiği bir öğütte **de Allah'a "kalbinin kinini gidermesi ve fitne sapıklıklarından koruması" şeklinde dua etmesini buyurur.**

Ancak imanı zayıflayan ve onun yerine kalbini daha önemsiz şeylerin işgal ettiği kimse, artık başka bir mümin kardeşi hakkında kin ve nefret besleyebilir. Bu konuda en iyi örnek Hz. Enes (r.a.)'ten rivayet edilen bir hadisi şeriftir.

Bir defasında Hz. Peygamber (s.a.v.) ardı ardına üç gün 'Şimdi buraya cennet ehlinden biri gelecek.' der ve her defasında da ensardan bir şahıs gelir. Bunu gören Abdullah b.Amr, bu şahsın Hz. Peygamber (s.a.v.) sürekli kendisini müjdelemesine sebep olacak hangi amelleri işlediğini merak eder.

Bu yüzden cennetle müjdelenmeyi gerektirecek ne yaptığını görmek için o kimse ile birlikte üç gece kalır. Ancak onun farklı hiçbir hareketini göremez ve açıkça ona:

- Ey kardeşim! Hz. peygamber (s.a.v.)'in seni devamlı cennetle müjdelemesine sebep olan ne yapıyorsun? diye sorar. O karşılık olarak:

- Benim ne yaptığımı sen de gördün. Ancak, bir şey var ki, belki de sebep odur. Ben hiçbir Müslümana kin beslemiyor ve Allah (c.c.)'ın nimet verdiği kimseye hased etmiyorum, der.

Kur'an'da bulunan bir ayet bize mümin kardeşlerimiz hakkında nasıl dua etmemiz gerektiğini şöyle beyan eder: "**Onlardan sonra gelenler derler ki; "Rabbimiz, bizi ve bizden önce inanan kardeşlerimizi bağışla, kalplerimizde inananlara karşı bir kin bırakma! Rabbimiz sen çok şefkatli ve çok merhametlisin. " (**Haşr: 59/10.)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir hadisinde: **"Birbirinizle alâkayı kesmeyin! Birbirinize sırt dönmeyin! Birbirinize kin tutmayın! Haset etmeyin! Ey Allah'ın kulları! Kardeş olun!"** (Müslim, Birr, 30)

Mümin; bazı konularda sevgi gösterdiği gibi bazı konularda da kin tutabilir. Allah (c.c.) rızası için ise kin tutması veya buğzetmesi mümin için doğaldır.

Zaten Peygamberimiz (s.a.v.) bir hadisinde bunu şu şekilde belirtmiştir: **"Allah katında en sevimli amel, Allah için sevmek, Allah için buğzetmek ve Allah için kin tutmaktır."** (Ahmed B. Hanbel, V, 146.)

Kin duygusu ile ilgili kavramlardan birisi de hiç kuşkusuz intikamdır. Kindar insan bir taraftan intikam ateşiyle yanıp tutuşur. Kinini ve nefretini boşaltacak müsait bir ortamı bekler. Bulunca da yapacağını yapar. Ama bu şekilde kendisine kötülük yaptığının farkında değildir. Çünkü kin, nefret, intikam gibi duygular insanın sevaplarını, hayırlı amellerini tüketir.

“Ey iman edenler! Allah için hakkı ayakta tutun, adaletle şahitlik eden kimseler olun. Herhangi bir topluluğa duyduğunuz kin, sizi adaletsiz davranmaya itmesin. Adaletli olun; bu, takvâya daha uygundur. Allah’tan korkun. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır. “ (Mâide: 5/8)

Bu ayet-i kerime temelde adaletin önemine vurgu yapmakla beraber bir ilkeyi daha beyan etmektedir. O da insanın kin tutarken bile adaletten ayrılmaması düşüncesidir. Kin besledikleri düşmanlarına karşı bile katıksız adalet ile davranmayı emretmiştir.

Yukarıda verilen ayet ve hadisler ve izahatlarından da anlaşılacağı gibi insanların kimine az, kimine orta, kimine çok verilen kin duygusunu Allah yolunda kullanmak gerekmektedir. Nefis ve şeytan yolunda kullanılırsa imtihan kaybedilir.

İnsanoğluna, Allah tarafından imtihan için verilen bu zaafı ile mücadele etmesi büyük cihadıdır.

1.3.12.19. Allah, insanları inat duygusu ile imtihan eder.

“**Anılan Âd kavmi, yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar ve "Bizden daha güçlü kim var?" dediler. Onları yaratan Allah’ın kendilerinden daha güçlü olduğunu düşünmezler miydi?** Onlar, âyetlerimizi de inatla inkâr ediyorlardı.” (Fussilet: 41/15)

İşte Allah düşmanlarının cezası: Ateş! Âyetlerimizi inatla inkâr etmelerinin cezası olarak orası onların sonsuza kadar kalacakları yer olacaktır. (Fussilet: 41/ 28)

<u>Oysa inat duygusu;</u>

-Nefis ve şeytan düşmanına karşı mücadele etmek için verilen bir duygudur.

-Nefsimizin bize yaptırmak istediği kötülüklere karşı koymak için verilen bir duygudur.

-Nefis ve şeytanın iyilik yapmamızı engellemesine karşı kullanılacak bir duygudur.

-Haramlardan korunmak ve onlara karşı direnmek için verilen bir duygudur.

-Rızkımızı kazanmak için verilen bir duygudur.

-Başarılı olmak, tembellikle mücadele etmek için verilen bir duygudur.

-Allah'ın emirlerini yerine getirmekte inat,

-Yasaklarından kaçınmakta inat,

-Namaz kılmakta inat,

-Oruç tutmakta inat,

-Zekât vermekte inat,

-Gıybet yapmamakta inat,

vb. hususlarda inat etmek gerekir.

Allah tarafından imtihan için verilen bu duygu, Allah'ın istediği şekilde kullanılırsa imtihan kazanılır.

İşte insanoğluna Allah tarafından imtihan için verilen bu zaafı ile mücadele etmesi büyük cihadıdır.

1.3.12.20. Allah insanlara mevki makam hırsı, sevgisi verir, mevki makam nasip eder, imtihan eder.

Mevki makam uğruna ahiretini feda mı edecek; yoksa mevki makamı da Allah'tan bilip Allah'ın verdiği akılla, gözle, kulakla, elle, ayakla o makamı idare ettiğini düşünüp, o makamı Allah'ın emrettiği şekilde mi kullanacak?

Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları arasında yer alan Bediüzzaman Said Nursi Hazretlerinin Mektubat isimli eserinin 29. mektubunda;

"(…) İnsanda, ekseriyet itibariyle hubb-u câh (makam sevgisi) denilen hırs-ı şöhret (şöhret hırsı) ve hodfüruşluk (kendini beğendirmeye çalışma) ve şan ü şeref denilen riyakârane halklara görünmek ve nazar-ı âmmede (insanların nazarında) mevki sahibi olmağa, ehl-i dünyanın her ferdinde cüz'î-küllî arzu vardır.

Hattâ o arzu için, hayatını feda eder derecesinde şöhretperestlik hissi onu sevkeder. Ehl-i âhiret (ahireti gaye edinen) için bu his gayet tehlikelidir, ehl-i dünya için de gayet dağdağalıdır; çok ahlâk-ı seyyienin (kötü ahlakın da) de menşeidir (kaynağıdır) ve insanların da en zaîf damarıdır. Yani (şeytan ve şeytan gibi insanlar), bir insanı yakalamak ve kendine çekmek; onun o hissini okşamakla kendine bağlar, hem onun ile onu mağlub eder.

(…) "Evvelâ rıza-yı İlahî (Allah'ın Rızası) ve iltifat-ı Rahmanî (Rahman'ın iltifatı) ve kabul-ü Rabbanî (Allah'ın kabulü) öyle bir makamdır ki; insanların teveccühü (yönelmesi) ve istihsanı(beğenmesi), ona nisbeten bir zerre hükmündedir.

Eğer teveccüh-ü rahmet (Allah'ın teveccühü) varsa, yeter. İnsanların teveccühü; o teveccüh-ü rahmetin(Allah'ın teveccühünün) in'ikası ve gölgesi olmak cihetiyle **(Allah'ın sevdiğinden dolayı insanlar seviyor teveccüh ediyorsa) makbuldür, yoksa arzu edilecek bir şey değildir, çünkü kabir kapısında söner, beş para etmez!"(...)** (Nursi, Mektubat, 2016, s.535-536.)

Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları arasında yer alan Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'nin İhlas Risalesi isimli eserinin 4.düsturunda:

"(…) Hubb-u cahtan (makam sevgisiden), gelen şöhretperestlik saikasıyla(sebebiyle) ve şan ve şeref perdesi altında teveccüh-ü âmmeyi(insanların teveccühünü) kazanmak, nazar-ı dikkati kendine celb etmekle enâniyeti okşamak ve nefs-i emmâreye bir makam vermektir ki, en mühim bir maraz-ı ruhî olduğu gibi, "şirk-i hafî" tabir edilen riyâkârlığa, hodfuruşluğa(kendini beğendirmeye çalışma) kapı açar, ihlâsı zedeler. (Nursi, İhlas Risalesi, 2017, s.58.) demektedir.

Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri Emirdağ Lahikası I isimli eserinde;"**Hubb-u câh(makam sevgisi), ve nazarı kendine celb etmek, ruhî bir marazdır (hastalık). Buna li şirk denir.** (Nursi, Emirdağ Lahikası 1, 2012, s.37)

İnsanoğluna Allah tarafından imtihan için verilen bu zaafı ile mücadele etmesi büyük cihadıdır.

Bununla beraber bir makamı; hak ile adaletle hükmetmek, zalimlerin zulmünü önlemek, insanların dünyasına ve ahiretine faydalı icraatlar yapmak, hidayet vesilesi olmak niyetiyle talep edip iş başına geçince de uygulayabilmek veya uygulamak için gayret göstermek güzeldir.

Hadis-i şerifte:**" (Bir saat veya bir gün) adaletle hükmetmek, bir sene veya altmış sene nafile ibadetten hayırlıdır."** (el-Aclûnî, Keşfu'l-Hafâ, II, 58, 1721; Bkz. ez-Zeylâî, Nasbu'r-Râye, IV, 67).

Hadis-i Şerifte: **“İnsanların akidlerini bozduklarını, emanetlerini hafife aldıklarını ve -parmaklarını birbirine geçirip- böyle oldukların gördüğün zaman evini tercih et, diline sahip ol, maruf olanı al, münkeri bırak, kendi işinle meşgul ol ve âmmenin işlerini kendilerine bırak.”** (Hâkim) (Ramuz-ul Ehadis 1/46)

Hadis-i şerifte: **Yedi sınıf insan vardır ki, arşın gölgesinden başka bir gölgenin olmadığı günde Allah o kişileri arşının gölgesinde gölgelendirir**.

1-Adil idareci,

2-Allah’a ibadetten neşe duyan, zevk alan genç,

3- Yalnız kaldığı zamanlar Allah’ı zikredip gözyaşı döken kimse,

4-Kalbi mescidlere bağlı kimse,

5-Allah için seven kimse,

6-Güzel ve mevki sahibi bir kadın kendisini davet ettiğinde “Ben Allah’tan korkarım.” diyen kimse,

7- Sağ elinin yaptığını sol eli bilmeyecek derecede gizli olarak sadaka veren kimse.

Hangi makam ve mevki peygamberlerin ve Hulefâyı Raşidîn’in makamından daha üstündür? Ki onlar hak ile hükmetmiş, adaletli davranmışlardır.

Onların makamından daha üstün bir makam yoktur. Yalnız onlarda ne mevki hırsı, ne de makam sevgisi vardır. Fakat bu durumda olanlar çok azdır.

1.3.12.21. Allah insanları ene, enaniyet (ben, benlik, ego) duygusu ile imtihan eder.

Ene duygusu Allah’ı tanımak için verilen bir duygudur. Nasıl ki insan kendinde olan özelliklerden kıyas yaparak çevre-

sindekileri ve varlıkları tanır. Kendinde olmayan çevresinde olan özellikleri tanıması mümkün değildir.

Örneğin;

Anadan doğma işitme engelli olan bir insana sesleri tanıtmak mümkün değildir. İstediğiniz kadar sesleri tarif edin anlaması mümkün değil, çünkü elinde kıyaslama yaptıracak kulak denen bir ölçü aleti yoktur. Dolayısıyla kıyaslama yaptıracak kulak denen bir ölçü aleti olmadığı için Allah'ın kâinattaki bütün sesleri işittiğini de anlayamaz.

Anadan doğma görme engelli olan birisine ışığı, çevresindeki varlıkların görüntüsünü istediğiniz kadar tarif edin anlaması mümkün değil, çünkü elinde kıyaslama yaptıracak göz denen bir ölçü aleti yoktur. Dolayısıyla kıyaslama yapacak göz denen ölçü aleti çalışmadığı için Allah'ın kâinattaki bütün varlıkları gördüğünü anlayamaz.

Aynen öyle de;

Allah'ı tanımak için verilen bir kıyaslama aleti olan ene ile insanoğlu kıyaslama yapıp;

"**Ben şu küçük hanemin sahibiyim**. Allah ise bütün kâinat hanesinin sahibi ve Rabb'idir, ben cüzi kudretimle şu evi yaptım, Allah ise sonsuz kudreti ile kainat evini yapıp yarattı, ben cüzi ilmim ile bildiklerim sınırlıdır, Allah ise sonsuz ilmi ile her şeyi bilir, her şeye muttalidir.

Benim görme alanım sınırlı, Allah'ın görme alanı sınırsız her şeyi görür. Dağların, denizin, Dünya'nın, Güneş'in içindekini de, karıncanın midesindekini de görür.

Benim işitme alanım sınırlı, Allah'ın işitme alanı sınırsız her sesi işitir. Dünyadaki volkanik patlamaların, depremlerin, hortumların, güneşteki patlamaların seslerini de işitir. Karıncanın ayak seslerini de işitir, insanoğlu bu kıyaslamaları yapıp Allah'ı tanır.

İnsana Allah'ı tanıma aleti olarak verilen ene duygusu ile Allah tanıtılmazsa, "ene duygusu" nefis hesabına çalışır. Şeytanın da telkiniyle şişer de şişer. Ene, enaniyete dönüşür.

Enaniyet: İnsan'ın; Allah'ın kendisine ihsan ettiği nimetleri kendinden bilmesi, kendine mal etmesidir.

Benliğini "enaniyet" saran insan, nefis ve şeytanına uyarak Allah tarafından kendisine verilen akıl, fikir, hafıza, yetenekle; elde ettiği başarı, ilim, mal, mülk, mevki makam vb. hususları kendinden bilir, kendine mal eder, onunla övünür, onunla büyüklenir, gururlanır, kibirlenir.

Onları kendisine veren Rabb'ine karşıda büyük bir nankörlük yapmış olur. Oysa sahip olduklarının hiçbiri gerçekte kendisinin değildir.

Sahip olduğu başarı, ilim, mal, mülk, mevki makamı; elde etmek için kullandığı akıl, fikir, hafıza, yeteneklerini kendi imal etmemiştir, başkasından satın almamıştır veya anne babası kendisine hediye etmemiştir.

Allah'ın nasip ettiği malı, mülkü, mevkiyi, makamı; yine Allah'ın verdiği akıl, fikir, hafıza, yetenekle idare etmektedir.

Allah, insanın aklını, gözünü veya kulağını geri alsa o malı, mülkü, mevkiyi, makamı idare edemez hâle gelir.

Allah insana; akıl, fikir, hafıza ve yeteneğini, eksik verseydi; insanoğlu istediği kadar çalışsın gayret etsin aynı başarıyı elde edemezdi.

Bir kimse, üzerindeki nimet ve kabiliyetlerin Allah'ın bir inayet ve ikramı olduğunu bilerek şükür ile sahiplense bunda bir sakınca olmadığı gibi, Allah'ın emir ve yasakları da yerine getirilmiş olur. Çünkü Allah verdiği nimetlere karşılık şükür istiyor, nankörlük istemiyor.

Burada bir ayetle konuyu açmaya çalışalım;

" Sana gelen iyilik Allah'tandır. Başına gelen kötülük ise nefsindendir. Seni insanlara elçi gönderdik; şahit olarak da Allah yeter." (Nisâ: 4/79)

On katlı bir apartman düşünelim, apartmanın 5. katında ve asansördeyiz. Niyet ediyoruz, 10. kata çıkmaya ve teşebbüs ediyoruz, düğmeye basıyoruz çıkıyoruz.

Niyet ediyoruz zemine inmeye teşebbüs ediyoruz düğmeye basıyoruz ve zemine iniyoruz. Buradaki bizim fonksiyonumuz sadece niyet ve teşebbüs, bizi çıkartan indiren asansördür.

Aynen öyle de; insanın vücut makinesi iyilik yapmak için yaratılmış ve insana emanet olarak verilmiştir. İnsan niyet ediyor iyilik yapmaya, teşebbüs ediyor iyilik yapıyor.

Peki, yaptığı bu iyiliği kimin verdiği akıl, göz, kulak, el, ayak, vs. ile yapmaktadır. Elbette Allah'ın verdiği akıl, göz, kulak, el, ayak, vs. ile yapmaktadır.

Dolayısıyla insanın buradaki fonksiyonu sadece niyet ve teşebbüstür. Hatta niyet ve teşebbüsü dahi Allah'ın verdiği cüz-i iradesiyle yapmaktadır. Dolayısıyla iyilikler Allah'tandır.

Peki, insanoğlu niyet ediyor kötülük yapmaya… Teşebbüs ediyor, kötülük yapıyor. İyilik için yaratılan vücut makinasının cephesini şerre çeviriyor. İyilik için yaratılan vücut makinasının cephesini şerre çeviren kim?

Elbette insan, insanın nefsidir. Dolayısıyla kötülükler de insandan, insanın nefsinden kaynaklanmaktadır.

Buradan anlaşılacağı üzere; insanın Allah tarafından kendisine verilen akıl, fikir, hafıza, yetenekle elde ettiği başarı, ilim, mal, mülk, mevki makam, vb. hususlarda; insanoğlunun fonksiyonu; niyet ve teşebbüstür. Dolayısıyla sahip oldukları her şeyin gerçek sahibi Allah'tır.

Burada kendisine verilen akıl, fikir, hafıza, yetenek; gibi nimetleri, cüz-i iradesi ile niyet ve teşebbüsünü iyilik boyutuyla kullananlara cennet vadedilmiştir. Kötülük boyutuyla kullananlara cehennem vadedilmiştir.

İnsanın kendisinden sudur eden iyilikleri Allah'tan bilmelidir. Kendisinden sudur eden kötülüklerin nefis ve şeytana kanmasından kaynaklandığını bilip, tövbe etmelidir. İnsan iyilikleri kendisinden bilip övünür, gururlanır, kibirlenir, gösteriş ve riyaya girerse şirk kapısını aralamış olur.

Öyleyse gerçekte kendisinin olmayan, gerçekte Allah'ın olan; akıl, fikir, hafıza, mal, mülk, mevki makamı sahiplenip övünen, gösteriş yapan, riyaya giren, gurura, kibire kapılan insanın davranışı ne anlama gelir?

"Bu aklın, fikrin, hafızanın, yeteneklerin, malın, mülkün, mevki makamın, ilmin gerçek sahibi (haşa) Allah değil, benim demek!" anlamına gelmektedir.

Kişinin bu davranışı; enaniyet duygusuna, nefis ve şeytana mağlubiyetinden kaynaklanıyorsa; farkında olmadan şirki hafi kapısını açmış olacaktır. Yani bu davranışın içinde şirk gizlidir.

Ancak; bu aklın, fikrin, hafızanın, yeteneklerin, malın, mülkün, mevki makamın, ilmin gerçek sahibi (haşa) Allah değil, benim demek anlamında bilerek, bilincinde olarak, sahiplenili-yorsa övünülüp, gurura, kibire kapılıp bizzat Allah kastedilerek, Allah'ı inkâr yoluna girilmiş ise bu davranışın karşılığı tabiki şirkin ta kendisidir.

Bu konuda Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri Mesneviyi Nuriye isimli eserinde;

"Enâniyetten neş'et eden şirk-i hafî katılaştığı zaman esbab şirkine inkılâp eder. Bu da devam ederse küfre tahavvül eder. Bu dahi devam ederse, tatile (Allah'ı inkâr etmeye), yani hâlıksızlığa incirar(gider) eder. El-iyâzü" demiştir. (…)"(Nursi, Mesneviyi Nuriye, 1984, s.181.)

Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları arasında yer alan Bediüzzaman Said Nursi Hazretlerinin Mektubat isimli eserinin 29.

mektubunda ; "Hakikaten, insanda en tehlikeli damar enâniyettir. Ve en zayıf damarı da odur. Onu okşamakla çok fena şeyleri yaptırabilirler…"

"Ehl-i ilmin bir kısmında bir enâniyet-i ilmiye bulunur. Kendi mütevazı de olsa, o cihette enâniyetlidir; çabuk enâniyetini bırakmaz. Kalbi, aklı ne kadar yapışsa da, nefsi, o ilmî enâniyeti cihetinde imtiyaz ister, kendini satmak ister, …"(Nursi, Mektubat, 2016, s.547-549.)

Görüldüğü gibi insanoğlu; kendisine Allah'ı tanımak için verilen bu ene duygusunu nefis ve şeytanın emrine verirse şirki hafiden başlar ilahlık dava etmeye kadar gidebilir. İlahlık dava eden Nemrutları, Firavunları insanlık tarihi ve Kur'an yazar.

Yani ene ve benlik öyle bir histir ki, hayırda istihdam edersen aziz ve yüksek bir kul yapar, şerde ve küfürde istihdam edersen, ulûhiyet davasına kadar gider.

De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın da öncekilerin âkıbeti nice oldu bir bakın. Onların çoğu şirke sapmış kimselerdi."(Rûm: 30/42)

1.3.12.22. Allah, insanları kibir duygusu ile imtihan eder.

"Anılan Âd kavmi, yeryüzünde haksız yere büyüklük taslադılar ve "Bizden daha güçlü kim var?" dediler. Onları yaratan Allah'ın kendilerinden daha güçlü olduğunu düşünmezler miydi? Onlar, âyetlerimizi de inatla inkâr ediyorlardı." (Fussilet: 41/15)

Kibir: Büyüklük, üstünlük taslama anlamına gelmektedir. Kibirde aynı zamanda başkalarını aşağılama küçük görme de vardır. İnsanoğlunun nefsi ene atına biner, şeytan da kam-

çılar; sahip olduğu mal, mülk, mevki, makam, akıl, hafıza, yeteneklerinden dolayı kibirlendikçe kibirlenir. Oysa bunların hiçbirinin gerçek sahibi kendisi değil, Allah'tır.

İnsan, kendi vücudunun dahi gerçek sahibi kendisi değildir. Sahip olduğu vücudunu kendi imal etmemiştir. Başkasından satın almamıştır. Anne babasının hediyesi değildir. Kendinin de, ana babasının da gerçek sahibi, yoktan var edeni, yapanı, yaratanı Allah'tır. Dolayısıyla kibirlenmeye hakkı yoktur.

Kibir duygusu da imtihan için verilen duygulardan birisidir. İnsanın kibir duygusu ile mücadelesi de büyük cihadıdır. Nitekim iblis, melekler içerisinde önemli bir yere sahipken kibir duygusuna yenildi ve kâfirlerden oldu.

Bununla ilgili Kur'anın Sad Suresi'nin 71-77. ayetlerinde geçmektedir. Görüldüğü gibi İblis melekler içerisinde önemli bir yere sahipken kibirlenmesinden dolayı düştüğü durum ortadadır. Kibir duygusuna kapılan, mağlup olan, kibirli insanları Allah da sevmez, kulları da.

Kibirli kişi, Allah'ın verdiği nimetleri sahiplenip kibirlenir, tövbe fırsatı bulmadan ölürse veya tövbe eder, tövbesi kabul olmazsa şeytanın düştüğü duruma düşmesi muhtemeldir.

Kibirle ilgili ayetlere göz atalım:

"İman edip dünya ve âhiret için yararlı işler yapanlara Allah ecirlerini tam olarak verecek ve lütfundan onlara daha fazlasını da ihsan edecektir. Kulluğundan yüz çevirenlere ve **kibirlenenlere gelince, onlara acı bir şekilde azap edecektir;**

bunlar kendileri için Allah'tan başka ne bir dost ne de bir yardımcı bulabileceklerdir." (Nisâ: 173)

"Allah'a karşı yalan uydurandan yahut kendisine hiçbir şey vahyedilmemişken "Bana da vahiy geldi." diyenden ve "Ben de Allah'ın indirdiği âyetlerin benzerini indireceğim." diyenlerden daha zalim kim vardır?

O zalimler, ölümün boğucu dalgaları içinde, melekler de pençelerini uzatmış, onlara "Haydi, canlarınızı kurtarın! Allah'a karşı gerçek olmayanı söylemenizden ve **O'nun âyetlerine karşı kibirlilik taslamanızdan ötürü bugün zillet azabıyla cezalandırılacaksınız!"** derken onların halini bir görsen!" (En'âm: 6/93)

"**Allah, büyüklük taslayan her zorbanın kalbini mühürler.**" (Mü'min:40/35).

"(Allah) o büyüklük taslayanları sevmez." (Nahl:16/ 23).

"**Bana kulluk etmeyi kibirlerine yedirmeyenler** alçalmış olarak cehenneme gireceklerdir." (Mü'min:40/60)

"**Yeryüzünde büyüklük taslayarak yürüme.** Sen ne yeri yarabilir, ne de dağlarla boy ölçüşebilirsin. Bütün bunlar, Rabbinin katında çirkin sayılan günahlardır." (İsra: 17/ 37-38).

"**İnsanları küçümseyip yüz çevirme, yeryüzünde böbürlenerek yürüme**. Allah kendini beğenip övünen hiçbir kimseyi şüphesiz ki sevmez." (Lokman: 31/18).

<u>Kütüb-i Sitte hadis kaynağından kibirle ilgili hadislere bir göz atalım:</u>

"Allah Teâla hazretleri şöyle dedi: "Büyüklük ridâmdır, izzet de izarımdır. Kim bu iki şeyde benimle niza ederse ona azab veririm." [Müslim, Birr 136; Ebu Dâvud, Libas 29, (4090).]

"**Kalbinde zerre miktar kibir bulunan kimse asla cennete girmeyecektir!"** buyurmuştu. Bir adam: "Kişi elbisesinin güzel olmasını, ayakkabısının güzel olmasını sever!" dedi. Aleyhissalâtu vesselâm da: "Allah Teâla hazretleri güzeldir, güzelliği sever! **Kibir ise hakkın iptali, insanların tahkiridir.**" buyurdular."

"Kalbinde hardal tanesi kadar iman bulunan bir kimse cehenneme girmez. **Kalbinde hardal tanesi kadar kibir bulunan kimse de cennete girmez."** [Müslim, İman 147; Ebu Dâvud, Edeb 29. (4091); Tirmizi, Birr 61, (1999).]

"Yakışıklı bir adam Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'a gelerek: "Ben güzelliği seviyorum. Gördüğünüz gibi bana güzellik de verilmiş. **Kimsenin beni, ayakkabı bağı bile olsa bu hususta geçmesinden hoşlanmıyorum. Ey Allah'ın Resülü! Bu (haram olan) kibre girer mi?**" diye sordu. Aleyhissalâtu vesselâm: "Hayır! Buyurdular. Ancak kibir, hakkı ibtal, halkı tahkirdir!" [Ebu Dâvud, Libas 29, (4092).]

"**Kıyamet günü, mütekebbirler küçük karıncalar gibi haşrolunurlar.** Onları her yönden zillet bürümüştür. Cehennemde Bûles denen bir hapishâneye sevk edilirler Ateşlerin ateşi onları bürür. Cehennem ehlinin irinleri kendilerine içecek olarak verilir. Bu içeceğe tînetu'l-habâl denir."[Tirmizi, Kıyamet 48, (2494).]

"İnsanlar, ya cehennem kömüründen başka bir şey olmayan ölmüş ecdadlarıyla övünmekten vazgeçerler yahut da Allah katında, burnuyla pislik yuvarlayan mayıs böceğinden

daha adi bir derekeye düşerler. Allah Teâlâ hazretleri sizlerden cahiliye kibrini temizledi. Artık o, muttaki bir mü'min yahut bedbaht bir fâcirdir. İnsanların hepsi Hz. Âdem'in evlatlarıdır. Âdem ise topraktan yaratılmıştır." [Ebu Dâvud, Edeb 120, (5116); Tirmizi, Menâkıb (3950, 3951).]

"Allah, Kıyamet günü, büyüklenerek elbisesini sürüyenin yüzüne bakmayacaktır."

Bir diğer rivayette: "Elbisesini çalımla sürüyene bakmayacaktır." denmiştir. [Buhâri, Libas 1, 2, 5, Fezâilu'l-Ashab 5, Edeb 55; Müslim, Libas 42, (2085); Muvatta, Libas 11; (2, 914);.Tirmizi, Libas 8, (1730); Nesâi, Zinet 102, (8, 206); Ebu Dâvud, Libas 28, (4085).]

"Kim namazda izarını (gömleğini) çalımla yere değecek kadar uzatırsa, Allah onun ne günahını affeder, ne de onu kötü amellere karşı korur." [Ebu Dâvud, Salât 83, (637).]

İnsanoğluna Allah tarafından imtihan için verilen bu zaafı ile mücadele etmesi büyük cihadıdır.

1.3.12.23. Allah, insanları şehvet duygusu ile aşk duygusu ile imtihan eder.

Sözlükte şehvet, arzu, istek, temayül, aşırı sevgi; nefsin değer verdiği istekler; cinsel arzu ve istekler anlamına gelir. Kelime olarak çok geniş bir anlam alanını kapsayan şehvet, insan nefsinin arzuladığı, elde etmek istediği her şeyi içine almasına rağmen, konuşma dilinde daha çok cinsel arzular anlamında kullanılmaktadır.

Elmalılı Hamdi Yazır Kur'an mealinde;

"İnsanlara: Kadınlar, oğullar, yüklerle altın ve gümüş yığınları, salma atlar, davarlar, ekinler kabilinden şehevat

sevgisi bezendi fakat bunlar dünya hayatının geçici metâ'ı, hâlbuki Allah, akıbet güzelliği onun yanındadır. (Âl-i İmrân;14) âyeti şehvetin sadece cinsel bir arzu, bir dürtü değil, dünya nimetlerine karşı insanın şiddetle arzuladığı, elde etme hırsı olduğunu göstermektedir.

Gerek kadınlar gerek oğullar, yüklerle altın ve gümüş yığınları, salma atlar, davarlar ve ekinlere karşı verilen; şehvet, düşkünlük, birçok hikmetle beraber imtihan için verilmiştir. İnsanoğluna Allah tarafından imtihan için verilen bu zaafı ile mücadele etmesi büyük cihadıdır.

Nasıl ki bir alet icat eden sanatkâr, yaptığı aletin kullanma alanlarını, nasıl kullanılacağını, nasıl kullanıldığında daha iyi fayda temin edileceğini, hangi durumlarda bozulabileceğini, kendisi belirler. Emaneten alınan bir arabayı araba sahibi 120' den fazla hız yapılmaması gibi tembih haklarına sahiptir.

Aynen öyle de insanın ruhunu yaratan, ruhuna cisim gömleğini giydiren, cisim gömleğine; göz, kulak, dil, burun, el, ayak, gibi uzuvları yerleştiren, o uzuvları çalıştıran Allah olduğuna göre, bunların gerçek sahibi de Allah'tır. Bunları insanoğluna emaneten vermiştir.

Öyleyse bu uzuvların kullanma sınırlarını belirlemek de O'nun hakkıdır ve O belirlemiştir. Bu sınırları gönderdiği elçisi aracılığı ile bildirmiştir.

Bir hadisi şerifte; **"Aşkını gizleyip iffetini muhafaza ederek ölen şehittir**."[(bk. Kenzu'l-Ummal, h. No: 6999-7000; Hâkim, Hatib)] denilmiştir.

"Aşkını gizleyip, iffetini muhafaza ederek, sabredenin günahlarını, Allah Teâlâ affedip cennetine koyar." (İbni Asakir)

Evet, birisi birisine âşık olsa evlenmek için uygun biri olmadığı için veya âşık olduğu kişi evli birisi olduğu için; ondan korunsa, yani haram olduğu için ona bakmasa, ondan uzak dursa ve o dertten ölürse şehittir.

Çünkü kendi yanından o kişiye âşık olmamıştır. Allah'ın verdiği duygulardan yani ona yüklenen programdan dolayı o şahsa âşık olmuştur. Allah bununla onu imtihan etmektedir. Yani o aşkla imtihan olan o insanın; aşkını gizleyip, sabredip, iffetini muhafaza edip, nefis ve şeytanı ile mücadele etmesi büyük cihadıdır.

Bu savaş neticesinde ölürse şehit, kalırsa günahları affolup cennetliktir inşallah. Ayrıca; Allah da o âşık olduğu kadının dilerse aynısından, dilerse daha güzelinden cennette yaratıp ebedi olarak kendisine verme güç kuvvet ve kudretine sahiptir.

Hem aşkla imtihan olan insan düşünsün ki; " Bu âşık olduğu kişinin güzelliğini, simasını, cismini, kendisi yapmadı, başkasından satın almadı, annesi babası hediye etmedi. Öyleyse kim yaptı, yarattı? Elbette Allah yaptı, yarattı.

Öyleyse o simanın, o cismin, o âşık olduğu kişinin, gerçek sahibi Allah'tır. Öyleyse o âşık olduğu kişiyi öncelikle; kendisinden, anne babasından değil, hakkında hayırlı ise gerçek sahibi olan Allah'tan istemesi gerekir.

Hakkında hayırlı ise bu dünyada da nasip etmesini ahirette de nasip etmesini istemesi lazım. İnsanın hakkında neyin hayırlı, neyin hayırsız olduğunu en iyi Allah bilir.

Aşık olunan kadını Allah'tan hayırlısını dilemekle birlikte iyi araştırmak lazımdır. Araştırma neticesinde hayırsız olduğu, asla evlenilmemesi gereken birisi olduğu kanaati oluştu.

Ancak; nefis onu çok arzuluyor. Nefse uyup, şeytana kanıp; hayırlı hayırsız fark etmez yeter ki olsun istedin. Nasip oldu evlendin sonra kadın ahlaksız çıktı. Seni katil etti. Dünyan da rezil, ahiretin de rezil oldu.

1.3.12.24. Allah, insanları zekât ibadetiyle imtihan eder.

"Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin, Resüle itaat edin ki size merhamet edilsin." (Nûr: 24/56)

"İnsanların malları içinde artsın diye faizle her ne verirseniz, Allah katında artmaz. Ama Allah'ın hoşnutluğunu isteyerek her ne zekât verirseniz; işte bunu yapanlar sevaplarını kat kat arttıranlardır." (Rûm: 39)

Önceki kısımlarda izah edildiği gibi insan kendi cisminin dahi gerçek sahibi olmadığı gibi, görünüşte tasarrufu altında olan mal, mülk, mahsulün de gerçek sahibi değildir. Çünkü tarladan çıkardığı mahsulün meydana gelmesinde kendisinin emeği ekmek, dikmek, sulamak, gübrelemek, ilaçlamak vs. dir.

Güneşi yakan, dünyayı döndüren, atmosferi dünyanın etrafında tutan, toprağı meyveye, sebzeye, mahsule dönüştüren insan değil, akılsız toprak, su, hava, güneş de değil. Elbette Allah'tır.

Dolayısıyla insanoğlunun tasarrufu altında olan mal, mülk, mahsülün gerçek sahibi Allah'tır. İşte bütün malların

mülklerin, mahsüllerin gerçek sahibi olan Allah kullarına; “Size verdiğim mahsullerin onda birini fakirlere dağıtın. Servetten nasip ettiğim kullarımda; her 40 gram altından 1 gram, her 40 kg altından 1 kg, her 40.000 liradan 1000 lirasını fakir fukaraya versin. “ buyuruyor.

Nasıl ki devlet; bir memuruna, 10 ton buğday verse; “ Bu buğdayı asgari ücretin altında geliri olan vatandaşlarıma dağıt.” diye emir verse, o memur o buğdayın 9 tonunu dağıtsa, 1 tonunu da kendisi alsa...

O memur; hem devletine ihanet etmiş olur. Hem nankörlük yapmış olur. Hem o garibanların hakkını, malını gasp etmiş olur. Hem hırsız muamelesi görür. Hem memuriyetten atılır. Hem de hapse atılır. Çünkü O malın gerçek sahibi devlettir. O memur o ürünü devletin istediği şekilde dağıtmak zorundadır.

Aynen öyle de; bütün malların, mülklerin, mahsullerin gerçek sahibi olan Allah kullarına verdiği, mallardan, mülklerden, mahsullerden: kiminden; onda bir, kiminden; yirmide bir, kiminden; kırkta birini fakirlere verilmesini emrediyor. O kul vermezse:

Hem Rabb’inin emrini tutmamış, karşı çıkmış, nankörlerden olmuş olmaz mı? Hem o garibanların hakkını, malını gasp etmiş olmaz mı? Hem hırsız muamelesi görmez mi? Hem imtihanı kaybetmez mi? Hem cehennem hapsine atılmaz mı?

Zekât bir ibadettir, bir imtihan sorusudur. Birçok ibadette olduğu gibi zekât ibadetinin de yerine getirilmesinin nedeni Allah'ın zekâtı emretmiş olmasıdır.

Yaptığımız pek çok ibadetin hem bireysel hem de toplumsal faydaları vardır. Cenab-ı Allah her şeyi hikmetle yaratır. Fakat bizler ibadetlerimizi bu hikmetler için yapmayız. İbadetleri sadece Allah emrettiği için yaparız. Aksi takdirde ibadetimiz ibadet olmaktan çıkar.

Zekâtın hem toplumsal hem de bireysel birçok hikmeti, faydası bulunmaktadır Bu fayda ve hikmetlerden bir kısmını sıralayacak olursak:

Cimrilikten korur. Zenginlerde şefkat ve merhamet duygusunu geliştirir. Zekât sayesinde toplumda kıskançlıklar ortadan kalkar. Kendilerine yardım eden zenginlere karşı sevgi ve saygı duyguları artar.

Böylece toplumda birlik, beraberlik ve kardeşlik duyguları kuvvetlenmiş olur. Zekât nedeniyle paranın ve servetin belli kimselerin eli altında toplanması önlenerek, ekonomik denge ve adaletli paylaşım sağlanır.

Zekât alan insanlar, sıkıntılarını giderdikleri için mutlu olurlar. Herkesin mutlu olması, toplumu, dolaysıyla ülkeyi huzurlu kılar. Allah'ın emri olan zekât, sosyal yardımlaşma sistemidir. Toplumsal dayanışma ve yardımlaşmayı sağlar.

1.3.12.25. Allah, insanları hac ibadetiyle imtihan eder.

Yüce Rabb'imiz şöyle buyurur: "Şüphesiz âlemlere bereket ve hidayet kaynağı olarak insanlar için kurulan ilk ev (mabet), Mekke'deki (Kâbe)dir." (Âl-i İmran:3/ 96)

“Onda apaçık deliller, Makam-ı İbrahim vardır. Oraya kim girerse, güven içinde olur. Yolculuğuna gücü yetenlerin haccetmesi, Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim inkâr ederse (bu hakkı tanınmazsa), şüphesiz Allah bütün âlemlerden müstağnidir. (Kimseye muhtaç değildir, her şey ona muhtaçtır.) “(Âl-i İmrân: 3/ 97)

“İnsanlar arasında haccı ilan et ki, gerek yaya olarak, gerek uzak yollardan gelen yorgun develer üzerinde sana gelsinler. “(Hac:22/ 27)

Bir hadiste de “Kim Allah (c.c.) için haccederse, kötü söz ve davranışlardan sakınır ve günahlara sapmazsa, annesinin onu doğurduğu günkü gibi günahlardan temizlenmiş olarak döner.” (Bkz. BUHARİ, Sahih-i Buhari ve Tercümesi, 1987:1448) buyurmuştur.

Peygamber Efendimiz; “Haccedenler ve umre yapanlar Allah’ın misafirleridir. Kendisine dua ederlerse, dualarını kabul eder, bağışlanma dilerlerse onları bağışlar” [İbn-i Mace, Menasik, 5 (Hadis no: 2892)] buyurmuştur.

Hac öncelikle bir ibadettir. Cenab-ı Hakk’ın bir emri, bir imtihan sorusudur. Cenab-ı Hakk’ın emirlerinde ve yasaklarının elbette birçok hikmetleri vardır. Ancak; Cenab-ı Hakk’ın emirleri; emrettiği için yapılır.

Namaz ve oruç gibi diğer ibâdetlerin fert ve toplum olarak Müslümanlara birtakım faydaları olduğu gibi haccın da "ferdî, ictimâî, iktisâdî, siyâsî..." faydaları vardır ancak bu faydalar ibâdetlerin dünyadaki mükâfatıdır; ibâdetler fayda için değil, Allah için, O'na kulluk borcunu îfa için buyurulmuştur.

Hac bir ibâdet olduğu için, diğer ibâdetlerde olduğu gibi hacda da sırrını aklın kavrayamadığı fiil ve terkler vardır; belli sayıda tavâf ve sa'y, şeytan taşlama ve belli sayıda taş kullanma, vakfenin Arafât ve Müzdelife'de, muayyen zamanlar içinde yapılması... Bunlara örnektir.

Ancak yine diğer ibâdetlerde olduğu, gibi hac ibâdetinde de insan aklının kavradığı haccın hikmetleri vardır

1.3.12.26. Allah, insanları namaz ibadetiyle imtihan eder.

Kur'an'da beş vakit namaz var mı ve namazın beş vakitte kılınmasının hikmeti nedir?

Belirli şartları taşıyan Müslümanlara günde beş vakit namazın farziyeti Kitap(Kur'an-ı Kerim), sünnet(Peygamberimizin sözleri ve uygulaması) ve icma(büyük âlimlerin bir mesele üzerinde fikir birliği, birleşmeleri) ile sabittir.

Beş vakit namazın eda edileceği vakitlere ve ne şekilde eda edileceğine Kur'an-ı Kerim'in bir kısım ayetlerinde mücmel olarak işaret olunmuş, bu işaretler Resulüllah (s.a.v..)'in kavli(sözlü) ve fiili(bizzat uygulayarak) sünnetiyle açıklık kazanmıştır.

Bilindiği üzere Kur'an-ı Kerim'deki mücmel emir ve hükümleri açıklama yetkisi, onu insanlara tebliğle görevli olan Peygamber (s.a.v.) Efendimize aittir. O namazı bizzat kılarak ve Müslümanlara imam olup kıldırarak nasıl kılınacağını öğrettiği gibi, bunların vakitlerini de göstermiştir. Gerek kılınış şekli, gerek vakitleri ile ilgili bu uygulama ameli tevatür olarak günümüze kadar devam etmiştir.

Tevatür: Yalan üzere birleşmeleri mümkün olmayan insanların, her asırda güvenilen kimselerin hepsinin bir şeyi, bir haberi birbirlerine aktararak bildirmelerine denir.

Namazın tevatürle günümüze kadar gelmesi:

Peygamberimiz tarafından yaşadığı sürece günde 5 vakit namaz kılması ve kıldırması ve başta Hz. Ebubekir, Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz. Ali olmak üzere bütün sahabelerin kılması ve bu 5 vakit namazı bir sonraki nesillere anlatmaları, öğretmeleri, kıldırmaları, bildirmeleridir.

Kur'an-ı Kerim' de beş vakit namaza mücmel olarak işaret eden ayetlerden Tâhâ suresi'nin 130.ayetinde:

"(Habîbim, yâ Muhammed!) Artık (onların) söylediklerine sabret; güneşin doğmasından önce (**sabah** namazını) ve batmasından önce (**ikindi** namazını kılarak)Rabbini hamd ile tesbîh et! Gecenin bir kısım saatlerinde ise (**akşam ve yatsı** namazını) ve gündüzün etrâfında (**öğle** namazını kılarak) tesbîh et ki (sana verilecek sevâb ile) hoşnûd olasın!"buyurulmuş;

Güneşin doğmasından ve batmasından önce, gece saatlerinde ve gündüzün iki ucunda olmak üzere beş ayrı vakitte Cenab-ı Hakk'ı tesbih, yani namaz kılmak emredilmiştir.

Bakara Suresi'nin, "namazlara ve ayrıca orta namaza devam edin."mealindeki 238. ayet-i kerimesinde: "namazlar" anlamındaki "salâvat"kelimesi çoğuldur. Arapça da çoğul üçten başlar. "İki'' ye tesniye denir ve ''iki namaz'' sözü "salateyn'' şeklinde söylenir. Demek oluyor ki, ayetteki ''salavat'' sözünden en az üç namaz anlaşılır.

Ayrıca bir de "orta namaz" var. Çünkü matuf, matuf aleyhten (üzerine atıf yapılandan) ayrıdır. Bu sebeple "orta namaz", "namazlar'' ifadesine dâhil olmadığı gibi, her iki yanında eşit sayı bulunmadığı için, üç namazın arasında yer alacak bir namaza ''orta namaz'' denilmesi de mümkün değildir.

O hâlde, ayetteki "salavat" kelimesi, en az dört namazı ifade eder. Orta namaz buna eklendiğinde beş vakit namaz ortaya çıkar. Orta namazın ikindi namazı olduğu bazı hadislerde açıklanmıştır.

Hud Suresi'nin 114'üncü ayetinde ise**,"Gündüzün iki tarafında (öğle ve ikindi vakitlerinde) ve gecenin (gündüze) yakın saatlerinde (akşam, yatsı ve sabah vakitlerinde) ise namazı hakkıyla edâ et! Muhakkak ki iyilikler, (büyük günahlardan kaçınmak şartıyla) kötülükleri giderir. Bu, ibret alanlara bir nasîhattir. "**

Ayet-i celilede ''gündüze yakın saatler" anlamındaki "zülef" kelimesi, "zülfe" nin çoğuludur. Yukarıda belirtildiği üzere en az üç adedi ifade eder.

Demek oluyor ki, bu ayete göre gecenin gündüze yakın saatlerinde, (akşam, yatsı ve sabah namazı olmak üzere) en az üç namaz var. Ayrıca gündüzün iki ucunda da iki vakit var. Böylece bu ayet-i kerimeden de namazın beş vakit olduğu anlaşılmaktadır.

Bunlardan başka (Nisa: 4/103, İsra:17/78, Rum: 30/17-18, Nur:24/36, Kaf:50/39-40, Dehr(İnsan):76/25-26) ayet-i kerimelerinde de beş vakit namaza veya vakitlerine mücmel olarak işaret eden ifadeler bulunmaktadır.

Bu mücmel ifade ve işaretler, Rasulüllah aleyhissalatü vesselamın söz ve uygulamaları ile açıklanmış, onun açıkladığı ve uyguladığı şekilde bütün Müslümanlar tarafından ameli uygulama olarak günümüze kadar devam ettirilmiştir.

Asr-ı Saadet'ten beri her asırda Müslümanlar beş vakit namaz kılmış hiç kimse bunun aksini söylememiştir. Bu itibarla"Kur'an' da beş vakit namazın bulunmadığı"iddiasının ilmi hiç bir değeri yoktur.

Namaz bir imtihan sorusudur. İnsanın ilk hesaba çekileceği ameli namazıdır. Namaz dinin direğidir. Namazını kılanın dünyevi çalışmaları da ibadet yerine geçiyor. Çektiği sıkıntılar günahlarına kefaret oluyor.

Bir çiftçi namazını kılıyorsa; tarlaya buğday ekme aşamasında yaptığı çalışmalar, ibadet yerine geçtiği gibi çıkan mahsul buğdayı, inek yese, sinek yese, hırsız çalsa, parayla satsa sadaka yerine geçiyor. Namazını kılmazsa sadece sadaka niyeti ile verdiği sadaka yerine geçiyor.

Namazını kılan bir insanın başına gelen hastalıklar, belalar musibetler, günahlarına kefaret olmaktadır. Çocuğu hastalansa ona üzülmesi, ayağına diken batması ile çektiği acı günahlarına kefaret olmaktadır. Günahı yoksa sevap yazılmaktadır.

Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları arasında yer alan Bediüzzaman Said Nursi Hazretlerinin Sözler isimli eserinin 21. sözünde şöyle izah eder;

(…) Eğer desen: "Beni namazdan ve ibadetten alıkoyan ve fütur veren öyle lüzumsuz şeyler değil, belki derd-i maişetin(geçim derdinin) zarurî işleridir."

Öyle ise ben de sana derim ki: Eğer yüz kuruş(güncellersek:100TL) bir gündelik ile çalışsan; sonra biri gelse, dese ki: "Gel on dakika kadar şurayı kaz, yüz lira(güncellersek:100.000 TL) kıymetinde bir pırlanta ve bir zümrüt bulacaksın." Sen ona: "Yok, gelmem.

Çünkü on kuruş(güncellersek:10 TL) gündeliğimden kesilecek, nafakam azalacak, desen; ne kadar divanece bir bahane olduğunu elbette bilirsin. Aynen onun gibi; sen şu bağında, nafakan için işliyorsun.

Eğer farz namazı terk etsen, bütün sa'yin(çalışmanın) semeresi(karşılığı, meyvesi), yalnız dünyevî ve ehemmiyetsiz ve bereketsiz bir nafakaya münhasır kalır.

Eğer sen istirahat ve teneffüs vaktini, ruhun rahatına, kalbin teneffüsüne medar(vesile) olan namaza sarf etsen; o vakit, bereketli nafaka-i dünyeviye(dünya nafakası) ile beraber,

Senin nafaka-i uhreviyene(ahiret nafakana) ve zâd-ı âhiretine(ahiret azığına) ehemmiyetli bir menba(kaynak) olan, iki maden-i manevî(manevi maden) bulursun:

Birinci maden: Bütün bağındaki {(Haşiye): Bu makam, bir bağda bir zâta bir derstir ki, bu tarz ile beyan edilmiş.} yetiştirdiğin -çiçekli olsun, meyveli olsun- her nebatın, her ağacın tesbihatından, güzel bir niyet ile bir hisse alıyorsun.

"Göklerde ve yerde bulunan her şey Allah'ı tesbih etmiştir. O, Aziz'dir, Hakîm'dir." (Hadîd: 57/1).

Yedi gök, yer ve bunlarda bulunanlar O'nu tespih eder; O'nu hamd ile tespih etmeyen hiçbir şey yoktur. Fakat siz onların tesbihini anlayamazsınız. O halîmdir, bağışlayıcıdır. (İsrâ: 17/44)

İkinci maden: Hem bu bağdan çıkan mahsulâttan kim yese -hayvan olsun, insan olsun; inek olsun, sinek olsun; müşteri olsun, hırsız olsun- sana bir sadaka hükmüne geçer.

Fakat o şart ile ki: Sen, Rezzak-ı Hakikî namına ve izni dairesinde tasarruf etsen ve onun malını, onun mahlûkatına veren bir tevziat memuru(Allah'ın dağıtım memuru) nazarıyla kendine baksan...

Elhasıl: Ey nefis! Bil ki, dünkü gün senin elinden çıktı. Yarın ise, senin elinde senet yok ki ona mâliksin. Öyleyse, hakikî ömrünü, bulunduğun gün bil; lâakal günün bir saatini, ihtiyat akçesi gibi, hakikî istikbal için teşkil olunan bir sandukça-i uhreviye olan bir mescide veya bir seccadeye at. …"(Nursi, Sözler, 2016, s.323-324.)

Bununla birlikte; **namaz kılmazsan tuttuğun oruç da boş, kabul değil gibi yaklaşım da doğru değildir. Öncelikle insanların amellerini kabul edecek, etmeyecek Allahu Teâla'dır.** İkincisi; namaz da farzdır. Oruç da farzdır. Oruç emri tutulmazsa cezası ayrı, namaz emri tutulmazsa cezası ayrı, evet namaz en önemli ibadettir.

Peygamberimiz (s.a.v);**"Namaz dinin direğidir, kim onu terk ederse dinini yıkmıştır."**şeklinde buyuruyor. (Acluni, Keşful Hafa, II/31) Her ibadetin muafiyeti var. Ancak namazın muafiyeti

yoktur. Kişi ölüm döşeğinde dahi olsa aklı başında ise işaretle de olsa kılmak zorundadır.

Ancak; dünya imtihan dünyası olduğu için burada Allah kimseyi zorlamıyor. Dilerse bütün insanları secdeye kapatır. Ölene kadar da hiç kaldırmazdı.

Allah'ın insanların eğilip kalkmasına ihtiyacı yoktur. Namaz ibadetinin birçok hikmetleri var olmakla beraber, namaz; aynı zamanda bir imtihan sorusu olup, bir şükrün, bir saygının ifadesidir.

Bunu tersinden okursak Allah'ın emrettiği namazı kılmamak, imtihan olduğumuz dünyada cevaplanamayan bir soru, bu kadar nimetlerine karşı; bir şükürsüzlüğün, bir nankörlüğün, bir saygısızlığın ifadesidir.

Allah; kâinatı insan için yaratmıştır. Güneşi insanlar için yakmaktadır. Güneşin ısı ve ışınları ile insanı yakmaması için: "Dünyayı kendi ekseni etrafında 1.665 km hızla döndüren, Dünya'yı Güneş etrafında tabancanın ucundan çıkan merminin hızından 60 kat daha hızlı yani 108.000 km hızla döndüren, atmosfer ile dünyamızı koruma altına alan, O'dur.

Dünya kendi ekseni etrafında ve Güneş etrafında bu hızla giderken dünya üzerindekilerin uzay boşluğuna fırlamasını engelleyen, uzayda milyarlarca yıldız ve gezegeni birbirine çarptırmadan gezdiren, insanların yemesi için toprağı 300 bin bitki, meyve ve sebzeye dönüştüren, insanların istifade etmeleri için denizde balıkları, karada hayvanları yaratan O'dur.

İnsanların organlarını yaratan ve çalıştıran O' dur. Bu kadar nimetler şükür ister. Bu durumda Allah'ın âhirette vermeyi vadettiği bu nimetler, tamamen O'nun hususî ihsânı, fazl ve ikrâmıdır. Yoksa bizim yaptığımız ibâdet ve şükürlerin karşılığı ve ücreti değildir.

Böbrek, kalp, göz, hastasısınız, ücretsiz size nakil yapan doktora ne kadar teşekkür edersiniz, ne kadar minnettar olursunuz. Allah bu organları vücudunuza hiçbir ücret almadan peşin olarak koymuş ve hâlen çalıştırmaktadır. Vefatımızı ne zaman takdir etmişse o zamana kadar çalıştıracak ve vefatımızla birlikte artık çalıştırmayacaktır.

Bir kişi Peygamber Efendimize gelerek:

–Falan zat gece namaz kılıyor, sabah olunca da hırsızlık yapıyor. dedi.

Resûlullah (s.a.v) şöyle buyurdu:

–Hakiki namaz kılıyorsa, bu namazı ve namazda okuduğu Kur'an ayetleri, onu yaptığı kötü fiilden uzaklaştıracaktır. (Ahmed, II, 447)

-Yine O'na Ensar'dan bir gençten bahsedilir: **"Namaz kıldığı hâlde hâlâ fuhşiyata devam ediyor."** denir.

Bunun üzerine Efendimiz de **"Namaz onu da kötülüklerden alıkoyacaktır.** "buyurur ve buyurduğu gibi olur. [en-Nesefî, a.g.e., III, 374; el-Mazhari, Muhammed Senâullah, et-Tefsir'ul- Mazhari, Mektebetü'r- Rüşdiyye, Pakistan, 1412, VII, s.207]

"(Resûlüm!) Sana vahyedilen Kitab'ı oku ve namazı kıl! Muhakkak ki namaz, hayâsızlıktan ve kötülükten alıkoyar. Allah'ı zikretmek şüphesiz en büyük iştir. Allah yaptıklarınızı bilir."(Ankebût:29/ 45)

Ebû Hüreyre radıyallahu anh'den rivayet edildiğine göre, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'i şöyle buyururken işittiğini söyledi:

- Ne dersiniz? Birinizin kapısının önünde bir nehir olsa da, o kimse her gün bu nehirde beş defa yıkansa, kirinden bir şey kalır mı? Sahâbîler:

- O kimsenin kirinden hiçbir şey kalmaz, dediler. Resûl-i Ekrem:

- Beş vakit namaz işte bunun gibidir. Allah beş vakit namazla günahları silip yok eder, buyurdular. [Buhârî, Mevâkît 6; Müslim, Mesâcid 283. Ayrıca bk. Tirmizî, Emsâl 5; Nesâî, Salât 7; İbni Mâce, İkâmet 193]

Yukarıdaki ayet ve hadislerden, namazı sırf Allah rızası için kılanların, nefis ve şeytanlarına uyup kötü davranışlar sergilemesi durumunda; namazlarının o kötü davranışlarını temizleyeceğini ifade etmektedir.

Ancak namazı gösteriş riya için kılan alnını secdeden kaldırmasa da onun o namazı kötü alışkanlıklarını elbette temizlemeyecektir.

1.3.12.27. Allah insanlara adaleti emreder, adaletle imtihan eder.

<u>Öncelikle Kur'an-ı Kerim'in adaletle ilgili bir kısım ayetleri sıralayalım:</u>

" Muhakkak ki **Allah, adaleti,** iyiliği, akrabaya yardım etmeyi **emreder**, çirkin işleri, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor." (Nahl: 16/90)

"De ki: Rabbim adaleti emretti. Her secde ettiğinizde yüzlerinizi O'na çevirin ve dini yalnız Allah'a has kılarak O'na

yalvarın. İlkin sizi yarattığı gibi (yine O'na) döneceksiniz." (A'raf 7/ 29)

"Allah'ın âyetlerini inkâr edenler, haksız yere peygamberlerin canlarına kıyanlar ve **adaleti emreden insanları öldürenler (yok mu), onlara acı bir azabı müjdele!"** (Âl-i İmrân:3/ 21)

"Ölçüyü adaletle tutun ve eksik tartmayın. " (Rahmân:55/ 9)

1.3.12.27.1. Allah'ın emri: "Kininiz size adaletsizlik yaptırmasın."

Ey iman edenler! Allah için hakkı ayakta tutan, **adaletle şahitlik eden kimseler olun**. **Bir topluluğa duyduğunuz kin, sizi âdil davranmamaya itmesin.** Adaletli olun; bu, Allah korkusuna daha çok yakışan (bir davranış) tır. Allah'a isyandan sakının. Allah yaptıklarınızı hakkıyle bilmektedir. (Mâide suresinin 8. Ayeti)

Nisa Suresi'nin 58. ayetinde: "**Allah size, mutlaka emanetleri ehli olanlara vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emreder**. Allah size ne kadar güzel öğütler veriyor! Şüphesiz Allah her şeyi işiten, her şeyi görendir. "

<u>Nisa Suresi'nin 58. ayetinin Elmalı Hamdi Yazırın Hak Dini Kuran Dili Tefsirinde:</u>

"Âyetin indirilmesinin sebebi hakkında meşhur olan rivâyet şudur: <u>Mekke'nin fethi günü Resulullah Mekke'ye girdiği zaman Kâbe'nin anahtar taşıyıcısı olan Osman b. Talha b. Abdüddar kapıyı kilitlemiş,</u> anahtarını Resulullah'a (s.a.v.) teslim etmekten kaçınmış, "Allah'ın elçisi olduğunu bilseydim engel olmazdım." demiş.

Derhal Hz. Ali de Osman'ı tutmuş, kolunu bükmüş anahtarı alıp Kâbe'nin kapısını açmış ve Resulullah (s.a.v.) Kâbe'ye girip iki rekât namaz kılmış idi. Çıktığı zaman, amcası Hz. Abbas anahtarın kendine verilmesini ve eskiden sorumluluğunda bulunan zemzem sakalığı (hacılara su dağıtma vazifesi) ile beraber sedanetin (yani Kâbe kapıcılığının) birleştirilmesini istemişti.

Bunun üzerine bu âyet indirildi. Bundan dolayı Hz. Peygamber (s.a.v.) anahtarları Osman'a geri vermesini ve ona teslim etmesini ve kendisinden özür dilemesini Hz. Ali'ye emretti.

Hz. Ali de anahtarları götürüp özür dileyince Osman: "Beni zorladın, bana eziyet verdin, sonra geldin (hatanı) düzeltmeye çalışıyorsun." dedi. Hz. Ali de: "Senin hakkında Allah Teâlâ Kur'ân indirdi." deyip âyeti okudu. “

Yukarıdaki ayetlerde görüldüğü gibi Allah; dosdoğru olmamızı, kinimizin bize adaletsizlik yaptırmamasını, yakınlarımız dahi olsa adaletli olmamızı, insanlar arasında hükmettiğimiz zaman adaletle hükmetmemizi ve işleri ehline vermemizi emrediyor.

1.3.12.27.2. Allah liyakat, ehliyet, adalet konusunda Müslüman, gayrimüslim ayırt etmeyi yasaklıyor.

Allah, evim dediği Kâbe’nin kapıcılık görevini işin ehli olmaları hesabıyla daha Müslüman olmamış gayrimüslim birisine verilmesini emrediyor.

Özetle Cenab-ı Hak ayetlerde; sadece Müslümanlar arasında; adaletle hükmetmeyi, işin ehil insanlara verilmesini,

emretmiyor. Müslümanların hâkimiyeti altındaki; müslüm, gayrimüslim bütün insanlar arasında adaletle hükmetmeyi ve işin ehil insanlara verilmesini emrediyor. Adalet ve işin ehil insanlara verilmesi konusunda Müslüman, gayrımüslüm ayrımını yasaklıyor.

Ancak; liyakat ve ehliyet sahibi kişiler vatan haini ise, hainliği tescillenmiş ise, hainliğinin derecesine göre idam cezasına kadar ceza verilebilinir.

Şayet işler ehil insanlara verilmez, adaletle hükmedilmezse aşağıdaki hadis-i şerife göre kıyameti bekleyin, diyor. Yani işlerin ehil insanlara verilmemesi, adaletle hükmedilmemesi kıyamet alametleri arasına girmektedir.

Peygamber Efendimiz (s.a.v) bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmaktadır: **"İş ehli olmayana [layık olmayana] tevdi edildiği [verildiği] zaman, kıyameti bekle."** [Buhari]

Ebu Hureyre (r.a.) anlatıyor: Rasulullah (s.a.v) buyurdu ki:

"Emanet kaybedilince kıyameti bekleyin."

"Emanet nasıl kaybolur?" diye sordular.

"İşler ehil olmayanlara teslim edilince." diye cevapladı." (Buhari, Rikak 35)

Bir ülkenin kalkınmasında, huzur ve barışın tesisinde en önemli parametrelerden birisi adalet, diğeri ehliyet ve liyakattir. (yani işlerin ehil insanlara verilmesi). Adalet varsa işler ehil insanlara verilmiştir. İşler ehil insanlara verilmemişse demek ki orada adalet sağlıklı işlememektedir. Kişi çocuklar arasında adil olmazsa ailesi dağılır.

Hz. Peygamber buyurdu ki:**“Hükmünde, ailesine karşı ve velayeti altında olanlar hakkında adil davrananlar, kıyamet gününde nurdan minberler üzerindedirler.”(** Müslim.)

Numan b. Beşir (r.a.) isimli genç sahabîye babası malının bir kısmını hibe olarak verip de diğer çocuklarını mahrum ettiğinden annesi bu duruma rıza göstermemiş ve meseleyi sormaları için onları Peygamber Efendimize göndermiştir.

Efendimiz(s.a.v.):

“Bu hibeyi çocuklarının hepsine yaptın mı?” diye sordu.

Adam: “Hayır!” diye cevap verince Rasulullah şöyle buyurdu:

"Allah'tan korkun ve çocuklarınızın arasında adaletli olun." Sonra adam dönüp yaptığı hibeyi geri aldı.(Müslim.)

Sahâbînin biri, Peygamber Efendimiz’in yanında otururken, yanına küçük oğlu geldi. Hemen onu kucaklayıp öptü ve dizine oturttu. Az sonra da küçük kızı geldi. Adam onu dizine değil, yanına oturttu.

Bunu gören Peygamber Efendimiz:“**Çocuklar arasında adâleti gözetmen gerekmez miydi?”** buyurdu.(Şuabu’l-İman.)

Peygamber Efendimiz buyurdu ki:

"Ben ancak bir beşerim. Sizden davalılar bana geldiğinde bazınız delil getirmede diğerinden daha becerikli olabilir. Ben de doğru söylüyor zannıyla onun lehinde hüküm verebilirim.

Şu hâlde sizin ifadenize göre bir kimseye mü'min kardeşinin hakkını alıp verirsem, onu ister alsın isterse bırakın bu, cehennemden bir parçadır.“(Buhari.)

"Rasulullah (s.a.v.) buyurdular ki:

"Kadı üçtür: Biri cennetlik, ikisi cehennemliktir. Cennetlik olan, hakkı bilip öyle hükmedendir. Hakkı bilip hükmünde (bile bile) adaletsiz davranan cehennemliktir. Halka cahilane hükümde bulunan da cehennemliktir.“(Ebu Davud.)

"Rasulullah (s.a.v.) buyurdular ki: **“Kim Müslümanların kadılık hizmetini talep edip elde etse, sonra adaleti zulmüne galebe çalsa cennete girer. Zulmü adaletine galebe çalsa, ateş onundur.“** (Ebu Davud.)

Hz. Peygamber (s.a.v.) buyurdu ki:

"Bir hâkim adaletten ayrılmadığı sürece Allah kendisiyle beraberdir. Adaletten ayrılır da zulmederse Allah onu yalnız bırakır."(Tirmizi.)

Adalet mülkün temelidir. İnsanların yaşadıkları; ülke, vatan toprakları ya da devlet, o insanların mülküdür. Mülkün elde kalması dağılmaması o ülkede adaletin işlemesine bağlıdır. Adalet olmazsa mal da, mülk de, mevki de, makam da kalmaz dağılır.

Hz. Peygamber buyurdu ki:

"Kıyamet gününde insanların Allah'a en sevgili olanı ve Allah'a en yakın bulunanı adil devlet başkanıdır. Kıyâmet gününde insanların Allah'a en sevimsizi ve makamca da Allah'tan en uzak bulunanı zalim devlet başkanıdır. (Tirmizi.)

Rasulullah buyurdu ki:

"Bir gün adaletle yönetmek, altmış yıl (nafile) ibadetten hayırlıdır."(Kenzu'l-Ummal.)

Rasulullah buyurdu ki:

"…Güçsüzlerin hakkının güçlülerden alınmadığı bir toplumu Allah nasıl temize çıkarır? !" (İbn Mace.)

Peygamber Efendimiz buyurdular ki:

"Mazlumun bedduasından son derece sakının, çünkü onun bedduası ile Allah arasında bir perde yoktur."(Buhari, Müslim.)

1.3.12.27.3. İslam adaletinden örnekler.

1.3.10.27.3.1. Bir gün Kureyş kabilesinden asil bir kadın hırsızlık yapmıştı. O kadını cezalandırmaması için ashaptan Üsameyi Peygamberimize gönderdiler.

Bu duruma kızan ve üzülen Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurdular:

"Nasıl oluyor da bazı kimseler, Allah'ın kanunu karşısında aracı olmaya kalkışıyorlar." Sonra ayağa kalkarak orada bulunanlara şöyle hitap ettiler:

"Sizden öncekilerin mahvolmasının sebebi şudur: İçlerinden asil, ileri gelen birisi hırsızlık yapınca, onu serbest bırakıyor, zayıf ve fakir bir kimse hırsızlık yapınca, onu cezalandırıyorlardı. **Allah'a yemin ederim ki Muhammed'in kızı Fatıma hırsızlık yapsaydı, onun da cezasını verirdim."**(Buhari, Müslim.)

1.3.10.27.3.2.İstanbul'un fethinden sonra Hz. Fatih, bütün mahkûmları serbest bırakmıştı. Fakat bu mahkûmların içinden iki papaz zindandan çıkmak istemediklerini söyleyerek dışarı çıkmadılar. Papazlar Bizans imparatorunun halka yaptığı

zulüm ve işkence karşısında ona adalet tavsiye ettikleri için hapse atılmışlardı.

Onlar da bir daha hapisten çıkmamaya yemin etmişlerdi. Durum Hz. Fatih'e bildirildi. O, asker göndererek, papazları huzuruna davet etti. Papazlar hapisten niçin çıkmak istemediklerini Hz. Fatih'e de anlattılar.

Fatih o dünyaya kahreden iki papaza şöyle hitap etti: "Sizlere şöyle bir teklifim var. Sizler İslam adaletinin tatbik edildiği memleketimi geziniz. Müslüman hâkimlerin ve Müslüman halkımın davalarını dinleyiniz. Bizde de sizdeki gibi adaletsizlik ve zulüm görürseniz, hemen gelip bana bildiriniz ve sizlerde evvelki kararınızı gereğince uzlete çekilerek hâlâ küsmekte haklı olduğunuzu ispat ediniz"...

Hz. Fatih'in bu teklifi papazlara çok cazip gelmişti. Hemen padişahtan aldıkları tezkere ile İslam beldelerine seyahate çıktılar. İlk vardıkları yerlerden birisi Bursa idi. Bursa'da şöyle bir hadiseyle karşılaştılar:

Bir Müslüman bir Yahudi'den at satın almış, fakat hiçbir kusuru yok diye satılan at hasta imiş. Müslüman ahırına gelen atın hasta olduğu daha ilk akşamdan anlaşılmış.

Müslüman sabırsızlıkla sabahın olmasını beklemiş. Sabah olunca da atını alıp kadının yolunu tutmuş. Fakat olacak ya kadı o saatte de henüz dairesine gelmemiş olduğundan bir müddet bekledikten sonra adam kadının gelmeyeceğine hükmederek atını alıp ahıra götürmüş. Atını alıp götürmüş ama at da o gece ölmüş.

Hadiseyi daha sonra öğrenen kadı, atı alan Müslümanı çağırtıp meseleyi şu şekilde halletmiş: “Siz ilk geldiğinizde ben makamımda bulunsa idim, sağlam diye satılan atı sahibine iade eder, paranızı alırdım.

Fakat ben zamanında makamımda bulunamadığımdan hadisenin bu şekilde gelişmesine mademki ben sebep oldum, atın ölümünden doğan zararı benim ödemem lazım.” deyip atın parasını Müslümana vermiş.

Papazlar İslam adaletinin bu derece ince olduğunu görünce parmaklarını ısırmışlar ve hiç zorlanmadan bir kimsenin kendi cebinden mal tazmin etmesi karşısında hayret etmişler. Mahkemeden çıkan papazların yolu İznik’e uğramış. Papazlar orada şöyle bir mahkeme ile karşılaşmışlar:

Bir Müslüman diğer bir Müslümandan bir tarla satın alarak ekin zamanı tarlayı sürmeye başlar. Kara sabanla tarlayı sürmeye çalışan çiftçinin sabanına biraz sonra ağzına kadar dolu bir küp takılmaz mı!

Hiç heyecan bile duymadan Müslüman bu altınları küpüyle satın aldığı öbür Müslüman götürüp teslim etmek ister:

“Kardeşim ben senden tarlanın üstünü satın aldım, altını değil. Eğer sen tarlanın içinde bu kadar altın olduğunu bilseydin herhalde bu fiyata bana satmazdın. Al şu altınları.” der. Tarlanın ilk sahibi ise daha başka düşünmektedir.

O da şöyle der:

“Kardeşim yanlış düşünüyorsun, ben sana tarlayı olduğu gibi, taşı ile toprağı ile beraber sattım. Bu sebeple içinden

çıkan altınları almaya hiçbir hakkım yoktur. Bu altınlar senindir dilediğini yap.” der. Tarlayı alanla satan anlaşamayınca mesele kadıya, yani mahkemeye intikal eder.

Her iki taraf iddialarını kadının huzurunda da tekrarlarlar. Kadı, her iki şahsa da çocukları olup olmadığını sorar. Onlardan birinin kızı, birini de oğlu olduğunu öğrenir ve oğlanla kızı nikâhlayarak altını çeyiz olarak verir.

Papazlar daha fazla gezmelerinin lüzumsuz olduğunu anlayıp İstanbul’a Hz. Fatih’in huzuruna gelirler ve şahit oldukları iki hadiseyi de aynen nakledip şöyle derler:

“Bizler artık inandık ki, bu kadar adalet ve birbirinin hakkına saygı ancak İslam dininde vardır. Böyle bir dinin saikleri başka dinden olanlara bile bir kötülük yapamazlar.

Dolayısıyla biz zindana dönme fikrinden vazgeçtik, sizin idarenizde hiç kimsenin zulme uğramayacağına inanmış bulunuyoruz” der.

1.3.10.27.3.3.Hayber zaferinden sonra Peygamber Efendimiz, Abdullah bin Revâha’yı tahsilât için oraya gönderirdi. Hayber arazisini işleyen Yahudiler, Abdullah’ın görevindeki titizlikten rahatsız oldular. Hattâ bir ara, kadınlarının süs eşyalarından biraz mücevherat topladılar ve:

“–Bunlar senin, taksim esnasında bizim lehimize davran ve bize biraz göz yum!” dediler. Abdullah ise onlara:

“–Vallahi birçok menfilikleriniz sebebiyle size duyduğum buğz, size karşı âdil davranmama mâni olamaz. Sizin bana

teklif ettiğiniz, rüşvettir. Rüşvet ise haramdır, biz onu yemeyiz!" dedi.

Yahudiler, Abdullah'ı ikna edemeyeceklerini anlayınca şöyle dediler:

"İşte bu adâlet ve doğrulukla gök ve yer nizâm içinde ayakta durur."(Muvatta.)

1.3.10.27.3.4. Müslümanlar, Bizans ordusunun üzerlerine gelmekte olduğunu haber alınca, himâye ve idâreleri altında bulunan Humus ahâlîsinden almış oldukları vergileri iâde ettiler ve:

"–Biz şu anda büyük bir saldırıya mâruz kaldığımız için sizi muhâfaza imkânından mahrumuz. (Bu vergileri ise sizi muhâfaza karşılığında almıştık.) Artık serbestsiniz, dilediğiniz gibi hareket edebilirsiniz." dediler. Humus ahâlîsi:

"–Vallâhi sizin idâreniz ve adâletiniz, bizim için daha önce içinde bulunduğumuz zulüm ve zorbalıktan çok daha iyidir. Sizin vâlinizle birlikte şehri Bizans'a karşı müdâfaa edeceğiz." dediler.

Kendileriyle sulh yapılmış olan diğer şehirlerin Hristiyan ve Yahûdî ahâlisi de aynı şekilde hareket etti. Netice İslâm ordusu gâlip gelince de, şehirlerini tekrar Müslümanlara açtılar, huzur içinde yaşayıp vergilerini ödemeye devam ettiler.

İslâm ordusu bu adâleti yalnız Humus'ta değil, önce fethedip sonra çekilmek zorunda kaldığı bütün beldelerde tatbik etmiştir. Meselâ, Plevne düştüğü zaman Gâzi Osman Paşa, Hristiyan halktan, onları muhâfaza karşılığında almış olduğu cizyeleri iâde etmiştir. (Belâzurî, Fütûhu'l-Büldân, Beyrut 1987, s. 187.)

1.3.10.27.3.5. Fatih Sultan Mehmed, adını taşıyan camiin inşaatında kullanılacak mermer sütunları kestiren Rum mimarlardan İpsilanti Efendi'ye kızıp elini kestirir.

Bunun üzerine İpsilanti Efendi, ilk İstanbul Kadısı Sarı Hızır Çelebi'ye başvurur. Haksızlığa uğradığını belirtip, hakkının Padişah'tan alınmasını ister.

Kadı, Padişah'ı çağırtır. Padişah girdiğinde İpsilanti Efendi dâvâcı makamında ayakta durmaktadır.

Padişah "maznun" minderine bağdaş kurmak üzereyken, Kadı Efendi kükrer:

"Begüm, hasmınla mürafaai şer' olunacaksın, (beyim, davacı ile hukuk önünde yüzleşeceksin) ayağa kalk!"

Padişah kalkar. Kendisini savunması istenince hata ettiğini belirtir. Kadı Efendi "Kısasa kısas." hükmünü verir:

Hüküm gereğince Padişahın da eli kesilecektir. Dinleyenler dehşetten ve hayretten dona kalmışlardır.

Padişah boyun bükmüş, hükme rıza göstermiştir. Durum o kadar alışılmışın dışındadır ki, İpsilanti Efendi'nin eli, ayağı titremeye başlamıştır.

Aklı başına gelir gibi olunca kendisini Padişahın ayaklarına atar. "Dâvâmdan vazgeçtim. İslâm adâletinin büyüklüğü karşısında küçüldüm. Böyle bir cihangirin elini kestirip kıyamete kadar lânetlenmeyi göze alamam. Fatih'in eli kesilmekten kurtulur.

Ama tazminat ödemeye mahkûm olur. Kestirdiği elin diyetini şahsî gelirinden öder. Ayrıca bir de ev verir.

Mahkeme sona erip herkes çıktıktan sonra,

Padişah, kadıya döner: **"Bak a Hızır Çelebi, bu padişahtır deyu iltimas eyleseydin, şer'i şerife mugayır hüküm verseydin şu kılıçla başını koparırdım."**

Kadı Hızır Çelebi minderini kaldırır, minderin altında duran demir topuzu Padişaha gösterir:**"Siz de padişahlığınıza mağruren hükmü tanımasaydınız billahi bu topuzla başınızı ezerdim."**

(Bu vukuat "Evliya Çelebi Seyahatnâmesi"nin Millet Kütüphanesindeki Emiri koleksiyonunda bulunan yazma nüshanın birinci cildinin 36. Sayfasında detaylı biçimde, ayrıca Abdurrahman Adil'in "Hâdisat-ı Hukukiyye" isimli eserinin 1923'te yayınlanan 12. cüzünün 185-186. Sayfalarında özet olarak mevcuttur)

1.3.10.27.3.6. Macar millî kahramanı Jan Hunyad'ın (Hunyadi-Janos), Sırbistan'ı işgal edip bütün Ortodoks kiliselerini yıkacağını söylemesi üzerine büyük bir korkuya kapılan Sırplı yöneticiler Fatih Sultan Mehmed'e bir heyet gönderdiler.

Heyet, Fatih'e şu teklifte bulundu:"Hunyad bizi ve inancımızı yok etmek istiyor, lütfen ülkemizi siz fethedin, bizi Hunyad'ın zulmünden kurtarın."Fatih "Tamam" dedi. Ancak heyetin içinde az da olsa bir endişe kalmıştı. Heyet başkanı bunu Padişah'a açtı:

"Gerçi adaletinizden ve müsamahanızdan eminiz ancak kiliselerimizi yıkmayacağınızı ağzınızdan duyarsak daha mutlu döneceğiz."Fatih Sultan Mehmed, şu mealde cümlelerle Sırp önderleri rahatlattı:

"İnşallah Sırbistan'a hâkim olduğumuzda, camiler yaptıracağız, ancak kiliselerinize dokunmayacağız. Siz nerede bir cami görürseniz yanına kilise yaptırabilirsiniz. Hatta duvarını bitiştirebilirsiniz de... Bizim dinimiz işte böyle bir dindir." (İ. Hami Danişmend, Tarihi Hakikatler, c. 1, s.501-502, İstanbul 1979, Tercüman Yayınları)

1.3.10.27.3.7. 19.yüzyılda Almanya'nın Mülhaym şehrindeki Ren Nehri'nin bir yakasında Almanlar, öbür yakasında da Fransızlar oturuyordu. Fransızlar, her sene nehrin Almanların kısmına geçip mahsulün tümünü toplayıp götürüyorlardı.

O sıralar, birliğini temin edemeyen güçsüz Almanlar ise buna fazla ses çıkaramıyorlardı. Her sene böyle olunca çareyi Osmanlı Sultanına durumu yazıp imdat istemekte bulurlar.

Mektupta söyle denmektedir:

"Fransızlar her sene bize zulmediyor, mahsulümüzü elimizden alıyorlar. Siz ki, dünyaya adalet dağıtan bir imparatorluğun sultanı, İslamiyet'in de halifesisiniz. Bizi şu zulümden kurtarın. Asker gönderin. Ürünlerimizi bu sene olsun toplama imkânı sağlayın."

Çöküş faslına girildiği bir zamana denk gelen yardım isteğini inceleyen padişah, asker göndermeyi mümkün ve gerekli görmez; yalnızca asker elbisesi göndermeyi kâfi bulur ve cevabi bir mektupla beraber içi askeri elbise dolu üç çuval yollanır. Şaşkına dönen Almanlar, çuvalı alıp mektubu okurlar:

"Fransızlar korkak adamlardır. Onlara yeniçeri göndermemize gerek yoktur. Yeniçerimizin kıyafetini görmeleri kâfidir. Çuval içindeki Osmanlı askerinin elbiselerini adamlarınıza giydirin. Mahsul zamanı, nehrin görülecek yerlerinde dolaştırın. Karşıdan gören Fransızlar için bu kâfidir."

Bağ bahçe sahipleri hemen Osmanlı askerinin kıyafetini kapışırlar. Hasat vakti büyük bir heyecanla yeniçeri kıyafetiyle nehir kıyısında dolaşmaya başlarlar. Ertesi gün, karşıdan gelen haber, Almanların sevinç çığlıkları atmalarına sebep olur:

"Osmanlılardan imdat geldiğini düşünen Fransızlar, korkudan köylerini de terk ederek iç kısımlara doğru kaçmaktalar. Mahsulünüzü rahatça toplayabilirsiniz. Zulüm sona ermiştir."

Bu olay, Mülhaymlilerin gönüllerinde taht kurmuştur. Giydikleri yeniçeri kıyafetlerini, daha sonra Mülhaym'a bağlı Karlsruhe Müzesine koyup ziyarete açarlar. Şehrin en yüksek binasına da Osmanlı bayrağı asarlar. Ayrıca, hâlen olayın yıldönümünde de şehirde bir karnaval düzenleyip hadiseyi temsilen kutlarlar.

1.3.12.27.4. İslam'a göre; gayrimüslimlerin hakları Müslümanlarla aynıdır.

Peygamber Efendimiz (s.a.v) bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmaktadır:

"Kim bir zimmiyi(İslam topraklarında yaşayan, devletin koruması altındaki gayrımüslümü) öldürürse Allah ona cenneti haram kılar." (Ebu Davud)

Peygamber Efendimiz (s.a.v) diğer bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmaktadır:

"Bilesiniz ki! Kim bir zimmîye (İslam topraklarında yaşayan, devletin koruması altındaki gayrımüslümü)haksızlık

ederse, onun hakkını eksik verirse, ona gücünün üstünde şeyler yüklerse veya gönülsüz olarak ondan bir şey alırsa, ben kıyamet gününde o kişinin düşmanıyım." (Ebu Davud)

-Zimmînin kanı Müslümanınkiyle eşittir. Müslüman bir kimse zimmî birisini öldürecek olsa, bir Müslümanı öldürmüş gibi kısas uygulanır. Bu hükmü bizzat Hz. Peygamber uygulamıştır.

-Aynı suça karşılık zimmîye uygulanan ceza ile Müslümana uygulanan ceza aynıdır (Kitâbu'l-Harâc, 108-109).

-Bir Müslüman, zimmî bir kimsenin meselâ şarabına yahut domuzuna zarar verecek olursa, bunun tazminatını öder. (ed-Durru'1-Muhtâr, III, 273).

-Sövmek, hakaret etmek, dövmek, gıybet yapmak vb. bir yolla, aynen Müslüman gibi, zimmîyi de incitmek caiz değildir (ed-Durru'1-Muhtâr, III, 273-274).

-Müslümanlara ait bölgelerde, mevcut mabetlerine dokunmak caiz değildir. Yıkılacak olursa, yerlerine başkalarını kurmak haklarıdır. Fakir, cizyeden muaf tutulduğu gibi, İslâm devlet hazinesinden ona maaş bile bağlanır. (Kitâbu'l-Harâc, 85).

1.3.12.27.5. Allah."dosdoğru olmamızı" emreder.

O hâlde seninle beraber tevbe edenlerle birlikte **emrolunduğun gibi dosdoğru ol**! Aşırı da gitmeyin. Çünkü O, sizin yaptıklarınızı çok iyi görendir. (Hûd: 11/112)

İşte onun için sen (tevhide) dâvet et ve **emrolunduğun gibi dosdoğru ol.** Onların heveslerine uyma ve de ki: Ben Allah'ın indirdiği Kitab'a inandım ve aranızda adaleti gerçekleş-

tirmekle emrolundum. Allah bizim de Rabb'imiz, sizin de Rabb'inizdir. Bizim işlediklerimiz bize, sizin işledikleriniz de sizedir. Aramızda tartışılabilecek bir konu yoktur. Allah hepimizi bir araya toplar, dönüş de O'nadır. (Şûrâ: 42/15)

1.3.12.27.6. Cenab-ı Hak alışverişte;" yazışmayı" emreder.

Bakara Suresi'nin 282 ayetinde:"Ey iman edenler! Belirlenmiş bir süre için **birbirinize borçlandığınız vakit onu yazın. Bir kâtip onu aranızda adaletle yazsın.** Hiçbir kâtip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan geri durmasın; (her şeyi olduğu gibi) yazsın. Üzerinde hak olan kimse (**borçlu) da yazdırsın**, Rabbinden korksun ve borcunu asla eksik yazdırmasın.

Şayet borçlu sefih veya aklı zayıf veya kendisi söyleyip yazdıramayacak durumda ise, velisi adaletle yazdırsın. **Erkeklerinizden iki de şahit bulundurun**. Eğer iki erkek bulunamazsa rıza göstereceğiniz şahitlerden bir erkek ile -biri yanılırsa diğerinin ona hatırlatması için- iki kadın (olsun).

Çağırıldıkları vakit şahitler gelmemezlik etmesin. Büyük veya küçük, vâdesine kadar hiçbir şeyi yazmaktan sakın üşenmeyin. Böyle yapmanız Allah nezdinde daha adaletli, şehadet için daha sağlam, şüpheye düşmemeniz için daha uygundur.

Ancak aranızda yapıp bitirdiğiniz **peşin bir ticaret olursa bu durum farklıdır.** Bu durumda onu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. (Genellikle) alışveriş yaptığınızda şahit tutun. Ne yazan, ne de şahit zarara uğratılsın. Eğer bunu yaparsanız (zarar verirseniz) şüphe yok ki bu, sizin yoldan çıkmanız demektir. Allah'tan korkun. Allah size gerekli olanı öğretiyor. Allah her şeyi bilmektedir."

1.3.12.27.7. Allah; aleyhimize dahi olsa şahitlikten çekinmeyi yasaklar.

Ey iman edenler! Adaleti titizlikle ayakta tutan, kendiniz, **ana-babanız ve akrabanız aleyhinde de olsa Allah için şahitlik eden kimseler olun.** (haklarında şahitlik ettikleriniz) zengin olsunlar, fakir olsunlar Allah onlara (sizden) daha yakındır. Hislerinize uyup adaletten sapmayın, (şahitliği) eğer, büker (doğru şahitlik etmez), yahut şâhidlik etmekten kaçınırsanız (biliniz ki) Allah yaptıklarınızdan haberdardır. (Nisâ: 4/135)

Rüşd çağına erişinceye kadar, yetimin malına, sadece en iyi tutumla yaklaşın; ölçü ve tartıyı adaletle yapın. Biz herkese ancak gücünün yettiği kadarını yükleriz. Söz söylediğiniz zaman, **yakınlarınız dahi olsa adaletli olun,** Allah'a verdiğiniz sözü tutun. İşte Allah size, iyice düşünesiniz diye bunları emretti. (En'âm: 6/152)

"Biz, kıyamet günü için adalet terazileri kurarız. Artık kimseye, hiçbir şekilde haksızlık edilmez. (Yapılan iş,) **bir hardal tanesi kadar dahi olsa, onu (adalet terazisine) getiririz.** Hesap gören olarak biz (herkese) yeteriz." (Enbiyâ: 21/47)

"(O zaman) zulmeden herkes yeryüzündeki bütün servete sahip olsa (azaptan kurtulmak için) elbette onu feda eder. Ve azabı gördükleri zaman için yanarlar. **Aralarında adaletle hükmolunur ve onlara zulmedilmez."** (Yûnus: 10/54)

"Allah'ın gerçek bir vaadi olarak hepinizin dönüşü ancak O'nadır. Çünkü O, mahlûkatı önce (yoktan) yaratır, sonra da iman edip **iyi işler yapanlara adaletle mükâfat vermek için (onları huzuruna) geri çevirir**. Kâfir olanlara gelince, inkâr et-

mekte oldukları şeylerden ötürü onlar için kaynar sudan bir içki ve elem verici bir azap vardır. "(Yûnus: 10/4)

1.3.12.28. Allah insanları kul hakkı ile imtihan eder.

Kul hakkı; insanların canları, bedenleri, ırz ve namusları, manevî şahsiyetleri, makam ve mevkileri, dinî inanç ve yaşayışları gibi konulardaki kişilik haklarıyla; mallarına ve aile fertlerine ilişkin haklardan oluşmaktadır. Bunlara yönelik olarak yapılan kötülükler, verilen zararlar kul hakkına tecavüz sayılmaktadır.

Hırsızlık, ölçü ve tartıda hile yapmak, emanete hıyanet, kumar, tefecilik vb. gayri meşru yollarla, insanların birbirlerinin mallarını yemeleri, birbirinin canlarına kıymaları gibi günahlar, maddî manadaki kul haklarına örnektir.

"**Mallarınızı aranızda haksız sebeplerle yemeyin.** Kendiniz bilip dururken, insanların mallarından bir kısmını haram yollardan yemeniz için o malları hâkimlere (idarecilere veya mahkeme hâkimlerine) vermeyin."(Bakara:2/188.)

Rasulullah Veda Haccı'nda şöyle buyurdu:

"Şüphesiz ki, sizin kanlarınız, mallarınız, ırz ve namusunuz, şeref ve haysiyetiniz, şu gününüzün, şu beldenizin ve şu ayınızın haram olduğu gibi, birbirinize haram kılınmıştır. Rabbinize kavuşacaksınız ve o size amellerinizi soracak. (Buhari.)

Rasulullah buyurdular ki: "Kıyamet gününde, haklar sahiplerine mutlaka verilecektir. Hatta **boynuzsuz koyun için, boynuzlu koyundan kısas alınacaktır.**" (Müslim.)

Rasulullah buyurdu ki:

”Kim bir karış miktarı bir yere haksız olarak zulümle sahip olursa, o yerin yedi katı boynuna geçirilir.”(Buhari.)

Rasulullah buyurdu ki:

“Yemin ederek bir **Müslümanın hakkını alan kimseye**, Allah cehennemi vâcip kılar, **cenneti de haram eder.**

Bir adam dedi ki: Ya Rasulallah! Şayet o küçük ve değersiz bir şey ise?

Bunun üzerine Peygamberimiz şöyle buyurdu: Misvak ağacından **bir dal bile olsa böyledir**.”(Müslim.)

Rasulullah buyurdu ki:

“Ben sadece bir beşerim. Sizler bana yargılanmak üzere geliyorsunuz. Belki sizin biriniz, **delilini getirmekte diğerinizden daha becerikli ve daha üstün anlatımlı olabilir**. **Ben de dinlediğime göre o kimsenin lehinde hüküm veririm.** Kimin lehine kardeşinin hakkını alıp hüküm vermişsem, ona **cehennemden bir parça ayırmış olurum**.”(Buhari.)

1.3.12.28.1. Şehidin dahi kul hakkı affedilmez.

Ebû Katâde anlatıyor: Rasûlullah ashâbın arasında ayağa kalkarak, onlara, Allah yolunda cihadın ve Allah’a imanın amellerin en üstünü olduğundan bahsetti.

Ashâbdan bir kişi ayağa kalkarak:

Ya Rasûlallah! Eğer ben **Allah yolunda öldürülürsem, bu şehitlik benim günahlarıma keffâret olur mu,** ne dersiniz? diye sordu.

Bunun üzerine Rasûlullah şöyle buyurdu:

"Evet, eğer sabrederek, karşılığını sadece Allah'tan umarak, cepheden kaçmaksızın Allah yolunda öldürülürsen, günahlarına keffâret olur"

Sonra Rasûlullah (s.a.v.) şöyle sordu: "Nasıl demiştin?"

Adam:

- Eğer ben Allah yolunda öldürülürsem, bu şehitlik benim günahlarıma keffâret olur mu, ne dersiniz? demiştim.

Rasûlullah şöyle buyurdu:– "Evet, eğer sen sabrederek, ecrini sadece Allah'tan bekleyerek ve cepheden kaçmaksızın, Allah yolunda öldürülürsen, günahlarına keffâret olur. **Ancak borçların bunun dışındadır.** Bunu bana Cibrîl söyledi"(Müslim.)

Rasulullah buyurdu ki:

"Kimin üzerinde din kardeşinin ırzı, namusu veya malıyla ilgili bir zulüm varsa altın ve gümüşün bulunmayacağı kıyamet günü gelmeden önce o kimseyle helalleşsin.

Yoksa kendisinin **sâlih amelleri varsa yaptığı zulüm miktarınca sevaplarından alınır, (hak sahibine verilir) Şâyet iyilikleri yoksa kendisine zulüm yaptığı kardeşinin günahlarından alınarak onun üzerine yükletilir**.(Buhari.)

Ebû Hüreyre anlatıyor: Rasûlullah bir gün ashabına;

"**Müflis kimdir**, biliyor musunuz?" diye sordu. Ashâb şöyle cevap verdi: Bizim aramızda müflis, parası ve malı olmayan kimsedir, dediler. Rasûlullah gerçek müflisi şöyle açıkladı:

"Şüphesiz ki ümmetimin müflisi, kıyamet günü namaz, oruç ve zekât sevabıyla gelip, fakat şuna sövüp, buna zina isnâd ve iftirası yapıp, şunun malını yiyip, bunun kanını döküp, şunu dövüp, bu sebeple iyiliklerinin sevabı şuna buna verilen ve üzerindeki **kul hakları bitmeden sevapları biterse, hak sahiplerinin günahları kendisine yükletilip sonra da cehenneme atılan kimsedir**" (Müslim, Tirmizi.)

"Mallarınızı aranızda haksızlıkla yemeyin" (Nisâ:4/29)

Âl-i İmran **Suresi'nin** 161. ayetinde kamu malına ihanetin cezasının ağırlığına dikkat çekilmiştir."…Kim emanete hıyanet ederse (ganimet veya kamu malından aşırırsa), kıyamet günü, hıyanet ettiği şeyle birlikte gelir. Sonra da hiçbir haksızlığa uğratılmaksızın herkese kazandığının karşılığı tastamam ödenir"

1.3.12.28.2. Kamu malına hıyanet haramdır.

Hz. Ömer anlatıyor: Hayber Gazası'nın vuku' bulduğu gün Hz. Peygamber'in ashabından birkaç kişi gelerek:

Filân şehîd, **filân şehittir, dediler.** Nihayet bir adamın yanına uğrayarak (onun hakkında da) filân şehittir, dediler. Bunun üzerine Rasulullah şöyle dedi:

«**Hayır! Ben onu (ganimetten) aşırdığı bir hırka yahut bir abadan dolayı cehennemde gördüm.»** dedi.

Bundan sonra Rasulullah:

«Ey Hattaboğlu! Git ve '**Cennete müminlerden başkası giremez!'** diye cemaatin içerisinde nida et!» buyurdu

Ben de çıktım ve dikkat! «Cennete müminlerden başkası giremez.» diye nida ettim.(Müslim.)

Rasulullah buyurdular ki:

"**Mal tahsili için memur tayin ettiğimiz bir kimse, bizden bir iğneyi veya ondan daha küçük bir şeyi gizlese, bu hıyanet olur ve o şeyi kıyamet günü getirir."**

Bunun üzerine ensardan siyah tenli bir adam ayağa kalktı, -ben sanki onu görüyor gibiyim- şöyle dedi: Ya Resûlallah! Benden görevlendirmeni geri al.

Peygamberimiz: Sana ne oldu? buyurdu.

Adam: Senin söylediklerini işittim, dedi.

Peygamber efendimiz: “Ben o sözü şimdi de söylüyorum: Sizden kimi mâlî bir göreve tayin edersek, o malın azını da çoğunu da getirsin. O maldan kendisine verileni alır, yasaklanandan ise vazgeçer.”(Müslim.)

Rasulullah, Ezd kabilesinden İbnü’l-Lütbiyye’yi zekât toplamakla görevlendirmiş, bu zatın daha sonra bazı mallarla gelip Hz. Peygamber’e:

“Şunlar size ait, **bunlar da bana hediye olarak verildi.**” demesi üzerine Rasulullah'ın minbere çıkıp şöyle dedi:

“Benim zekât toplamak için gönderdiğim bir memura ne oluyor ki, ‘Şunlar sizin, şunlar da bana hediye edildi.’ diyebiliyor. Dikkat edin, **bu kişi evinde otursaydı, kendisine hediye verilir miydi?**

Muhammed’i, kudret elinde tutan Allah’a yemin ederim ki, sizden her kim bu (bu devlet malı)ndan alırsa mutlaka onu boynunda taşır olduğu hâlde kıyamet günü gelecektir. Eğer bu haksızlıkla aldığı şey deve ise böğürecek, sığırsa möleyecek, koyunsa meleyecek!”

Sonra Rasulullah ellerini kaldırdı, o kadar ki, koltuk altındaki beyazlık gözüktü. ”Allah’ım tebliğ ettim mi?” dedi ve bu sözünü üç kere tekrar etti.(Buhari.)

Kamu malından çalmanın vebali öylesine büyüktür ki, **Hz. Peygamber, kamu malı çalmış, kamu hakkına tasalutta bulunmuş kimselerin cenaze namazlarına bile katılmamıştır**.

Zeyd b. Halid’in anlattığına göre: “**Hayber Savaşı sırasında ashabdan biri öldürülmüştü.** Hz. Peygamber’e haber verildi.

O, “**Arkadaşınız üzerine namaz kılın!” buyurdu.** Hz. Peygamber’in bu sözü üzerine, halkın çehresi değişmiş, (bir soğukluk çökmüştü).

Bunun üzerine Hz. Peygamber olaya şöyle açıklık getirdi:”**Arkadaşımız, Allah için cihat sırasında ganimetten çalmıştı!”** Bunun üzerine, vefat eden kişinin eşyasını karıştırdık. Yahudilere ait boncuk kolyelerden **iki dirhem bile etmeyen bir kolyeyi çalmış olduğunu gördük**.”(Muvatta.)

1.3.12.28.3. Kamu malının gaspına göz yummak da günahtır.

Kamu malından çalmanın vebal ve günahı sadece bu işi yapanların değil, bu gibilerini koruyup gözetenlerin veya göz yumanların da üzerindedir.

Sevgili Peygamberimiz şöyle buyurmuştur: “Kim aşıranı gizlerse, o da ondandır.”(Ebu Davud.)

Yüce Allah şöyle buyurmaktadır:

“Ey iman edenler! Karşılıklı rızaya dayanan ticaret olması hâli müstesna, mallarınızı, batıl (haksız ve haram yollar) ile aranızda (alıp vererek) yemeyin. Ve kendinizi öldürmeyin. Şüphesiz Allah, sizi esirgeyecektir.” (Nisa Suresi: 4/29)

1.3.12.28.4. Suizan, kusur arama, gıybet, arkadan çekiştirme, iftira, alay, kötü lâkap takma haramdır.

Suizan, kusur arama, gıybet arkadan çekiştirme, iftira, alay, kötü lâkap takma, gibi günahlar da insanların manevî şahsiyetlerine zarar veren, kul hakkıyla ilgili günahlara örnektir. Bu tür kul hakkı ihlâllerini önlemek için ise Yüce Allah şöyle buyurmaktadır:

"Ey iman edenler! Zannın çoğundan sakınınız. Çünkü **zannın bir kısmı günahtır. Birbirinizin kusurunu araştırmayın**. **Biriniz diğerini** arkasından **çekiştirmesin** (aleyhinde konuşmasın). Biriniz, ölmüş kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? İşte bundan tiksindiniz. O hâlde Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, tövbeyi çok kabul edendir, çok esirgeyendir." (Hucurat:49/12)

Yukarıda zikretmiş olduğumuz ayetlerde açıkça görüldüğü üzere, Yüce Allah, her türlü insan haklarına son derece önem vermiş ve bu hakların gözetilmesini emretmiştir. Her ne suretle olursa olsun, insanların haklarına tecavüz edip onlara haksızlık yapanlar, zalimler grubuna girmektedir ki, Cenab-ı Allah Kur'an-ı Kerim'in birçok ayetinde onları şiddetle yermiş ve onlar için büyük azaplar hazırlandığını bildirmiştir.

1.3.12.28.5. Ahirette kimler kul hakkından kurtulabilir?

Bununla birlikte Nisa Suresi'nin 48. ayetinde; "Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz; bundan başkasını, (günahları) dilediği kimse için bağışlar. Allah'a ortak koşan kimse büyük bir günah (ile) iftira etmiş olur." (Nisa:4/48)

Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz; ondan başka günahları dilediği kimse için bağışlar. Kim Allah'a ortak koşarsa büsbütün sapıtmıştır. (Nisa:4/ 116)

Peygamberimiz (s.a.v.) bir hadislerinde şöyle buyuruyor:

"Ümmetimden **müflis odur ki,** kıyamet günü namaz ve zekâtla gelir. Ama bu arada sövdüğü şu kimse, dövdüğü bir başka kimse dahi gelir. Bunun üzerine kendisinin hasenatından

şuna verilir, buna verilir. Üzerinde haklar bitmeden kendi hasenatı tükenirse, o zaman onların hatalarından alınır kendisine yüklenir. Daha sonra cehenneme atılır."(Müslim)

Hz. Enes anlatıyor: Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"Kıyamet günü, iki kişi aziz olan Allah'ın huzurunda diz çökerler.

Birisi: "Ey Rabbim! Bu kardeşimdeki hakkımı al." der.

Yüce Allah: "Kardeşinin bir iyiliği/sevabı kalmamış ki.. Artık onunla nasıl bir muamele yapmak istiyorsun." diye buyurur.

Adam, "Ya Rab! Benim günahlarımı alsın." der.

Bu arada Hz. Peygamber şöyle devam eder: "O gün öyle çetin bir gündür ki, insanlar günahlarını sırtlamak zorundadır".

Allah adama: "Başını kaldır da (şu tarafa) bak." deyince, adam başını kaldırıp bakar ve "Ya Rab! Altından yapılmış menzilleri, altından yapılmış, incilerle süslenmiş köşkleri görüyorum; bunlar hangi peygamber veya hangi sıddîk, yahut hangi şehit içindir?" diye sorar.

Allah: "Kim bedelini öderse onun olur.' diye buyurunca",

Adam; "Ya Rab! Buna kim güç yetirebilir ki?" der.

Allah: "Senin buna gücün yetiyor." deyince, adam; "Ne ile bunları satın alabilirim?" diye sorunca,

Allah: "**Kardeşini affedersen bunlar senin olur.**" diye cevap verir.

Bunun üzerine, adam: "O**nu affettim.**" der.

Allah da: "**O hâlde kardeşinin elinden tut cennete götür."** diye talimat verir."

Bu hadisi buyurduktan sonra Hz Peygamber (s.a.v.) şöyle devam etti: "Ey Allah'ın kulları! Allah'tan korkun, birbirinizle

barışık olun küsleri barıştırın. **Şüphesiz, Allah (kıyamet günü) Müslümanların arasını buluyor/onları barıştırıyor."** (bk. et-Terğib ve't-Terhib, 3/309; Kenzu'l-ummal, h. no: 8863)

Yukarıdaki ayet ve hadislerden anlaşılan;

Kul hakkı yemek, kul hakkına girmek günahtır. Bu günahların affedilmesinin ön şartı hakkına girilen insanın; hakkını helal etmesine bağlıdır.

Ancak kul hakkı ahirete kalırsa; kulun öncelikle sevapları hak sahibine veriliyor. Yetmiyorsa bu defa hak sahibinin günahları kul hakkı yiyene yükleniyor. Böylece kul hakkı yiyenin elinde hiç sevap kalmıyor. Sadece kendinin ve hakkını yediği insanın günahları boynuna kalıyor. Günahları ağır basanın yeri de cehennem oluyor.

İstisnai durum ise; kul hakkı yiyen bazı insanlar ise, dünyada iken çok samimi bir tevbe ile Allah'ın yoluna dönüş yapıyorlar. Hakkına girdikleri, hak sahiplerine hakkını vermek ve helallik istemek için hak sahiplerini çok arıyorlar.

Kimini bulup helalliğini alıyorlar. Kimine ulaşamıyorlar, kimileri vefat etmiştir. Kimine haklarını ödemek için maddi imkânları yetmiyor.

Bununla birlikte son ömürlerinde öyle bir tevbe ediyorlar, Rablerine öyle bir kul oluyorlar ki Rableri onlardan memnun oluyor.

Ancak; geçmişte çok kul hakkı yedikleri için, o hakkını yedikleri kulların bir kısmı ile çeşitli sebeplerle helallik alamadıklarından, yedikleri kul hakları sevaplarını götürüyor. Sevapları azınlığa düştüğü için cehennem söz konusudur.

Rableri sevdiği, memnun olduğu bu kullarının kul haklarını doğrudan affetmiyor. Çünkü "Cenab-ı Hak; kul hakkını affetmesinin ön şartı olarak; hakkı gaspedilen insandan helallik alma kuralını koymuştur.

Dolayısıyla Allah, sevdiği memnun olduğu bu kullarının üzerindeki kul haklarını affetmek için; hak sahibi insanlara haklarını helal etmeleri karşılığında "Altından yapılmış menzilleri, altından yapılmış, incilerle süslenmiş köşkleri"vadediyor.

Teklifi alan bu alacaklılar ise sevinçle hemen haklarını helal ediyorlar. Rableri de sevdiği, memnun olduğu, bu kullarını bu ön şart yerine geldiği için bağışlıyor. Kul hakkı da böylece affedilmiş oluyor.

1.3.12.28.6. Hz. Peygamber (s.a.v.), olgun müminleri nasıl tarif etmektedir?

Peygamber (s.a.v.) gerçek Müslüman ve mümini tarif ederken,

"Müslüman, elinden ve dilinden diğer insanların emin olduğu (güvende olduğu) kimsedir. Mümin ise, insanların malları ve canları hususunda kendisine güvendiği kimsedir" buyurmuştur. (Bkz. BUHARİ, Sahih-i Buhari ve Tercümesi, 1987:167)

"Müslüman Müslümanın kardeşidir. Ona hiyânet etmez, yalan söylemez ve yardımı terketmez. Her Müslümanın, diğer Müslüman'a ırzı, malı ve kanı haramdır. Takvâ buradadır. Bir kimseye şer olarak Müslüman kardeşini hor ve hakir görmesi yeter." (Tirmizî, Birr 18)

"Sizden biri, kendisi için sevdiğini (istediğini, arzu ettiğini, din) kardeşi için de sevmedikçe (istemedikçe, arzu etmedikçe) gerçek îmâna eremez." (Bkz. BUHARİ, Sahih-i Buhari ve Tercümesi, 1987:169)

"Müminlerin birbirlerini sevmede, birbirlerine merhamet ve şefkatteki misâli, bir beden misâlidir. Ondan bir uzuv rahatsız olursa, diğer uzuvlar uykusuzluk ve harârette ona iştirâk ederler." [Buhârî, Edeb 27; Müslim, Birr 66 (2586)]

"Müminin mümine bağlılığı, parçaları birbirini destekleyen/bütünleyen bir binâ gibidir." [Buhârî, Salât, 88, Mezâlim, 5; Müslim, Birr, 65; Tirmizî, Birr, 18; Nesâî, Zekât, 67.]

"Nefsim yed-i kudretinde (kudret elinde) olan zâta yemîn ederim ki, îmân etmedikçe cennete giremezsiniz, birbirinizi sevmedikçe de îmân etmiş olamazsınız! Yaptığınız takdîrde, birbirinizi seveceğiniz şeyi haber vereyim mi? Aranızda selâmı yaygınlaştırın!" [Müslim, Îmân 93 (54); Ebû Dâvud, Edeb 142 (5193); Tirmizî, İsti'zân 1 (2589)]

Kur`ân-ı Kerim`de komşu ilişkisinden söyle söz edilir:

"Anaya, babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolcuya ve mâliki bulunduğunuz kimselere iyilik edin " (Nisâ:4/34).

"Cebrail (a.s) durmadan bana komşuya iyilik etmeyi tavsiye ederdi. Bu sıkı tavsiyeden, komşuyu komşuya mirasçı kılacağını zannettim." (Buhârî, Edeb, 28; Müslim, Birr ve Sıla, 140: 141; Tirmizi, Birr, 28; Ibn Mace, Adeb, 4)

"Müslüman, diğer Müslümanların elinden ve dilinden emin oldukları kişidir." (Buhârî Imân, 3-4; Müslim, Iman, 64-66)

"Şerrinden komşusunun güveninde olmadığı kimse gerçek mümin olamaz." (Buhârî, Edeb, 29; Müslim Iman, 73; Tirmizî, Kıyame, 60; Ahmed b. Hanbel, I, 387, II, 288, 336, 373, III, 154).

"Komşun hastalanırsa ziyaretine gidersin, vefat ederse cenazesini kaldırırsın. Senden borç isterse borç verirsin. Darda kalırsa yardım edersin. Başına bir felâket gelirse teselli edersin. Evinin damını onunkinden yüksek tutma ki, onun rüzgârını kesmeyesin. Ya senin ne pişirdiğini bilmesin, ya da pişirdiğinden ona da ver." (Y.Kandehlevi, Hayâtü`s-Sahâbe, III, 1068).

"Allah`a ve âhiret gününe iman eden komşusuna ikramda bulunsun." (Buhârî, Edeb, 31; Müslim, imân 74, 76, 77; Ibn Mâce, Edeb, 4),

"Ya Ebâ Zerr! Çorba pişirdiğin zaman suyunu çoğalt ve komşularını da unutma," "Komşusu açken tok olarak yatan kimse bizden değildir." (Hâkim, Müstedrek, 4/183, no: 7307)

1.3.12.28.7. Müslümanın, Müslüman üzerindeki hakkı kaçtır?

Müslümanın üzerinde din kardeşinin hakkı geniş bir taban teşkil eder. Bu konuyu Hz Peygamber (s.a.v) şöyle izah eder:

Ebû Hüreyre'nin (r.a.) bildirdiği Hadîs-i Şerîf'te: "Müslümanın Müslüman üzerindeki hakkı altıdır. Görünce selâm vermek, davet edince gitmek, nasihat isterse nasihat etmek, aksırıp "Elhamdülillah" derse "Yerhamükellah" demek, hasta olunca, hatırını sormak, ölünce cenazesinde bulunmak"buyuruldu.(Buhari)

"Müslüman Müslümanın kardeşidir. Ona zulmetmez, onu (düşmanına) teslim etmez. Kim, (mümin) kardeşinin bir ihtiyacını giderirse Allah da onun bir ihtiyacını giderir. Kim

Müslümanı bir sıkıntıdan kurtarırsa, bu sebeple Allah da onu kıyamet günü sıkıntılarının birinden kurtarır. Kim bir Müslümanı(n kusurunu) örterse, Allah da Kıyamet günü onu(n kusurunu) örter."(Buhârî, Mezâlim, 3; Müslim, Birr, 58.)

1.3.12.29. Allah insanları; savaşla, cihatla, canlarıyla imtihan eder.

"Size zor geldiği hâlde savaş üzerinize farz kılındı. Hakkınızda hayırlı olduğu hâlde bir şeyden hoşlanmamış olabilirsiniz. Sizin için kötü olduğu hâlde bir şeyden hoşlanmış da olabilirsiniz. Yalnız Allah bilir, siz ise bilemezsiniz."(Bakara:2/216).

Bakara Suresi'nin 216. ayetinin DİB Kur'an Yolu Tefsirinde: "(…) Bu âyet İslâm'da savaşa izin verildiği ve gerektiğinde farz kılındığı hükmünü getirmekten ziyade, daha önce gelmiş bulunan bu hükmün gerekçesini vermeyi ve savaşla ilgili bazı meselelere açıklık getirmeyi hedeflemektedir.

Savaş insanlara zor ve ağır gelir. Çünkü savaşan insanlar hayatlarını tehlikeye atmakta, yurt ve yuvalarından uzak düşmekte, birtakım eziyetlere katlanmakta, dünyanın zevklerinden mahrum kalmaktadır.

(…) Ancak savaşıldığı takdirde kaybedilecekler ve kazanılacaklarla savaşılmadığında ortaya çıkacak kazanç ve kayıplar mukayese edildiğinde birincisi ağır basınca, hatta zorunlu hâle gelince savaş da kaçınılmaz olmaktadır…

Ey Müminler! İnkâr edenlerle savaşta karşı karşıya gelince onlara arkanızı dönüp kaçmayın. (Enfal: 8/15)

Kim savaş için yer değiştirmek veya başka bir birliğe katılmak amacıyla olmaksızın savaş sırasında **düşmana arkasını dönüp kaçarsa Allah'ın öfkesine uğramış olur,** onun varacağı yer cehennemdir, ne kötü bir son! (Enfal: 8/16)

"Ey Peygamber! **İnkârcılara ve münafıklara karşı cihad et, onlara sert davran;** onların varacağı yer cehennemdir ve bu ne kötü bir sondur!" (Tevbe:9/73)

Tevbe Suresi'nin 73. ayetinin Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Yolu Tefsirindeki izahı şu şekildedir: "Cihad kelimesini sözlük anlamına göre savaşma veya mânevî mücadele metotlarıyla uğraş verme şeklinde yorumlamak mümkündür. Müşriklere karşı ortaya konacak çaba hakkında kullanıldığında bu kelime genellikle "savaş" anlamına göre açıklanmış olmakla beraber, münafıkların da âyette kendileriyle cihad edilecek kimseler arasında sayılmış olması değişik yorumlara yol açmıştır.

(…) Bu itibarla, cihad kelimesini –en azından küfrünü açığa çıkarmayan münafıklar bakımından– var gücüyle İslâmiyet'i anlatıp onların imana karşı dirençlerini kıracak ve müminlere verebilecekleri zararı en aza indirecek bir çaba göstermek şeklinde anlamak uygun olur.

Âyetin kâfirlerle savaşılmasını ve onlara sert davranılmasını isteyen ifadesini ise bu sûrenin 123. âyeti ve Kur'an'ın Müslüman olmayanlarla ilişkiler konusundaki diğer buyruklarıyla birlikte değerlendirmek gerekir."

"Ey iman edenler! Kâfirlerden (öncelikle) yakınınızda olanlarla savaşın ve sizde bir sertlik bulsunlar. Bilin ki Allah kendisine karşı gelmekten sakınanlarla beraberdir." (Tevbe:9/123)

Tevbe Suresi'nin 123. ayetinin DİB Kur'an Yolu Tefsiri'ndeki izahı şu şekildedir: "Vedâ Haccı öncesinde bütün Arap beldeleri İslâm'ı kabul etmişti; İslâm coğrafyasına en yakın düşman toprakları Hiristiyan Araplar'ın oturduğu, Bizans hâkimiyetindeki Suriye bölgesiydi. Buraya yapılan Tebük Seferi'nde savaş cereyan etmemiş, Mûte Savaşı için bir misilleme yapılmamıştı.

Dolayısıyla bu bölge, Müslümanların varlıklarını koruyabilmeleri ve İslâm'ın başka yerlerdeki insanlara tebliği açısından oldukça stratejik bir önem taşıyordu.

Âyetin tarihî şartlar ışığında yorumlanması hâlinde, bunu o dönemde Müslümanların yakın çevrelerini güvence altına alacak bir fetih hareketini sürdürmeleri yönünde bir buyruk olarak anlamak uygun olur.

Nitekim Hz. Peygamber vefatından kısa bir süre önce, Mûte Savaşı'na sebebiyet veren Kudüs-Şam arasındaki Hıristiyan Araplara karşı bir ordu sevk etmeye karar vermiş ve Üsâme b. Zeyd'i bu orduya kumandan tayin etmişti.

Öte yandan âyetin bütün zamanlar için geçerli olmak üzere Müslümanlara yönelttiği buyruk, kendi varlıklarını tehdit eden düşmanlarla savaşmaları ve bu konuda öz güven duygularını daima koruduklarını gösteren bir azim ve kararlılık içinde olmalarıdır.

Âyetin "yakınınızda bulunan" diye çevrilen kısmından hareketle düşmanlara karşı savaşma yükümlülüğünde mekân faktörünü öne çıkaran yorumlar yapılmışsa da, düşmanın coğ-

rafî faktör yanında başka yönlerden de yakın tehdit haline gelip gelmemiş olduğunun ölçü alınması gerektiği açıktır.

Bu buyruğa Kur'an'ın bütünlüğü içinde bakıldığında, burada Müslümanların yakın çevrelerindeki gayri müslimlerle hep savaş içinde olmaları gerektiği gibi bir mânanın bulunmadığı, **sadece düşmanlık edenlere karşı ortaya konacak tavırdan söz edildiği kolayca anlaşılır.**

Bu arada dikkat edilmesi gereken diğer bir husus, **âyette ortaya konması istenen sertlik ve güç, savaş şartlarının câri olduğu durumlarda tâvizsiz ve kararlı davranma anlamındadır; normal şartlarda yürütülen insan ilişkilerinde, meselâ turizm ve ticaret gibi alanlarda Müslüman olmayanlara karşı bu buyruğun işletilmesi düşünülemez** (Râzî, XVI, 230).

Harpte maksat ne olmalıdır?

Bu sorunun cevabını iki maddede özetleyebiliriz:

"Bize saldıran yahut saldırıya hazırlanan düşmana karşı kendimizi müdafaa etmek." ve "Zâlim devletlerle savaşarak, insanlığa hürriyet ve hidayet yolunu açmak."

"**Dinde zorlama yoktur."** (Bakara: 2/256)

Ancak, cennet yolunu zorla kapamak isteyenlerle de savaşmak gerekir. Bunda başarı sağlandıktan sonra kişi inancında serbest bırakılır. Dilerse İslâm'ı kabul eder, dilerse kendi dininde yaşamaya devam eder.

İkinci yolu tercih ederse cizye verir. Bu vergi, savaşlara katılmamanın ve İslâm ülkesinde her türlü can ve mal güvenliği içinde yaşamanın bedelidir.

İnsanları yurtlarından etmek değil, onlara ebediyet yurdunu kazandırmak olmalı. Bu diriliş hareketinin önüne çıkanlar ölümü hak etmiş olurlar.

Çokların hayat bulması için, belli bir azınlığın ölmesi gerekiyorsa buna da "evet " dememiz gerek. Aksi hâlde çoğunluğa zulmetmiş oluruz.

O hâlde, savaşı bir ibadet anlayışıyla yapmak ve bu ibadetin kaidelerine de en ince teferruatına kadar uymak gerekiyor.

"**Antlaşma yaptığınızda Allah'ın ahdini yerine getirin.**"(Nahl: 16/91) emrine uyulacaktır.

"Size savaş açanlarla Allah yolunda çarpışın. (Allah'ın koyduğu) Sınırları aşmayın. Çünkü Allah, haddi aşanları sevmez." (Bakara: 2/190) fermanına kulak verilecek, his ve hevese kapılmaktan, aşırı gitmekten sakınılacaktır.

Kadın, çocuk, ihtiyar gibi harbe iştirak etmeyenlere ilişilmeyecektir. Ve böyle nice kurallara aynen uyulacaktır. Aksine hareket edenler sorumlu olurlar; tıpkı diğer ibadetlerde olduğu gibi.

Görüldüğü gibi Allah insanları koyduğu ölçüler çerçevesinde; savaşla, cihatla, insanların canlarıyla imtihan etmektedir.

Dolayısıyla insanlar yaşamlarının merkezine bu imtihanı almak zorundalar. Çünkü yaradılış gayeleri bu imtihandır. Bu imtihanı kazanmak için de bu bedeni kendilerine veren Allah, canlarını istiyorsa, gözlerini kırpmadan canlarını vermeye hazır ve nazır olmalılar ki imtihanı kazanabilsinler.

Canlarını vermekten çekinir emri yerine getirmezlerse o canı, onlara veren, verdiği gibi, istediği anda, çekip almaya zaten kadirdir.

Ayrıca, Şehitliği ölümü nasip edecek Allah'tır. Cenab-ı Hak Âl-i İmrân Suresi 145. Ayetinde: "Hiçbir kimse Allah'ın izni olmadan ölmez. Ölüm belirli bir süreye göre yazılmıştır..." Dolayısıyla **Allah dilemedikçe kul istesede ölemez.**

Halitbin Velid Hazretleri şehit olup ölmeyi çok arzu etmiştir. Bu hususu ölümünden önce şöyle ifade eder. " Onlarca harbe katıldım. Bedenimde savaş yarası almamış bir karış yer yoktur. Ya bir ok ya bir kılıç ya bir mızrak... Savaşta öldürülmek isterdim. Fakat bakın halime, develer gibi yatağımda ölüyorum." (http://www.sonpeygamber.info/allah-in-kilici-halid-b-velid-ra)

1.3.13. İmtihan neticesinde kazanılan ebedi cennet az mı ki bir kısım insanlar gayret göstermiyor?

Gayret göstermemenin sebeplerinin başında ilmin azlığı neticesinde imanın taklitte kalması, tahkiki imana dönüşmemesinden kaynaklanmaktadır.

İman nedir? İnanmaktır. Neye inanmak, iman etmek? Allah'ın varlığına, birliğine, kâinatı ve içindekileri yarattığına

inanmak, iman etmek; ahiretin varlığına inanmak, iman etmek vs.

Müslümanlar da iman ediyordu, müşrikler de iman ediyordu. Müslümanlar Allah'a iman(inanıyor) ediyordu. Müşrikler de putlara iman ediyorlardı. (inanıyorlardı)

İman kuvvetine göre ayıracak olursak iman iki çeşittir.

1.Taklidi iman: Babadan atadan taklid edilerek inanılan bir imandır. Taklidi imanda pek fazla bilgi yoktur. Taklid vardır. Baskı ve zorlama karşısında çabuk dağılmayabilir ama bilgi eksikliği olduğu için sağlam temelleri olmadığı için; bir kısım fikir karşısında çabuk savrulabilir, dağılabilir.

2. Tahkiki iman: Araştırarak, sorarak sorgulayarak inanmak, iman etmektir. Tahkiki imanda araştırarak, sorarak sorgulayarak elde edilen bilgi olduğu için sağlam temellere oturur kolay kolay savrulmaz, dağılmaz. O bilgi ile akıl, kalp ve vicdanın iknası, tatmini, teslimi vardır. O bilgi insanın inanmasına, iman etmesine, imanın gereğini ne pahasına olursa olsun yerine getirmesine vesile olmaktadır.

Tahkiki iman sahibi insanlardaki o iman: insanları yerinde durdurmaz harekete geçirir. İnsana insan olduğu için değer verdirir, yaratılanı yaratandan dolayı sevdirir, insanlara, hayvanlara yardım etmeyi bir ibadet saydırır, Allah'ın emirlerini yaptırır, yasaklarından kaçındırır, zararı dokunmayan bir karıncaya dahi dokunmaktan çekindirir.

Peygamber Efendimiz;" **Ben ilmin şehriyim, Ali kapısı"** demiştir. Ebubekir, Ömer, Osman dememiştir. Çünkü diğer bir hadis-i şerifte **"Gençlikte öğrenilen taş üzerine nakış yapmak**

gibidir ihtiyarlıkta öğrenilen su üzerine yazı yazmak gibidir." demiştir. (el-Camiu's-sağir, 1/254; Kenzu'l-Ummal, h. No: 2759; Mecmau'z-Zevaid, 1/125).

Hz. Ali genç bir dimağdır ve 8-10 yaşınlarından itibaren Peygamber Efendimizin yanında eğitim görmüş ilim öğrenmiştir. Hz. Ali;" Perdeyi gayb açılsa yakinim ziyadeleşmeyecek. Yani Allah'ı bizzat görse imanının artmayacağını" belirtiyor. Çünkü O'nun ilmi O'na Allah'ı görür gibi iman ettirmiştir.

Dolasıyla Hz. Ali'nin imanı tahkiki imandı. Yani araştırılarak, sorarak, sorgulayarak, görülerek, öğrenilerek, tahkik edilerek elde edilen bir inanç, bir imandı. Annesi babası Müslüman olan bir kişi ilk etapda taklidi iman sahibi bir Müslümandır. Ancak bu kişi Kur'an tefsirlerini, hadisleri, İslamı araştırarak taklidi imanını tahkiki imana çevirebilir.

Müşrikler puta tapıyorlardı. Puta iman etmişlerdi. Biz atalarımızdan böyle gördük böyle inanırız, böyle yaparız diyorlardı. Dolayısıyla müşriklerin imanı(inancı) da taklidi bir imandı. Ama müşriklerin imanı hiçbir zaman tahkiki bir imana dönüşmezdi, dönüşemezdi. Çünkü puta tapmanın araştırmalar sonunda mantıklı bir iş olduğu ortaya çıkması mümkün olmayacaktır.

Ahiret hayatının varlığına inanmayan, inkâr eden ateistler dahi dünya hayatının varlığına inanmaktadırlar, hem de dünya hayatı konusunda tahkiki iman sahibidirler. Gerçi bütün insanlar dünya hayatına karşı tahkiki iman sahibidir. Tahkiki iman insanları harekete geçiren itici bir güçtür. Onun için dünya hayatını kazanmak çocuklarına kazandırmak için ellerinden gelen her türlü gayret ve çabayı gösterirler.

Çünkü insan kendisinden önce dünyaya gelen ve dünyadan göçen insanları görüyor, araştırıyor, soruyor, sorgulu-

yor. İnsanların belli bir süre sonra yaşlandığını, çalışamaz duruma geldiğini, çalışamaz hâlde dahi olsa 60, 70, 80, 90, 100 yaşına kadar yaşayabildiğini, gençliğinde çalışanlar birikim sağlayanlar veya bir memuriyete girenler belli bir yaştan sonra emekli maaşı ve ikramiyesi sayesinde son ömürlerinde rahat ettiğini gördüğü gibi gençliğini iyi değerlendirmeyenlerin yaşlılıklarında perişan olduklarını görmektedirler.

Bu tabloyu gören insanlar kendi geleceklerinin de çalışmazlarsa öyle olacağını düşündüklerinden kendileri ve çocuklarının dünyevi gelecekleri için ellerinden gelen bütün gayret ve çabayı göstermektedirler.

Ölmezlerse 100 yaşına kadar yaşayacaklarına inandıkları için ihtiyacı olan yaşam malzemlerini elde etmek, rahat bir hayat yaşamak için ilk, orta, lise, üniversite okuyor. Sonra bir memur oluyor. 25-30-40 yıl çalışıyor. Sabah 8, akşam 5 mesai yapıyor.

Ne olacak? Ölmezse emekli olacak, bir emekli maaşı alacak, ömrünün son 15, 20, 30 yılında rahat edecek. Yani son 15, 20, 30 yılını garanti altına almak için 6 yaşından itibaren 65 yaşına kadar çalışıyor. Ne sıkıntılar, ne stresler çekiyor.

Kimlerin ağzının kokusunu çekiyor. Kimlerden azar işitiyor. Niye bunlara katlanıyor? Çünkü biliyor ki bu sıkıntılara katlanmazsa son ömründe perişan olması söz konusudur.

İşte insanın şu dünya hayatının son 20, 30 yılını garanti altına alma uğruna bu kadar stres, sıkıntıya katlanmasının sebebi, ölmezse 60, 70, 80, 90, 100 yaşını gelebileceğine kesin inanması iman etmesi, bu dünya hayatı konusunda tahkiki

iman sahibi olmasıdır. İnsanın dünyaya bu kadar gayreti, bundan kaynaklanmaktadır.

Aynen öyle de insan ahirete ebedi hayata karşı da tahkiki imanı elde ederse elbette ahiret hayatına dünyadan daha fazla gayret edecektir. Çünkü ahiret hayatı ebedi, üstelik kaybettiği takdirde tabanı tavanı duvarları alevden olan bir hapishane(cehennem) söz konusudur.

İşte, uzağı yakın etmek ahireti yakınlaştırmak, ilim dürbünüyle olur. İnsan, Allah'ı, ahireti ilimle tanır. Her an Allah'ı ahireti, yaratılış gayesini gösterecek ilim sahibi olduğu takdirde, o ilim kalpteki imanını kuvvetlendirecek, o ilim tahkiki imanı elde etmesine vesile olacak, tahkiki iman da onu yerinde durdurmayacak ahirete çalıştıracaktır.

Peygamber Efendimiz: "**Çin'de de olsa ilmi arayınız. Çünkü ilim öğrenmek her Müslümana farzdır. Melekler, yaptıkları işten hoşlandıkları ilim talebeleri için kanatlarını yere sererler."** (Câmiü's-Sağîr, 1/310) Hadis-i şerifinde ilim öğrenmeyi farz olarak belirtmiştir.

Tahkiki iman sahibi Peygamber Efendimiz Hadisi Şerifte"(...) Allah'a yemin olsun, **benim bildiğimi siz bilse idiniz az güler, çok ağlardınız,** yataklarda kadınlarla telezzüz etmezdiniz, yollara, çöllere dökülür, (belanızı defetmesi için) Allah'a yalvar yakar olurdunuz." [Ebu Zerr (radıyallâhu anh) ilâve etti:] **"Keşke sökülen bir ağaç olsaydım."** [Tirmizî, Zühd 9, (2313); İbnu Mâce, Zühd 19, (4190).].

Cenab-ı Hak Kur'an-ı Kerim'inde;" Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin hizmetinize verdi. Yıldızlar da O'nun emriy-

le(size) boyun eğdirilmiştir. Şüphesiz bunda aklını kullanan bir toplum için ibretler vardır. (Nahl: 12) buyurmaktadır.

Bu ve benzeri ayetleriyle Allah kendisini tanıtıyor, gücünü kudretini gösteriyor. Kullarının tahkiki iman sahibi olmasını sağlamak istiyor. Hangi kralın güneşe, aya, yıldızlara hükmü geçer.

"Size ayetlerini gösterir ki düşünesiniz."(Bakara: 73),

"Aklınızı kullanmıyor musunuz?"(Bakara: 44)

Gayretin azlığı; imanın zayıflığından, nefis ve şeytana kanmaktan kaynaklanmaktadır. İmanın zayıflığı ise Allah'ı tanıyacak ilmin azlığı ve hidayete liyakatsizlik yüzündendir. İnsanın ilmi arttığı nispette, hidayetten nasibi varsa imanı artmakta, imanının gücü nispetinde gayret göstermektedir.

Sevgili Peygamberimiz :**"Âlimin ölümü, âlemin ölümü gibidir."demiştir.**

"…Allahtan en çok âlimler korkar…"(Fatır Suresi 28. ayet)),

Dolayısıyla Allah'ı en çok hidayet sahibi âlimler sever.

Kişi tanıdığını sever, tanıdığından korkar. Askerlik yapan bir kişi, komutanı kendisine yat diyor, yatıyor, kalk diyor kalkıyor, sürün diyor sürünüyor, kişi bazen dayağa, hakarete maruz kalıyor, sesini çıkarmıyor.

Niçin? Çünkü o asker komutanını tanıyor ve korkuyor. Kendisine ceza verebilir, hapse atabilir, askerliğini uzatabilir vs.

Aynı askere, arkadaşı; “Cehennem var, içki içme. “diyor.

Arkadaşına cevap olarak; “**Cehenneme artistler de gidecek, orada buluşuruz.”** diyor.

Niye böyle diyor? Çünkü cehennemin sahibi Allah’ı hakkıyla tanımıyor. Tanımadığı için de korkmuyor. Ama askerdeki onbaşıyı tanıyor, tanıdığı içinde korkuyor.

-Konuşan dilinin gerçek sahibi Allah olduğunu, dilediğinde o dili koparabileceğinin,

-Bakan gözünü yaratan Allah olduğunu, dilediğinde o gözü patlatabileceğinin,

-Çalışan kalbini O’nun çalıştırdığını dilediği an durdurabileceğinin,

-Yanan güneşi yakanın Allah olduğunu; dilediğinde o Güneş’i söndürebileceğinin farkında değil.

Öyleyse insanlara en başta Allah tanıtılmalıdır.
Peki! Allah nasıl tanıtılmalıdır?
Allah’ı en iyi Allah’ın kendisi tanıtır.
Tanıtmış mıdır?
Elbette tanıtmıştır.
Neyle tanıtmıştır?
Gönderdiği peygamberler ve peygamberler aracığılı ile gönderdiği kitaplarla ve yarattığı kâinat kitabıyla…

En son gönderdiği kitap hangisidir?
Elbette Kur’an-ı Kerim’ dir.

Dolayısıyla Allah'ın elçisi aracılığı ile gönderdiği Kur'an-ı Kerim'i ve yarattığı kâinat kitabını; fizik, kimya, biyoloji, jeoloji, astronomi, matematik, vs. ilim dalları ile okuyan Allah'ın güç, kuvvet, kudreti, karşısında hayret ve dehşet içerisinde kalır. Bu ilimler kalbindeki imanı tahkikiye dönüştürür. Tahkiki imanın gücü nispetinde de insanlar gayrete gelecektir.

Yunus bunu şu dörtlükte ne güzel özetlemiş;
"İlim ilim ilmektir,
İlim kendin bilmektir,
Sen kendini bilmezsen
Bu nice okumaktır."

Gerçek ilim sahibi gerçek âlim kendini, konumunu, haddini bilir. Gerçek âlim kibir abidesi olmaz. İlmi, kâinatı mana-yı harfiyle okur, mana-yı ismiyle değil.

Yapılan ilim tahsili ile elde edilen bilgiyi kişi; manayı harfi ile bakıp muhakeme ettiği nispetinde Allah'ı tanıyor. Allah'ı tanıdığı nispette kalbindeki imanı artıyor. Kalbindeki imanın artması nispetinde tahkiki imanı elde ediyor. İmanının gücü nispetinde Allah'ın emirlerini yerine getirip yasaklarından kaçınıyor.

Elde edilen bilgiye manayı harfi ile değil manayı ismi ile bakılırsa elde edilen bilgi imanını artırmadığı gibi bazılarının da küfrünü arttırıyor.

Manayı ismi ile bakmak(materyalist felsefe ile bakmak):

Varlıklara şahsi ve nefsi bakışla bakmaktır. Varlıklardan istifade etme odaklı bakmaktır. Varlıkların varoluşlarını tabiat ve tesadüfe havale etmektir.

Manayı harfi ile bakmak(Allah hesabına bakmak):

Her bir varlığın bir sanat eseri olduğunu, o sanatın içinde sanatkârın maharetini, gücünü, kuvvetini, kudretini görmeye çalışmaktır.

Örnek 1:

Güneş'e manayı ismiyle bakmak; Güneş'in kendisini ısıtması, aydınlatması ile ilgilenmek, Güneş'e manayı ismiyle bakmak anlamına gelmektedir.

Güneşe manayı harfi ile bakmak ise; 150 milyon kilometre uzakta, 1 milyon 300 bin tane dünyanın içine sığabileceği büyüklükteki Güneş'in, içindeki patlamaların neticesinde paramparça olmadan çıkardığı ısı ve ışık ile Dünya'mızı ısıttığı ve aydınlattığı;

Güneşin ne büyük bir sanat eseri olduğunu, bunu yapanında ne büyük bir sanatkâr olduğunu, tefekkür etmek düşünmek, Güneş'e manayı harfiyle bakmak anlamına gelmektedir.

Örnek 2:

Elmaya manayı ismiyle bakmak; Elmaya nefis hesabına bakmaktır. Elmayı yiyip lezzetini almak, midesini doyurma boyutuyla ilgilenmek, elmaya manayı ismiyle bakmak anlamına gelmektedir.

Elmaya manayı harfiyle bakmak İse; elmaya böyle bir tadı, lezzeti, kokuyu, rengi, verenin akılsız, hava, su toprak ol-

madığını, elmayı yapanın; güneşe, dünyaya, havaya, suya, toprağa sözü ve hükmü geçen bütün bunları bir araya getiren muhteşem bir kuvvet, kudret sahibi bir sanatkârın olması gerektiğini düşünmek, tefekkür etmek, elmaya manayı harfiyle bakmak anlamına gelmektedir.

Manayı harfi ile bakan; gerçek âlimin Allah olduğunu bütün bilgilerin ve ilimlerin kaynağı, yaratanı, Allah olduğunu bilir. Bu ilimleri tahsil ettikçe Allah'ın güç, kuvvet, kudretine ilmine daha fazla muttali oldukça imanı artmakta, kuvvetlenmekte, tahkiki imanı elde etmekte, tahkiki imanının gücü nispetinde de ahireti için gayrete gelmektedir.

1.4. Allah insanları kendisine ibadet, kulluk etsinler diye yarattı.

"Ben cinleri ve insanları, ancak bana ibadet kulluk etsinler diye yarattım." (Zâriyât:51/56) ibadet, "Allah'a karşı kulluk vazifelerini yerine getirmek, Allah'ın emirlerine boyun eğmek" demektir.

Mevdudi'nin "Tefhimul Kur'an" adlı tefsirinde: "İbadet" kelimesi burada sadece namaz, oruç vs. ibadetlere atfen kullanılmamıştır. Bu yüzden ayeti, cin ve insanların sadece namaz, oruç, tesbih vs. için yaratılmış oldukları biçiminde anlamak yanlıştır.

İbadet kavramı içine, bu saydıklarımız da girmekteyse de hepsi bu değildir. Bu ifadenin tam anlamı, cin ve insanların Allah'tan başkasına tapmamalarını, itaat etmemelerini, hiç kimseye boyun eğmeyip, sadece Allah'ın karşısında eğilmelerini, O'nun emirlerine itaat edip, O'ndan korkmalarını, sadece Allah'ın dininin kurallarına uymalarını, O'nun dışında hiç kim-

seden bir şey beklememelerini ve hiç kimsenin önünde dua etmek için el açmamalarını tazammun eder. “ şeklinde ifade etmiştir…”

Buradan da anlaşılacağı üzere; Allah’ın emirlerini yapmak, yasaklarından kaçınmak insanın ibadetidir. Dolayısıyla insanın namazı, orucu, haccı, zekâtı ibadeti olduğu gibi haramdan, gıybet, iftira vb. günahlardan kaçınması da ibadetidir.

“Ey insanlar, sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabb’inize ibadet ediniz ki, takva mertebesine nail olasınız.” (Bakara: 2/21)

“Ey iman edenler! Rükû edin, secdeye kapanın, Rabb’inize ibadet edin, dünya ve âhiret için faydalı işler yapın ki kurtuluşa eresiniz. (Hac:22/77)

Allah yolunda, gerektiği gibi cihad edin. Sizi O seçti ve size din konusunda hiçbir güçlük yüklemedi; ceddiniz İbrâhim’in dininde olduğu gibi. O size hem daha önce hem de bu Kur’an’da "Müslümanlar" adını verdi ki peygamber size şahitlik etsin, siz de insanlara şahitlik edesiniz. Haydi, namazı kılın, zekâtı verin ve Allah’a sımsıkı bağlanın. Sizin mevlânız O’dur. O ne güzel mevlâdır ve ne iyi yardımcıdır. (Hac:22/77, 78)

"**Göklerde ve yerde bulunan her şey Allah'ı tesbih etmiştir. O, Aziz'dir, Hakîm'dir**." (Hadîd: 57/1).

Yedi gök, yer ve bunlarda bulunanlar O’nu tespih eder; **O’nu hamd ile tespih etmeyen hiçbir şey yoktur.** Fakat **siz onların tesbihini anlayamazsınız**. O halîmdir, bağışlayıcıdır. (İsrâ: 17/44)

Ayetlerden anlaşılacağı üzere; kâinatta bütün varlıklar ibadet, taat ve kullukla mükelleftir. Yedi gök, yer ve bunların içinde bulunanlar, Allah'ı tespih etmektedir.

Kâinat içinde insan dışındaki varlıklar esas itibariyle insana hizmet için yaratılmış olmalarına rağmen- kendi lisanları ile Allah'a ibadet, taat, kulluk ve tespih noktasında görevlerini eksiksiz yaptıkları anlaşılmaktadır.

Bütün kâinat ve içindekiler insana hizmet için yaratıldığı hâlde, ibadet, taat, kulluk, tespih eder de; ibadet, taat, kulluk, tespih için yaratılan insanın ibadet, taat, kulluk, tespih yapmazsa ne hâle düşeceği ortadadır.

Şimdi ibadetle ilgili nefis ve şeytanın sorularına geçelim.

1.4.1. Allah ibadeti niçin emrediyor?

İllet, ibadet yapmamızı gerekli kılan ana sebeptir. Hikmet ise yaptığımız ibadetten hâsıl olan faydadır.

Dünya işlerinden bir misal: Anadolu'dan İstanbul'a gelen bir tüccarın bu seyahatinin illeti ticarettir. Hikmeti ise daha çok zengin olmak ve dünya nimetlerinden daha fazla istifade etmektir.

Buna göre söz konusu şahsa, "İstanbul'a niçin gidiyorsun?" desek, "Zengin olmaya." diye cevap vermez. Bu, hikmete ait bir cevaptır ve yerinde değildir. Sorumuzun cevabı "Ticaret yapmaya." şeklinde gelmelidir. Böyle bir cevap illete aittir ve isabetlidir.

O hâlde, “Niçin ibadet ediyorsun?” şeklindeki bir sorunun cevabı da “Rabb’im emrettiği için.” şeklinde olacaktır. Bu emri tutmanın gerek dünyada, gerek âhirette pek çok da faydası vardır. Ama ibadet bu faydalar için yapılmaz; bunlar meselenin hikmet yönüdür.

Kulun işi ibadettir; emir dinlemek, yasaklardan sakınmaktır. Kula kulluk yaraşır. İbadetini bu şuurla yapan bir kuluna Rabb’inin yapacağı ihsanlar, ikramlar ve cennette vereceği dereceler, ibadetin hikmet yönüdür.

Sözün özü: Rahman ve Rahîm Rabbimizin bütün emirlerinde bizim için nice faydalar vardır. Ama biz ibadetimizi bu faydalar için değil, O’nun emrini gözeterek ve rızasını umarak yaparız.

İbadet; inanç esaslarının kalbimizde ve duygularımızda yerleştirip kök salmasına hizmet eder, dünya ve ahiret saadetine vesile olur, insanların olgunlaşmasına vasıta ve Allah ile kul arasında çok şerefli bir bağ olur.

1.4.2.Allah’ın, ibadet, kulluk emrinin hikmetleri nelerdir?

1.4.2.1. İbadet verilen nimetlere karşı bir şükrün ifadesidir.

Allah; Kâinat’ı insan için yaratmış, Güneş’i insanlar için yakmaktadır. Güneş’in ısı ve ışınları ile insanı yakmaması için:
“Dünyayı kendi ekseni etrafında 1665 km hızla döndüren, Dünya’yı Güneş etrafından tabancanın ucundan çıkan merminin (tabancanın ucundan çıkan merminin hızı 1800 km/saat) hızından 60 kat daha hızlı yani 108 000 km hızla döndüren, atmosferi dünyamızın etrafına koruyucu bir kalkan olarak saran yine O’dur.”

Dünya kendi ekseni etrafında ve Güneş etrafında bu hızla giderken dünya üzerindekilerin uzay boşluğuna fırlamasını engelleyen, uzayda milyarlarca yıldız ve gezegeni birbirine çarptırmadan gezdiren, insanların yemesi için toprağı 300 bin bitki, meyve ve sebzeye dönüştüren, insanların istifade etmeleri için denizde balıkları, karada hayvanları yaratan O'dur. **İşte bu kadar nimetler şükür ister. İbadet verilen nimetlere karşı bir şükrün ifadesidir.**

Bu durumda Allah'ın âhirette vermeyi vadettiği bu nimetler, tamamen O'nun hususî ihsânı, fazl ve ikrâmıdır. Yoksa bizim yaptığımız ibâdet ve şükürlerin karşılığı ve ücreti değildir.

1.4.2.2. İbadet aynı zamanda bir imtihan sorusudur.

Allah'ın emirlerini yapmak, yasaklarından kaçınmak ibadettir. İmtihan için Dünya okulana gönderilen insanlar bu ibadetlerle imtihan olmaktadır. Ahirette de Allah'ın emirlerini yapıp yapmadığı, yasaklarından kaçınıp kaçınmadığı hesabı sorulacak, tabiri caizse meleklerin çektiği kamera kayıtları ile karşılaştırılacak ona göre cennete veya cehennemdeki mekanına gönderilecektir.

1.4.2.3. İbadet, ruhun gıdasıdır.

Bütün kâinat insan için yaratılmıştır. Ancak; satılmak üzere tezgâha tavuk eti ile insan eti konsa, hiç kimse insan etine müşteri olmaz. Hani bütün kâinat insan için yaratılmıştı?

Oysa cisim itibariyle insan eti, insanın nazarında tavuktan daha değersizdir... Demek ki bütün kâinat insanın tavuk-

tan daha değersiz bir cismi için yaratılmamıştır. Bütün kâinat insanın cismi içindeki ruhu için yaratılmıştır.

Tavuktan daha değersiz cismin birçok yiyeceği gıdası var da (elma, armut, yumurta, süt vs. gibi) ruhun yiyeceği gıdası olmaz mı? Elbette olur. İşte insanın ruhunun gıdası da ibadettir, taattır, kulluktur.

1.4.2.4. İbadet günah kirleri ile hastalanan ruhumuzun ilacıdır.

Bir hasta, o hastalık hakkında şefkatli bir doktorun ona faydalı ilaçları içirmek hususunda ettiği ısrara karşılık, doktora dese:

-Senin ne ihtiyacın var, bana böyle ısrar ediyorsun?

Bu sorunun ne kadar manasız olduğunu anlarsın.

Allah'ın da kullarını ibadet, taat, kulluk emri kullarına şefkatinin gereğidir.

Evet, Cenab-ı Hak bizim ibadetimize ve hiçbir şeye muhtaç değil. Fakat biz ibadete muhtacız, emredileni yapmamak, yasaklardan kaçınmamakla oluşan günah kirlerinin oluşturduğu manevi hastalıkları en iyi tedavi eden ilaç ibadettir, kulluktur.

1.4.2.5. İbadet dünya ve ahiret mutluluğunu en iyi temin eden emirler ve yasaklardır.

Allah'ın insanların eğilip kalkmasına, emirlerini yapmasına, yasaklarından kaçınmasına ihtiyacı yoktur; bunların Allah'ın şahsına, zatına bir faydası yoktur. İbadetin faydası kullaradır.

İbadet yapan insan yani tuttuğu emirleri, kaçındığı yasakları kimin emri ile yaptığını düşünerek bu emir ve yasakların

dışına çıktığında yaratıcısına hesap verme kaygısı, sancısı ile kimseye kötülük düşündürmemeye, kötülük yapmamaya, hep insanlara yardımcı olmaya, iyilik yapmaya çalışır. Dosdoğru olmaya, kul hakkı yememeye, gıybet, iftira, dedikodu gibi hususlardan kaçınmaya çalışır.

Bütün insanlar Allah'ın emirlerini yapmaya yasaklarından kaçınma ibadetine bu hassasiyet içerisinde oldukları takdirde dünyada da ahiretde de huzurlu mutlu olurlar.

1.4.2.6. İbadet şahsi kemalata sebep olmaktadır.

Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları arasında yer alan Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri İşarat-ül İ'caz isimli eserinde; ibadetin şahsî kemalâta sebeb olduğunu şöyle izah etmektedir:

"İnsan cismen küçük, zaîf ve âciz olmakla beraber, hayvanattan addedildiği hâlde, pek yüksek bir ruhu taşıyor ve pek büyük bir istidada (kabiliyete) mâliktir (sahiptir). Hasredilmeyecek (sınırlandırılamayacak) derecede meyilleri (arzuları) vardır. Gayr-ı mütenahî(nihayetsiz) emeller sahibidir.

Addedilemez(sayılamaz) fikirleri vardır ve gayr-ı mahdud(sınırsız) şeheviye(şehvete ait) ve gadabiye(öfkeye ait) gibi kuvveleri(duyguları) vardır. Öyle acaib bir yaratılışı vardır ki, sanki bütün enva(nevilere)' ve âlemlere fihriste(özet) olarak yaratılmıştır.

İşte böyle bir insanın o yüksek ruhunu;

İnbisat(genişleten) ettiren, ibadettir;

İstidadlarını (kabiliyetleri) inkişaf ettiren (ortaya çıkaran), ibadettir;

Meyillerini(arzularını) temyiz(arındırıp) ve tenzih(temizleyen) ettiren, ibadettir;

Emellerini tahakkuk(gerçekleştiren) ettiren ibadettir;

Fikirlerini tevsi(genişletme, yayma) ve intizam(tertip, düzen) altına alan, ibadettir;

Şeheviye(şehvete ait) ve gazabiye(öfkeye ait) kuvvelerini(duygularını) hadd altına alan(frenliyen, sınırlayan), ibadettir;

Zahirî ve bâtınî uzuvlarını ve duygularını kirleten tabiat paslarını izale eden, ibadettir;

İnsanı mukadder olan kemalâtına yetiştiren, ibadettir;

Abd (kul) ile Mabud (Allah) arasında en yüksek ve en latif(güzel) olan nisbet(yakınlık), ancak ibadettir.

Evet, kemalât-ı beşeriyenin(insanlığın olgunluğunun) en yükseği, şu nisbet ve münasebettir.

İhtar: İbadetin ruhu, ihlastır. İhlas ise, yapılan ibadetin yalnız emredildiği için yapılmasıdır. Eğer başka bir hikmet ve bir faide ibadete illet(sebep) gösterilse, o ibadet bâtıldır.

Faideler, hikmetler yalnız müreccih(tercih sebebi) olabilirler, illet(esas maksat) olamazlar. …(Nursi, İşarat-ül İ'caz, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2015, s. 408-410; Döğen, İlimler Diliyle Allah, 2011:206-208)

1.5. Allah, bütün kâinatı Peygamber Efendimizin yüzü suyu hürmetine yaratmıştır.

Kâinatın içindekilerin yaratılış hikmetlerinden biri de Efendimiz Hz. Muhammed Aleyhisselam'dır.

Bu konuda meşhur olan **"Sen olmasaydın kâinatı yaratmazdım."**manasındaki hadis rivayetinin, hadis otoritelerine göre senedi itibariyle sağlam bir aslı yoktur; (bk. Aclûnî, 2/164; bk. Leknevî, el-âsaru'l-merfua, 1/44) **ancak manası doğrudur.** Bir nevi aynı manaya gelen; Deylemî, İbn Abbas'tan merfu hadis olarak şunu rivayet etmiştir:

"Cibril bana geldi ve dedi ki: Ya Muhammed! Sen olmasaydın cennet yaratılmazdı, sen olmasaydın cehennem yaratılmazdı." (Kenzu'l-Ummal, h. No:32025)

Cenab-ı Hak Kur'anı Kerim'de:"Ben cinleri ve insanları sırf beni tanıyıp yalnız bana ibadet / kulluk etsinler diye yarattım." (Zariyat, 50/56)mealindeki ayetten anlaşılacağı gibi, bu kâinatın Allah'a olan şahadetini, kudret ve ilmine olan delâletini en güzel şekilde, en kemal manada tanıyacak, tanıtacak ibadet kulluk edecek birisine ihtiyaç vardır.

Anlaşılmaz bir kitap ne kadar güzel olursa olsun onu anlatan, açıklayan bir muallimi yoksa o kitabın manasız bir tomar kâğıttan farkı kalmaz.

Bediüzzaman Hazretlerinin ifadesiyle:

"Anlaşılmaz bir kitab, muallimsiz olsa; manasız bir kâğıttan ibaret kalır." …"(Nursi, Mektubat, Diyanet Vakfı Yayınları, 2016, s.146.)

İşte Allah'ı en kâmil manada tanıtacak özellikte ve güzellikte yaratılan son peygamber Hz. Muhammed Aleyhisselamın bu manada önemi ve değeri vurgulanmıştır şeklinde yorum yapabiliriz.

1.6. Allah, bütün kâinatı ve içindekileri; tanınmak bilinmek için yaratmıştır.

Bir hadis-i kutside yüce Allah: **"Ben gizli bir hazine idim, bilinmek ve tanınmak istedim, mahlûkatı yarattım**." (Acluni, II, 132) buyurmuşlardır. Yani mahlûkatı yaratmasının bir hikmeti de tanınmak bilinmektir. **Cenab-ı Hak:"Ben cinleri ve insanları sırf beni tanıyıp yalnız bana ibadet / kulluk etsinler diye yarattım."** (Zariyat: 50/56) mealindeki ayettinden de tanınmak istediğini belirtmektedir.

Ancak Murad-ı İlâhî bu tanınmayı meleklerde olduğu gibi istemiyor. İstese kendisiyle ilgili bilgileri insanın zihnine anında yerleştirir ve insanlar melekler gibi Allah'ın kendilerine yüklediği bilgiler kadar Allah'ı tanırdır. Ancak Kur'anı Kerim'den ve Peygamberimizden öğrenebildiğimiz anlayabildiğimiz, hissedebildiğimiz kadarıyla insanların kendisini tanıması için bir çaba gayret göstermesini istiyor. (Bkz. Döğen, İlimler Diliyle Allah, 2011:202-205)

<u>Allah kendini özellikle şu iki kitapla tanıtmıştır:</u>

1. Ontolojik vahyin eseri, hârika bir nizam ve âhengin örgüsü olan kâinat kitabı,
2. Bu kâinat kitabının ezelî bir tercümanı ve tefsiri olan ve bütün semavî kitapların esaslarını ihtiva eden en son semavi kitap olan Kur'an-ı Kerim.

Yaratılışın gayesi ve amacı yaratıcıyı tanımak olduğuna göre insanın da Allah'a iman ile tanıması ve ibadet ile itaat etmesi gerekir. Allah güzeldir, güzel olanı sever. Her güzel kendi güzelliğini görmek ve göstermek ister. Terzinin güzelliği yaptığı elbiseler, ressamın güzelliği yaptığı resimleridir.

Ressam her yaptığı resme defalarca kendisi bakar, başkalarına göstermek için de sergiler açar. Kâinattaki bütün güzelliklerin sahibi Allah'tır. Bu güzelliklerini hem görüyor, hem de gösteriyor. Kimlere gösteriyor? İnsanlara, cinlere, meleklere, şuur sahibi varlıklara gösteriyor.

Öyle ise mahlûkatın icadı bir lütuf, bir ihsan, bir şefkat eseridir, seyir ve takdir ise buna mebnidir. Allah, kendi cemal ve kemalini mahlûkatı yaratmadan evvel bizzat kendi takdir ve tahsin ediyordu; sonra lütfü ve şefkati ile mahlûkatı da işin içine dâhil etti.

Aişe (r.a.)'den rivayet edildiğine göre Resûlullah Sallallahu Aleyhi Ve Sellem şöyle buyurmuştur:

"Allahım! Öfkenden rızana, cezalandırmandan bağışlamana sığınırım. Senden, sana sığınırım. Sana olan övgüleri sayamam. Sen kendini övdüğün gibisin." (Müslim, Salat, 42)

Biz Allah'ı hakkıyla takdir ve tahsin edemeyiz. Allah' ı hakkıyla takdir ve tahsin ancak kendisi eder.

Diğer bir husus, Allah'ın cemal ve kemalini görmek ve göstermek istemesi, ona bir ihtiyaç ya da zaruret değildir. Allah, zaruret ve ihtiyaçtan münezzeh ve mukaddestir. Hal böyle olunca, cemal ve kemalini görmek ve göstermek istemesi ilahi bir tercih ve takdirdir.

Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları arasında yer alan Bediüzzaman Said Nursi Hazretlerinin Sözler isimli eserinin 11. sözünde bu konuda şöyle der:

İşte her cemâl ve kemâl sahibi kendi cemâl ve kemâlini görmek ve göstermek istemesi sırrınca, o sultan-ı zîşân(Allah) dahi istedi ki, bir meşher(teşhir yeri-sergi) açsın, içinde sergiler dizsin, ta nâsın(insanların) enzarında(nazarında) saltanatının haşmetini(ihtişamını), hem servetinin şaşaasını, hem kendi san'atının harikalarını, hem kendi marifetinin garibelerini izhar edip göstersin.

Ta, cemâl ve kemâl-i mânevîsini iki vech ile müşahede etsin: Bir vechi, bizzat nazar-ı dekaik-âşinâsıyla (herşeyi en ayrıntısıyla bilen gören) görsün. Diğeri, gayrın nazarıyla(başkaların gözüyle) baksın..."(Nursi, Sözler, 2016, s.143-145.)

1.6.1. Allah'ın zatı nasıldır?

Anne karnında bulunan bir çocuğun şuurlu olduğunu farzedelim. Bu çocuk bu Dünya'yı hiç görmediğini, sadece annesinin karnı içindeki organlarını görmüş olduğunu farz edelim.

Bu çocuğa Dünya'dan bahsedilince elbette sadece annesinin karnı içindeki organlarını gördüğü için başka hiçbir şey görmediği için ne anlatılırsa anlatılsın Dünya'yı annesinin karnı içindeki organlarına benzetecektir.

Kendisine, dağları, denizleri, ırmakları, ovaları var olan bir Dünya'ya gideceksin dendiğinde, annesinin ciğerlerini dağlara, midesini göle, denize bağırsaklarını ırmaklara benzetecektir. Oysa hiçbir benzerlik yoktur.

Aynen öyle de insan da Allah'ın zatını düşünmeye kalktığı takdirde anne karnındaki çocuğun düştüğü hataya düşecektir. Allah'ı ya güneşe ya aya, yıldızlara vb. dünyada gördüklerine benzetecektir.

Usta eserle kıyaslanamaz, arabayı uçağı yapan usta arabaya uçağa benzemediği gibi güneşi, ayı, yıldızları yapan yaratan Allah da onlara benzemez.

Öyleyse Allah'ın zatı hakkındaki bütün düşünceler yanlıştır. Allah Kur'anı Kerim' de kendisini tanıtmıştır. Ancak zatı ile ilgili olarak zatını cennette göstereceğini vadetmiştir. Elbette gösterecektir. (Bkz. Döğen, İlimler Diliyle Allah, 2011:243-245)

1.6.2. Allah'ı tanımak, sevmek ve O'nu görmek nasıl olur?

İnsan tanıdığını sever, tanıdığından korkar. Hayali bir sevgi hayali bir korku olamaz. Dünyanın en iyi insanı da olsa tanımadıktan sonra sevemezsiniz.

Askerde bir er komutanı tanıyor. Komutanı kendisine yat diyor, yatıyor, kalk diyor, kalkıyor, sürün diyor, sürünüyor. Tokat atsa, küfür etse dahi sesini çıkarmıyor. Çünkü komutanını tanıyor, komutanından korkuyor, komutanı kendisini cezalandırabilir.

Ama aynı şâhısa Allah namazı emrediyor, kılmıyor. Orucu emrediyor, tutmuyor. Zekâtı emrediyor, vermiyor. Cehennem var dendiğinde 'artistlerde oraya gidecek, buluşuruz.' diyor.

Komutanından bu kadar korkan çekinen şahıs Allah'ın emri karşısında niçin böyle nankörlük yapıyor?

Çünkü komutanını tanıdığı kadar Allah'ı tanımıyor. Dolayısıyla Allah'ı hakkıyla tanımadığı için Allah'tan hakkıyla korkmuyor, Allah'ın emrettiklerini yapmıyor.

Allah'ı tanımak; Allah'ın eserleri olan iki kitabını birlikte okumaktan geçer. Allah'ın iki kitabından birisi Kur'an-ı Kerim, ikincisi ise kâinat kitabıdır.

Kâinattaki bütün eserler, -çoğunluğu doğrudan, bazıları da dolaylı olarak- Allah'ın eseridir. Güneş, Ay, yıldızlar, bütün insanlar, hayvanlar, bitkiler vb. eserler. Doğrudan direk bizatihi Allah tarafından yapılmış, yaratılmış eserlerdir.

Edison'un lambası, arabalar, uçaklar, bilgisayarlar, cep telefonları, televizyonlar kısacası insanların yaptıkları resimler dahil her şey Allah'ın dolaylı olarak yaptığı, yarattığı eserlerdir.

Çünkü Edison Allah'ın verdiği akılla, gözle, kulakla ampulü bulmuştur. Bu organları yaratan Allah olduğuna göre bu organlarında gerçek sahibi Allah'tır. Edison'a emanet olarak vermiştir.

Ayrıca Allah tabiata ampulün, kablonun, mıknatısın vb. ham maddesini ve elektrik oluşumunu sağlayacak kanunları koymasaydı, Edison ampulü icat edemezdi.

Dolayısıyla, ampulün veya uçakların, cep telefonlarının, televizyonların kısacası insanların yaptıkları icat ettikleri her şeyin tabiri caizse binde 999 hissesi Allah'ın, binde 1 hissesi ise

mucitlerindir, o hisse de tembellik yapmayıp cüzi iradesini kullanıp çalışmalarından dolayıdır.

İşte kâinatta bu eserleri fizik, kimya, biyoloji, astronomi, tıp vb. ilimlerle okuyup; Allah'ın sonsuz ilim, kuvvet, kudret, azametini görmeyi hissetmeyi, tefekkür etmeyi Kur'an emrediyor. Bütün kâinatı ve içindekileri insan için yarattığını, insanı da niçin yarattığını Kur'an açıklıyor.

Bütün kâinatta bulunan bitkilerden hayvanlara, Güneş'ten yıldızlara, atomlardan zerrelere kadar yarattığı bütün varlıklara çok değişik görevler yükleyen Allah; Bütün kâinatı insan için yarattığına göre elbette O'na da en büyük ve en önemli görevi yükleyecek, yüklemiş ve yükledikleri görevleri elçisi aracılığı ile gönderdiği kitap olan Kur'an-ı Kerim'de bildirmiştir.

İnsan, Allah'ın elçisi aracılığı ile gönderdiği Kur'an-ı Kerim rehberliğinde; Allah'ın yarattığı kâinat kitabını iyi okursa Allah'ı daha iyi tanır. Sevilecek varlıkların sevilecek vasıflarını yaratan Allah'ın elbette sevilmeye en layık olduğunu görür anlar ve Allah'ı sever.

Bütün canlıların kalplerini, kâinatı ve küreleri kudret elinde tutan Allah'ı tanır. O'nun gadabını celbetmenin; tarifi mümkün olmayan ne büyük bir felaket olduğunu anlar. Emrini yapmaya, yasaklarından kaçınmaya çalışır. Günah işlediğinde de hemen çarçabuk tevbe eder.

"Allah indinde (makbul olan) tevbe, kötülüğü ancak cahillik sebebiyle yapacakların, sonra da çarçabuk (vaz geçip) tevbe edecek olanların (tevbesi) dir. İşte Allahın, tevbelerini

kabul edeceği kimseler bunlardır. Allah (herkesin içini dışını) hakkıyle bilendir, tam bir hüküm ve hikmet sahibidir." (Nisa:4/17)

Bütün bu yukarıda anlatılanlarla birlikte; Yüce Yaratıcı kendisini tanıyacağımız mihenk taşlarını dimağımıza yerleştirmeseydi, Allah'ı tanıyamazdık.

X marka bir televizyon kumandasına sadece X marka televizyonları tanıyacak, açacak bir program yüklenmiştir. X marka televizyon kumandasını Y marka bir televizyona istediğiniz kadar çevirin, kumandanın düğmesine basın, Y marka televizyonu açamazsınız. Çünkü kumanda da Y televizyonu tanıyacak bir program yüklü değildir.

Aynen öyle de;

Allah; dünya ve dünya içindeki, cennet ve cennetin içindeki varlıkların; güzelliklerini fark edecek, sevdirecek, takdir ve tahsin ettirecek ölçüleri, mihenk taşlarını, insanın dimağına koymasaydı; i**nsan** öküzün trene baktığı gibi; dünya ve dünya içindekilere de, cennet ve cennet içindekilerine de bakardı. Mesela delilerin dimağına mihenk taşları koymadığı için onlardan hesap da sormuyor.

Cenab-ı Hak dünyadaki varlıkların tatları adedince; dilimize o tatları ölçecek mizancıklar yerleştirmiştir. Dilimiz, ağzımıza gelen her bir maddenin tadına bakacak, vücudumuza faydalı ise midemize gönderecek, zararlı ise dışarı atıp üstüne de tükürecek. Elimizin derisine o mizancıklar yerleştirilmediği için elimizi bala batırsak da, yağa batırsak da tadlarını alamayız.

Mesela leş etler; kurtlara, aslanlara, kaplanlara, kartallara, kargalara göre güzeldir. Onlar ağızlarını şapırdatarak leş-

leri yerler. Çünkü onların dillerindeki tat alma programlarına, burunlarındaki koku olma programlarına leşlerin tatları, kokuları güzel olarak tanımlanmıştır, girilmiştir.

Oysa leşlerin tatları bizim dilimizin programına, kokuları burunlarımızın programına iğrenç olarak kodlanmıştır, girilmiştir. Dolayısıyla biz leşi görüp kokusunu duyunca iğreniriz.

Ayrıca insanlar arasında da farklılıklar vardır. Kimi insanlar acı yemekten, kimisi tatlı yemekten zevk alır. Kimine çok güzel görünen, kimine çirkin görünür. Yani Allah'ın bize taktığı damak zevkleri, göz zevkleri, kulak zevkleri, burun zevkleri farklılık gösterebilmektedir. Biber aynı biber, müzik aynı müzik olsa da bizlere takılan ölçü aletlerindeki farklılıklar, farklı davranış sergilememize sebep olmaktadır.

Bütün sevilecek varlıkların sevilecek vasıflarını koyan Allah elbette sevilmeye en fazla layıktır. Annemizi babamızı çocuklarımızı seviyoruz. Baharı, çiçekleri, kuzuları seviyoruz. Denizi, ırmağı seviyoruz. Sarayları, köşkleri seviyoruz. İyi insanları seviyoruz. Kuşları seviyoruz.

O sevilecek varlıklara sevilecek vasıfları koyduğu gibi o sevilecek varlıkların sevilecek vasıflarını algılayacak, tartacak, sevecek ölçüleri, mizancıkları da dimağımıza yerleştiren yine odur.

Yavrusunu korumak için tavuğu aslana saldırtan sevgiyi, şefkati tavuğun sinesine yerleştiren odur. Eğer bu ölçüleri dimağımıza yerleştirmeseydi, öz anne-babamızı evladımızı da sevmezdik, onlara bakmazdık.

Dolayısıyla görünüşte; anne babamızı, evladımızı biz seviyoruz, onlar için hayatımızı feda ediyoruz. Ama gerçekte o şefkat duygusunu sinemize yerleştiren şefkat ediyor. Bize yerleştirdiği şefkat duygusu ile onlara bizi hizmetkâr yapıyor.

Lezzetlerin kaynağı, yaratıcısı, lezzetleri tartacak, tanıtacak, sevdirecek ölçülerin yaratıcısı, insanlara yerleştireni Allah olduğuna göre elbette en büyük lezzet ölçüsünü kendi cemalini seyrettirmek için dimağımıza koyacaktır.

Aşağıdaki hadisi şerifte de Davut Aleyhisselamın; Allah'tan isteği; Allah'ın hem kendisini sevmesini, hem de kendisinin Allah'ı her şeyden daha çok sevebilmesi için Allah'ın sevgisini kalbine koymasını istiyor.

Tabiri caizse; sevgisini kalbinde her şeyden üstün kılması(program yüklemesi) için Allah'tan duasında istiyor.

"Resulullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Hz. Davud (aleyhisselam)'un duaları arasında şu da vardır: **"Allahım! Senden sevgini ve seni sevenlerin sevgisini ve senin sevgine beni ulaştıracak ameli talep ediyorum. Allah'ım! Senin sevgini nefsimden, ailemden, malımdan, soğuk sudan daha sevgili kıl."**[Tirmizi, Da'avat 74, (3485).]

Dünya'yı yaratan, dünyanın içindeki güzellikleri yaratan, güzelliklere lezzetleri takan, güzelliklerdeki lezzetleri tadacak duyguları bize yerleştiren, Dünya'yla kıyaslanamayacak kadar güzel cenneti yaratan Allah;

Cennet ehlinin kalbine de Cemalullahla müşerref olmaları için;

En büyük saygıyı, en büyük sevgiyi, en büyük aşkı, en büyük şevki koyacaktır. Cennette insanların bin senede aldığı zevk ve lezzetin bir saatına karşılık gelmeyecek bir zevk ve lezzeti; Cemalullahını seyrettirmekle aldıracaktır.

Dolayısıyla Allah elbette en güzeldir. O'nun cemali en güzeldir. O'nun cemalini görmek en büyük nimettir. En büyük lezzettir. Tüm güzellikleri yaratan Rabb'imizi görmek, O'nun cemalini seyretmek, selamını dinlemek kadar büyük bir saadet olabilir mi?

Bu büyük buluşmanın gerçekleşmesi akla göre mümkün, kaynaklarımıza göre kesin olduğu hâlde bazı insanlar bu konuda şüpheye düşebiliyorlar. Allahu Tealâ'nın müminler tarafından görüleceği konusunda şüphesi olanlar şu soruları soruyorlar: "Gözümüz bunca mesafeden güneşe bile bakamıyor. Güneşi ve bütün âlemleri yaratan Yüce Allah'ın zatına bu göz nasıl bakacak, buna nasıl dayanacak? "

Ahiret Şartları Dünya İle Aynı Değildir.

İmanın esasları, gayba iman etmektir. Gayb, yok olan değil, var olduğu hâlde görülemeyendir. Çok şey var ki, onları görmediğimiz hâlde kabul ediyoruz. Var olduklarını çeşitli kanıt, işaret ve belirtilerden anlıyoruz. İşte Yüce Yaratıcımız, melekler, akıl, ruh görmeden kabul ettiğimiz varlıklardır.

İdrak ve algılama bakımından, içinde yaşadığımız dünyanın şartları ile ahiret âleminin ve cennetin şartları aynı değildir. Yüce Yaratıcımız zatını ahirette gösterecektir ve elbette kullarına da o duruma uygun özellikler verecektir.

Bir şeyi görmek onun her şeyini görmeyi gerektirmez. Mesela biz, bir insana bakarken onun sahip olduğu her şeyi, her özelliğini görmüş olmayız. Gökyüzünü görürüz, fakat tamamını görmüş ve anlamış olmayız.

Rasulullah Efendimiz (s.a.v.) de, Allahutaala'nın kendi zatını, Adn Cenneti'nde Kibriye örtüsüyle perdeleyerek göstereceğini haber veriyor (Buharî, Müslim, Tirmizî).

Yani Cenab-ı Hak, mümin kullarına zatını gösterecektir. Fakat bu görme O'nun zatının tamamen anlaşılması, hiç noksansız görülmesi manasında değildir.

Nasıl ki kâinata koyduğu kanunlar çerçevesinde insanoğlunun yaptığı robot, insandan daha akıllı, mantıklı olamaz. Aynen öyle de insan da kısır aklı, ufku, mantığıyla Allah'ı hakkıyla tanıyamaz.

Nitekim Peygamberimiz Hadis-i Şerif'te: "**Ben seni hakkıyla tanıyamadım.**" demiştir. Kur'anı Kerim'de: "**Onu gözler idrak etmez, gözleri o idrak eder, öyle lâtif öyle habîr O**."(Enam, 6/103)

Peygamber Efendimiz **(s.a.v.)** 'in;" Ey bütün mahlûkat tarafından bilinen Rabb'im, Seni bilinmesi gereken ölçüde bilip tanıyamadık; yalnızca kendisine ibadet edilen Allah'ım, Sana hakkıyla kulluk edemedik." ifadeleri, hakikati hali beyandır.

Yani insan fıtrat ve yaratılış bakımından, hiçbir zaman Allah'ı tam manası ile ihata ederek, yani kuşatarak idrak edemez. Duygu ve cihazları sınırlı olan bir insanın, sınırları ve hudutları olmayan Allah'ı, hakkıyla tanıyıp idrak etmesi mümkün değildir.

Allah'ı görmenin mutluluğu kişiye göredir.

Hiç kimse Cenab-ı Hakk'ı tam olarak bilmiş, tanımış ve sevmiş değildir. Efendimiz; "Yarabbi seni hakkıyla tanıyamadım."demiştir.

Ancak, her kul irfan derecesine göre O'nu sever. Kur'anda: **"(…) Allah'ın kulları arasında O'ndan en çok korkanlar âlimlerdir." (Fâtır:28)** buyuruyor. Dolayısıyla Allah'ı en çok âlimler sever. O'nu tam olarak görmek de mümkün değildir. Fakat farklı derecelerde de olsa görmek mümkündür.

Rasulullah A.S. Efendimiz'in belirttiği gibi, **"Allahu Tealâ yüce zatını nurla perdelemiştir. Eğer o perdeyi açacak olsaydı bütün âlem yanardı."** (Müslim, İbnu Mace) Allahu Tealâ cennette müminlere ayrı bir güç ve özel bir kabiliyet verecek, cemalini öyle gösterecektir. Ancak her kulun Yüce Mevlâ'ya yakınlığı ve Cemalullah'ı seyirdeki zevki bir olmayacaktır.

Aynı resme bakan iki kişiden biri ressam, biri terzi olsun. Ressamın resme bakıp resmi değerlendirmesi neticesinde aldığı lezzet ile terzinin resme bakıp resmi değerlendirip resimden aldığı lezzet arasında dağlar kadar fark olduğu gibi Efendimizin (s.a.v.) cennetten ve Cemalullah'tan aldığı lezzet ile bizim cennetten ve Cemalullah'tan aldığımız lezzet kıyaslanamaz.

Şimdi, bizlere Allah'ın cemalini görme nimetini müjdeleyen ayet ve hadisleri görelim. Böylece hem konuya daha çok vakıf olacak, hem de şevkimiz artmış olacaktır.

Yüce Rabbimiz buyurur ki:

"O gün nice yüzler nur içinde parlamaktadır. Rablerine bakmaktadır." (Kıyame:75/22-23)

"Allah için güzel amel işleyenlere en güzel karşılık (cennet) ve bir de fazlası (Allah'ın cemalini seyretme) vardır." (Yunus:10/26)

Rasulullah A.S. Efendimiz bu ayeti okuduktan sonra şöyle buyurmuşlardır:

"Cennet ehli cennete, cehennemlikler de cehenneme girdikten sonra, Allah tarafından görevlendirilmiş bir melek şöyle seslenir:

- Ey cennet ehli! Allahu Tealâ'nın size verdiği bir sözü var, şimdi onu yerine getirmek istiyor.

Bunu duyan cennet ehli:

- Allah bizim yüzümüzü parlattı, terazimizi sevaptan yana ağır getirdi, bizi cennetine koydu, cehennemden kurtardı ya! derler.

O anda Allah cemalinden perdeyi kaldırır. O'nu seyrederler. Vallahi Allah onlara, cemaline bakmaktan daha güzel ve gözü aydınlık edecek bir nimet vermemiştir." (Müslim, Tirmizî, Nesaî)

Ashabtan bazıları, "Ya Rasulallah! Ahirette Rabb'imiz'i görecek miyiz?" diye sordular. Rasulullah A.S. Efendimiz de;

"Siz bulutsuz bir gecede dolunayı görmek için bir zorluk çekiyor musunuz? diye sordu.

Ashab, **"Hayır ya Rasulallah**" dediler.

Efendimiz tekrar: **"Bulutsuz bir günde güneşi görmekte bir zorluğunuz olur mu?"** diye sordu.

Ashab **"Hayır!"** dediler.

Rasulullah A.S. Efendimiz de, "**İşte Rabb'inizi de bu rahatlık ve netlikte göreceksiniz." buyurdu.** (Buharî, Müslim, Ebu Davud, Nesaî, İbnu Mace)

Cerir b. Abdullah R.A. anlatıyor: "Gece vakti Rasulullah A.S. Efendimiz ile birlikte oturuyorduk. Efendimiz bir ara on dördündeki dolunaya baktı, peşinden şöyle buyurdu:

"Hiç şüphesiz şu dolunayı rahat ve açıkça gördüğünüz gibi Rabbiniz'i de göreceksiniz. Siz, gücünüz yettiğince güneş doğmadan ve batmadan önceki namazları muhafaza etmeye çalışın.'

Allah Rasulü A.S. peşinden şu ayeti okudu:

"Güneşin doğmasından ve batmasından önce Rabb'ini hamd ile tesbih et ki, O'nun hoşnutluğuna ulaşasın." [(Taha/130) (Buharî, Müslim, Ebu Davud, Tirmizî)]

Bu hadiste, cenneti ve Cemalullah'ı isteyenlerin namaza sarılması gerektiğine işaret vardır. Cennette Allahu Tealâ'nın cemalini seyretme cuma günleri olacaktır. O gün cennet ehlinin bayramıdır. (Ebu Ya'la, Heysemî)

1.6.3. Allah'ı başımızdaki göz ile mi göreceğiz?

Allah bir şeyi göstermeyi murad ettiğinde gösterir. Göz ile de gösterir, gözsüz de gösterir, göze ihtiyacı yoktur. Bediüzzaman Hazretleri; "Göz bir hassedir ki ruh bu âlemi o pencere ile seyreder." der.

Göz de et parçası, kulak da, burun da, el de, dil de; Cenab-ı Hakk her birine ayrı ayrı vazife yüklemiştir. Kulağa görme yeteneği verseydi ayağımız takılır düşerdik.

Dr. B. Klein adında Amerikalı bir bilim adamı yardımcıları ile birlikte uzun yıllar yaptığı çalışmalar neticesinde en uzun rüyanın 90 saniyeyi geçmediğini tespit etti.

Ancak insan gördüğü rüyaları uyandığında yarım saat anlatabilmektedir. Peki, o anlattıklarımızı başımızdaki gözümüzle mi gördük? Elbette hayır!

Peygamberimizin Miraç hadisesini ertesi günü Mekkelilere anlatır. Olayı duyan müşrikler Hz. Peygamber'i suçlamaya, onu alaya almaya başlarlar. "Bizim kervanlarımız Mekke'den Şam'a bir ayda gider ve bir ayda geri döner, Muhammed bir gecede Kudüs'e gidip nasıl geri dönebilir? Bu apaçık bir yalandır." derler.

Hz. Peygamber'in daha önce Mescid-i Aksa'yı hiç görmediğini bildikleri için orayı bilenler "Beyt-i Makdis'i bize tarif et." derler. (Miras, II, 266)

Müşrikler Hz. Peygamber'e kaç kapısı, kaç penceresi var diye sorarlar, Hz. Peygamber, Beyt-i Makdis'i incelememiş, kapı ve pencerelerini saymamıştır.

Müşriklerin soruları karşısında çok sıkıntıya düşer. Ancak Allah, Mescid-i Aksa'yı gözünün önüne getirir ve onların sorularını mescide bakarak cevaplandırır."

Görüldüğü gibi Allah diledikten sonra Mekke'de oturan Efendimize Mescidi Aksa'yı gösterir.

Kısacası Allah her şeye kadirdir. Madem cemalini göstermeyi vadetmiş elbette Cemalullahı görmeyi hak eden kullarına gösterecektir.

Peki, Allah'ı bu başımızdaki göz ile mi göreceğiz? Allah kendisini göstermeyi vadetmişse elbette gösterecektir. Allah göstermek istediğini her halükarda gösterir. Göstermek için göze ihtiyacı yoktur.

Nitekim rüyamızda bize o kadar manzaralar gösteriyor. Uyandıktan sonra rüyamızı yarım saat anlatıyoruz bitiremiyoruz. Peki, rüyamızda gördüklerimizi başımızdaki göz ile mi gördük? Elbette hayır!

Peygamberimiz Mekke'de otururken, Mescidi Aksa'yı gösteren Allah, minberde Hz. Ömer'e belki 1000 km uzaktaki Hz. Ukkeşe'yi gösteren Allah, elbette kendisini de gösterecektir. Kendisini göstermek için göze ihtiyacı yok.

Madem vadetmiş elbette gösterecektir. Gözümüzün özelliğini mi arttıracak veya değiştirecek, gözsüz mü gösterecek takdir kendisinin. Madem O vadetmiş elbette vadini yerine getirecektir. (Bkz. Toprak, Ahirete İman, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2018: 70-71; Döğen, İlimler Diliyle Allah, 2011:162-166)

1.6.4. Cismani ve ruhani lezzetler nelerdir?

Lezzetler, cismani ve ruhani(manevi) lezzetler olarak ikiye ayrılır.

İnsanın beş duyu organı aracılığı ile aldığı lezzetler cismani lezzetlerdir. Cismani lezzetin arkasında manevi lezzetler saklıdır. Örneğin bir elmaya baktığımızda rengini, güzelliğini gözümüzle görürüz. Kokusunu burnumuzla alırız, tadını dilimizle anlarız. Bunlar cismani lezzet.

Cenab-ı Hak o mükemmel elmayı yaratmak için güneşi yaktığını, dünyayı döndürdüğünü, atmosferi, oksijeni, dünyanın etrafında tuttuğunu, toprakta görmediğimiz, rengi, kokuyu, tadı elmada görerek kudreti ilahinin kudretini düşünerek tefekkür ederek manevi (ruhani) lezzet alırız.

Ancak rüyamızda beş duyu organımızın hiçbirini kullanmadan aldığımız lezzetler de ruhani lezzetlerdir. Örneğin rüyada Peygamber Efendimizi, vefat eden anne, baba veya çocuğumuzu gördük sarıldık ağlayarak uyandık. Buradaki lezzet de ruhani lezzetlerdendir. Oğlumuzun başarısı, babamızla birlikte olmaktan aldığımız lezzetler yine ruhani lezzetlerdir.

Ruhani lezzetlerin öncelik ve üstünlüğe sahip olmakla beraber, cismani lezzetlerin de büyük bir önemi vardır. Çünkü cismani lezzetler, insanın Rabb'ini bütün isim ve sıfatlarıyla tanımasına vesiledir. İnsana bu kadar cismani lezzetin verilişi bu hikmete binaendir.

Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları arasında yer alan Bediüzzaman Said Nursi Hazretlerinin Sözler isimli eserinin Yirmi Sekizinci sözünde:

“(...) insan kendisine verilen cismani lezzetler ile bütün rahmet hazinesini tartıp tanır. "Meselâ, dildeki kuvve-i zâika(tat alma duygusu), rızık zevkinde, envâ-ı mat'umat(yiyecekler) adedince mizanlara(ölçülere) menşe(kaynak)

olmasaydı, her birini ayrı ayrı hissedip tanımazdı, tadıp tartamazdı.

Hem ekser esmâ-i İlâhiyenin tecelliyâtını hissedip bilmek, zevk edip tanımak cihâzâtı yine cismaniyettedir. Hem gayet mütenevvi(çeşit, çeşit) ve nihayet derecede ayrı ayrı lezzetleri hissedecek istidatlar yine cismaniyettedir." ″(Nursi, Sözler, 2016, s.616-617.)

SON SÖZ

Son sözü dua ederek bitirelim.

Rabbim!

-Bizi biz yapan toplumsal harcımızın çimentosu olan millî-manevi değerlerimizi yok ederek ülkemizi yıkmak, yakmak, yok etmek isteyenlerin plan ve projelerini boşa çıkar, şerlerinden muhafaza eyle, kalplerine korku sal, oyunlarını başlarına geçir.

-Bazı küresel güçlerin, Türk-İslam âlemini birbirine düşürmek için (Türk- Kürt-Arap, Alevi-Sünni-Şii, laik-anti laik, sağ-sol vb.) ektikleri fitne tohumlarına karşı bizlere feraset ver, bizleri ayıktır. **" Müminler ancak kardeştirler, öyleyse iki kardeşinizin arasını düzeltin, (…)."** (Hucurât:- 10) ayetine uyup birlik beraberlik, dirlik düzen içinde huzurla kardeşçe yaşamayı bizlere nasip et.

-İngiliz Dışişleri Bakanının: "*Bu **Kur'an Müslümanların elinde kaldıkça biz onlara hakiki hâkim olamayız**. Ya Kuran'ı ortadan kaldırmalıyız veya onları Kur'an'dan soğutmalıyız."* tespitlerini yapıp Kur'an'dan bizi soğutma ve koparma planlarına karşı bizlerin Kur'an'a sarılıp onların planlarını ters yüz etmeyi bizlere nasip et.

-Ülkemizi parçalayıp, bölüp yıkmayı bizi Kur'an'dan soğutmakla ve koparmakla olacağını anlayan küresel güçlerin; ateizm-deizm dinsizlik tohumunu ekerek, dinsiz bir nesil yetiştirerek, en kuvvetli bağ olan din bağımız kopartılarak terör örgütleri kurduran ve bunlara silah yardımı yapmak için

bütçe ayıran küresel güçlerin oyununu görmeyi ve bozmayı bizlere nasip et.

Bu oyunun ateizm-deizm dinsizlik tohumunu karşı Kur'an'la ve Kur'an rehberliğinde kainat kitabı (fizik, kimya, biyoloji, tıp, astronomi vb. ilim dalları) ile dindarlık tohumu ekilerek, ateizmin-deizmin argümanları çürütülerek, Atatürk'ün övdüğü ve tarif ettiği o -yüksek ruh- yeniden inşa edilerek, millî manevi değerlerimiz korunarak" bozulacağı şuurunu bizlere ver.

- Zamanında (daha altı yaşlarında sevilmeye koklanmaya layık mahluklar iken) sahip çıkamayıp millî manevi değerlerimiz ile donatamadığımız PKK terör örgütü liderleri ve militanlarına hidayet edip bizi sorumluluktan kurtar.

-Bundan sonraki nesillerimize de sahip çıkıp millî manevi değerlerimiz ile donatmayı bizlere nasip et.

- Bizi biz yapan toplumsal harcımızın çimentosu olan millî manevi değerlerimizi koruma ve kollama şuuru ver.

-Kâinatı ve içindekileri senin yaratmadığını iddia ederek **seni yalancılıkla itham edenlere,** sana **iftira atanlara**, seni **aşağılayanlara**, sana **hakaret edenlere karşı; "(…) İnsanlardan korkmayın benden korkun(…)"** (Maide: 5/44), demene rağmen insanlardan korkup s**eni savunmama**, **susma, aldırmama, ilgilenmeme, lakayt kalma, bu yolda mücadele verenlere yardım etmeme, destek vermeme, hep dünyevi menfaatler peşinde koşma gafletine düşmekten bizi koru. B**u konuda üzerimize düşen vazifeyi dünyada iken yapmayı bize nasip edip bizi bu konuda hesaba çekme.

-Allah'ı, peygamberlerini, gönderdiği kitapları inkâr eden **a**teistlerin, deistlerin fikirlerini çürüten bu kitabın okunmasına katkı sağlayıp Müslümanların çocuklarının imanlarının korunmasına, muhafaza edilmesine, kuvvetlenmesine, kurtulmasına; ateist-deist akımın içine düşenlerin de hidayetine vesile olanlara cennetini nasip et.

-İnsanların nefis ve şeytanlarına kanıp ateizm, deizm vb. akımlara kapılıp kafile kafile cehenneme sürüklenirken onlara merhamet edip ellerinden tutmayı, onlara yardım etmeyi bize nasip ve müyesser eyle. Onlara "lakayt, ilgisiz kalıp ihmal etme" vebal ve sorumluluğundan bizi koru**,** bu konuda üzerimize düşen vazifeyi Dünya'da iken yapmayı nasip edip bizi bu konuda hesaba çekme.

-Ateizm-deizm fikirlerine kapılanları bu kitabı vesile ederek nefis ve şeytanlarının tasallutundan kurtar; tövbe, istiğfar, hidayet, nasip edip cennetine koy.

-Bu kitabı, ateizm-deizm dinsizlik akımına karşı nesillerimizin hidayetine, imanlarının korunmasına, kuvvetlenmesine, kurtulmasına vesile edip cennetine koy.

-Bu kitabı ülkemizin bekasına, insanlarımıza, insanlığa, insanların dünyevi ve uhrevi hayatlarına yaptığı ve yapacağı katkılarla bizim de ebedi kurtuluşumuza vesile kıl.

Amin!

KAYNAKÇA

Ahatlı, Yrd. Doç, Dr. Erdinç, Peygamberlik ve Hz. Muhammed'in Peygamberliği, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Ankara 2011
Altuntaş, Doç. Dr. Halil; ŞAHİN, Dr. Muzaffer, Kur'an-ı Kerim Meali, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 15. Baskı, Ankara 2008.
Buhari, Ebu Abdillah Muhammed ibn İsmail, Sahih-i Buhari ve Tercümesi, 1-16, Ötüken Neşriyat, İstanbul 1987
Çay, Prof. Dr. A. Haluk, , "Her Yönüyle Kürt Dosyası" Turan Kültür Vakfı Yayınları, Ankara 1996
Çelebi, Prof. Dr. İlyas, Kitaplara İman, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 4. Baskı, Ankara 2018
Dinî Kavramlar Sözlüğü, Diyanet İşleri Başkanlığı, http://www.diyanet.gov.tr.
Diyanet Aylık Dergi, Sayı: 320, Ağustos 2017.
Döğen, Şaban, İlimler Diliyle Allah, Nesil Yayınları, İstanbul 2011
İslam Ansiklopedisi, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, İstanbul, 1992.
Klılavuz, Yrd. Doç, Dr.Ulvi Murat, Allah'a İman, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 4. Baskı, Ankara 2018
Müslim, Sahih, Çağrı Yayınları, İstanbul, 1992.
Nurbaki, Dr. Haluk, Kur'an-ı Kerimden Ayetler ve İlmi Gerçekler, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 4. Baskı, Ankara 1989
Nursi, Bediüzzaman Said, İhlas Risalesi, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 3. Baskı, İstanbul 2017.
Nursi, Bediüzzaman Said, İşarat-Ül İ'caz, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 4. Baskı, Ankara 2015.
Nursi, Bediüzzaman Said, Mektubat, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, 3. Baskı, Ankara 2016.

Nursi, Bediüzzaman Said, Mesnevi-İ Nuriye, Envar Neşriyat, İstanbul 1984.
Nursi, Bediüzzaman Said, Sözler, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, 3. Baskı, Ankara 2016
Nursi, Bediüzzaman Said, Uhuvvet Risalesi, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 3. Baskı, İstanbul 2017.
Özdemir, Prof. Dr. Metin, İlahi Adalet ve Rahmet Penceresinden Kötülük ve Musibetler, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 3. Baskı, Ankara 2017
Sinanoğlu, Prof. Dr. Mustafa, Peygamberlere İman, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 1. Baskı, Ankara 2018
Şimşik, Ümit, Kur'an'ın ve Kâinatın Dilinden İman Esasları, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 5. Baskı, Ankara 2016
TDK Türkçe Sözlük, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara, 2011...
TDK Yazım Kılavuzu, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara, 2012
Tirmizî, Sünen, Çağrı Yayınları, İstanbul, 1992.
Topaloğlu, Prof. Dr. Bekir-Yavuz, Prof. Dr. Yusuf Şevki-Çelebi, Prof. Dr. İlyas, İslam'da İman Esasları, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 3. Baskı, Ankara 2017
Topaloğlu, Dr. Aydın, ateizm ve eleştirisi, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 5. Baskı, Ankara 2004
Toprak, Prof. Dr. Süleyman, Ahirete İman, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 4. Baskı, Ankara 2018
Yazır, Elmalılı Muhammed Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, 1-10, Huzur Yayınevi, İstanbul
Yeşilyurt, Doç.Dr. Temel, Çağdaş İnanç Problemleri, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 4. Baskı, İstanbul 2017.
Ünaydın, Ruşen Eşref, Mustafa Kemal Paşa ile Mülakat, Yeni Mecmua, 5-18 Mart 1915 Çanakkale Nüsha-i Fevkalâde, 1918.S.121-143.

İSTİFADE EDİLEN İNTERNET SİTELERİ

http://www.diyanet.gov.tr.
https://islamansiklopedisi.org.tr
https://yeni.eba.gov.tr
https://www.eokultv.com
https://bilimdili.com
http://www.eokulegitim.com
https://cografyahocasi.com
http://webders.net
Kaynak:http://www.yardimcikaynaklar.com
https://geturkiyeblog.com
https://www.mgm.gov.tr
https://luna-anapa.ru/tr
https://tr.wikipedia.org
http://www.resulullah.org
https://kuran-ikerim.org
http://www.anadolugenclik.com.tr
https://www.yeniakit.com.tr
https://www.haberturk.com
https://www.sabah.com.tr
http://www.yesilbanazgazetesi.net
https://gidatarim.com
https://www.halkbankkobi.com.tr
https://www.makdanismanlik.org/
http://astronoloji.weebly.com
https://www.altinpiyasalari.org
https://turistikyerler.com
http://alptek.com.tr
https://insapedia.com

Yazar Kitapla ilgili objektif ve yapıcı eleştirilerini, önerilerini, beğenilerini nazmibozoglan66@gmail.com e-posta adresime iletenlere şimdiden teşekkür ediyorum.